

Prologus

Incepit prologus in tractatu de eruditione filiorum regalium venerabilis patris Vincentij beluacei.

Erenissi

Mecum ac reuerentissimi me domini sue francorum dei gratia regine Margaretae frater Vincentius beluaceus. de ordine predicatorum qualiscumque lector in monasterio suo de regali mōte p̄petuā in domino salutē et paratā in omnibus ad eius obsequia voluntate. **N**up si bene recolitis vestra sublimitas mea parnitatē rogare dignata est. ut de scripturis divinis sc̄olos cōpetentes excerpterē. ex quibus cōpendiosum aliquod ad liberos vestrum eruditionē salutarē cōficerē. quo videlicet eorum tenera infantia salubriter imbui posset. et quasi vas nouū recēter infusum odore sapientiae suauissimum eorum memoria p̄petuo retineret. **N**ā quod noua testa capitularia sapit. **C**ū igit̄ in illo articulo tuis ob amorem et honorem illustrissimi domini nostri regis opus quoddam vniuersale de statu principis. ac totius regalis curie sive familie. necnō et de reipublice amministratione. ac totius regni gubernatione. nō solum ex divinis scripturis. verū etiā ex doctorum catholicorum sententijs. insuītis philosophicis et poeticis cōficerere iam cepisse. ut vestre petitio. quę apud nos merito p̄cepti vigorē obtinet. ceterius satissimā ordine p̄termisso. p̄tem illā prefati operis. q̄ ad pueros regalium instructionē pertinet. p̄ponere festinavi. eāq̄ dignationi vestre p̄ manū Simonis clericī. vide. licet eruditoris Philippī boni indol' filij vestri etiā in hoc ipso valde sollicitus fuit apud me ut opusculū istud explerem ceteris destinavi. In quo sc̄e opusculo diligenter ex sancto et ac prudenter virorum sententijs cōpilato. Licet idem pueri pro-

pter noua infantie rudimenta nōdū apti sunt ad legendum et intelligendum. interim tū ipso et didascali sive magistri poterunt ex diversis ei⁹ capitulis. put eo et discretiō visum fuerit eisdem accipere et dare materia litterarum ac versuum. et ipsi q̄z pueri cuz aliquātulū in doctrina p̄ficerint. per semetiplos inde poterūt ad discēdi ac bñ vivendi materię accipe documentū. **E**s autem hoc opusculū q̄ capitula subiecta distinctum

- i. De puerorum nobilitate eruditione.
- ii. De magistrorum electione.
- iii. De modo docēdi.
- iv. De impedimentis addiscēdi.
- v. De tribus necessariis addiscēdi.
- vi. De quinq̄z administris addiscēdi.
- vii. De subiectōe discipuli erga magistrum.
- viii. De attentione ipsi⁹ ad audiēdū.
- ix. De docilitate ipsi⁹ ad intelligēdū.
- x. De benivolentia eiusdem ad retinendum.
- xii. De ordine scholastice disciplining.
- xiii. De studiosa discētis affectione.
- xiv. De ipsius fine illuminatione.
- xv. De proficiētū lectione.
- xvi. Omne discentiū studiū debet ad theologiā. id est. ad divinā tendere scientiam.
- xvii. Qualiter christiano p̄uenit omnia libro⁹ genera legere.
- xviii. De studio vel meditatione.
- xix. De scribēdi exercitio circa aliena.
- xx. De exercitio circa propria scripta.
- xxi. De exercitio in disputatiōe vel inquisitione.
- xxii. De contentione vitanda in disputatione.
- xxiii. De opponēdi et respondēdi causa et moderatione.
- xxiv. De morali puerorum instructione.
- xxv. Qualiter omnia consonant huic etati erudiendę.
- xxvi. De puerorum coertione.

De eruditione

- xxvij. De coertionis moderatione.
xxvij. De causis disciplinæ libeter suscipiendæ.
xxvij. Quod instruendi sunt pueri de obedientia filiali.
xxix. Quibus obedientia exhiberi debet.
xxx. De septem gradib' in modo obediendi.
xxxi. De morali cōpositione.
xxxii. De vita sociali et eligenda societate.
xxxiii. De concordia sociorum et stabilitate.
xxxiv. Qualiter pueri ad omnes homines debent se habere.
xxxv. De regimine vel disciplina adolescentiæ.
xxxvi. De bonis morib' formandis in adolescentiæ.
xxxvii. De institutione cōiugalis vite.
xxxviii. De illo q̄ voluerit cōtinere.
xxxix. De puerilib' euacuādis in virili estate.
xl. De vir præterita debet recolere. et præsentia attendere.
xli. Qualiter etiā futura debet prouidere.
xlii. De puellarū custodia et absconditione.
xliii. De litterali et morali eaz instruzione. et primo de castitate.
xliii. De vita ornata supfluitate.
xlv. De pudicitiæ societati et famulari electione.
xlvj. De humilitate puellari et taciturnitate atq; maturitate.
xlvij. De puella nuptui tradēda.
xlvij. Qualiter de coniugali statu sit instruenda.
xlii. Qualiter admonēda sit de vita irreprehensibili.
l. De statu viduali.
li. De excellentia virginali.

Incipit Tractatus de eruditione filiorum regalium editus a venerabili patre Vincentio belua- ceñ. ob rogatū reginę francię.

De puerorum nobilium eruditione Capitulum I.

Illi tibi sunt

erudi illos et curua illos a puericia eorum. Filii tibi sunt. serua corpus earum. et non ostendas bilare faciem tuā ad illas.

Ita legit Ecc. vii. Et dicit hoc ad quelli- bet fidelem. præcipueq; ad principē cuius liberi qnto ad maioris honoris culmē in populo debent erigi. tanto maiori diligētia opus ē illos a puericia erudiri. Est au tem erudire extra ruditatē ponere. Anima siquidē infantis carnē recenter infusa ex eius corruptione contrahit et caliginē ignorantie qntum ad intellectū. et putredinem cōcupiscentiæ qntum ad affectū. Ideoq; rudis efficit. et ad intelligenduz et ad bene agendū. Unde Aug. in li. de trinitate. xiiij. Anima inquit etiā infans parvuli se quidē nosse credenda est. Si intenta nimis in eas res quas p corporis sensu tāto maiore quāto nouiore cepit delectatione sentire. nequaq; se cogitare potest. Sic enim ī omnes corporis sensus. qn tum illa sinit etas se quali coartat. ut quidquid p carnem allicit vel offendit. hoc solum vehementer appetat vel abhorreat. Sua ergo interiora nō cogitat. nec admoneri potest ut hoc faciat. qz nondū admonentis nouit signa. vbi precipiunz locum tenent verba. hec Aug. Itaq; ppter hanc duplērū ruditatē oportet huī animā suscipere duplērū eruditōnē. vi delicit doctrinę ad illuminanduz intellectum. et disciplinę ad regendū affectum

Filiorum regaliū

Est enim doctrina scientia doctoris. vel monitoris discipulo imptita. **D**isciplina vero est ut dicit beatus Cyprianus. ornata morum correptio. Itaque pueri non solum erudiendi sunt verbis. sed etiam si opus est flagellis. **V**nde dominus ad animam nudem sic loquitur sub figura hierusalem Hierosolimam. vii. Erudire inquit hierusalem ne forte recedat a te anima mea. et ponam te desertam terram inhabitabilem. ubi etiaz in exta septuaginta interpretes dicitur aptius: Per omnem dolorem et flagellum erudiens hierusalem. **H**inc etiam de predicta duplice ruditate ac duplice eruditione dicit Augustinus in libro de ciuitate dei. xxij. Quis ignorantia cum quanta veritatis ignorantia que iam in infantibus est manifesta. et cum quanta vane cupiditatis abundantia que incipit apparere in pueris homo in hanc vitam veniat. ita ut si vivere dimittatur. ut relit et facere quidquid velit. in omnia vel in multa facinorum et flagitorum genera pueniat. Nam luxuria inuidia. rapina. illana gaudia. homicidia piuria. et huiusmodi omnia ab illa radice erroris ac pueri amoris oriuntur. cum qua omnis filius Adam nascitur. Si divina gubernatione non omnimodo damnatos deserente. nec in ira sua misericordias suas continentiae. in ipsis humani generis sensibus prohibitio et eruditio contra istas cum quibus nascuntur tenebras vigilant. et contra hos exponunt impetus. plene tamen et ipse laboribus et doloribus. Quid enim sibi volunt multimodis formidines. que coabitentis puulorum exhibent vanitatibus? Quid pedagogi. quid magistri. quid ferule. quid virge? Quid enim huiusmodi penis agitur. nisi ut imperitia debelletur et prava cupiditas infirmetur. cum quibus malis in hoc seculo vivitur. Quid enim quod cum labore discimus. sine labore nescimus. cum labore strenui. sine labore inertes sumus? Nonne hinc apparet inquit humana natura velut pondere suo. pellitus existat. et quam ope ut inde liberet indiget? Delicia. segnicies. pigritia. negligens.

gentia. quibus labor fugitur. sunt utique virtus cum labor ipse quod utilis est sit pena. hec Aug. Quoniam ergo puerilis etas ruditus et contumax est ad descendum. et pigrorum ad bene agendum. prona vero ad malum. ideo recte postquam dictum est. Erudi illos statim subiungit. Et curua illos a puericia eorum. Curua inquit illos. in subiectu domini per obedientiam. et etiam magistro pro disciplina. De primo dicit Theronius. iij. Bonum est viro cum portauerit unctionem domini ab adolescentia sua. De secundo dicit Eccles. vij. Subiecte humerum et porta illam. scilicet sapientie doctrinam et ne accidieris vinculis eius. id est. ne fastidias vel graniter feras eius instructiorem atque coercionem. Nec sunt enim vincula eius. de quibus ibide postea dicitur: Vincula eius alligatura salutaris. Curua inquit eos a puericia. quoniam etas illatenella flexibilis est. sicut cera mollis. vel arbustula nouella. Scilicet hoc genitrix eruditio quam curuatio refertur ad utramque. scilicet doctrinam verborum. et disciplinam morum. Vel specialiter eruditio refertur ad doctrinam. curuatio ad disciplinam. Unum et dicitur Eccles. xxx. Curua cervicem eius in iuventute. quia scilicet arbor vel planta dum adhuc est tenera. melius ad libitum curuatur. cum autem duruerit facilis frangitur quam curuetur. Unum statim subiungit: Et tunc de latera eius dum infans est. ne forte induret et non credat. id est. consentiat tibi. cum eum iam adultum et induratum volueris corrigere. et erit extremum tibi dolor auctus. quoniam si iam non valebis eum corrigere. Hinc et Quintilianus in libro pro de oratoria institutione. Etas inquit hominis tunc maxime formidans est cum simulandi nescia est ac principiis facilissime cedit. Frangis enim certum quam corrigas. quod in primum duruerunt. hec ille. Neque non solum in moribus. sed etiam in scientia sint erudiendi a puericia. dicit Eccles. vij. Fili a iuventute tua excipe doctrinam. et ad canos iuvenes sapientiam. Ecce contra haec dicit Seneca Lucilio. Turpis et ridiculosa res est elemetari senex. Iuveni siquidem

De eruditione

est parandū· seni vtēdū· hoc etiā īprope
rat aplūs q̄busdā iudeis dicens **H**eb. v.
Cū teberetis magistri esse bñ tps. rursū
indigetis vt doceamī q̄ sunt elemēta ex-
ordiū sermonū tei. **D**e vtraqz aut̄ erudi-
tione a puericia filijs impendēda exēpla
reperunt̄ i sacra scriptura. Verbi gratia
De instructiōe mox in **T**obia. **D**e hoc
enī legit̄ i libro suo. q̄ filiū suū cui nomē
suū iposuit ab infātia docuit timere deū
z abstinenre ab oī peccato. **P**orro de in-
structione **A**bōz **P**rouerb. iiiij. **A**oquē-
te **S**alomone de seipso; Ego inqt fui fi-
lius patris mei tenell⁹. z vñigenit⁹ coraz
m̄re mea. z docebat me atqz dicebat: su-
scipiat **A**bā mea cor tuū zc. **U**traqz aut̄
eruditio. s. doctrine z disciplinę. sine do-
cumētoz z mox op⁹ habet z plerūqz fla-
gellis. **D**e qb⁹ iā alias dictū est. s. in capi-
tulo de tactu correptionis

De magistri electione

Cap. II

Pleris ergo nobilib⁹ eli-
gend⁹ est magister in amboz in
sciētia scz ac morib⁹. **N**ec facile
poslunt acqrere siue multiplicare scientiā
nisi p̄ litteraz doctrinā. Ideoqz necessa-
rīum est maxime talib⁹ qb⁹ op⁹ est multa
sciētia. vt litteris imbuant̄ a puericia be-
ne sicut iā alias dixim⁹ in litteris q̄s qn-
dam rex romanoz misisse legit̄ ad regem
frācoz hortās eū vt liberos suos institui
faceret liberalib⁹ disciplinis. int̄ cetera q̄z
adiecit: **R**ex illitterat⁹ est q̄s alius coro-
nat⁹. **E**t qd̄ maxime talib⁹ necessaria sit
multiplex sciētia. dicit **V**egeti⁹ renatus
in libro de re militari. j. **N**eminez inquit
magis decet q̄ p̄ncipē meliora vel plura
nosse. cui⁹ doctrina p̄t oībus subiectis
p̄delle. **P**reterea q̄ magnates nō solent
vt ceteri homies corporaliter laborare. ideo
utilis ē eis honesta līraz occupatio. quā
tpe vacationis intendāt p̄cipēde sapiē-
tig. **J**uxta illud **E**ccl. xxxvij. **S**apiētia
scr̄be in tpe nativitatis. q̄ q̄ minoratur

actu p̄cipiet illā. **C**eterz ut dī ī eodē. xxij
Multā maliciā docuit ociositas. **H**inc
z **S**eneca ad **L**uciliū. **O**cū inquit sine
litteris mors est. **D**eniqz sicut dicit **H**u-
go in libro diaiscalicon. j. **P**rimū ī vita
solaciū ē sapiētē studiū. **D**e hac quoqz
materia iā alias dictū est sup̄ vbi actū ē
de excellētia p̄ncipis in sapia. **I**n do-
ctorē autē qnqz sunt reqrenda. s. mens
ingeniosa. vita honesta. bumilis scientia
simplex eloqntia. docēdi p̄itia. **M**ēs
inqz ingeniosa vt ex multis q̄ doceri pos-
sunt meliora eligere sciat. nec totū ex ali-
orū dictis accipiat. s. ex p̄prijs aliquid
iueniat. **J**uxta illud **V**arronis p̄bi. **I**llū inqt eruditore elige quē magi admirē-
ris in suis q̄s in alienis. **N**il magnificum
docebit qui a senil didicit. falsoqz magi-
stri nūc p̄cipit auditoz narratores. ac sic
audiēdi sunt. vt q̄ recēseret rumores. hec
Varro. **S**ecundū qd̄ reqrit̄ in eo ē
honesta vita. sine cōuersatio. qz turpe est
doctori cū culpa redarguit ipsuz. **U**nde
Hiero ad **N**epocianū. **N**ō cōfundant
inqt oga sermonē tuū. **H**inc z **S**eneca
ad **L**uciliuz. **H**oc inqt turpissimū ē qd̄
nobis obijci solet **A**bā nos philosophiz
nō oga tractare. **I**te **A**mbroz. sup̄ **L**u-
cā. **F**olia inqt sine fructu. suspecta sunt
mibi. **T**ales enī vestes habet exules pa-
radisi. **H**oc est te q̄ cōquerit̄ **A**ug⁹. **U**li.
cōfessionū. j. statum puericie suę cōfites.
z te magistris suis parit̄ loquēs. **I**n scho-
lam inqt dāl̄ sū vt līras discere in q̄bus
qd̄ utilitat̄ esset miser ignorabā. s. inde-
re delectabat. z i nos vindicabat̄ ab eis
q̄ talia vtrqz agebant. s. maiorz nuge ne-
gocia vocant̄. pueroz aut̄ cū sint. a ma-
iorib⁹ puniūt. **H**em faciebā ego bñ. s. mi-
hi teus me⁹ bñ siebat absqz te. **N**ec illi
q̄ me vrgebāt bñ faciebāt. q̄ nō ad te fi-
nem id referebāt. hec **A**ug⁹. **I**deo dicit
Boetius in li. de scholaistica disciplina.
Quisqz officiū magistri p̄seq̄ desiderat
vniūla mox honestate oportet vt polleat
Sit cōstans in vultu. pi⁹ in affectu. vir-
tutib⁹ insignis. bonitate laudabilis. **E**t

Filiorum regaliū

revera vita honestas et maturitas in do-
ctore auctoritate acq̄rit. et multū in audi-
tōib⁹ pficit. **Vñ** Seneca ad Lucilium
epla. vij. **P**l⁹ inquit viua vox et cōnict⁹
tibi q̄z oratio pderit. **Vñ** vt in rē p̄sente
venias cōgrui. **P**rimū q̄z hōies ampli-
us oculis q̄z aurib⁹ credūt. deinde q̄z lō-
gum est iter p̄ p̄cepta. breue et efficax p̄ ex-
empla. **I**de in epla. xlv. **I**llum inq̄t elige
adiutorē. quē magis admireris cū vider⁹
q̄z cum audieris. **U**t enī dicit Aug⁹. i. li.
te doctrina christiana. **H**abet ut obediē
ter audiat q̄ntacū q̄z grāditate dictionis
mains pond⁹ vita ducētis. **E**cōtra vero
dicit beat⁹ Bern⁹. ad Eugenij libro. ij.
Nō struosa res est sedes p̄ma et vita ima-
lingua magniloqua. et man⁹ oiosa. ser-
mo mult⁹ et null⁹ fructus. **H**inc et Balte-
rus in Alexandreide li. viij. **M**in⁹ est p̄-
ciosus et absq̄z p̄dere hōmo quis quē nō
quis edidit auctor. **R**umoresq̄z fac̄ leui-
tas auctoris inanes. **L**alis recte dicere
potillud **Q**uidij libro tristij. ij. **C**redem⁹
bi mores distat a carmine nr̄i. et revera si-
cut exēpla bona doctori mel⁹ discipulos
instruit. sic et mala corrūpunt. **Vñ** Hiero-
nym⁹ i epla ad Aletham. **P**roclivis
est inq̄t malor⁹ emulatio. **Vñ** ḡeca hi-
storia narrat Alexandri orbis dñatorē
Leonidis pedagogi sui non petuisse vi-
tis carere incessu et morib⁹ q̄bi adhuc
paulus fuerat infect⁹. **T**ertiū quod
in eo requirit est humiliſ ſciētia. **S**cien-
tia quidē qm̄ ut dicit **Q**uidij in li. tristij
Qd mīme nouit nemo docere p̄t. Ideo
dīc **H**iero ad Rusticū. **M**ulto tpe di-
scēqd doceas. **H**inc etiā dicit sup Eccle-
siasten. **Q** pythagoricoꝝ disciplina fuit
tacere p̄ q̄nquenniū. et postea eruditos lo-
qui. **S** illud qd ibidē scriptū est. **E**cclē-
astes. iij. **T**emp⁹ tacēdi et tps loquendi.
hoc est qd dicit Ecd. xvij. **A**nq̄z loq̄nis
disce. **H**ec aut ſciētia debet humiliſ eſſe
nō inflativa. alioqñ nō eſt vera ſapiētia
fm illud Salomonis Proū. xj. **V**bi
būlitas ibi et ſapiā. **E**cōtra hōdo te ſciētia
sup̄ba dicit apls. i. Cori. viij. **S**cien-

tia inflat. charitas edificat. **S**i q̄s antez
existimat ſe aliqd ſcire nondū cognouit
quēadmodū oporteat cū ſcire **L**alis ē ſci-
entia dēmonij. a qua etiā nominant̄. qz
dēmon ſciens interptat. **Vñ** Jacobi. iiij.
Nō eſt inq̄t iſta ſapiētia de ſurſū deſcen-
dens. ſed terrena. animalis. diabolica.
Quartū eſt ſimplex eloquētia. qz ſic
ait Lullius in plogo rhetoricoꝝ. **S**api-
entia ſine eloquētia paꝝ prodeſt. **H**inc
etiā dicit Ecd. xx. **S**apiētia abſconſa et
thefaur⁹ iuifus. q̄ vtilitas in vtrisq; **E**t
revera multū valet ad doctrinā facūdīa.
Ut enī ait Terenti⁹ i phormione. **N**ihil
eſt qn male narrando poſſit depravari.
Coſtra hōo dicit Lulli⁹ in libro de para-
doxis. **N**ihil eſſet horridū et incultū qd
nō ſplendefcat oratione. **H**ebeſt aut̄ eſſe
ſimplex eloquētia. qz ſicut dicit Juueni-
lis libro. iij. **T**orres dicēdi copia mult⁹ et
ſua mortifera eſt facūdīa. **A**d hoc au-
tem ut ſit hōmo facūdus oportet ut adiu-
uent euq̄z qnqz. videlicet natura. pſciētia.
exercitiū vel vſus. gest⁹. et cordis leticia.
Natura quidē. qz ſicut dicit Quintili-
an⁹. **Philosophia** ſimulari poſteſt. ſ
eloquētia nō poſt. **C**oſcientia hōo. qz
ut dī Ecd. vi. **L**ingua eucharis. i. gra-
oſa in bono homine abūdabit. **E**t ut dīc
Claudian⁹ in maiori. Carmē amat qſqz
carmine digna gerit. **E**cōtra hōo dīc La-
to. Turpe eſt doctori cuq̄ culpa redargu-
it ipsum. **I**deo dicit Seneca in li. de mo-
ribus. **O**ratorē te puta. ſi tibi ipſi aī ōeſ
qd oportet persuaderi. **H**inc et Quintili-
anus libro. viij. **M**elius inq̄t alijs certe
persuadebit q̄ p̄us ſibi pſuſalerit. prodiſ
enī ſe qntūlibet custodita ſimulatio. nec
vncq̄z eſt tāta loquendi facultas qui non
titubet et h̄great quoq̄tens ab animo ver-
ba diſſentient. h̄c ille. **E**xercitium
aut̄ quia ſicut dīc Lullius i rhetorica. ij.
Exercitatio eſt vſus aſſidu⁹ et conſuetu-
do dicendi. **E**t ut dīc Quintilian⁹ li. j.
Conſuetudo eſt certissima magiſtra lo-
quendi. **H**inc ut ait Seneca ad Lucili-
um. **M**utuo iſta fiunt et homines dum

De eruditione

do cent discunt. **H**estu qz adiuuatur homo in docēdo. qz sicut dicit Valerius libro. viij. Eloquēt̄ ornamēta in p̄nunciatione apta. et cōueniente corporis motu cōsistūt. Quib⁹ cū se instruxerit trib⁹ modis hoīes aggredit. scz aures eoz pene trando. oculos temulcendo. aīos inuadendo. hec Valer⁹. **C**ui etiā videt consonare supradictū illud verbū Seneca. Illū inquit adiutorē elige quē magi mīteris cū videris qz cū audieris. **A**dieu uatur etiā eloquētia. mētis lēticia. **X**uxta illud Ennodij. Exultatio inquit eloquentiā dōt quā ingeniū negat. Nec au tem lēticia maxime prouenit ex securitate cōscientiē. bī illud apli. ij. Cor. j. **S**lia inquit nostra hec est testimoniu p̄sciētē nīz. Aliqñ tñ ex bonoꝝ dictoꝝ inuentione. **X**uxta illud Proverb. xv. Letat homo in sentētia oīis sui. Aliqñ etiā ex auditoriꝝ dignitate vel etiā multitudine. **X**uxta illud Quintilianus li. p. Optimus quisqꝝ p̄ceptoꝝ frēquētia gaudet. et maio ri theatro sedignū putat. Nec mix qz sic dicit Boeti⁹ i libro hypotheticoꝝ. Nullum est bonum qd nō pulcri⁹ elucescat si plurimoꝝ noticia cōprobet.

De modo docendi Cap III'

Deter hoc ī doctore requirit docēdi pericia vel indu strias. vt habeat modū in docēna. In ipso q̄pelocationis modo qnqꝝ sunt necessaria. videlicet docto rū aptio sine claritas. breuitas. utilitas. suanitas. maturitas. **C**laritas quidem vt apte p̄ferant. ita vt ab oīibus intelligat. Ut enī ait Prosper li. p. de vi ta p̄emplatiua. Tā aptus debet esse ser mo docēs. vt ab itelligētia sua nullos q̄st̄ imperitos excludat. bī in omniū audiētū pectus cū quadā delectatiōe descendat. aperte inqz. i. distincte et alte et plane. De primo legit Recemic. viij. **N** legerunt in libris legis distincte et apte ad intelligen-

dum. et intellexerūt cū legeret. **D**secun do dicit Boeti⁹ in li. de scholastica disciplina. Cū scholas legēdi causa magister intrauerit. extrinsec⁹ rigore assumpto. incipiat ore rotūdo mediocriter ascenden do. **H**inc Ildoꝝ in li. de origine officiorum. ij. Vox inquit lectoris simplex sit et clara. et ad omne p̄nunciatiōis gen⁹ accō modata. nō humilis. nec adeo sublimis. agrestē ac subrusticū sonū fugiens. nihil fēmineū sonās. neqz cū motu corporis. sed cum specie granitatis. **D**e tertio Quintilianus li. p. Utendū est inqt̄ plāno sermōe ut nūmo cui publica ē forma. Vis tatis enī tuti⁹ rūmūr. noua verba nō si ne periculo fugim⁹. **H**nic etiā consonat apls. j. Thimoth⁹. vi. dices: Prophā nas vocū nouitates tenita. **H**inc patet qd pueri docēdi sunt loquēdi genere sibi noto et visitato. qb⁹ multū valet ex emploꝝ manifestoꝝ adiunctio. **X**uxta il lud Narronis. **L**ucidissimū inqt̄ edocē di gen⁹ ē. ex emploꝝ s̄bditio. **H**inc et Ari stoteles in li. methaphysicoꝝ. j. Illud inquit ad qd assueti sum⁹ est aio magi ap plicable. qd aut extra illud ē. incōueniens est. imo inopinabile. **H**eniqz instrue di sūt singuli bīm capacitātē suā: **X**uxta illud euāgelicū. Unicuiqz bīm p̄pūlātū tem Mathei. xxv. **V**n de his q̄ etiā sim plicib⁹ ingēnū subtūlia. dicitur Elia. xix. Confundent q̄ op̄abānt linū p̄cētēs et texentes subtūlia. **D**icit etiā beat⁹ Bern⁹. ad cartusienses. qd diffīcillū meditatio scripturaz fatigat. nō reficit teneriorem animū. frāgit intentionē. bebetat sensum. **I**deo dicit Dalladi⁹ in li. de agricultura. p. Pars est p̄ma prudētia ipsam cui p̄cepturus es p̄sonā estimare. His autē etiā lenia verbis phaleratis aut colorib⁹ rhetorizis ornare nitunt. dicit Ambroꝝ sup Lucam li. viij. Ausē lenocinia. suc cumiqz xboꝝ. q̄ solēt eneruare sentētias. **D**eboc etiā arguit Heliu a dño Job. xxxvij. Quis est inqt̄ iste innuolēs sentētias sermonib⁹ imperit⁹. Ecōtraꝝ dicit apls. j. Cor. ij. Doqmūr non in doctis

Filiorum regaliū

humane sapiētiae verbis. s in ostensione spiritus et virtutis. **B**reuitas autē moderata requiriſt in docendo. qd̄ sicut dicit Hieronym⁹ ſup Hiere. li. iij. **N**imia plixitas onerat ſenſus legentiū. et imo dera ta breuitas pſcidiſt ſtudiosorū deſideriū. **E**ſt etiā breuitas ut dicit Tulli⁹ in rhetorica. j. **C**ū nullū niſi neceſſariū aſſumitur verbi. **H**āc breuitatē multū impedit cū homo certā loquēdi viā nō p̄cogitat vel aſſumit. **V**t enī ait Varro. **N**uſq; te ueniet qui qd̄ videt ſequit̄ calles. **U**nde Quidius in libro de fastis. v. **S**ēpe ſtat incertus et nescit qua ſit eundū. cū videt ex oī pte viator iter. **H**uic etiā cōſonat qd̄ in libro methamorphoſeos dicit. **A**nopem me copia fecit. **S**ic ḡ dicit Hugo in libro didascalicon. iij. **C**ū te qualibet arte agimus. maxime in docēdo. non omnia ad cōpendiū reſtringenda ſunt et ad facilez intelligentiā reuocāda. nō omnia dicenda ſunt q̄ dicere poſſum⁹. ne minus utileſ dicant̄ ea q̄ dicere debemus. **A**n Horati⁹ in poētria. **O**ffendūt. poterat du ci q̄ cena ſine iſtis. **S**iquidē et utilitas requiriſt in docentis ſermonib⁹. qm̄ ut dicit Seneca ad Lucilium. **N**ō multis op⁹ eſt. s effacibus. **D**e hoc autē plenius diſcretur iſen⁹. **P**reterea in omni doctrina utilitas eſt locutionis ſuanitas. ut delectatione quadā auditores demulceat. et ſic attētiores reddat. **V**t enī legit Ecc. xl. **T**ibi⁹ et psalteriū ſuanem faciūt melodiā. et ſup vtraq; lingua ſuanis. **E**t hanc ſuanitatē aliqñ facit ipſa dictoriū bonitas vel utilitas. vel etiā iocunditas. **J**uxta illud Horati⁹ in poētria. Aut pdesse volūt aut delectare poete. aut ſil et iocūda et idonea dicere uitę. **V**n̄ de bonitate vel utilitate dī. **O**rōu. xij. **D**octrina bona dabit gratiā. l. ipſi doctori. q̄ placebit auditori. **E**iq; iocūda ſit. inx illud Horati⁹ vbi ſupra. **Q**uod placuit ſemel. hoc tecies repetiū placebit. **A**liquādo etiā hoc facit dictor varietas. ſic dicit Tulli⁹ in rhetorica. j. **O**rationē inquit magnoge variare oportet. quoniaz

in omnib⁹ rebo ſimiſitudo ſentierat māter eſt. **H**oc eſt. qd̄ dicit. ij. **M**achab. xlj. **S**icut viñ ſemp bibere aut ſemp aquā cōtrariū eſt. alterius autē vt delectabile. **I**ta legentiū ſi ſemp exactus ſit fimo. non erit gratus. **H**inc et Quintilianus. **I**n grandib⁹ inquit cōgnis hoc nob ſepe accidit. ut cum optimis ſaciati ſimul. va rietas tñ nobis ex viliorib⁹ grata ſit. **V**t enī ait Varro. **G**audet natura varieta te. **O**bſeruandā eſt etiā in docēdo maturitas. i. inter velocitatē et tarditatē mediocritas. **V**t enī Seneca dīc ad Lu cilium. **I**nopia vborū et exilitas minus intentū auditore ſacit. interrupto tedio tarditatis. facilius tñ inſidet qd̄ expectat q̄ qd̄ p̄teruolat. hec Seneca. **I**taq; ca uēda eſt et nimia in cultatio. et etiā nimia interruptio. **N**eniq; ſicut dicit Aug⁹. in libro de doctrina christiana. iiij. **Q**uid prodeſt integritas locutionis. quā nō ſequitur intellectus audiētis. cū loquendi omnino nulla ſit cauſa. ſi qd̄ loqmur nō intelligunt. ppter quos loquit̄ ut intelligent. **Q**uid enī prodeſt clavis aurea ſi aperire qd̄ volumus nō potest. aut quid obēſt lignea ſi hoc potest quādo nibil q̄ rimus niſi patere qd̄ clauſū eſt. **H**onor ingenioꝝ insignis eſt indoles. v̄x i vbiſ amare non verba. **I**taq; nō exp̄itimet q̄ ſ dici melius. niſi qd̄ dicit verius. nec doctoꝝ verbis ſeruiat. b̄vba doctori. **L**uc⁹ vir bonus et eloquens bona dicit. qntuꝝ debet. agit ut intelligenter. ut libenter. ut obedienter audiatur. hec Aug⁹. **H**inc et Plinius in ep̄la ad Ursum. **S**ic inq; faces ignem aſſidua exuſtione custodiunt temiſſum egerrime reparat. ſic et dicētis calor. et audiētis intentio continuatione ſeruat. intercapidine autē et quasi remiſſione languescit. **O**poret autem ma gistrum habere docendi modum. non ſolum in verbis ſed etiā in factis. **V**t enim ait Boeti⁹ vnde ſup. **O**poret ut ſit eruditus. mansuetus. ac rigidus. non negli gens. nec arrogans. **E**rudit⁹ inq; q̄ p̄i oportet ut diſcat q̄ doceat. **M**ansuetus

De eruditione

autem ut cum necesse est discipulorum elationem pati sciat. Rigidus etiam ut vindictam erroris imponat. oblatrates remordent. obliquetes deprimat. protervietes corripiat. Nec sit negligens. sed in officio magisterij sedulus et diligens. Sicut enim in uno quoque opere mater inuenitur poststantia. sic viuuntur doctrine ac disciplina est nouerca. Neque vero sit arrogans. quod nonque arrogantes fideliter instruunt. sed in fastidio simplices despiciunt. et quod sciunt humiliter docere contemnunt. nec in datorum scientie causam referunt. sed in se propriam excellentiam respiciunt. hec Boetius. Et recte dicit in datorum scientie quoniam a solo deo datur scientia. non solum docendi. sed etiam addiscendi. Unde solus deus magister proprie dicit. et non homo. sicut ab ipso domino dicitur Mathei. xxiiij. Non liceat inquit vocari rabi. unus est enim magister vester. Hinc et Augustinus in libro de magistro. Omnes inquit disciplinas quas le magistri docere possint. cum verbis explicant discipuli. vtrum vera dicta sint apud semetipsos considerant. interiorem scilicet veritatem per viribus intuentes. Fallunt autem ut eos qui non sunt magistros vocent. quia plerique inter tempore locutionis. et tempore cogitationis nulla mora interponit. et quoniam post admonitiones sermocinatis cito intus discunt. forsitan ab eo qui admonuit didicisse arbitratur. Nos autem intelligamus quod vere scriptum sit auctoritate diuina. ne nobis quemque magistrum dicamus in terris. et quod unum omnium magister sit in celis. Quod autem sit in celis docebit ipse a quo et per homines fortis signis admonemur. ut ad eum intro caversi erudiatur quae diligere ac nosse vita beata est. hec Augustinus. Ide quoque dicit in libro retractationum. Pro Credibile est idcirco vera respondere de quibusdam disciplinis. etiam impitos eorum. quod sensus est vel quantum id capere possunt lumen eternum rationis. ubi hec immutabilia vera con-

spiciunt. non quod ea sicut Platoni visus est aliquando noverint et oblitos fuerint. sed ego quondam in libro soliloquiorum. quod nunc improbo dixi. quod videlicet liberalibus disciplinis erudit illas in se obliuio ob rutus erunt et quodammodo refodiunt. hec Augustinus

De impedimento addiscendi.

Cap. III.

Dicto de magistro de pri
mero discipline primitus consideranda sunt duo. scilicet quid eam impedit. et quid eam promoveat. Impedimenta quodam sunt ex parte vite. quedam ex parte studij vel doctrine. Ex parte vite impedit septemvitia. Ex primo superbia. quod dum animam inflat. execusat. Unde Augustinus in libro confessionum de statu suo post mortem loquens ita dicit: Lumen meum refugiebat scripture modum. et facies mea nimis inflata non sinebat me videre verum. Secundum est inuidia. de qua dicit sapiens. Sapientia. Non inquit cum inuidia tabescente iter habebo. quoniam talis homo non erit particeps sapientie. Tertium est iracundia. de qua etiam dicit poeta. Ira impedit animum ne possit cernere verum. Quartum est accidia sine pigricia. de qua dicit Ambrosius. super Henricum. Quod nullus piger inuenit in domo sapientis. Ut enim legitur Sapientia. p. Spiritus sanctus discipline effugiet factum. id est. pigrum. Unde recte dicit piger. Proclus. vj. Vade ad formicam o piger et disce sapientiam. Quintum est auaricia. de qua dicit Hieronymus contra Vigilantium. Non est eiusdem hominis aureos nummos et scripturas probare. Sextum est luxuria. de qua dicit Boetius in libro de scholastica disciplina. Luxurie feruore studeat discipulus alienari. quam triplici membro dividunt satyrici. scilicet una consistere

Filiorū regalium

vicentes in ornatū. alterā in coitu. tertiā vero gulositatis assūtricē. **S**eptimū est gula. de qua dicit **H**ieronym⁹ cōtra **J**oninianū li.ij. **G**alienus etiā illos q̄z vita & ars est sagina. dicit. nec vivere diu posse nec sanos esse. animasq; ipsorum ita nimio sanguine & adipe quasi luto innolatas nihil tenuis. nihil celeste. sed semper de carnibus & ructu & vētris ingluvie cogitare. Idem etiā **H**ieronym⁹ alibi dīc. q̄ venter pinguis sensum tenuem nō dignit. Dicit & **B**oetius vbi supra. **N**um quidem modice sumptū intellectui videtur acumen inferre. **N**ō modice p̄o potatum rationē perturbat. intellectum beverat. memoriam enervat. **H**ec sūt igitur impedimenta vītē. quibus lcz impecditur perceptio scientiē vel sapientiē. Quorum quincū sunt spiritualia. scilicet superbia. inuidia. ira. accidia. & auaricia. **D**uo vero carnalia. scilicet gula & luxuria. **Vn**de **S**ap. j. dicitur. q̄ in maluolam animā non introibit sapientia. Propter vias spiritualia nec habitabit subdito pecatis i. in gulosis & luxuriosis. **E**x pte vero studi⁹ aut doctrin⁹. dicit **H**ugo in libro diaſcalicon. v. tria impedimenta esse videlicet negligentiam. imprudentiam. & fortunam. Negligentiam inq; addiscendi. Imprudentiam ordinis et modi. Fortunam paupertatis. & infirmitatis. ac defectus librorum vel magistrī. Itaq; de primo discipulus est admonendus. De secundo instruendus. De tertio si op̄ sit adiuvādus. **D**e primo dicit **B**oeti⁹ vbi supra. **N**um universae discipline nouerca est negligentia. **H**eliusq; inquit esset mechanice deferire q̄z scholasticum onerari iugo negligentie. hec **B**oetius **H**inc et **E**nodius. Artium inquit mater est cōstantia. nouerca eruditioñis est negligentia. Item **P**etrus in ep̄la **C**lementis. iiij. Ignorantia inquit est mater omnium malorū. q̄ue in curia quidem & ignavia gignitur. negligentia vero alitur

et angetur. sed quia substantiā non habet facile ab his qui studiosi sunt effugatur. **V**t autem dicit **A**puleius in libro de deo **S**ocratis. In quibusdam mirandum est qui ea q̄e minime videri nescire volunt. discere tñ negligunt. & eiusdem artis disciplinam simul et ignorantia detrectant. **C**ōtra q̄s in canone dicit **A**lemens papa distinctiōe. xxvij. Nullus etiam inquit episcopus ppter opprobriū senectutis. vel nobilitatē generis a parvissimis etiā vel minimis erudit⁹ inq̄rere negligat. si quid forte utilitatis est. atq; salutis. **E**t recte. vt enī dicit **S**eneca ad **L**ucilium. Quid stultius est. q̄z quia nō diceres. ideo nō discere. At vt dīc **H**ieronym⁹ ad **V**igilantiū: Illud verissimum comprobatur. qđ apud gr̄cos cauitur: Imperitia confidentiam. eruditio creat timorem. **D**e secūdo impedimento addiscendi quod est impudentia ordinis et modi. dicit apostolus. j. **C**or. viii. Si quis existimat se aliqd scire nondum cognouit quēadmodum oporteat eum scire. **D**ancissimi nang; rectum addiscendi modum obseruant. vt scz ordinem & affectum. & intentionē debitam in hīmōi teneant. sicut pleni⁹ dicetur inferius. **Vn** **H**ugo diaſcalicon. iiij. Scholares inquit nostri aut nesciunt aut nolunt modum congrū in discendo: **E**t idcirco quidem multos inuenim⁹ studentes. paucos vero sapientes. **D**e tertio scz impedimento fortunę adiuuandus ē hīm **H**ugonem si opus est discipulus vt ei prouideatur in expensis et libris. atq; doctore. **N**ostrum etiam addere et quartum impedimentum. scilicet inquietudinem corporis. & curiositatem oculorū. quia vt dicit **A**ristoteles in methaphysica. libro primo. maxime ad doctrinam necessarij sunt. quia multas nobis differentias ostendunt. **Vn**de **B**oetius vbi supra. Non sic ait scholaris dischol⁹. id est. a schola dimisus p̄ vicos

De eruditione

et plateas tabernacq; discurrens. ac mera tricū cellulas. q; publica q; spectacula. q; pompas & choreas. & comedationes. & publicas cenas ocul' vagis. & effreni lingua luxurie q; feruore alienari studeat. nec il las solūmodo species ei' q; ingulositate. coitug; cōsistūt. & tanq; causati & causa pmutatim adnexe sunt caueat. S illā ni bilominus q; ornatib; inbiat gaudet vestium frequēti variatione. earūq; mēbra tim sigillatione pectinis beneficio cesa riem polire. et calamistri tortuositate. florumq; diuersitate sertatim lasciuire. gu lam succo pfundere frequenti. nouaculē castigationi inhiare. sinus aromatib; im plere gēmatis colla monilib;. parchorūq; cingulis ventrē plebi ostendere. rostratis calceis & tabulatis incedere. collo elato gutture inflato. supcilio mutilato. oculo iudico. incessuq; fastidioso semicircula ris pcedere. appositis q; cibarijs fastidi re omnia. et vltimo raroq; scholis inter esse. hęc Boetius. Qui etiā ibidē postea tangit breniter & alia quedā impedimenta dicens. Lauendū est ne deliciosus men tem appetitus exēget. ne lucruz eneruet. raroq; fidelis adulatio defraudet. ne famularis sinistra visu vel auditu ebibat. qd scribentis vel discentis dexterā emol liat. hęc Boetius. Ceterū duo sunt impedimenta discendi generalia. Unū ex parte discēdoz scz obscuritas siue dif ficultas. fm illud Ecclesiastes. i. Cuncte res difficiles. Aliud ex pte discentiū. scz ingenij tarditas. vel intellectus infirmitas. Juxta illud Aristotelis. in li. methaphysicoz. ii. Sicut inquit noctuaruz visus ad lucē diei se habet. sic & intellectus ad oia naturę manifesta. Ideo dicit Tullius i dialogo ad Hortentii. Omnis cognitio multis est difficultatib; obstruta. Est enī & in rebus ipsis obscuritas. & in iudiciis nostris infirmitas. Idē Hieronymus sup Esa. li. xiij. Illud inqt rhe toris Victorini brenit admoneo vt ob scuritatē voluminum ex tribus reb; fieri scias. vel rei magnitudine. vel doctoris

imperitia. vel audiētis duritia.

De tribus necessarijs addi scendi. Cap. V

Tria vero sicut dicit Hugo in libro diaiscalicon. iij. sunt ad discendū necessaria. s. natu ra. exercitiū. disciplina. In natura consi derat ut audita facile pcipiat. & percepta firmiter custodiat. In exercitio ut labore & sedulitate naturalē sensu excolat. In disciplina ut laudabiliter viuens. mores cū scientia componat. Ad naturam itaq; ptingent ingeniu & memoria. Que duo ita sibi in oī studio coberēt ut vnu nō p̄sit si alterz desit. Hic nulla. p̄sunt lu cra vbi teest custodia. & incassu recepta cula munit. qd recōdat nō habuit. In geniū q̄ppe sapientiam inuenit. memoria custodit. Est autē memoria vis retentiva eoz que sensib; supposita fuerint. vel eti am imaginib;. Ingeniū est vis quedam naturaliter aō insita p se valens. Ing enium a natura. pfiscit. vsu iuuat. imo terato labore retundit. & exercitio tempe rato acuit. Ingeniū exercent duo. lectio scz & meditatio. De qbus scz plenius in feri' dicet. Hec autē dicit Hugo de nata ad quā ut dic̄ptinēt ingeniū & memoria Exercitatio autē est virtus animi q quis mollicē siue rubiginem oī fastidiens aut detestā assidue bonis honestisq; studijs vel actibus se occupat ut nullum tēpus vacuū p̄tereat. Juxta illud Ecd. xiiij. Non defrauderis a die bono & particula dici boni non te p̄tereat. Hic au tem accipimus illam partē exercitij que est in occupatione studij. De qua dicit Tullius in tuisclanario li. p. Grecoz p. uerbiuz est. quā quisq; nouit arte in hac se exerceat. Hinc Abamfridus i poetria Ars certos. vsus promptos. imitatio red dit artifices aptos. tria pcurrentia sum mos. Usu vocat exercitium. in quo scz exercitio sicut dictum est iuxta Hugo nem attenditur; ut labore ac sedulitate

Filiorū regalium

naturalis sensus excolatur. **E**s aut̄ duplex hōis sensus vterq; laboriose ad doctrinā exercitādus. exterior sc̄z audit̄ et visus. et interior. s. ingenii et intellect̄. Exerceat ḡ discipul̄ audit̄ in audiēdo. vi- sum in legēdo. ingenii investigādo. intellect̄ in meditando. **N**ā de laborioso ingenij exercitio dīc Salomon Ecclesiastes. **S**i retusū fuerit ferrū. et h̄ nō vt p̄ us. s̄ bebetū fuerit. multo labore exacu etur. et post industriā sequer̄ sapia. **U**bi ferr̄ vocat̄ humanū ingenii sine mēs. ppter p̄spicacitatis acumē. et q̄ ipsū ociositas sicut ferrū obtūdit ac denigrat. rubiginat ac cōsumit. **E**cōtra v̄o v̄lus illud exacuit. dealbat. elimat. et a corrupti one rubiginis cōseruat. **S**icut humanā mente ocū vel desidia obtundit. sic cete ra p̄dicta in ea facit. **V**ñ sup̄ p̄dicto vero dicit Hiero?. **O**cio ingenii hebetat. et desidia est q̄sī quedā rubigo sapientie. **H**inc et Ouidi? in li. tristū. iij. **I**ngenii longa rubiginis lesūm. torpet. et est m̄sto q̄sītū min? **F**ertilis assiduo si nō renouet aratro. **N**il nisi cū spinis gramē habebit ager. **I**ta cōtra p̄dicta mala q̄ fac̄ ociositas mēti hūane. exercitatio studij vel discipline illā exacuit p̄spicacita te. dealbat cādere puritatis et innocētie. **E**limat. i. a rubigine vitior̄ detergit. et ab oī pcti corrosiōe illesā custodit. **D**ec q̄tuoī desidie mala. et q̄tuoī exercitij bona ibi Salomon insinuare innuit. vt ocū fugiat. et exercitiū discipline req̄rat. **D**e quo etiā exercitio q̄ ingenii acutur in discendo. dicit idē Proū. xxvij. **F**errum ferro acuit. et homo exacuit facie. p̄ximisi. **S**icut enī ferrū ferro acuit p̄ col lisionem. sic et discipuli mēs vel ingenii acuit per doctring a magistro receptionē. **S**z multū refert in q̄bus ingenia vel sen sus discipulor̄. et maxime pueroī excolā tur. i. in q̄bus doctrinis. vel i. qua doct ring materia erudiant. **A**t qđ enī v̄sq; ho die puulor̄ sensus et lingue poeticis fabu lis ac luxuriosis figmētis imbūunt. **N**ā etiā doctrina poetica sit v̄tilis q̄ntū ad re

gulas metras. inutilis tamē est. imo p niosa q̄ntum ad fabulas p̄dictas. **C**ū Valeri? maxim? li. vij. refert. q̄ lace de monij libros Archiloche cinitate sua fe cerant exportari. eo q̄ parū verecundam ac pudicā illoꝝ arbitrā lectionē. No luerūt enī ea liberor̄ suor̄ animos imbui ne plus eoz morib⁹ obesset q̄sī ingenij p desset. hec Valerius. **H**inc etiā dīc Sidorus in libro sentētiaz. Ideo p̄hibetur christianis poetaꝝ figmenta legere. q̄ p oblectamēta fabulaꝝ nimī mentē exci tant ad incentiu libidinū. **N**on enī sol lum immolat̄ dēmonib⁹ thura offerēdo sed etiam illoꝝ dicta libentius capiendo. **S**unt aut̄ et alj libri metri etiā antiq̄ simi. in q̄bꝝ eque v̄tiliter. imo multo v̄tili us in arte metrica pueri possent edoceri. Verbi grā. Libri Juuenti p̄sbyteni de historia q̄ttuoī euāgelioꝝ. Liber orator̄ de actib⁹ aploꝝ. Liber etiā epigrāmatū p̄spēri religiosissimi viri. de dictis tñ Augustini. **S**z et liber de cōflictu vitiorum atq̄ virtutū prudētij. carmē q̄z pascale sedulij. **P**reter hos etiā extat liber Mathei de sancto Tobia. Biblia q̄z a Petro rīga versificata. et alia p̄sima in q̄bus v̄tīq̄ possunt instrui salubriter. et in arte grāmatica q̄ntū ad litterā. et etiā in fide achmōrib⁹ q̄ntū ad ipsam libror̄ materiā. **V**ñ de b̄ cōquerit Aug?. in li. p̄fessionū p̄ peccata puericis suis confitens. et inter alia sic loquēs: **T**enere inq̄t tūc cogebar. **E**neq; nescio cui? errores oblit̄erroꝝ me orum. et plorare Didonē mortuaꝝ. q̄ se occidit ob amorē. cū interea me ipsuꝝ in his a te moriēte. q̄ te nō amantem siccis oculis miserim? ferre. **Q**uid enī miseri? misero nō miserāte se ipsaꝝ. et tibi flumē mar̄ hūani. q̄zdiu nō siccaber̄. quousq; volues. **E**uē filios ī mare magnū et formidolosū. qđ vir trāseūt q̄ lignū cōscēderūt. **N**ōne ego in te legi ionē. et tonātē. et ad ulterātē. v̄tīq̄ nō posset hec duo. **S**ed actū ē vt h̄ret auctoritatē ad imitādum adulterium verum lenocinante tonitru fallo. **F**ingebat hec Homerūs diuinā

De eruditione

tribuendo flagitiosis hominibus flagitia flagitia putarentur. Et quisquis ea fecisset teos imitatos esse videret. Itaque non per predictas turpitudines cōmodi? verba discuntur. Et per talia vox turpitudines illę cōfidentius perpetrantur. Nec accuso verba quasi vasa electa et p̄ciosa. Et vix erroris quod nobis p̄petravat in eis a doctoribus ebrijs. His tamen telectabar miser. et ob hoc appellabamur bone spei puer. ita ne aliud non iuueniebat quo ingenium et lingua mea exerceceret. Nunc autem landestue domine. laudes tuę per scripturas sanctas suscepimus palmitę cordis mei ad te. ut non raparet per inaniam nugas turpis preda volatilibus. non enim unico modo sacrificatur angelis transgressoribus. hec Augustinus de exercitio. Denique ad disciplinam ut dictum est. spectat ut discipulus sine scholari laudabiliter vivens. mores cum scientia componat. Unde Boetius ubi super Sit scholari facultas munda. portio contenta. viriliter incursus p̄ferens. ad summa semper anhelans. et omnibus obediens. famulatu prompta. ad obloquendū tarda. fidelis obsequio. dulcis integracōnē colloquio. cordis tumorositate carens. De hac quoque materia. scilicet de modis disciplina quae necessaria est addiscientibus; iam in predicti capitulo dictum est. et adhuc inferatur dicetur. ubi agendum est de instructione puerorum in moribus.

De quinq̄ administris addiscendi. Cap. VI.

Hecut autem dicit Hugo in libro superius nominato: Sapientia quidam cum interrogaret de modo et forma discendi: Respondebat: Vix humilis. studium querendi. vita quieta. scrutinium tacitum. paupertas. terra aliena. hec reserare solent multis obscura legendi. Audierat puto dictum. Mores ornant scientiam. Illaudabilis quippe est scientia quam vita maculat impudica. Ideo preceptis legendi. precepta quoque vite adiunxit. Principium ergo disciplining est hu-

militas. cuius tria principia ad lectionem pertinent documenta. scilicet ut nullam scientiam vel scripturam valem habeat. ut a nemine discere erubescat. ut cum scientiam adeptus fuerit ceteros non ostennat. Multos hec decipit quod ante tempore sapientes vide ri volunt. Unde et simulant quod non sunt. et quod sunt erubescunt. eo quod longiora sapientia recedunt. quod non esse sapientes. et putari cupiunt. Eiusmodi multos nonne qui cum primis adhuc elemētis indigent non nisi summis interesse dignantur. et huiusmodi magnos fieri putant si magnorum et sapientium vel scripta legerint vel audierint vox. vel ab eis cogniti fuerint. utinam me nemo agnoscat. et ego cuncta nouerim. Audisti platonem. audias et aristippum. In puerbio quippe dī: Quod tu non nosti fortassis nouit Osellus. Nemini oia scire datum est. Prudens igitur lector. oes libenter audit. oia legit idifferenter. ab omnibus quod sibi deesse videtur. nec quantum sciat. et quantum ignorat considerat. Hinc et illud platonicum aiunt: Malo aliena verecunde discere. quod mea impudenter ingerere. Cur enim debere discere erubescis. et nescire verecundaris? Pudor iste maior est illo. Sapientior oibus eris. si ab oib⁹ discere volueris. quod ab oibus accipiunt oib⁹ ditiores sunt. Expedit etiam tibi ut cum aliquod sapientia ceteros non contemas. Bon⁹ enim lector. humilis debet esse et mansuetus. diligens et sedulus. et ab oibus libenter discat. nunquam de scia sua presumat. quersi dogmatis auctores quod si venena fuit. diu re tractet an quod indicet. Dicta sapientia intellecta diligat. et si quod forte obscuriora cepit. non statim in vituperium primum pat. ut nihil bonum esse credat nisi quod ipse intelligere potuerit. Hec est humilitas discipline. In studio quodrendi exercebatur antiqui philosophi adeo ut propter amorem sapientiae alii honores calcarerent. alii vero dignitas. prius ererent. alii quod acceptis inuitis gaudebant. alii deserta petebant ut cotempiani liberi vacaret. Utinam hec in primis esset scholasticus diligētia. ut non quod in eis senesceret sapientia. Si quidem oes penitus virtutes decrescent in senioribus sola crescente sapientia. Unde sapiens ille

Filiorū regalium

vir grecie **A**hemistocles. cū expletis. cvij. annis se mori cerneret. dixisse fert se dolore & egredere & vita qñ sapere cepisset. **C**licam qz discentis oportet esse quietam. maxime interi. vt mēs p illicita desideria nō discurrat. et exten. vt ocium & oportunitas honestis & utilibus studijs suppetat. **U**trūqz siquidē ptinet ad disciplinā. **P**orro scrutinū tacitū spectat ad exercitiū sicut et querēdi studium. Studiū querēdi significat istatiā operi. scrutinū vero diligentia meditationis. Opus. labor. & amor peragunt scrutinū. cura & vigilia parint. In labore ē vt agas i amore ut perficias. In cura vt puidas in vigilia vt attendas. His sunt quatuor portates lecticā phie. id est sedem sapiētię. His enī suppositis gestari dicit. qz in his se exercendo pmouer. Juuenes ppter robur a fronte lecticā tenere dicunt scz philos & tropos. id est. amor et labor. qz fors op pagat. a posteriori puelle. s. philemia & agrimina. quod interpretat cura & vigilia. quia intus in secreto cōsilium parunt. **H**ec paupertatem sequi hoc ē supflua nō sectari. maxime spectat ad disciplinā. pinguis enī venter non git sensum tenuē. **P**ostremo terra aliena posita est. que & ipsa melius hominem exercet. **O**is quippe mād exiliū est philosophatib. **Q**uiam tamē vt ait qdā nescio qua natale solum dulcedine cunctos tangit. & immemores nō sinit eē sui. **M**agnē x̄tus pncipiū est vt discat pauplatim exercitat animū hic visibilia commutare vt postea possit etiā derelinquere. **D**elicat ille adhuc est cui patria dulcis est. Fortis autē est. cui iā oē solū patria ē. **P**erfecto est cui mādus totus exiliū est. Ille mundo amore fixit. iste sparsit. hic extinguit. hec Hugo. Et reuera paupertas & peregrinatio discentis exercitio multum proficiunt. dū cū a multis doctrinē impedimentis expediunt. **D**ivitias nāqz multa sequunt incōmoda. que disciplinas sunt inimica. Verbi grā. Supbia. cū peditas. et crapula. ceteraqz vicia supra-

dicta: **I**psa quoqz dīvītārū occupatio multū obest dīscētis exercitio. **V**n paucos videmus nobiles aut dīvītes in scripturis sapiētes. & hoc ideo. quia vix aut nūqz esse possunt assidui & boni scholares. **S**imiliter pegrinatio a patria mltū proficit. qz mente a carnali affectiōe parentū & cura rex familiariū autit. **V**n videmus parisi scholares a remotis pribi venientes magis cōtinue studio insister. & video magis pficere. **H**inc & ipse Hugo post predicta subiungens: **E**go inquit a puero exulani. & scio quo meroze animū artū paupis aliquādo tugorū fundū deserat. et qua libertate postea marmoreos lares actecta laqueata despiciat. hec Hugo.

De subiectione discipuli erga magistrū. Cap. VII

REmotis ergo predictis omnib impedimentis & amminiculis assecutis. secure potest qz ad disciplinā scholasticā accedere. & ea si psonae suę cōgnit quasi p q̄ttuor gradus. sicut dīc Boeti ad pfectionē ascēdere. Ad incipientes enī ptinet audire. ad pficiētes studere. ad puectos se exercere. ad pfectos autē docere. **I**ncipietiū cōuenit pmo magistrū querere. & sibi cōpetentē eligere. seqz si fieri pōt ei cōiungere. se qz eidē subiūcere. **D**e primo scz q̄ tebeat magistrū habere. **H**iero. ad **P**aulinū. hortat vt intelligat se ī scripturis absqz pnuo & mōstrāte semitā ingredi nō posse. **H**inc & idē **H**iero. in li. de illustrib viris. Qui nullū inq̄t sequit pncipiū. pessimū semetiplū facit magistrū. Idē ad **M**arcellā. Malo inq̄t seq̄ alie- nā peritiā qz stultam h̄re nescientiū scienciatā. **H**inc etiā **S**eneca ad **L**uciliū. Leci ait dīc querunt. nos autē sine duce erramus. Ideoqz difficult ad sanitatē pue- nim. qz nos egrotare nescimus. **I**dīcīco presumptuosos icrepant **H**ieronym. in ep̄la ad **P**aulinū. qui sine doctore pnuo scriptures legūt. & ad sensum suum

De eruditione

exponunt. **I**ngenium inquit docile etia^z sine doctore est laudabile. Quaz cera molis. et ad formandum facilis. etiam si artificis et plaste cesserent manus. tñ virtute totum est quidquid esse potest. **P**aul^o tamen apostolus ad pedes gamalielis legem et prophetas se vidicisse gloriatur. **E**t ut ad minores artes veniam que nō ta^z lingua q̄ manu administratur agricultore. cementarij. fabri metallorū. lignorumq̄ cesores lanarij quoq̄ et fullones. et ceteri qui variā suppellectilē et vilia opuscula fabricant. absq̄ doctore esse nō possunt qd cupiunt. **N**ō medico et est. pmitunt medici. tractant fabrilia fabri. **S**ola scripturarum ars est. quaz sibi passim omnes vendicant. **S**cribimus indocti. doctiq̄ poemata passim. **H**anc garrula annus. hanc delirus senex. hanc sophista verbosus. hanc vniuersi presumunt. lacerant docēt antequā discat. **E**t post. **P**uerilia inquit sunt hec et circulatorum ludo similia docere qd ignores. imo ut etiā cum stomacho loquar. nec hoc quidē scire qd nescias. Idem in eadem ep̄la. **H**abet inquit nescio quid latentis energie. i. interioris operationis viuē vocis actus. et de actoris ore transusa fortius sonant hec Hieronymus. **E**t recte vocat viuā vocem de doctoris vel actoris presentis ore prodeuntem. **N**am econtra vox i. pelle scripta. est quasi vox mortua. **V**nde idem Hieronymus dicit super ep̄stolaz ad Gal. libro. ij. **V**ellem inquit apostolus apud vos esse modo. et mutare vocē meā. ut qui vos per ep̄stolā docui. presentis instruerem. **N**agnam siquidem habet vim vox viua. vox de sui actoris ore sonora. que illa. pronunciatione profertur atq̄ distinguit. qua in hominis sui corde generatur hec Hieronymus. **L**ui consonat in ep̄stolari suo Symachus. dicens. aptius esse negotiis intimandis iudicium viue vocis. **N**is ergo rationibus oportet primū ut doctorem habeat schoolasticus. **S**ecundo ut sibi compe-

tens eligatur sicut iā habitum est supius. quoniā vt dicit Hieronymus vbi supra Raro cōtingit ut sibi consentiant magister ac discipulus. ut sc̄ iste doceat qntū ille possit haurire. vel tantū suscipere doctus qntum doctoz ingerere. hec Hiero^z. **U**nde frequenter oriuntur cōtra doctores auditorum querimonie de nimia. perplexitate vel breuitate. de nimia subtilitate. vel ruditate. de lingue velocitatē vel tarditate. **N**unc et negligunt lectiones. et antequā fuerint discipuli faciunt se doctores. et doctorum indices. **U**nde idem ibidem ait. Nunc omnes indices sumus et loquendi facultate audacter interpretamur qd nequaq̄ et intelligim^o. hec Hieronymus. **U**er ergo dicit Quintilianus libro. ii. Sicut frustra spargitur semina nisi ea p̄molitus fonderit sulcus. ita scientia coalescere nequit nisi sociata tradentis accipientisq̄ cōcordia. **I**llum inquit Varro elige eruditorem quē magis mireris in suis q̄ in alienis. Non tam laudabile est meminisse q̄ inuenisse. **H**oc enī alienū est. illud p̄prī munēris est. **N**unc et Hiero^z. vbi supra libro. iij. Oratio inqt licet de bone indolis ingenio perfecta sit et distincta inuentionibꝫ ac flore verborū ornata. non est tñ nitida nisi actoris sui manu limata fuerit et polita. nec habet cū decore mixtam grauitatem. sed in modū dinitum rusticorum opibus suis magis arguitur q̄ ornatur. **C**eterū ut ait Quintilianus vbi supra. Necid quidem estimandum est cuius etatis ad discendum vel docendū quisq̄ sit. sed qntum in studijs iam effecerit. Iterum ut dicit Seneca in libro de qttnor virtutibꝫ. **N**ō te moneat dicentis auctoritas. nec quis. s̄ quid dicat attendas. **A**t enim dicit idē in libro de moribꝫ. Verba nō personis estimanda sunt. sed rebus. **A**t ut dicit Augustinus de doctrina christiana libro. iij. Qui affluit insipienti eloquentia. rāto magis cauendus est. quanto magis in his que audire inutile est delectatur

Filiorū regalium

auditor. Sed hodie ut in pluribꝫ videatur impletum esse. qđ predixit apostolus iij. Thimo. iiiij. Erit tempus cum sanam doctrinā non sustinebūt. sed ad sua desideria coacernabūt sibi magistros pruītēt auribꝫ. et a veritate quidē auditū auertet. ad fabulas autē dñertet. Et ap̄ls Cōtra qđ in libro sup̄dicto dīc Boeti⁹ Malo balbutientis magistri licet tedious fructu deliniri. qđ seducent dulcore gloriā. Tertiū x̄o qđ de magistro ad discipulum spectat. est ut si fieri potest ei se coniungat. Iuxta illud Ecc. vi. Si vis deris sensati euigila ad illum. et gradus ostioꝫ illius exterat pes tu⁹. Un⁹ ⁊ Boetus vbi supra. Scholasticus inquit doctore suū metuendo diligat. et eius man sioni si fieri potest cohabitādo se inferat ut cum locus fuerit. ad eum requirendo recurrat. Hinc ⁊ Seneca ad Lucilium ep̄stola. vj. Plus tibi vina vox et con uictus qđ oratio proderit. vñ in rem presentem venias oportet. Quartum est ut eidem humiliter se subiiciat. Unde Boeti⁹ vbi supra. Scholaris ait magistrum diligat. eisq; subiici gaudeat. qđ qui nō nouit subiici nō nouit magistrari

De attentione ipsius ad audiendum Cap. VIII.

Dicitur autem discipuli subiectio sicut ibidē dicit Boeti⁹ consistere debet in tribus. vide sic ut sit attentus ad audiendū. docilis ad intelligendū. benivol⁹ ad retinendū. De primo dicit domin⁹ Mathei. xij. Qui habet aures audiendi audiat. id ē diligenter attendat ut intelligat. Ut. n. dicit Petrus apostolus in ep̄stola Clemētis. iij. Mater omnīū malorū est ignorantia. Nec aliud est ignorantia nisi nō agnouisse qđ expedit. et b̄ omnibus etiā bonis fraudari nos facit. Dum enī ignorantēs qntum habeat scientia boni. malum ignorantie de se non patiuntur excludi. hec ille. Ideo dicit Ambrosius

in libro de incarnatione Christi. Quid aures tanq; cera et plumbō clauditis. et fastidentes audituz. Ut enim ait Varro ad atheniensez auditorē. Renuit philosophia stomachum fastidientem. ⁊ ad simplicem cēnam bilarem inuitat convi uam. De hac quoq; materia plen⁹ dictum est superius vbi actū est de regimine auditus. **S**ciendū quoq; qđ in audiētis attentiōe tria requiruntur. sc̄ taciturnitas. hūilitas. et discretio. **P**rimo quidē taciturnitas iuxta illud Ecd. xxxij. Audi tacens. et pro reuengentia accēdet tibi bona gratia. In ep̄stola quoq; Jacobi legitur. Sit omnis homo velox ad audiēdum. tardus autē ad loquendū. Nam et si forte sciolis sibi videar in his qđ audit-tuti⁹ tamē est audire qđ loqui. quoniam audiēs sapiens sapientior erit. ut legitur Proverb. j. Hinc et Ecc. xxxij. legitur. In multis esto quasi inscius. et audi tacens simul et querens. Propter hoc etiā ut dicit Augustin⁹ de verbis domini. Martha de Maria con querente. qđ eam relinquaret solam ministrare. Maria sedens et audiēns doctrinā domini. tanq; discipula noluit respondendo laborare. sed causaꝫ suā maliuit domino cōmittere. Si enim inquit pareret responsionem remitteret audiēdi attentionē. hec Augustinus. Hieronimus quoq; super Ecclesiastē dicit **N**on pythagoricꝫ disciplina est tacere p̄ qđ quenam. et postea eruditos loqui. In taciturnitate vero requiritur humilitas. contra illud qđ dicit Helin de scipso. sc̄ Job. xxxij. Expectavi ait sermones vestros. audiui prudentiam vestraz. donec disceptaretis sermonibꝫ. et donec putabam vos aliquid dicere considerabaz ē. Quod sic exponit Gregorius in moralibus libro xij. Ecce inquit loquens Helin ostendit qđ superbe tacuerit. **C**hi enim dicit. Expectavi sermones vestros et putabam vos aliquid dicere. aperte declarat se ad verba senuim indicatis potius studio qđ discentis voto tacuisse.

De eruditione

In humilitate q̄z requirit discre-
tio. sc̄z vt nō statim auditor singularib⁹
opinionib⁹ magistri sui ptinaciter adhē-
reat. s̄ discernat et cōferat. Hinc ⁊ Hoe-
tius vbi supra. Stultū est iquit omnino
magistri sui cōfidere sententijs. sed p̄mo
quidē credēdū est donec videat qđ senti-
at. deinde ḥo singendū est ipsum errasse
docendo. si forte inueniat qđ illi⁹ sententia
obuiat. Itaq; nec magistro suo nec qua-
ternis oīno credat siue ptinaci⁹ adhēreat
sicut Nigro qđ Mōtani magistri sui sen-
tentia⁹ instantiū cōfusus est qđ omnē verbū
ab ipsius ore p̄gressum q̄ternulis exora-
bat. ⁊ tanq; sac̄ exultimās. nihil aliud i
scholis p̄dicabat. Vn̄ m̄stotie⁹ pudore
cōfusus abibat cōclusus. hec Hoe-
tius. Hoc est qđ dicit puerb. xiiij. Innocēs.
id est simplex vel fatuus credit oī verbo.
Nec obstat qđ dicit Aristoteles in elen-
chis. Q̄p̄t credere illū qđ discit. Illud
enī accipitur de simplici credulitate. sc̄z
absq; ptinacia vel obstinatiōe. ita qđ pa-
ratus sit ab illa sententia resilire. si qñ re-
periatur fortiorē auctoritatē vel rationē cō-
trahere. Hoc est enim qđ dicit Hoe-
tius. Primo quidē credendū esse donec vide-
atur. deinde singendū illū errasse docen-
do. si forte inueniat qđ illi⁹ sententia⁹ obui-
at. Si quidē ⁊ Augustinus dicit contra
Faustū. disputatione. xi. In opusculis
meis ac mei similiū. licet eadē que in scri-
ptura diuina inueniat veritas. longe tñ
impar est auctoritas. Unde nisi vel ra-
tionē certa vel ex auctoritate illa canonica.
qđ ibi⁹ disputatū vel narratum est de-
monstretur. si quis credere noluerit non
reprehēditur. At illa sacri canonis veteris
et noui testamēti excellēs auctoritas apo-
stolor̄ est firmata t̄pib⁹ cui subiect⁹ ser-
vatois fidelis ⁊ pius intellect⁹. Ecce h
innuit Aug⁹. qđ nulli⁹ doctrinę tenemur
omnino ⁊ irrefragabiliter credere. nisi tā-
tum diuinę scripture. s̄ in qualibet alia
nobis relinquit libertas indicādi te
veritate vel falsitate. Vn̄ recte dicit. j. Yo-
hānis. iiiij. Nolite omni spiritui credere.

sed probate spūs si ex deo sunt. Hinc et
Cyprian⁹ martyr cōtra iudeos. Auriū
inquit officiū est quēlibet indifferentē per-
cipere. fidei ḥo nō nisi que pbauerit cre-
dere. Propter hoc etiā dicitur. j. Thes-
sal. v. Omnia probate qđ bonum est te-
nere

De docilitate ipsi⁹ ad intelligē- dum. Cap. IX.

Dsecundo. id est. docili-
tate dicit Quintilian⁹. ij. libro
Sicut officiū est p̄ceptoꝝ doce-
re. sic discipuloꝝ dociles se p̄cebere. Ci-
entia nāq; coalescere neq; . nisi tradētis
⁊ accipientis cōcordia sociata fuerit. hec
Quintilian⁹. Item Cesari⁹ arelatenlis
omel. j. Sicut nob expedit collectis scri-
pturaꝝ florib⁹ spūalē cibum cōficere. ita
nos oportet enī cū grādi audiātate requi-
rere. hec Cesari⁹. Est autem docilitas rec-
ta discendi habilitas. De qua dīc apls.
ij. ad Thimo. iiij. Seruū dñi oportet mā-
suētū esse ad oēs. docile ū. Exemplū re-
fert Galerius maximus. li. viij. de So-
crate. qui dum semp ad docendū se pau-
perem credidit. ad docēdū se locupletissi-
mū fecit. H̄z et Solon atheniensis. vi.
delicet vñ⁹ de sapiētib⁹ grecis q̄nta indu-
stria flagrauerit etiā versib⁹ cōplex⁹ est.
q̄b⁹ se q̄tidie aliqd addiscētē senescere si-
gnificauit. hec Galerius. Hinc ⁊ Lato
dicit in libro de morib⁹. Instrue preceptis
animū. ne discere cesses. Naz sine doctri-
na vita est quālī mortis imago. Lōmo-
da multa feres sin autem spreueris illud.
Non mescriptorez sed te neglexeris ip-
sum. Ne pudeat que nescieris te velle
doci. Scire aliquid laus est. culpa est
nil discere velle. Item Sedulius in car-
mine pascali libro. p. Lusi magnarū ca-
peris dulcedine rez nobiliū nitidis do-
ctorum vescere cenis. Hec te docilitate
sūt dicta. quā vñq; iunat ipsa natā. Ut
enim ait Aristoteles in principio metha-
physice. Omnes homines naturaliſcire

Filiorum regaliū

desiderat. Itē Seneca ad Luciliū. Do ciles inq̄t natura nos edidit. et rationē te dit imperfectā. sed q̄plici posset. Magni hō refert quali in corpore aī locati sint. Nam multa e corpore existūt q̄ mentē acuāt. multa q̄ obtundant. Vñ Aristoteles ait. omnes ingeniosos melancholicos eē ut ego metardiorē esse nō ferā moleste. h̄c ille. Hinc et Aug⁹. in li. x. de trini. Ad doctri nas inq̄t cognoscēdas plerūq; nos laudantū et p̄dicantū accēdit auctoritas. et tñ nūlī breviter impressam. cuiusq; doctri ne notionē ī aio haberem⁹. nullo ad illā discēdā studio flagrarem⁹. Itē Hugo ī libro de aia et spū. Aia inquit a creatore suo habet principia. ex q̄ est in genere suo pfecta. vñ ex quo est. sciret oia q̄ ab homine sciri possūt nisi grauitas carnis esset qd p̄ primū hominē qui aī corruptionē humanitatis ex q̄ fuit pfecte sciam habuit humanā pbari potest: sed modo corrupta humanitate. ex q̄ cōiungit̄ corrūpitur. nec p̄prietates suas potest exercere donec v̄su et expientia. et alicui⁹ doctrina exercitata incipit discernere. velut si q̄s cum subtili acie oculorū in tenebrosa de trudat. videre tñ nō pot ibi nisi p̄us assuecat tenebris et lumē accendat. Porro i doxilitate discipuli req̄un̄t etiā tria. Primum sc̄z vt māsuetate ac sine cōtradicōe andiat. iuxta illū Jacobī. p. In māsuetudine suscipite insitū xbū. Et illud Ecc. vij. Esto māsuetus ad audiendum verbū. Ecōtra vero dicit Clemens in itinerario. Dolores mibi cē fateor de nōnullis h̄ibūs q̄ cū ad nos ita veniant vitaliq̄d discāt. vbi docere illos cepimus ipsi rursus se magistros esse. p̄fiteat. et interrogat quidā ut ignorātes. cōtradicunt aut ut sc̄tētes. h̄c ille. Secundum est ut sensu loquētis magis q̄s sup̄ficiei xbōz adbereat. In qua solēt auditores calumniari tria. videlicet obscuritatem vel ambiguitatē. sup̄ qua dicit Hilari⁹. in li. de trinitate. p. Optim⁹ lector⁹ ē qui dictor⁹ intelligentiā expectat ex dictis potius q̄s imponit. et refert magis q̄s affert.

nec id videri dictis cōtineri cogit qd an lectionē intelligendū p̄sumperit. Item Dionysi⁹ in li. de diuinis noībus. Irrationale inq̄t et stultū est nō intētiōis virtuti. sed dictionib⁹ attēdere. nec est p̄prium diuina violentiū intelligere. Hinc et Au gustinus in li. de cathēcīcāndis rudibus. Ita inq̄t p̄ponendē sunt sentētīg verbis sicut anim⁹ p̄ponit̄ corpori. Itē rusticā sim plicitatē. de qua dicit Hiero⁹. ī li. de op timo genere interpretandi. Semper mibi su it venerationi nō xbōsa rusticitas. sed sancta simplicitas. Idē ad Marcellā. Nō inq̄t tam verba sunt necessaria q̄s sensus quia si eloquētiā q̄rimus Demosthenes eligēdus est aut Lulli⁹. Itē incōgruita tem. de qua dicit Aug⁹. in li. p̄fessionū. p̄ Vide dñe et patienter ut vides vide q̄s diligenter a priorib⁹ accepta locutorib⁹ pacta litteraz homines obseruēt. et a te accepta p̄petuę salutis pacta negligant. ut q̄ contra grāmaticā disciplinam sine aspiratione prioris syllabę hominē dixerit. q̄s magis displiceat hominib⁹. q̄s si cō tra p̄cepta tua hominē oderit cū ipse h̄ sit. et certe nō est interior sc̄tēta litterarū. q̄s sc̄pta p̄sc̄tēta. id se nolle facere alq̄ qd nolit pati. Tertiū vero qd in audiē dis docilitate requirēt est ut ea que min⁹ intelligit a magistro requirat. Quis rei nobis exemplū in se saluator ostendit. licet hominis doctrina nō eguerit. Vnde Hiero⁹. ad Paulinū dicit: Saluator duodecim annos impleuerat. et in tēplo sedens magis docet dū prudēter interro gat. Ideo dicit Ecc. xxij. Audi tacens sil et quēres. Hinc etiā Hiero⁹. in prologo sup̄ ep̄lam ad Sal. in sancta Marcella cōmendat ardorē discendi dicens: Certe inquit cū romē essem nunq̄s me tā festina vidi ut nō de scripturis interro garet aliqd. Ver etiā ī interrogando ca uenda sunt duo vitia. s. iactantia et frau dulentia. De iactantia est illud Clemētis positū supra. s. q̄ quidā interrogat ut ignorātes. et cōtradicunt ut scientes. De fraudulētia autē habet exēplū Mat. xxij.

B

De eruditione

vbi legitur accessisse doctor legis addnm
Iesum temptans euz. In cui^o omel. dicit
Johes Chryso. Simplicissim^o interrogator. et malignissimus insidiator. de ma-
gno mandato interrogat. q̄ nec minimū obseruat. Similiter Ezech. xiiij. leguntur
venisse seniores israel ad interroganduz
dñm. De q̄bus etiam dicit dñs ad. ppe-
tam: Nunq̄d interrogatus respondebo
eis: Qd exponēs Hiero^o. dicit. Nō me-
retur audire veritatē qui fraudulēter in-
terrogat. i. non aīo discendi. b̄ temptādi
Est nāq̄ studiosi vocitas. vt dictū est
supra iuxta Boetii ad intelligendū. sic
attentio ad audiendū. Ut enī ait Cato
Legere et nō intelligere ē negligere. Da-
rumq̄ vel nihil. pdest audire vel legere et
etīa retinere nisi assit et intelligere. Mu-
lti tñ ipsa doctrinę verba memoriter reti-
nent. b̄ intelligētia verbor̄ carēt. nec saltē
intelligere studēt. Vñ Aug^o. in li. de do-
ctrina christiana. iiiij. Sapiētiā tāto magis
vel min^o ibmo dicit. q̄to magis vel
minus in scripturis pficit. non dico in eis
multū legēdis. memoriq̄ mādandis. b̄
bene intelligendis. et diligēter co^rsensib^o
interrogādis. Sunt enim q̄ eas legunt et
tñ negligunt. legunt enī vt teneant. et ne-
gligunt vt intelligāt. q̄bus lōge sine du-
bio preferendi sunt. q̄ verba earū minus
tenent. et co^r earū sui cordis oculis vidēt
sed vtrisq̄ melior ille q̄ et cū vult eas dic̄.
et sicut oportet intelligit.

De benivolentia eiusdem ad retinendum. Cap. X

D E tertio. id est. de beni-
volentia. q̄ est ad retinendū est
illud Hugonis in li. didascalicon. iiiij. De inquit o^r lector nūmū letet si
multa legeris. sed si multa intellexeris.
imo si retinere potueris. Ut enim legitur
Proverb. xxij. b̄m aliā translationem
Tbesaur^o desiderabilis. s. sapiētiā vel ve-
ritatis req̄escit in ore sapiētis. s. ad studi-
ose ruminandū et memoriter retinendum

Nam animalia q̄ non rumināt b̄m legē.
immunda reputant. Et de tali dī Ecc.
xxj. Cor fatui quasi vas cōfractū. omnē
sapientiam nō tenebit. Dicit etiā Varro q̄
cānale fissū est auris q̄ accepta memorie
non cōmendat. **I**n auditoris etiā
benivolētia similiter reqrunt tria. **D**ri-
mūm sc̄z vt libēter audiat. et diligenter
hoc est amabiliter b̄m illud Ecc. iiij. Au-
ris bona audiet cū omni cōcupiscētia sa-
piētiā. **H**inc et Prov. xij. dicit Salo-
mon. Fili inclina aurē tuā. et audi verba
sapientū. appone cor ad doctrinā meam.
que pulcra erūt tibi. cū seruaueris eam in
ventre tuo. i. in affectu vel in memoria. et
redundabit ī labijs tuis. **A**osteā de hoc
etiam audiēdi affectu dicit Cesarius are-
latensis in omel. ij. Sicut a nob̄ domin^o
suscepti officij necessitate loquēdi reqrunt
officin^o. ita et a nobis charissimi audiēdi
requirit affectū. Sed quidā ideo verba
dozentis respūnt. quia doctore ipsū cō-
temptiblē reputant. **C**ōtra quos dicit
Prosper in libro de vita cōtemplatiua
ij. Sunt q̄ nō rationē dictor̄ b̄ dignita-
tem dicentū prava examinatiōe discuti-
unt. et magis quis dicat q̄ quid dicatur
attendunt. et qd facere aut fieri nolūt. di-
ci quoq̄ sibi fastidiūt. paratores aliquā
doctrinę cū illnd scire cupiūt ignorare q̄
a psona inferiore cognoscere. cū veritas
vndeclūq̄ claruerit nō humano ingenio
sed deo deputanda sit. **H**inc ē illud Se-
nece. supius positiū. Nō te moueat dicen-
tis auctoritas. **S**ecundū est vt au-
dita breuiter in memoria colligat. Ideo
inq̄s breuiter. quia nō de facilī oīa verba
que dicunt ī lectione possent recolligi. ne-
dum verba totius libri. ideoq̄ sententiā
intentionis et materie discēti conue-
niat memoriter retinere. Vñ Hugo vbi
supra. Oportet inquit vt que diuisa dici-
mus cōmendāda memorie recolligam^o.
Habet siquidez omnis tractatio princi-
pium aliquā. vbi cui tota rei veritas et sen-
tentia vis innitat. et ad ipsum alia oīa re-
feruntur. **H**ec querere ac considerare est

Filiorum regaliū

colligere. **V**nus quippe fons est ex quo nūli multi nec oportet amfractū fluuij seq̄ si fonte tenet totū habes. Hoc idcirco dixerim. q̄ memoria hōis hebes ē ac breuitate gaudet. et siquidē in multa diuidit ī singulis minor efficit. h̄ec Hugo. Propter hoc etiā in multis tractatib⁹ et libris frequenter post diffusas sententiar⁹ expositiones fieri solēt epilogi. i. breves dictor⁹ recapitulationes q̄bus summatim possint oia memorie cōmendari. **P**lus etiā frequenter discipul⁹ pficit lectionē repetēdo q̄d ipsaz audiēdo. **V**ultū enī ad memoriam pficit exercitatio. q̄ fit ea que audiā sunt sibimet recolēdo ac ruminando. vel alij̄s recitando. **V**nde dicit Boeti⁹ vbi supra. q̄ expedit scholastico ut aliquos habeat secreto eisq̄ libros legat ut sic et intellecta sciat. et scita exprimere noscat. **C**ertiū est vt lectiones quotidias nō dimittat. vel etiā interrūpat. sed cōtinue audiat. **J**uxta illud Proverb. viii. Audite disciplinā et estote sapientes et nolite abiūcere illā. Ut enī legit Sap. iii. Sapientiā et disciplinā q̄ abūcit infelix est. et vacua est spes illoz. et labores sine fructu. Ideo dicit Boeti⁹ vbi supra. Nō sit scholaris discolvus. i. a schola diuisus. nec q̄ vicos et plateas et spectacula publica. q̄ pompas et choreas et publicas cgnas ocul⁹ vagi effreniqz ling⁹ discurrere. Et continuitatis constantiā. put facultas suppetit mēti studeat imp̄mere. Quid. n. cōstantia lucid⁹? qd̄ in cōstātia ne quis: prima parit. secunda destruit. prima procedit. secunda retrocedit. prima colligit. secunda ḥo collecta dissoluit. h̄ec Boetus. Ideo dicit Ecc. xxvij. Homo sapiēs in sapientia manet ut sol. nam stult⁹ ut luna mutat. **H**inc et Hiero⁹. sup ep̄lam ad Gal. In bonis inquit studijs nō tā initia sunt laudā da q̄ finis. i. pseuerātia finalis. Sed huinsmōi pseuerētia difficult̄ est stultis. s̄m illud Ecc. vij. **A**spera nimium sapientia indoctis hominibus. et nō permanebit in illa excors. i. homo sine corde. s. fatuus. Ut enī iam dictū est su-

pra. **L**o: fatui quasi vas cōfractum z̄. **N**ec mirū si talib⁹ aspera est sapia. quia stulticię illoz p̄traria. **V**n ibidē subiungitur. Quasi lapidis p̄tus p̄batio erit ī illis. et nō temorabunt p̄ijcere illam. ac si dicat. Sicut rustici fatui. si lapidē p̄ciosum inuenerint nō reputāt. q̄ virtutē ei⁹ ac p̄ciositatē eius ignorant. et ob illum quasivile qd̄ p̄ijcūt. **S**ic homines indocti et exordes verba doctrine vel sapientiā p̄z approbant. vel etiā omnino vilpendūt. qm̄ utilitatē eius et sapore nō cognoscunt. Ideo dī Proverb. xxiij. In auribus insipietū ne loquaris. quia despicient doctrinā eloquij tui. **H**oc est enī sanctū dare canib⁹ et margaritas aī porcos spargere. **V**el aliter p̄dictū verbum exponi potest sub hoc sensu. Sicut virtus hominis probat in subleuatione ac portatione lapidis p̄derosi. sic probant homines in studio et labore sapientiā acquiriendi. **N**az sicut imbecilles et ignavi cito proijcunt lapidem. sic exordes ac stulti sapientiā. non possunt in ea proficere. q̄ grauis est eoꝝ stulticie. **H**ifficile est etiam pueris ppter imbecillitatē et lasciuiaz illius etatis. **V**nde Augustin⁹ de ciuitate dei libro. xij. Non parua inquit p̄gna est insipientia vel imperitia. que adeo fūienda merito indicat. vt per p̄cas doloribus plenas pueri cogantur discere litteras vel quelibet artificia; **I**psumq̄ discere ad qd̄ p̄nis adigunt. tā est illis p̄gnale ut nonnunq̄ iplas p̄gas per quas compellunt discere ferre mallūt. q̄ disce re. Verum vt dicit Basilis in hexameron libro. iij. Que labore quesita sunt. et iocunde percipiuntur. et diligentissime cōseruantur. Nam quorūz facilis habetur adeptio eoꝝ sine dubio fastidiosa est posseſſio. h̄ec Basilis. **H**ec de subiectione triplici vel potius quintuplici quā tebet discipulus exhibere doctori. **V**nde Botius vbi supra. **G**it ergo inquit discipuli summa subiectio magistratui. sit atten tio exercitij docilitas ingenij. beniuolētia animi. luxuriae quoq̄ speciez emulatio

De eruditione

et felicis cōstantiē debita professio

De ordine scholastice discipli ne Cap. XI.

Opterū in addiscendi mo
do necessaria sunt tria. scilicet ordo.
affectionē et intentio. **Vnde** dicit
apostolus. 1. Cor. viii. Si quis existimat
se aliquid scire. non dū nouit quādmo
dum oporteat eum scire. **Qd** de discipli
na theologica sic exponit beatus Bern
super cantica. omel. xxxvi. **Quid** est in
quit motus sciendi nisi ut scias quo or
dine. quo studio. quo fine queq; oportet
at nosse? **E**t hec tria p̄sequitur de disci
plina vel studio theologie. **B** mō: **Quo**
inquit ordine ut sc̄ illud prius qd ad sa
lutem maturi? **Q**uo stadio ut illud ar
dentis qd ad amorē vobemētius. **Q**uo
fine. ut non ad inanē gloriam vel curio
sitatem. vel aliquid simile. sed tm ad tu
qm vel p̄ximi edificationem. **H**ec ille de
studio divinę scriptę. **C**lerūtāmē etiā
illum modū debent imitari pro posse stu
diosi quātūlibet artiū. videlicet ut sit re
ctus discendi ordo. studiosa discētis af
fectio. et pura intentio. **D**e ordine di
scendoꝝ dicit Alphorabi⁹ in libro de or
tu scientiarꝝ: **P**rincipiū omnīū scientia
rum est scientia de lingua. id est. de ipo
sitione nominū: rebus. scilicet substatię et acci
denti. **S**ecunda est grāmatica. que
est scientia ordinādi ipsa nomina. rebus
imposita. et componēdi orationes. **T**er
tia logica que est scientia ordinādi pro
positiones enūciatiuas sicut figuras logi
cas. ad eliciendas p̄clusiones. quibus p
uenit ad cognitionē dictiorꝝ. et ad iudi
candum de illis vtrū vera an falsa sint.
Quarta vero poētria que est scientia or
dinandi metra sicut p̄positionē dictionū
et tpa in numerū pedum eorum. Deinde
vō ceterē sic alias sūt ordinatae. Ideoq;
dicit in libro de divisione scientiarꝝ. **Q**z
prima est scientia lingue. secunda logice
tertia scientia doctrinalis. quarta vō na

turalis. quinta dīnīa. sexta cīnīs. **H**ic
quoq; scientia lingue compēndit gram
maticam. et sub eadē vel sub logica r̄te
toricam. Alter vero dicit Richard⁹ de
sancto Victore in libro exceptionū. talē
videlicet in artibus ordinem esse seruan
dum. **P**rima inquit omniū companda
est eloquentia. et ob hoc expertenda est lo
gica. Deinde purificandus est ocul⁹ mē
tis per ethicam. et sic transeundum est ad
theoricam. ubi nomine logicę compēn
dit trīna sermocinalem scientiā. scilicet grāma
ticam. rhetoricam et dialecticā. Logos
enīm grecē dicitur sermo latīne. Itaq; sciē
tiarum omnīū grammatica est fundamē
tum. quā hodie multi tanq; vīlem negli
gunt. et ideo parum in alijs proficere pos
lunt. **Vnde** Quintilian⁹ in libro. p. de
oratoria institutione. Non sunt inq; fe
rendi qui artem grāmaticam ut tenuem
atq; ieunam cauillātur. que nīl funda
menta fideliter iecerit. quidqd super
struxeris corruet. necessaria pueris. iocun
da senibus. dulcis secretorū comes. et q
vel sola omni studiorum genere plus ha
beat operis. min⁹ ostentationis. **P**luri
mi autē ambitiosa festinatione a posterio
ribus incipiunt. dum ostentare discipu
los circa speciosa malunt. **H**ec Quintili
anus. **L**eterū ut dicit Aristoteles in li
bro methaphysicō. **I**mpossibile est vt
addiscatur res aliqua nisi sciant eius p̄n
cipia que sūt. p̄positiones vniuersales. **H**inc
etiam Alphorabius in libro de diffiniti
one scientiarū. **I**n omni arte inquit. sine
sit actiua. sine speculatiua. sine liberalis.
sive fabrili. regulę sunt generaliter com
prehendentes omnia vel forte plura de q
bus ars illa pertractat. que ad hoc qdem
inuentę sūt ut cognoscatur omne id quod
est illius artis. ne forte recipiat in ea qd
non est eius. vel rejiciatur qd est eius. et
vt per eas caueamus ne fortei aliquo er
remus. **N**am in mechanicis instrumen
tum q̄ deprehendit si forte in aliquo erra
tur. ut in arte fabrili perpendiculari regula
vocat. **H**ec Alphorabi⁹. **A**d ordinē

Filiorum regalium

quoḡ pertinet ut illud discat prius vel studiosius qđ ad ppositū est utile? In te Hugo ubi supra. Si omnia inquit nō potes legere ea quę sunt utiliora lege. Si autem omnia potes non tñ idem labor omnibus impendendus est sed quędam ita legēda sunt ne sint incognita quędam ḥo ne sint inaudita qm̄ aliquā pluris esse credimus qđ nō audiūmus. hec Hugo Quędam etiā legim̄ vel addiscim̄ nō quia multū utile sit ea scire. Et qz turpe est ignorare. Quędam vero quia iplū ignora re est periculōsum qm̄ vt dicit Boetius Nullū malū cuitari potest nisi cognitum. Unde Ambro. sup Luca. Legimus aliqua ne ignoremus. legimus non vt teneamus sed vt repudiemus. Hinc etiam in consilio cartaginensi. iij. permit titur episcopis hereticoꝝ libros legere p necessitate vel tempe: pueris autem vel idiotis ac neophybitis phibent. ne ī laqueum erroris p̄cipitent. Unde Beda sup parabolas libro. p. Soli concedit hereticorum libros legere qui adeo solidatus est in fide catholica vt nequeat supari librox dulcedine vel astutia. Ecōtra ḥo libri gentilium in p̄dicto consilio episcopis phibent qui tamē pueris et adolescentiis concedunt. vt in eis ppter doctrinę necessitatē erudiant. Unde Hiero. ad Damasum papā de filio. pdigo. Hacerdotes inquit dei videmus omissis euangelijs et prophetis comedias legere amatoria buccolicoꝝ Virgilij verluū ḥba cātare. et id qđ in pueris est causa necessitatis crimen in se facere voluptatis. Ideq̄ Hiero. de semetipso refert ad Eusto chiu. Olim inquit cuꝝ relictā domo atq̄ parentibꝝ p Christo militaturus p̄gerē bierosolymā. bibliotheca quā mibi romē sumo p̄fecerā studio carere nō poterā Itaq̄ post crebra vigilias et lachrymas quas preteritoꝝ recordatione peccatorū fundebā Platonē vel Tulliū in manibꝝ sumebā. et si qn̄ p̄ham legere cepis sem in memetipſu reuersus horrebat sermo in cultus qđq̄ lumē nō videbam ce-

cis oculis nō oculoꝝ vitiū putabam esse. sed solis. Deniq̄ ī media ferme quadragesima febris medullis infusa sic infelicia mēbra depasta est ut ossibꝝ vix herere. Interim parabant exequiꝝ et vitalis calor palpitarbat in solo pectusculo iā repe tentē. Tūc subito rapt⁹ in spū indicis tribunal ptract⁹ sū. ubi tñ luminis erat ut in terrā. plectus nō auderē aspicere sursū. Interrogat cōditionē. Respōdi me esse christianū. At ille q̄ p̄sidebat metiris ait Ciceronian⁹ es nō christian⁹. Abi enim est thesaur⁹ tu⁹ ibi est et cor tu⁹. Ilico ob mutui et inter̄bera qb⁹ me invaserat cedi dū cōscientię magis igne torquerer. illuz mecum versiculū reputauī. In inferno aut̄ quis cōsitebit tibi. Clamabā inter̄bera Misere mei. Landē q̄ astabat ad p̄sidentis cornua. p̄noluti p̄cabant. vt adolescēt̄ veniā et errori locū penitēt̄ omodaret. exactur⁹ deinde cruciat⁹ si libros aliquā legerē gentiliū l̄rāꝝ. Ego itaq̄ qī tanto cōstitut⁹ articulo yellē etiā maiora p̄mittere. teierare cepi ac dicere. Domine si codices vñq̄ sēculares habuero si legero. te negauī. Inter hec ḥba dimis sus redij. cūctisq̄ mirātibꝝ oculos multo lachrymarū imbre p̄fusos aperui. nec h̄ vtiq̄ vani fuit illusio somniū: testis mihi est tribunal ante qđ steti. iudiciūq̄ qđ timui me post somniū plegas sensisse ac liuentes scapulas habuisse. tantoq̄ de hinc studio. q̄nto moralia ante nō legēram. diuina legisse. hec Hiero. Ad ordinem itaq̄ discipline pertinet ut vñus quisq̄ legat vel addiscat qđ etati sue vñ statui cōgnuit ac tecet. Nam et religiosis personis physicam vel mundanas leges audire ius canoniciū prohibet. que tñ ceteris audire licet.

De studiosa discētis affectiōe.
Cap. XII

Prologo de studio vel affectione studiosa dicit Tulliū in rhetorica. Studiū est assidua

De eruditione

et vehementis animi ad rem aliquam applicata cum magna voluntate occupatio. **D**e hoc etiam dicit Augustinus in libro de trinitate. x. Quia prorsus ignotam rem nullus amare potest. cuiusmodi sit amor studentum considerandum est. hoc est nondum scientium. sed adhuc scire qualibet doctrinam cupientium. Si quidez ad doctrinas plerasque cognoscendas. plerique nos laudantium et predicantium accendit auctoritas. et non nisi breviter impressam in animo. citiusque doctrinę notionē habemus. nullo ad illam descendā studio flagarem? Aliquid etiam ipsorum doctrinarum fines auditos miramur. et ex hoc inardescimus facultate comparare discendi quo ad eos peruenire possum. hec Augustinus. **S**unt autem quattuor principia ad disciplinā vel studiū sapientię incitatina. videlicet eius honestas. suauitas. diuturnitas. et utilitas. **D**e honestate dicit sapiens de ipsa sapientia loquens Sap. viii. In ipsa inquit est honestas sine defectione. et claritas in communicatione hominum illius. Habebo propter hanc claritatem ad turbas. et honorem apud seniores. Tacentem me sustinebūt. et loquentem me respicient. et sermocinante me plura. manu ori suo imponent zec. hec ille. **H**inc etiam seniores in lege iubemur honorare propter sapientiam magis quam propter etates. Ut enim legitur Job. xij. In antiquis est sapientia. et in multo tempore prudentia. Et Sap. iii. dicit. Quod senectus venerabilis est non diuturna neque anno numero computata. sed cani sunt sensus hominis zec. **H**ic et poeta: Sensus amicitias confert. dat sensus honores. Denique nulla est homini rationali honestior occupatio. quam in sapientie studio. **D**ixi de suavitate idem sapiens ubi supra. Hanc amavi et exquisivi a innuitate mea. et quiesciui eam mibi sponsam assumere. et amator factus sum formę illius. quem in amicitia eius est delectatio bona. **H**unc consonat quod legitur de sancto Gregorio naçançeno i apō

logitici sui p̄femio. quod ipse a puericia signaculum castitatis integrum custodiens cum p̄fici studijs adhuc iunior apud atbenas floreret. vidi per soporem sedenti sibi et legenti duas satis decoras tertiae leuaque feminas cōsedisse. Quas ille castitatis instinctu oculo toruore respiciens que nam essent et quid sibi vellet p̄cunctabatur. ac ille familiarius eum cōpletectes aiunt: Ne moleste accipias innuenis. note tibi satis et familiares sumus. Altera enī ex nobis sapientia. altera castitas dicitur. et missē sumus tecum habitare. quod iocundū satis et mundū in corde nobis habitaculū p̄parasti. **D**e hoc etiam dicit Ecc. vii. Sapientia doctrinę suum nomen eius est. et non multis est manifesta. Ac si diceret: Sapientia docibilis talis est quod per nomine suum designat. scilicet sapida. Scientia. Dicit enim a sapore et sciētia. paucique sentiunt eius sapore. et estimant eius valorē. Unde legitur Job. xvij. Quod nescit homo p̄cūm eius. nec inuenit in terra suauiter viuentium. Et post: Abscondita est ab oculis omnium viuentium. **D**e diuturnitate legitur Ecc. vi. Fili a innuitate tua excipe doctrinā. et usque ad canos innuenies sapientiam. Ideo dicit Sap. v. Quod melior est sapientia quam vires. et vir prudens magis quam fortis. Nam in senectute fortitudo debilitatur. sapientia vero potius augmentat et ideo diutinior est quam fortitudo. Recte etiam dicit melior quam diuitiae. quia diuitiae possunt inuito auferri etiam ab homine sapientia vero nequaquam vita comite. **V**nde dicitur Proverbiis. viii. Accipite disciplinam et non pecuniā. doctrinam magis quam thesaurum eligite. Melior est enim sapientia cunctis opibus preciosissimis. et omne desiderabile non potest ei compari. **H**inc et Sap. viii. dicit. Si diuitiae appetatur in vita. quid locupletius sapientia? Denique sciētia vel sapientia non solū manet nobis in hac vita. sed etiam manebit in eterna. Licet enim suum illud apli. j. Cor. xij. Scientia destruet. destruenda sit quantum

Filiorum regaliū

quantū ad modūz etimperfectionē nō tñ
qntum ad substantiaz. **Vnde Ecc. vij.**
postq̄ dictum est de sapientia qd nō mul-
tis est manifesta. statim subiungit. Qui-
bus autē agnita est. s. p experientiā pma-
net v̄sq̄ ad conspectū dei. i. perseuerabit
in eis. v̄sq̄ ad manifestam dei visionem.
Vnde Hiero? ad **Paulinū.** **Diccam?**
inquit in terris quoz sciētia nobis perse-
ueret in celis. **T**eniqz de utilitate dī
ibidē scz **Ecc. vij.** Quali is q̄ arat et q̄ se-
minat accede ad illā. s. acquirendā. i. cū
laborē studij. et cum spe fructus eius p̄cipi-
endi. **Vt enī dicit aplus. i. Cor. ix.** De-
bet in spe qui arat arare. et qui tritutrat ī
spe fructū p̄cipiēdi. **Vn̄ ibidē. i. Ecc. sub-**
inngitur. Et sume bonos fructus illius.
de quibus scz dicit **Proverb. iii.** Pri-
mi et purissimi fructū ei⁹. Et recte dicit su-
stine. id est. patiēter expecta. contra illos
qui cum seminauerint statim volant fru-
ctum seminis comedere. **N**am doctrinę
semen anteq̄ erūpat et apte pficiat aspe-
ritate laboris ac discipline cogit. sicut se-
men materiale iactū asperitate gelu con-
stringitur. **H**inc pueros ad discendum
quotidie videmus ad discendū inuitos.
angī verbēribus et increpationib⁹. qui po-
stea doctrinę fructum agnoscentes spon-
tanei se quasi excrebrant studēdo parisi-
us. **E**st enī sapientię doctrina quasi nux
babens corticē amarum exterius. et post
intra duram testā nucleus habet dulcem
atq̄ suauem. **I**tez sicut qui arat et semi-
nat. p̄mo quidē ab agro suo spinas et tri-
bulos extirpat. et sic euersa terra seminat.
sic qui sapientię doctrinam vult excipere.
primo debet cordis sui terrā inquisitione
diligenti euertere. ac germe vitioz extir-
pare. et nūc demū poterit semē vitioz extir-
pare. et nūc deinde poterit semē dictū recipi-
pere. alioquin vt dictū est supra: **In ma-**
linolam animā nō introibit sapia. **Vn̄**
dicitur Hiero. iii. **N**ouate vobis noua-
le. et nolite serere sup spinas. **S**icut andez
semine proficiēte et ad perfectionē tendē-

te poterit fructus illius metere. **Vn̄ post**
predicta verba **Ecc. subditur:** **I**n opere
illius exiguū laborabis. et cito edes de ge-
nerationibus illi⁹. ac si dicat. **L**abor erit
modicus. sed multiplex fructus ac tempe-
stiuus. **A**nde et in eodē dicit. **xxiiij. in glo-**
na sapiētię. **T**räsite inquit ad me omnes
qui concupiscitis me et a generationibus
meis implemini. **D**rum⁹ itaqz sciē-
tię sine sapientię fructus est vitioz carna-
liuz extirpatio vel exclusio. **J**uxta quod
scribit **Hieronym⁹** Rustico monacho.
Ama inquit scientiā scripturaz et carnis
vitia non amabis. **S**ecundus est
mētis serenatio sine letificatio. **h̄m illud**
Sap. vij. **C**lara est et que nunq̄ marce-
scet sapientia. **P**occupat eos qui se concu-
piscent. et in vijs suis ostendet se illis hi-
ilariter. **T**ertius est in tribulatiōe cō-
solatio. vel in labore recreatio. **h̄m illud**
Hugonis Lupini positiū: **Q**ullū mai⁹ in
vita solatium q̄ sapientię studiū. **Vnde**
Hiero? dicit in plogo sup epistolam ad
Eph. **S**i quicq̄ est qd in hac vita sapi-
entem virū teneat. et inter p̄ssuras ac tur-
bines mundi equo animo manere p̄suad-
eat. id esse v̄l p̄mū reor meditationem
et sciētiā scripturaz. **H**ic et **Sap. viij. dī**
Proposui hanc adducere mibi ad con-
uinandū. sciens quia meū cōmunicabit
de bonis. et erit allocutio cogitationis et
tedij mei. **H**inc etiā dicit **Lullius in tu-**
stulanis li. v. **Q**uid dulcis ocio littera-
tor. **E**contra vero dicit **Seneca Lucilio**
Ocium sine litteris mors est. et hoīs viui
sepultura. **Quartus** est animi tran-
quillitas sine quietudo. **h̄m illud** **Ecc.**
ultimo. **V**ide te inquit quia modicū la-
boravi. scz circa sapientię inquisitionem
et ineni mibi multā requie. **H**inc **Sap.**
vij. **I**ntrans inquit in domum meā. cō-
quiescam cum illa. **N**on enī habet ama-
ritudinem conuersatio illius. nec tedium
conuictus illius. sed lēticiam et gaudium.
Nec ideo hoc dico. quia quēlibet sciētia
sit sapia p̄rie loquēdo. **h̄oēs doctrinę**

De eruditione

tendere debent ad perceptionem sapientie. tanquam eius pedissequi. sicut inferius ostendetur.

De ipsius fine vel intentione. Cap. XIII.

DEniq; de fine quem habet addiscens in intentione. dicit beatus Bernardus sup. **Canticum** omel. xxxvi. Sunt qui scire volunt eo fine tantu; ut sciant. et est turpis curiositas. Alij vero ut ipsi sciantur. quos irritat satyricus dicens: Scire tuum nihil est. nisi te scire hoc sciat alter. et est turpis vanitas. Alij quoq; ut scientia vendat pecuniam vel honoribus. et est turpis questus. Alij vero discut ut edificant. et charitas est. Alij ut edificantur. et prudentia est. huc Bernardus. **H**az quinq; intentionum sole dug ultime bone sunt et salubres. tres autem primi vane ac vituperabiles aut etiam detestabiles. Ut enim dicit **Hugo** ubi supra libro. p. Malum quidem est bonum negligenter agere. peius est in vacuum multos labores expenditure. **D**e prima. s. curiositate sciendu; qd ipsa est hui Augustini concupiscitia oculorum. de qua loquitur **Iobes** pma canonica. iij. Unde idem Aug. in libro confessionum. x. Est inquit cupiditas qdam experiendi vana. et curiosa nomine cognitionis atq; scientie palliata. Quia quia in appetitu noscendi est. oculi vero sunt ad cognoscendum in sensibus principes. ideo concupiscitia oculorum eloquio diuino appellatur. huc Augustinus. Et huiusmodi curiositas duplex est. una. s. ad multa. alia vero ad ignota. Nam de illa que est ad sciendu vel experiendu multa dicitur **Ecclesiastes**. i. Non satiat oculus visu. nec auris implet auditu. Unde dicit **Hugo** ubi supra libro. v. Quidam sunt qui omnia legere vel scire volunt. sed insi-

nitus est libroru; numerus: Tu ergo inquit noli infinita sequi. ubi enim finis non est. ibi nec requies. et ideo nec pax est. ubi vero pax nulla est. deus habitare non potest. quia in pace factus est locus ei. huc Hugo. Dicit etiam beatus Bern. q; multitudine rerum et temporis brevitas non patientur omnia comprehendi. Itz Hora tuis in libro carminu;. Nec scire fas est omnia. Tales etiam circa plurima curiosi. semetipsos confundunt. et ideo paru; in sapientia proficiunt. immo nihil ad perfectum scire possunt. Nam pluribus intenti minor est ad singula sensus. Unde Varro ad athenensem auditore: Qusquam inquit deueniet q; q; videt sequitur calles. Hinc et Seneca ad **Lucilium**. Te trahit inquit multitudine librorum. et cum legere non possis quantum habueris. satis est habere quantum legere possis. fastidientis stomachi est multa degustare: Non refert q; multos habeas libros. sed q; bonos. lectio certa prodest. varia delectat. h Seneca. Tales igitur ut dictum est curiosi sunt manus veri. Juxta illud apli. ij. Thimoth. iij. Semper discentes. et nunquam ad scientiam veritatis peruenientes. De illa vero curiositate que est ad sciendum vel experientum ignota. dicit Augustinus in libro de trinitate. x. Si quis tam curiosus est ut non propter aliquam notam causam. sed solo amore rapiat incognita sciendi. discernendus est quidem huiusmodi curiosus a nomine studiosus. Sed nec ipse amat incognita. quin potius odit incognita que nulla vult esse dum omnia sibi vult esse cognita. Huiusmodi curiositas frequenter solet hereses generare in his qui secreta fidei nitebantur ultra modum investigate. Unde Proverb. ix. Multier stulta et clamosa. que significat heresim transeunte vocat. et recordibus loquens sit clamans. Aquae furtive dulciores sunt. et panis absconditus suauior. Hinc et Se-

Filiorū regalium

CCiii

neca in libro 'declamationu'z. iij. **A**rtior est cupiditas ignota cognoscendi. q̄ nota repetendi. Idem ad **L**ucilium epistola. lxviiij. **M**ulti aperta transeunt condita obstrusa rimantur. **F**urē signata sollicitat. vīle videtur quidquid patet. aperta effractarius preterit. **H**os mores habet imperitissimus quisq; qđ in secreta cupit intrupere. **C**aendum est itaq; maxime simplicibus & idiotis vel etiam in pueris a secretiorib; celestibus primādis. quoniam ut legitur **E**xo. xix. **B**estia que tetigent montem lapidabitur. **V**nde dicit **E**ccl. iij. Altiora te ne q̄sieris. & fortiora te ne scrutatus fueris. sed que p̄cepit tibi deus illa cogita semper. & in pluribus ei operibus ne fueris curiosus. **N**on enī est tibi necessarium. ea que abscondita sunt videre oculis tuis. Ut enī legitur **P**roverb. xxv. **S**icut qui mel comedit multū non est ei bonū. **S**ic q̄ persecutator ē maiestatis op̄primetur a gloria. Ideo dicit ab apostolo ad **R**oma. xij. **D**ico omnibus qui sunt inter vos non plus sapere q̄ op̄petet sapere. sed sapere ad sobrietatem et vnicuiq; sicut divisit deus mensuram fidei. **H**inc etiam dicit **C**ato in libro de moribus. Mitte arcana dei. celumq; inquire quid sit. **C**um sis mortalis q̄sūt mortalitā cura. **D**e secunda discentis intentione. que est vanitatis vel inanis glorie. dicit **T**ullius in tusculanario libro. p. **B**onos alit artes. omnesq; incēiduntur ad studia glorie. **H**uiusmodi scientia sicut dicit **A**ugustinus. non facit hominem interius lamentantem. sed forisse iactantem. **H**inc est illud **P**ersij satyrici superius ex parte insertū dictis beati Bernardi. Ne te inquit quæsiueris extra. Scire tuum nihil est. nisi te scire hoc sciat alter. **O** curvę in terris anime & cœlum inanes. **H**inc **T**ullius ubi supra libro. v. **L**eūiculus inquit noster **D**emosthenes q̄ illo susurrio electari se dice-

bat confitentis mulierculę vt mos est in grecia. hic est ille **D**emosthenes. quid hoc leuius. sed orator ille tantus apud alios videlicet loqui didicerat. nō multum ipse secum. hec **T**ullius. De hac etiam vanitate dicit **B**oetius in libro de consolatione. **O**dora. dora. id est. inanis gloria. quid aliud es q̄ quedam aurum inflatione vana. Ut enim dicit **H**oratius i libro sermonum. **S**audent p̄ nomine molles auriculę. **V**nde **V**alerius maximus libro. ix. narrat q̄ **S**ophocles iam senex. tragediam quandam in certamine miserat. **C**unq; suspensus anticipis certaminis expectaret sententiā audiens vicisse. et p̄ gaudio expirauit. **T**alis etiam in sapientia vera non proficit. quia ipse tumor inanis eius mentem excecat. nec videre clare permittit. **V**nde talis iuxta verbum apostoli. i. **A**bimoth. vij. est superbus nihil sciens. sed languens circa questiones et pugnas verborum. ex quibus oriuntur inuidie. contentiones. ire. zc. **D**e tertia intentione. q̄ est cupiditatis. dicit **H**ugo in libro de arca Noe. iij. **I**ndignus est sapientia. qui per ipsam aliud q̄ ipsam obtinere intendit. qui non ut ipsam qua nihil melius ē possideat. sed ut venalem prostituat illam querit. **H**oc tamen hodie faciunt scholastici fere omnes aut plures. videlicet lucrativas scientias addiscentes. vel ad eas q̄ citius possunt festinantes. **V**n conqueritur dominus per **H**iere. ij. **N**e inquit dereliquerunt fontem aquę viue. id est. salutaris sapientię. quia scilicet sacram scripturam nolunt audire. que a metanqua vena procedit a fonte. **H**ec est enim aqua salire faciens in vitam eternam. vt dicitur **J**ob. iij. Et foderunt inquit sibi cisternas dissipatas. id est. cū studio et labore magno sibi acquirunt scientias lucrativas. i. q̄b nō ē aq̄ lypida. **h**ā sapia. **S**falsa & vana & etiā turbida

De eruditione

quia terrena. Unde postea dicit: Quid tibi vis in via egypti ut bibas aquā turbidaz: Qd̄ quasi exponēs Baruch. iij. Fil⁹ agar. id est. ancillę non libere exquisierunt prudentiā que de terra est. Deinde quasi exponēdo q̄s vocet filios Agar subiungit. Negociatores terre et themā et fabulatores et exquisitores prudentię et intelligentię. viā autē sapientię nesciert. neq̄ meminerunt semitaz eius. Negociatores terre physici sunt qui terrā. id est. corpus sub precio curant. Negociatores theman qd̄ interpretatur africus. illi sūt aduocati qui assidue causas ventilant et litigant. In illud Isa. xxj. Sicut turbines ab aſtrico veniunt. et hi quoq; ne-gociatores sunt. quoniā allegationes suas charissime quasi ad pondus vendūt. Unde dicit Isa. xxxij. Ubi verba legi ponderans. Fabulatores grāmatici sunt qui fabulis poetaz intendunt. Exquisitores autē prudentię et intelligentię sunt dialectici. et sectatores mundane philoſophie. Omnis hui⁹ modi sciētia inflat. et in ventre consciētiae tortiones generat. Unde beatus Bern. sup Lātica omel. xxxvj. Libus inquit indigest⁹ malos humores gignit. et corpus corrumpt nō nutrit. Sic et multa scientia stomacho anime indigesta que est memoria. si decocta igne charitatis non fuerit. et sic transfusa per quosdaz artus anime. s. mores et act⁹ reputabitur hui⁹ modi scientia in peccati tantaz cib⁹ in prauos humores noxiosq; conuersus. An non inflationes et tortiones in scientia sustinebit huiusmodi. sciens bonū et nō facies?

De proficientium lectione.

Cap. XIII.

Sicut autem ad incipientes ut dictum est pertinet a magistris audire. sic ad proficientes atq; perfectos se per semetiplos interdum exercere. licet etiam talibus expedi-

at et audire. quoniam audiens sapiens. sapientior erit. Unde Aristoteles in li. ethicorum. Optimus est inquit qui a se metipso omnia intelligit. Bon⁹ autem et rursus ille q̄ benedicti obaudit. Qui autē nec ipse intelligit nec alium audiēs in mente iacit. hic inutilis vider. hec Ari-stoteles. Hinc est illud etiā Hieronymi superius possum. Ingenium docile. et si-ne doctore est laudabile. Debet itaq; pfectus. id est. circa scripturaz intelligētiā aliquatinus exercitatus. semetiploz pa- latim exercere. scz legendo. meditando. scribendo. disputando. id est. interrogādo vel respondendo. Siquidem ut dicit Hugo unde supra libro. iij. Ingenium exercent precipue duo. scz lectio et medi-tatio. Lectionis genus triplex est. scz do-centis. discentis. per se incipientis. Dici-mus enim lego librum illi. et lego librum ab illo. et lego librum. In lectione consi-deranda sunt maxime ordo et mod⁹. Or-do attenditur in disciplinis sūm materiā. ut grammatica antiquior est dialectica. In libris sūm materiā. In narratione sūm dispositionem. In expositione sūm i-quisitionem. Modus legendi constat ī dividendo. ut cum ab yniuersalibus ad particularia descendit. sic paulatim eoz que continentur natura innestiget. De hinc oportet ut que discenda diuisimus commendanda memorie colligam⁹. hec Hugo. Modus etiā legendi est ut quo-niam infinita sunt scripta. eligātur ad le-gendum ex eis pauciora. breviora. et uti-liora. Pauciora quidem quia sicut dicit Hugo. Memoria hominis cum in mul-ta dividitur. in singulis minor efficitur. Et pluribus intētus minor est ad singu-la sensus. In hoc etiam moduz oportet obseruare. quia sicut dicit Varro. Om-nia quidem nosse est impossibile. pauca vero non laudabile. Breviora vero. q̄ sic dicit idē Hugo. Memoria hoīs belis est. ac breuitate gaudet. Unī Cyprian⁹ martyr ad Quirinum. Legētibus inqt

Filiorū regalium

brevitas plurimū prodest dū nō intelle-
ctum eoz vel sensuꝝ liber longior spargit
sed subtiliori compendio id qđ legit te-
nar memoria custodit. Utiora qz. qz
sicut dicit Varro. quedam ab animo
quoꝝ scientis eradenda essent. eo qz in-
serendi veri locum occupat. Hinc et Hu-
go vbi supra. Si omnia inquit nō potes
legere ea que sunt utilliora lege. videtur
quippe non min⁹ curandū esse lectori ne
in studijs inutilibus operā suā impēdat.
qz ne in bono et utili proposito tepid⁹ re-
maneat. Duo sūt inquit genera scriptu-
rarꝝ. vnu scz artiuꝝ que philosophie sup-
ponunt. vt est grammatica. dialectica zc
Aliud eoz que appendicia sunt artiuꝝ.
et in aliꝝ extra philosophia materia ver-
santur. vt sunt carmina poetarꝝ. comedie
fabule quoꝝ et historie. Quisquis igit̄
ad scientiam pertingere cupit. sed relicta
veritate artiuꝝ reliquias se implicare vo-
luerit. materiam laboris plurimā vel insi-
nitam inueniet et fructum exiguuz. Qua-
pter mihi videtur primū operaꝝ esse dā-
dam artibus. maxime septē liberalibus.
que sunt fundamentum omnis doctrinę.
Deinde si vacat. cetera legat̄. quia serijs
admitta ludicra plus solent aliquando
delectare. Quidā vero licet ex his que le-
genda sūt nihil p̄termittat. nulli tñ ar-
ti qđ suum est tribuere norunt. sed in sin-
gulis omnes confundunt. hec Hugo.
Leterū vt ait Seneca in epistola ad Lu-
cium. lxxvii. Potest etiā sine liberali-
bus studijs ad sapientiam veniri. quam-
cunqz inquit partem reꝝ humanaruz. di-
uinarumqz comprehendēdis. ingenti copia
querendoꝝ ac discendorum fatigaberis.
hec tam multa tā magna vt habere pos-
sint. liberum hospitiū superiuacua ex ani-
mo tollenda sunt. laxum spaciū res ma-
gna desiderat. et plus scire velle qz sciēdū
ē intemperatiꝝ gen⁹ est. Quid qđ ista li-
beralium artiuꝝ consecratio molestos.
verbosos. intempestuos sibi placētes fa-
cit et ideo non discentes necessaria. quia

didicerunt superiuacua. Didymus grā-
maticus quattuor milia librorū scripsit.
qui vtqz miser esset si tam multa superiu-
acua etiam legisset. In his enim libris de
patria homeri querit. de vera Eneae ma-
tre. et alia que potius dediscenda essent si
scirentur. hec Seneca contra illos qui
superiuacū intendunt. Cōtra illos autē
qui totum vitę temp⁹ in logica cōsumūt
dicit idem in epistola. xlviij. Nisi vafer-
rimas interrogations struxero. et falsa
conclusionē nascens a vero mendacium
astruxero non a fugiendis petenda secer-
nere potero. Pudet me qđ i re tā seria se-
nes ludimus. Mus est syllaba. mus aut̄
caseum rodit. syllaba ergo caseum rodit
Puta me nūc istud soluere nō posse. qđ
mibi ex ista scientia periculum imminet.
quod incōmodum est. O pueriles inep-
tias quid mibi lusoria ista cōponis? Nō
est iocandi locus. aperte decent et simpli-
cia bonitatē etiam si multum superesset
etatis. parce dispensandum erat vt suffi-
ceret necessarijs. Nunc vero qua demen-
tia est superiuacua discere in tanta tempo-
ris ē gestate. Idem in. xlxi. Nō inqt non
perdidisti habes. cornua nō perdidisti. ḡ
cornua habes. Non voco ad istas inep-
tias: ingens negocium in manib⁹ ē. qđ
agaz. Mors me sequitur. vita fugit. ad-
uersus hoc me doce aliquid. hec Seneca
Sunt autem et aliꝝ qui et si necessarijs et
utilibus intendunt. multa tñ et varia ra-
ptim transcurrente legunt. ita qz paruz
aut nihil in ventre memorie recondunt.
aut digerunt. Cōtra quos dicit idē Se-
neca in epistola. ii. Primū argumentuz
composite mentis existimo posse consiste-
re. et secum morari. illud autē vide nele-
ctio multorum actoruz et diversi generis
voluminum aliqd habeat vagum et in-
stabile. Certis ingenij immorari et inu-
triri oportet si vis aliquid trahere. quod
in animo fideliter sedeat. Nusquam est
qui vbiqz est. non prodest cibus nec cor-
poni accedit qui statim sumpt⁹ emittitur.

De eruditione

Nihilqz tam utile est qd i trāsitu proposit. Nihil etiam sanitatem eque impedit. vt remediorum crebra immutatio. Itaqz distrahit librorum multitudo. fastidientis quoqz stomachi est inusta degustare. hec Seneca. Hinc z Varro ad atheniensem auditore: Multi ait libros degustant ut cōuinē delicias. s cito trans cursa citius dilabunt.

Omne discentium studium debet ad theologią. i. diuinaz tendere scientiam.

Cap. XV

Duo ad edificationem sui vel primi iuxta predicta verba beati Bernh. debet studiosus quilibet tendere in quacunqz studeat facultate. Nam omnis ars vel doctrina diuine scientie que ad edificationē fidei et morum est debet famulari. z ad illam tanqz ad finem suū referri vel ordinari. Sicut enī deus est finis omniiū rex. sic z theologia scientia que est de diuinis ē finis omnium artiuū. Ipsa est sola philosophia. solaqz veri nominis sapiētia. Cui etiam cōsonat Mercurius termegestus phus dicens ad Asclepiū. Philosophia est i cognoscenda diuinitate frequēs obtut et sancta religio. Simplici enī mente diuinitatē colere. eiusqz facta venerari. age re etiā dei voluntati gratias que est sola bonitas plenissima. h est nullius animi importuna curiositate violata philosophia. hec ille. Et recte dicit nulliā animi curiositate violata. qz p curiositatez violentē z adulterant. nō solū aliē sciētē sed etiā ipsa theologia. z tunc eoipso cadit a ratione phis. qz phis est amor sapiētiae. hec est fm quosdā quā vocat Aristoteles methaphysicā. Vn idē Aristoteles excellentiā eius ostendēs i libro methaphysicō. p. sic loquit̄ dices. Ipsa est prima phis. maximeqz scibilis. qz maxie scibilia sunt principia z cause. Propter hoc enī z ex his alia cognoscunt. nō ecōuerso. Tunc autē scire dicimur vnuqz

cum primā causam opinam̄ cognoscere. Hec itaqz sola sciētia z literalis est. qz sola suūplius grā est: vnde iuste non humana existimat illius possessio. s divina. Multipliciter enī humana natura ancilla est. de⁹ aut z causa omniiū pncipium quoddā est. z hāscīam aut sol⁹ aut maxime habet. hac igit̄ potior nulla est. hec ille. Idē qz dicit in li. iij. Hāc vocare sciētiaz sapientiā cōgruit fm qd pnceps z potentissima est. cui alias scias vt famulas nō cōtradicere iustū ē. hui⁹ nāqz grātia sunt alię. hec Aristoteles. Debac etiā dicit Auicēna in methaphysica sua. Diuina scia est de rebus separatis a materia z termino z diffinitiōe. sic dicta a pte digniore q̄ finis est eius. hoc est. dei cognitione. Dicit z prima phis. qz ceteris phis p̄tibus altior est. Dicit etiā methaphysica. qz supra physicā. i. naturalē scientiaz hec Auicēna. Recte igit̄ ad illā ordinatur alię. alioqñ falso nomine appellātur sapiētia. qz nec saltē ad sapīam tendunt. Ecōtra ḥo recte ad illā ordinare possunt et comprehendēi sub noīe sapiē. Vn Hoe tius in libro de articulis fidei. Scientia inq̄ est vis cōprehēnsiva causaz. p quas z ppter q̄s aliqd esse habet. q̄ si bonis vībus naturaliter accōmoda est sapīam dici solet. Hinc z Hiero. sup ep̄lam ad Li tum. Grāmaticoz inq̄ etiā pōt ad vitā p̄ficere doctrinā. dū in meliores vīsus fue rit assumpta. Itaqz si q̄s grāmaticā vel dialecticā nouerit vt habeat recte loquē dirationez. z ḥa falsaqz diūdicare non improbam̄. Geometria ḥo z arithmetica in sua qđem habet scia veritatē. s illa nō est scia pietatē q̄tendat ad pietatem. Sciētia ḥo pietatē diuinās legere scripturas z intelligere p̄pletias zc. Ceterū vt dīc Seneca ad Luciliū. potest etiā sine liberalib⁹ studijs ad sapiētiam veniri. Deniqz sicut dicit Hugo in li. didascalicon. iij. Philosophoz scripture quasi incens paries dealbatus eloquij nitore foris pollent. qui si quando veritatē spēciem p̄tentiant. falsa quoqz miscendo

quasi quodam colore superducto lutu^z
erroris operiūt. Ecōtra h̄o diuina elo-
quia fauo aptissime cōpantur. quez et ari-
da. ppter simplicitatē sermonis apparent
et intus dulcedine plena sūt. hec Hugo
In hoc etiā ut dicit Richardus in libro
exceptionum. valde excellentior est dini-
na scriptura scientia seculari q̄ in ea nō
solum voces. sed et res significatiōe sunt.
Sicut igit̄ in eo sensu qui est inter voces
et res necessaria est cognitio vocū. sic ī eo
sensu qui inter res et facta vel facienda my-
stica versatur. necessaria est cognitio rez.
Cognitio vocum in duobus consistit:
In pronunciatione ad quā solam perti-
net grammatica. et significatiōe. ad quā
solam dialectica. ad pronunciationem si-
mul et significationem pertinet rhetorica.
Cognitio rez consistit in forma et natu-
ra. Forma est in exteriorum dispositione.
Natura in interiori q̄litate. Dis autē dis-
positio siue in numero ē. ad quaz pertinet
arithmetica. vel in proportione ad quā mu-
sica. vel in situ ad quez geometria. vel in
motu ad quā astronomia. Ad interiorē
vero qualitatē spectat physica. Omnes
igit̄ artes subseruiunt dīvine sapientiē.
et inferior scientia recte ordinata ad supe-
riorē cōducit. Sub eo igit̄ sensu qui
inter voces et res versat. cōtineat historia
et ei subseruiunt tres sciētiae. scilicet grāmatica.
dialectica. rhetorica. Et sib̄ eo sensu q̄ in
res et facta mystica versat. continet allegoria.
Et sub illo sensu q̄ ē inter res et faci-
enda mystica continet tropologia. et his
duab̄ subseruiunt arithmetica. musica. ge-
ometria. astronomia. et physica. hec Rich-
ardus. Porro de sacroꝝ auctoritate
libroꝝ excellēti respectu omniū alioꝝ dīc
Aug. in xij. disputatione contra Fa-
ustum. Sicut quidā libri qui non p̄cipie-
di auctoritate. sed p̄ficiētis exercitatiōe
conscrībuntur a nobis. Inter hos enim
sumus. quibus dicit apostolus: Et si qd
alind sapitis. id quoqz deus vobis rene-
avit. Qd gens litteraꝝ non tamē credē
dīnecessitate. sed cum indicandi liberta-

te legendū est: cui tamen ne interclude-
retur locus et adimeretur posteris ad que-
stiones difficillimas tractādas atqz ver-
sandis lingue et stili saluberrimus labo-
distincta est a posteriorum libris excellen-
tia canonice auctoritatis veteris testamē-
ti et noui. que apostoloꝝ firmata tempo-
ribus p̄ successiones tempoz et propaga-
tiones ecclesiarum tanqz in sede quadaz
sublimiter constituta est. cui seruat om-
nis fidelis et pius intellectus: Ibi si qd
velut absurdum nouerit. dicere nō licet
auctor huius libri veritatē non tenuit. S
ant codex mendosus est. aut interpres er-
ranit aut tu nō intelligis. In opusculis
autē posterioꝝ. licet eadem innueniat veri-
tas. lōge tamē est impar auctoritas. vi-
te nisi vel certa ratione. vel ex illa cano-
nica auctoritate tem̄ōstretur qd disputa-
tum est vel narratum. si quis noluerit
non reprehendit. In ista vero canonica
eminētia sacrarum litterarū etiā si vnꝝ^z
propheta vel apostolus vel euangelista
obscurum aliqd in litteris suis posuisse i-
uenitur. ipsa canonis p̄firmatione decla-
ratur. non licet dubitare quin verum sit.
alioquin nulla erit pagina qua humānē
imperitię regatur infirmitas. si librorum
saluberrima auctoritas. aut contempta
penitus aboletur. aut interminata p̄fun-
ditur. hec Augustinus

Qualiter christiano conuenit
omnia libroꝝ generale legere.

Cap. XVI

Ordo de modo legendi
libros gentiliū. dīc Hieroꝝ. in li.
de frugi et luxurioso. Hoc inquit
facere solem. qn̄ phos legimus. qn̄ libri
sapieg seculari ad nr̄as veniūt manus; si
qd in eis vtile rep̄im. ad nost̄z dogma
cōvertim. Si qd h̄o supflūt de idolis.
de amore. de cura seculariꝝ rez. hec ra-
dim. his caluiciū inducim. et in vngui-
um morē ferro acutissimo desecam. hec
Hieroꝝ. In Deut. q̄ppe sic idem dīc ad

De eruditione

magnū oratore. p̄cipitur a dño mulieris captiuę radendū caput et supercilia. omnesq; pilos et vngues corporis amputandos. et sic eam habendā pingio. Quid ḡ inquit mihi si et ego sapiam secularez. ppter eloquij venustatē. et mēbroz pulcritudinez de ancilla atq; captiva israelitā tem facere cupio? Et si qd in ea mortuū est idolatrie vel voluptatis et erroris libidinum. vel p̄cedo vel cado. vel mixt⁹ purissimo corpori vernaculos dño sabbath ex ea genero? hec Hiero⁹. Cui cōsonat illud apostoli. j. Ch̄s. v. Omnia probate qd bonuz est tenete. Hinc et idē Hiero⁹. ad P̄machium et Oceanus. Utinā inquit omniū volumina tractatorum haberē ut ingenij tarditatē eruditionis diligentia compensarē. Et Origenis errores ideo non sequor. quoniam omnia quē dixit perperā scio. Itaq; sicut dicit Gratianus. quidā scholares litteras legunt ad voluptatē. quia poerarum fignementis et ornatu verborum delectantur. Quidā h̄o ad eruditionē eas addiscunt ut errores gentiliū legendo detestent. et utilia quē in eis inuenient ad usum eruditionis sacre inuertūt. et ideo laudabiliter eas addiscunt. Unde beatus Greg. quendā episcopū reprobēdit. non quia illas didicerat. sed quia cōtra officiū episcopale pro euangelica lectione populo grāmaticā exponebat. Hinc et Beda super librum regū. Turbat inquit acumen legentiū ac deficere cogit. qui eos a legē dis secularibus librī omnimodo existimat prohibendos. in quibus simul si qua iuueniūt utilia q̄si sua sumere licet. Alioquin Moyses et Daniel sapientia et litteris egyptiorū et chaldeorū nō paterentur erudiri. quorū tamē superstitiones et delicias horrebāt: Nec ipse magister gentiū aliquos versus poetarū suis vel scriptis indidisset vel dictis. hec Beda. De hoc etiam dicit Hieronymus super epistolam ad Titum. Pueri qui de mensa et vino regis babylonis comedere nolūt ne poluantur. vtq; si sapientiā atq; doctrinā

babyloniorū scirēt esse peccatū. nunq; acquiescerent discere quod non licebat. discunt autē nō vt sequantur. Et vt iudicent. at q̄ cōincidat. Quoniam si quisq; adversum mathematicos veit scribere impitus matheſeos risui patebit. Et simili aduersus philosophos disputās si ignorat dogmata philosophorū: Discat ḡ ea mente doctrinam chaldaicā. q̄ Moyses omnem sapientiā egyptiorū didicerat. hec Hieronymus. Accedit etiā alia causa libros gentilium legendi. quia sc̄z multa scripserunt quē conueniunt et consonant christiano dogmati. Et vt dicit Augustinus. Nullum est fortius testimonium q̄ ab inimico. platū. Unū Hieronymus ubi supra. Si quādo inquit cogimur secularium litterarū recordari. et aliqua ex his discere quē olim omisim⁹. nō est nostra voluntas. sed vt ita dicam. grauissime necessitatis vt p̄bemus ea q̄ a sanctis prophetis ante secula multa p̄dicta sunt. tā grecorū q̄s latinoꝝ. aliaꝝ et gentiū litteris contineri. hec Hieronymus. Nec hoc ideo dicit q̄ eorum dictis debet initi fides nostra. sed quia quāto magis a fide fuerunt alieni. tanto magis eoꝝ dicta de articulis fidei sunt admiranda. licet magis credantur ea dixisse per spiritum malignum q̄s per spiritū bonum. Spirit⁹. n. maligni multotiens vera dixerunt vel p̄dixerunt aliqua necessitate p̄pulsi. Unde dicit Augustinus p̄tra manicheos. Si quid veri te deo sibylla vel orpheus alij et gentiū vates aut p̄phi p̄dictisse perhibentur. valet quidē aliqd ad paganorū vanitatem reuincendā. nō tamē ad istorum auctoritatē p̄plendā. Quantū enī distat de christi adūetu inter p̄dicationē angelorum. et confessionē demonū. tā inter curiositatem sacrilegarū scripturarū et auctoritatem prophetarū. hec Aug⁹. Qualiter etiā vti tebeam⁹ illoꝝ libroꝝ testimonijs. dicit Petrus in ep̄la Clementis. Cum inquit e diuinis scripturis integrā quisq; et firmam regulā vitā suscepit. absurdum non erit si aliquid

Filiorū regalium

etiam ex eruditione cōmuni. ac liberalibus studijs. quē forte i puericia attigit ad assertione veri dogmatis cōferat. ita tamē ut vbi vera didicerit. falsa & simulata de- dinet. His etiā te causis est licitū legere libros hereticoꝝ. his dūtaxat vt supra dictū est. dū iam i sensu diuinaz scriptu- raz optimes sūt exercitati. & in fide articu- loꝝ sūne in articulis fidei p̄stantissime ro- torati. An Hugo vbi supra li. iij. Noli multiplicare diuerticula quo ad usq; se- mitas didiceris. Securꝝ aut̄ discurre cū errare nō timueris. Sic etiā a talibꝝ apo- cripha possunt legi cū libertate iudicādi si- ne credēdi. Vn̄ Hieroꝝ. in plogo histo- n̄e Joachim & Annę. Ea inq̄t q̄ de nati- nitate beatę p̄ginis in libello Leuncy le- gi. sic dubia esse. p̄nuncio. ita liqdo falsa esse nō affirmo. Illud aut̄ libere dico qd̄ nemine fidelit̄ negaturꝝ puto. sanctaz. s. sancte Marie natuitatē multa miracu- la p̄cessisse. mariaꝝ p̄secuta fuisse. Itaqꝝ si sint illa q̄ibi scripta sunt vera. sūne ab aliquo p̄ficta salua fide ab his q̄ista de- um facere potuisse credūt sine piculo aīḡ suē credi & legi possunt. hec Hieronymus Et hec oia nullā habet auctoritatē in ec- clesia. Sz sūt utiqꝝ generale auctoritatē habētia. videlicet libri sacri. p̄petuaruz & aploꝝ euāgelistaruz. ep̄lē decretales sū- moꝝ pontificiꝝ. & canones cōcilioruz. & scri- pta q̄z doctoꝝ catholicoꝝ. Libri sacri primā & summā auctoritatē habent. b̄m Augustinū. sicut alias supiꝝ est ostēsum. Decretales aut ep̄stole sic dicit Gratianus. iure pari exequant̄ conciliorū ca- nonibꝝ. scripta p̄o sacroꝝ doctoꝝ qui- busdam eis p̄ferunt. & in quibusdam post- ponunt. Ut enī dīc Gratianus in p̄ma pte canonū. distinctione. xx. Aliud est causis terminuz imponere. aliud sacras scriptu- ras diligēter exponere. Negotijs quippe diffiniēdis nō solū sciētia. b̄ etiā potestas est necessaria. Vn̄ dominus ante q̄ dice- ret Petro. Qdcunq; ligaueris sup̄ ter- ram t̄c. dedit ei claves regni celoz. In altera dans ei sciām discernendi. in alte-

ra potestatē ej̄ciēdi vel recipiēdi. Cum ḡ queilibet negotia finē accipiāt. vel i abso- lutione innocentū. vel in cōdemnatione delinquentiū. hec aut̄ t̄no nō sciam t̄m̄ b̄ etiā potestatē comitant̄ vel exigūt p̄si- tentiū. apparet q̄ diuinaz scripturaruz tractatores & si sciētia pontificibꝝ p̄mine- ant. t̄n̄ q̄ dignitatis eoz apicem nō sūt adepti. in sacraz scripturaruz expositioni- bus eis p̄ponunt. In causis vero diffi- nientis secundū locuz post eos merentur. hec Gratianus

De studio vel meditatione.

Cap. XVII

Dicitatio autem vt dicit m̄. Hugo est frequēs cogitatio cū consilio. q̄us causam & originez ac modū & utilitatē cuiuscūq; rei pruden- ter inuestigat. hoc principiū sumit a lecti- one. nullis t̄n̄ restringit regulis. aut p̄ceptis lectionis. Principiū ergo doctri- ne est in lectione cōsummatio in medita- tiōe. quā cū q̄s familiariꝝ amare didice- rit iocundā valde reddit vitā. & maximā i- tribulatione p̄stat cōsolationē. hec Hu- go. Hinc est r̄illud Hiero. sup̄ ep̄stolaꝝ ad Ep̄b. Si qd̄q; est inq̄t qd̄ in hac vi- ta sapientē virꝝ teneat. & inf̄ pressuras ac turbines mūdi equo aīo manere p̄suade at id esse vel primū reor meditationem & sciām scripturaꝝ. Itaqꝝ sicut dicit Am- brosiꝝ sup̄ Btī imaculati. Nō p̄fectorie trāseam. q̄ legim? b̄ etiā cū abest codex manibꝝ ea q̄ legim? in memoriaz reuoce- mus. & tanq; aīalia mūda te nr̄e memo- rię thesauro ruminandū nob̄ pabulū spi- rituale. pmam? Itē beatꝝ Berni. in ep̄la ad cartusienses. De q̄tidiana inq̄t lectiōe dimittendū est aliqd̄ in ventrē memorie qd̄ p̄posito cōueniat & intētioni. pficiat qd̄q; animū detineat vt aliena cogitare nō libeat. hec Berni. Igit̄ in meditatione p̄t hō sapiēs etiā sinelibris. & aliquā meliꝝ pficere. Ut. n. dīc Varro ad atheniēs auditorē. mltū interest. vtꝝ rē ipsā aut li- bros i spicijas. libri nēpenō nīli paucula

De eruditione

sunt scientiaz monimēta q̄ inquirendo-
rum p̄ncipia cōtinēt ut ab his sumat ani-
mus negociandi p̄ncipia. et ideo tñ stu-
dia intermutat̄ ne obmittant̄. Haudet
q̄ppe natura varietate. h̄c Barro. Lui
cōsonat qđ Aristoteles vt legit̄ Alexan-
dro sc̄iscitāte quo docēte scientē se pfite-
retur. rebo inquit ipsis q̄ nō nouerūt mē-
tini. Un̄ et Ylaac egressus est ad meditā-
dum in agro. sicut legitur Gen. xxviiij.
Hinc et beat̄ Bern̄. in ep̄la ad Hen-
rīcum. Experto inq̄t crede. aliquid ampli²
inuenies in siluis q̄ in libris. ligna. lapi-
desq; docebūt te q̄ nō posses a magistris
audire. h̄c beat̄ Bern̄. Idē in ep̄la ad
cartusienses. Itur igit̄ ad somnū. semp
aliquid memoria vel cogitatione defer. in
qua placide obdormias. qđ nōnūq; etiā
enigilantē te excipiēs intentionis restitu-
at. Sic enī tibi nox sicut dies illūinabit̄ et
nox illūinatio tua in delicijs tuis p̄puta-
bit. Quia ḥo studiosa meditatio ve-
lement̄ animū applicat circa iūstigāda: in
xta illud Cullij. Studiū est assidua et ve-
hemens q̄i ad rem aliquā applicata occu-
patio z̄c. moderata est p̄cipue in pueris
ac iūuenib; ne nimia vexatione corpori no-
ceat. vel etiā cellulā crebri memorie de-
struat vel somni nutrimentū auferat: Ju-
xta illud Ecc. xxxj. Vigilia honestatis
tabefaciet carnes. et cogitat̄ illi² auferet
somnū. Sic itaq; spacia studij et somni
moderentur. et nec tpe studio deputato
somno indulgeat̄. nec tpe somno debito
lectioni vel studio insistat. Un̄ Petrus
apl̄us in itinerario: Curandū est inquit
magnope ne quis p̄sumēs ex his spacijs
q̄ ad studēdū habere solet. somno addat
et vigilādi tps imminuat. Illud q̄z ē ob-
seruandū. ne forte si modū decoctis cibis
interrumpant̄ somni. mentem aggrevet
corpus indigestū. et crudos exalans sp̄ns
sensum interiorē cōfusuz reddat et turbidū.
Rectū ḡ est vt spacio cōpetēti ps
ista foueat̄. quo menti corp̄ in reliquis
possit iustū exhibere mīsteriū. expletis suf-
ficiēter bis q̄ sibi debentur. h̄c ille. Item

Cassianus in li. de institutis monachorū
ij. Omni obseruatione cōnenit custodi-
re ne somnū quē nocti substraxim⁹ resume-
rep̄ diē vigiliaz lassitudine et inanitate
cōpulsi. nō tā requiē corpori substraxisse q̄
quietis tps acrefectionē nocturnā videa-
mur cōmutasse. Totū enī hoc carni pro-
culdubio cogit̄ reddere. q̄s quis ei nō ra-
tionabiliter p̄tem substrabere. s̄ totū tem-
ptanter tenegare. et nō sup̄fini. s̄ neces-
saria voluerit amputare. h̄c Cassianus.
Nō est aut̄ mirandū si meditatio vel stu-
dium sapiēt̄. ppter amorē ac veleni-
tē aī applicationē minuit vel aufert som-
num etiā cibū. q̄z sicut dicit Lactant̄
in libro de falsa religiōe. Null⁹ ē suau-
or aīe cibus q̄z cognitio vitatis. ignorā-
tia ḥo sui causa est prauitas. Deniq; nō
solum canēda est in minorib; nimia vigi-
liaz in lectione vel meditatiōe. ptractio.
s̄ etiā ipsa rex difficiliū meditatio. Iuc̄
illud Bern̄. sup̄ius positū. Difficiliū in-
quit meditatio scripturaz fatigat. nō re-
ficit tenerorē animū. frangit intentionez
hebetat sensum. Itaq; sicut dicit Hugo
i tractatu de triplici meditatiōe. Lectio
quidē materiā ad veritatē cognoscendā
mīstrat. meditatio ḥo coaptat. H̄c de
lectione et meditatione sufficient.

Describendi exercitio contra aliena. Cap. XVIII

Hic etiam interdum con-
uenit tertiu intermīscere. videli-
cet scribere. Ut enī dicit Cassi-
odorus in li. de orthographia: Glorio-
sum est studiū qđ loqui debeat̄ p̄petēter
scribere. et q̄ scripta sunt sine aliqua erro-
ris ambiguitate p̄ferre. Vox enī articu-
lata nos sequestrat a brutis. scribēdi ḥo
ratio ab imperitis. Ita pfectū hominem
duo sibi ista vēdicat̄ ac defendūt. Ideo
inq̄ intermīscere. qm̄ et si plerūq; studio-
sum delectat̄. eiusq; fastidiū relevat tamē
si cōtinue fiat. ingenii hebetat̄. Unde q̄
quasdam vicissitudines oportet de uno

Filiorum regalium

ad aliud transire. iuxta illud **Senece** ad **Lucilium**. Lectio inquit ingenii alit et studio fatigat. non tam sine studio reficit. Itaque nec tamen scribere. nec tamen debemus legere altera res de stilo dico vires contristabit et exhauriet. altera soluet ac diluet innice. hoc et illo premeandum. et alterum altero pandum. ut quidquid lectio collectum est stilus redigatur in corpore. hec **Seneca**. Itē **Cassianus** ubi supra. **Hemp** inquit equanimius fatigatio quilibet sustinet. si ei vicissitudo quedam vel opis immutatio qualiscumque interponitur. Itaque studioso scribere puenit vel dicta propria vel aliena. Et primo quidem oportet circa aliena intende quae propria presumere. Circa aliena laborandum est multipliciter. videlicet ea que virtuosa sunt corrigendo. que bona sunt transcribendo. que meliora sunt excerptando. peregrinę lingue scripturas interpretando vel etiam exponendo. De corrigendo libro dicit **Augustinus** de doctrina christiana libri ii. Codicibus enim emendandis. primū debet iuigilare sollertia eorum quae scripturas nosse desiderat. hec **Augustinus**. Sed nonnulli adeo librorum suorum pulchritudinem amant quod eos deturpare corrigendo formidant. Unde **Hiero**. In prologo super **Job**. Habeat inquit quod volunt libros vel in membranis purpureis. auro argentoque descriptos. vel vngualibus ut vulgo aiunt litteris onera magis exarata quam codices dummodo mihi meisque permittat pauperes habere cedulas. et non tantum pulcros codices quam emendatos. De transcribendo nota quod ad id uno sunt necessaria. scilicet veritas exemplarum et peritia scribentis. De utroque dicit **Hieronymus** ad **Homonem** et **Rogacianum**. Vitiositas librorum plerumque ascribenda est culpe scriptorum. dum in emendatis inemenda scriptitatem. et sepe tria vocabula subtrahitis et medio syllabis in unum vocabulum coguntur. vel in regione propter latitudinem in duo vel tria vocabula dividuntur. Itē describentis imperitia. dicit idem **Hiero**. ad **Lucinum**. Sunt quidam imperiti notarii qui scribunt non quod inueniuntur. sed quod intelligunt. et dum alienos errores emendare

nunt. suos ostendunt. De facilitate exemplaris dicit **Origenes** super **Matthaeum** li. xv. Multa differentia inter exemplaria inueniuntur. sine praescribentibus negligentiā. sine preciis qui quod eis videt in emendationibus vel adiungunt vel subducunt. De excerpto dicit **Hiero**. contra **Vigilantium**. Opis ac studij mei est multos legere ut ex plurimis diversos flores carpam. non tam omnia. parturus quaeque bona sunt electurus. Idem super **psalmum**. lxxvij. Venimus in pratum scripturarum quod habet herbas florentes. hinc rosa rubet. hinc lilia candet. et alia nostra buc illucque trahitur. ut flores pulchiores carpat. si rosas colligimus lilia relinquantur. si lilia tulerimus. violae nobis supersunt. hec **Hiero**. De hoc etiam dicit **Seneca**. ad **Lucilium**. Quidquid lectione collectus est. stilus redigatur in corpus. Opes enim imitari debemus quod vagantes et flores ad mel faciendum idoneos carpimus. deinde quodquid attulerint disponimus. ac per faunos digerimus. Sic et nos debemus quocunque ex diversa lectione concessum separare. deinde adhibita ingenij nostri facultate in unum sapore illa varia libameta confundere. Talem animum nostrum esse volo ut multe in illo artes. multa precepta. multa etatua exempla sint in unum conspirata. hec **Seneca**. Hinc et **Petrus cantor parisiensis** in verbo abbreviato. Quia tempus inquit breve est. expedit ex multis meliora colligere. breuitatemque servire. Interpretando autem debet servari tria. scilicet translationis virtus. simonis apertio sive claritas. et cordis humilitas. De translationis veritate dicit **Hiero**. in probemio galeato. Nihil omnino cognoscis non sum in sacris librorum interpretatione mutasse me quippiam de hebraica veritate. Tu autem o lector. si incredulus es. legere grecos et latinos codices. et cum his opusculis meis confer. De sermonis applicatione dicit idem **Hiero**. ad **Palmachium**. Ecclesiastica interpretatio etiam si habet eloquij venustatem dissimulare eam debet et fugere. ut non ociosis philosophorum scolulis. paucisque discipulis. sed universo

De eruditione

loquat humano generi. De interpretis humilitate exēplū habet in eodē Hieronymo sup̄ Esa.li,v.vbi dicit. Erit ait,p̄pheta terra iuda egypto in paucorem qđ ego trāstuli in festinitatē. H̄z meli⁹ reor p̄priū errore reprehēdere. q̄z erubescendo imperitiā cōfiteri in errore persistere. h̄c Hiero⁹. De modo exponēdi ⁊ cōmentariolos faciēdi breuiter loquit Hiero⁹. in expositione ep̄lē ad Salathas dicēs; Of sicij mei ē obscura differere manifesta p̄stringere in dubijs īmorari. Hinc ⁊ Symachus patric⁹ in ep̄lari suo: In re inquit apta piget esse plixum. In arduis aut̄ est immorandū. At vt dicit Hugo vnde supra. Quidā ita lectionē vel expositionē confundunt. q̄ in titulo penetatum librū qđ irrisione dignū est legūt. et incipit tertia lectione expediūt. Tales inquit nō alios docēt. s̄ scientiā suā ostentant. ⁊ vtinā quales mibi. tales omnib⁹ apparerēt. h̄c Hugo. Hinc ⁊ h̄. Mach. ii. dicit: Stultū est ante historiā effluere in ipsa vero historia succingi. Quidam vero sensum auctoris nō sequūt̄ in expōnendo. s̄ auctoris verba nitūtur aptare sensui suo. Et tales etiam si vera sentiūt tamen vt dicit Augustinus in libro primo de doctrina christiana corrigendi sūt. Nam asserendo temere qđ nō sentit auctor ille quem legunt. vel expōnunt i alia plurimumq̄z incurruunt que illi sententie contexere nequeunt. Et vt dicit Hieronymus ad Paulinum. Vitiosissimum genus est deprauare sententias. et ad voluntatem suam trahere repugnantē scripturam. Cui consonat illud Hilarij superius positum. Optimus inquit lector ē qui dictorum intelligentiam expectat ex dictis potius q̄z imponit. et refert magis q̄z affert. Nec id videns dictis contineri cogit. qđ ante lectionem intelligendum presumperit. H̄c de scribendi exercitio circa dicta vel scripta aliena.

De exercitio contra propria scripta Cap. XIX

Duo circa scripta propria distingendū est vtrū sunt priuata vel publica. Nam priuata sunt quę ad usum p̄priū fiunt. vt sunt quotidianaz lectionū. collationū. questionum. ⁊ similiū memorialia. q̄ generāliter ab omnib⁹ scholarib⁹ maioribus sc̄ ac minorib⁹ fieri p̄uenit reminiscētig causa. Publica ⁊o sunt q̄ in usus cōmunes veniūt. vel ventura sunt. vt sūt liber tractatus. ⁊ cōmentaria. summe. ⁊ h̄mōi quę solis p̄uestiorib⁹ ⁊ sapiētiorib⁹ cōuenit facere. ⁊ in his maiore verbor̄ ac sensu diligentius obseruare. Un̄ Symachus in ep̄lari suo. Sicut ait i vestitu hominum. ceteroq̄z vite cultu. loco. ac tpi. apta sumūt. ita in genioz varietas in familiarib⁹ scriptis negligentia quandam debet imitari. In forensibus autē acuere arma facundię. h̄c Symachus. In huiusmodi aut̄ scriptis. i. publicis facientis seruāda sunt septem. videlicet matritas. veritas. breuitas. humilitas. tempori ⁊ loci oportunitas. libertas. mediocritas. discretio. Naturitas quidez vt nemo aī tps suum talia facere p̄sumat. Un̄ Hiero⁹. ad Rusticū monachū. Ne inqt ad scribenduz cito psilias ⁊ leui ducans insania. Itē Banfridus in poētria noua. Nō manus ad calamū sit p̄ceps. Veritas autē qm̄ dicit Seneca ad Luciliū. Turpe est aliud loqui aliud sentire. quanto turpis inquit aliud scribere aliud sentire. Breuitas q̄z qm̄ vt dicit Plini⁹ ad Cornelii tacitū. Est gratior multis actio breuis. Itē Tullius in libro de amicicia. Qia inqt brevia tolerabilia esse debet. etiā si magna sint. Item Seneca ad Luciliū. Magni inqt artificis est clausisse totū in exiguo. Propter hoc dicit Hiero⁹. ad Ethomanū. Ep̄le breuitas tacere cogit. nostri desideriū loq̄. Si quidē ⁊ iuxta Cyprianū vt supra dictum est. Legētib⁹ q̄z breuitas plurimū

Filiorum regaliū

prodest. dum nō intellectū eoz et sensuꝝ liber longior; spargit. s̄ subtiliori compendio id qd̄ legit̄ tenax memoria custodit. Deniqꝫ qꝫ sicut dicit Pet̄r̄ cātor parisiensis in libro supradicto. Maxime mouere nos debet ad breuitatē lectandam. prolixitatēqꝫ vitandā sumptus nimiꝫ in volumina plixiora trāscribendo iactura ipsi et tediū. labore corporis in corrigendo. minorqꝫ profect̄ in legēdo. Damnuꝫ utiliora postponēdo vel differēdo. et ponderositas in deferēdo. **H**umilitas aut̄ scribent̄ in quatuor attendit. vide licet ut de scriptis p̄prijs nō se extollat. ut eis auctoritatē dare nō p̄sumat. ut h̄ ab alijs corrigi patiente imo amabiliter sustineat. et ut alienis nō inuidet. De primo dīc Ambroꝫ ad Sabinū. Nescio quō p̄ter imprudētię caliginē q̄ me circūfundit. vñquēqꝫ fallit scripta sua. et ut filij etiā deformes delectat. sic etiā scriptorez indecori sermones sui palpāt. Hinc etiā dīc Hugo de sancto Victore. Fabula dicit. omnes bestias fctus suos ionipbādos p̄suntasse. Inter quas et simia defor mem natū trabes risu omnium castigari nō potuit. quin suū ceteris anteferret. In genii est enī omni animāti amare qd̄ genuit. De corde sensus nascit. et amāt cor da fctus suos adeo ut sc̄pe anim⁹ puer sus in cōspectu sumim̄ veritatis tortuosum et prauū. et risu omni dignū sensu su um cōmendare nō erubescat. hec Hugo De secundo dicit Pliniꝫ in p̄hemio libris de historia naturali. Res ardua ē vetustis nouitatē nouis dare auctoritatēm obsoletis nitorē. obscuris lucem. fastiditis gratiā. dubijs fidē. De tertio dicit idē Pliniꝫ ad Notonū romanum. Libro quē misi tibi annota q̄ putaueris corrīgenda. Ita enī magis credā tibi cetera placere. si qđam cognouero displi cuiusse. De quarto Hymachus vbi sup̄. Mediocrib̄ inquit scriptis amicorū benignitas sc̄it fauere. aliorum autem inuidia nescit ignoscere. hec de humilitate. De libertate dicit Hieroꝫ ad matrē

et filiā. Obscro vt si mordatiꝫ aliqud scri psero. nō tam meꝫ credatis austeritatē eē q̄ morbi nři. putridę carnes ferro curantur et cauterio. Alibi q̄z dī q̄ veritas nemine palpat. Cui p̄sonat illud Quidiꝫ ī libro tristibꝫ. p. Debet carminibꝫ omnis abesse met̄. De t̄pis oportunitate dicit Ecc. xxxvii. Sapientiā scribe et in tēpore nativitatis. De loco dicit Quidiꝫ vbi supra. Carmina secessum scribētis et ocia querūt. De mediocritate dicit Ennodio. Sup̄flua scribere est iactantie. necessaria reticere contemptus. Hinc et Seneca ad Luciliū. Quattuor milia libroꝫ Didymus grāmaticus scripsit. qui vtiqꝫ miser esset si tam multa sup̄nacua etiā legisset. In his libris de patria Homerī q̄rit̄ de vera Eneae matre. et alia q̄ dediscēda erāt etiā si sc̄res. hec Seneca. De discretione dicit Symachus vbi supra. In re apta. piget esse. plixum. In arduis autē rebus multū valet longior diligentia. hec Symachus. Magis autē decet si scribat aliquis ab aliquo rogatus. q̄ motu proprię voluntatis duc̄t. Illud enī ascribēdum ē humilitati vel obediētię. hoc autem plerūqꝫ p̄sumptioni ascribit̄ vel superbie. Ceterz ut ait Quidiꝫ in li. de ponto. Scribentē iuuat ipse fauor. minuitqꝫ labore. Cūqꝫ suo crescens pectore feruet opus. Idē in libro de tristibꝫ. p. Carmina. pueniunt aīo deducta sereno

De exercitio in disputatione vel inquisitione.

Lap. XX.

Hec de modo legēdi. menditandi. scribēdi dicta sūt. q̄b studētes exercent. et p̄ eoz laborem ac sedulitatez naturalis sensus excōlit̄. Quibꝫ etiā addit̄ quartū. s. inq̄sitiōis siue disputationis exercitū. quo veritas inquirēdo discutit̄. ac meliꝫ elucidatur. In hoc exercitio necessaria sunt tria. sc̄ recta disputantiū intentio. et ordo. et modus siue moderatio. Intentio qđem dirigēda est ut nō fiat ad ianē gloriaꝫ

¶ 2

De eruditione

vel ad obniationem. & ad vitatis inquisitionem. vel ad exercitationem. vel etiā qđ ad theologos pertinet ad fidei confirmationem. vel ad moꝝ edificationem. De primo dicit Aug⁹. in li. soliloqꝝ. iij. **N**a veritas melius queri nō potest qđ interrogando vel respōdendo. De secundo dicit Prosp̄er de vita p̄templativa in p̄logo. Tra ctatio q̄stionū & si nō instruit inueniētis qđ q̄rit animū exercet tñ q̄rentis īgenū. De tertio dī in prima canonica Petri iij. Dēm inq̄t sanctificate in cordib⁹ vestrīs parati semper ad satisfactionē oī poscenti vōs ratiōēz de ea q̄ in vobis ēfide r̄spe. Similiter in ep̄la Pauli. iij. Cor. x. Arma inq̄t nřg milicę nō carnalia. sed potentia deo ad destructionē munitionū cōsilia destruētes. & omnē altitudinē extollentē se aduersus sc̄iam dei. et in captiuitatē redigētes omnē intellectū in obsequiū Christi. Iter ad Litū. p. precipit aplūs ep̄scopū talē esse q̄ potēs sit exhibari in doctrina sana. & cōtradicentes reuincere. Ut enī dicit Hiero⁹. ad Paulinū. Sancta rusticitas solū sibi prodest & q̄ntū edificat ex vite merito eccliaz chri sti tñ nocet si destruētib⁹ nō resistat. De hoc etiā dīc Hylar⁹ in li. de trinitate. p. Pax est in reb⁹ ad salutē maxime necessarijs ea sola q̄ pp̄zia sunt ad fidei satisfactionē afferre. Nā plexqz blādiētes sensum fallūt dictor⁹ nřoꝝ inexploratē affer tiones. nisi etiā pp̄positionū aduersar⁹ demonstratē inanitates fidē nostrā in eōp̄so qđ ridicule ēē arguāt affirment: itaqz lis hereticoꝝ fides nřa est. hec Hylar⁹. De q̄rto dicit Prosper vñ sup̄ libro. p. Hoc specialit̄ doctor ecclesiastic⁹ elaboret. quo fiant q̄ eū audiūt sanis disputationib⁹ meliores. nō vana assentatione fautores. Secundū q̄s in disputatione requirit est ordo rect⁹. videlicet vt artis principia q̄libet intelligat vel credat. & firmiter supponat p̄usq̄ de illa disputatione incipiat. Nā vt dictum est sup̄: nemo s̄m Aristotele potest ī aliq̄ arte proficere sine p̄ncipioꝝ eius noticia. et in q̄libet fa-

cultate discentē primit⁹ oportet credere. At quidā garruli etiam de artib⁹ qđ nec nouerūt p̄ncipia. non solū conant disputare. & etiā p̄sumunt determinare. Contra quos dicit orato: Fabius in ep̄stola ad Pannachii ut recitat Hiero⁹: Felices inq̄t essent artes. si de illis soli iudicaret artifex. Maxime ḥo itheologia necessarius est ordo iste ut disputatione inq̄sitio sumat initium a certa fide. Vñ dicit Hiero⁹. cōtra Luciferianū. Ridicula ē penitus assertio ante dī fide disputare qđ credere. Hinc et Aug⁹. in li. de trinitate xx. Querentē inq̄t de diuinis nemo iuste reprehēdit. si tñ in fide firmissim⁹ q̄rat qđ aut nosse aut eloꝝ difficultim⁹ est. Affirmantē vero cito iuste reprehēdit q̄squis melius videt vel docet. Utissima ergo querendi intētio est que a fide proficiscit. Certa nāqz fides vtcūq̄ inchoat cognitionem. cognitionis vera certa nō pficietur nisi post banc vitā. Sic ergo queramus quasi inuenturi. sic inueniam⁹ quasi que situri: Cum enī p̄summauerit homo. tūc incipit hec Aug⁹. Tertiu qđ i disputatione requirit. est mod⁹ siue moderatio. sc̄z vt fiat cū modestia & grauitate. bni il luci Clementis in itineraryo li. iij. Nā q̄te inquit & ordine veritas requirat. Nō nulli siquidē in disputationū certamine ubi errore suū senserint p̄futari. causa p̄fugiq̄ moꝝ conturbare incipiūt & mouere lites ne palā fiat omnib⁹ q̄ sup̄ant. Et ppter Ego frequēter exoro. vt cū omni patiētia & quiete indago disputationis habēatur. vt si forte aliquid min⁹ recte dictu⁹ videtur id repeterē. & aptius liceat explanare. Solet enī interdū aliter dici qđ. et aliter audiri. dū aut min⁹ nitide. pfertur aut minus vigilāter aduertit. Et ob hoc cupio patiēter audiūt s̄monē vt nec alter alteri subripiat. nec sermonē dicentis intempestiu⁹ sermo contradicētis irū pat. neqz ergo reprehendendi studiū geramus. sed liceat vt diximus plane dicta repeterē. vt examinatione iustissima clarescat veritatis agnitiō. Scire namq̄

Filiorum regaliū

detemus. quia si quis a veritate vincat
nō ipse vincitur b̄ ignoratiā quē in eo est
demon pessim⁹. quā qui effugare potue-
rit palmā salutis accipit. hec beat⁹ Petrus.
Hinc et Ambrosi⁹. super ep̄lam. q̄.
ad Thimoth. q̄. Inter seruos dei tebet
esse collatio nō altercatio.

Decontentione intenta in dis-
putatione. Cap. XXI.

Disputatio contentiosa
viris maturis ac modestis re-
probabilis est et odiosa; et tamē
vit hodie inuenit e multis milib⁹ vniuersi
disputatione modestus. sed oēs fere cō-
tendūt et dimicāt. et ideo potius vitatem
turbant q̄ elucidāt. Qd maxime fac in-
anis glorie affectatio. vel ignoratię dissim-
ulatio. Ut enī dicit Hugo in libro de
institutione nouitior̄. dñ p̄ alijs supbe-
sapiētes volum⁹ videri. erubescimus vel
ignorantiā nostrā ab alijs argui. vel alio-
rum sapientiā quasi ad nostrā dēp̄ssio-
nem approbari. Sicq̄ nō nunq̄ p̄tra cō-
scientiā nostrā vel nostrę errore impuden-
ter defendim⁹ vel alteri⁹ veritatē malici-
ose impugnamus. Hec est sapia carnalis
et diabolica quē verluta ē atq̄ maligna
illas solū astutie vias exq̄rens quib⁹ pos-
sit suū errore tegere. et alienaz veritatem
q̄uis manifestā in opinione stultoz et i-
sipientiū hominū deprauare. S̄z nō tal⁹
sapientia quē desursum venit. quē nescit
semetipsam etiā contra veritatē diligere
sem̄ parata vel bonū qđ habet nō habē-
tibus humiliter impēdere. vel bonum qđ
nō habet ab habētibus libent̄ petere. vel
malum qđ sustinet cū alijs corā alijs ve-
raciter accusare. hec Hugo. Hinc et bea-
tus Petrus in ep̄la Clemētis. iij. Pro-
priū inq̄t est ignoratię virtū ut et confu-
tantē se veritatis luce habere nō ferat te
primo. Qui nō scientiā veritatis accipi-
unt. q̄r̄ bonitatis plena est tanq̄ a bono
deo datā si fieri potest cū omnib⁹ eā p̄mu-
nem habere cupiūt. hec ille. Hinc et Ari-

stoteles in li. topicoz. viij. Qui litigato-
rie inquit interrogat. praeve disputat. et q̄
etiā in respondēdo nō cōcedit qđ videt.
Ecōtra Hiero⁹ in epitaphio Repoti-
ani specialit̄ cōmendat enī te modestias.
terrogādi ac respōdendi dicens. Servo
eius et omne cōiuiū erat de scriptur̄ ali
quid p̄ponere. litēter audire. verecūdere.
spondere. recta suscipe. prava nō acriter
confutare. disputante cōtra se magis do-
cere q̄ vincere. hec Hiero⁹. Itaq̄ i dis-
putando vitāda est cōtentio. q̄ sic descri-
bitur. Cōtentio est improba et litigiosa
vel proterua p̄tra aliquę altercatio. In
disputatione cōtentiosa inueniunt se
ptem mala. Primum est supbia. quē ē
appetitus p̄p̄ḡ excellentie. Ut enī dicit
Aug⁹. in libro de doctrina christiana. iij.
Verbis cōtendere est nō curare quō er-
ror veritate vincat. s̄ quō tua dictio di-
ctioni alterius p̄feratur. Secunduz
est inanis gloria. q̄r̄ vt dicit Quintilia-
nus li. iij. Nō bona conscientia s̄ victoria
litigantis est p̄mū. Hinc et Ambro⁹. in li-
bro de incarnatione Christi. Hec est dia-
lecticoz gloria. si videāt expugnare ver-
bis et refellere veritatē. Ecōtra nō diffi-
nitio fidei est vt veritas nō p̄ba pendat.
Deniq̄ p̄ba phoz excludit simplex ve-
ritas p̄scatorz. s̄ Ambro⁹. Tertiū est
stulticia. q̄m ut ait Clemens vbi s̄. pro-
priū est ignoratię virtū vt cōfutantem
se vitatis lucē nō ferat habere te primo.
Itē Hiero⁹. p̄tra Luciferianū. Quidā
inqt sequaces poti⁹ q̄ facundi cū dispu-
tare nesciant. tamen litigare nō desinunt
Hinc et Sidoni⁹ in ep̄lā suo libro. v.
Idiotaz est sicut facilevinci ita difficile
cōp̄sci. Ut ḡ dicit Lato. Cōtra verbo-
los noli cōtendere p̄bis. Homo datur
cū sapientia paucis. Et vt ait Orati-
us in li. ep̄lā. Alter rixatur de lana sepe
caprina. Quartū est p̄terua. quē sic
describit: Proterua est subitaneo mo-
tu et absq̄ ratione ī p̄ba obiecta. p̄p̄ge.
Cōtra qđ dicit phoz. Ad summā totius
discipline tardiloquū rarioquū s̄bmissa

Contentio

ptcrus

De eruditione

voce loquentē te in beo esse. Caput enim mouere· brachia tor̄ore· digitos extēdere· pedes sup̄plodere· totūq; corp⁹ acutere· qđ aliud est nisi silitudo insanie· teq; pugili simile ostēdere· bęc ille. **Q**uintum est conscientie turbatio. **Vñ** Ambrosius sup̄ ep̄lam .ij. ad Timoth. .ij. Noli inq̄ apl̄us verbis p̄tēdere sc̄. Necesse ē enī vt cōtētio aliquid extorqueat· imo multa q̄ dicant cōtra cōscientiā· vt int̄ i animo veritatē pdat· foris vitor; abscedat. Nemo enī patit se vinc̄ licet sciat ḥa eē q̄ audit. Collatio ḡ interseros dei debet esse nō alteratio· hec Ambro⁹. Sextum est veritatis impugnatio· q̄r iuxta Ambrosiū· contētio est impugnatio veritatis p̄ cōfidentiā clamoris. Hinc et Laetantius in libro de beata vita. Qui contradicēdi ait studio insaniūt· dū sua etiā falla defendūt· et alio q̄ etiā ḥa subūtunt. Septimū est intelligētię obscuratio· q̄r sicut in puerijs Senece dī. Quidiu altercando veritas amittit. Propter hec oia mala quę frequentē incidūt in disputatione· voluit Aug⁹ in soliloquijs secum q̄si p̄ dialogū poti⁹ q̄j cū alio disp̄tare. **Vñ** dīcibidē li. .ij. Cū veritas meli⁹ q̄ri nō possit q̄j interrogādo et respōden- do et vix inueniat aliquid quę non pudeat cōinci⁹ disputatiōe· eoq; pene semp̄ ene- niat ut rē bene inductaz ad discutiēdum incōditus pnicacie clamor explorat· etiā cum laceratione aīaz plerūq; dissimilat interdū et apta· pacacissime ut opinor et cōmodissime placuit a memetipso inter- rogatū mibi⁹ respondentē vez̄ querere ut nibil sit qđ verear sicobi me temere al- ligauī redire atq; resoluere· hec Aug⁹.

De opponendi ac respondēdi cautela et moderatione.

Cap. XXII.

Siendū prēterea qđ alie sunt cautelę opponētis· et alie respondētis. Cauere debet op̄ponēs· Primo quidē ne p̄ponat inutiles

questiones. **Vñ** Hiero⁹ sup̄ ep̄istolam ad Titū. Quid mihi p̄dest scire q̄t an- nis Matusalē vixerit· quoq; etat anno Salomon cōingē duxerit. De hui⁹ mo- di rix̄ sunt inutiles et vanę· que tū spēm habet sciētię· & nec dicētib⁹ nec ancien- bus p̄lunt. Hinc et Hyland⁹ de trinitate li. p̄. Captivas et inutiles p̄bie q̄stiones fides cōstans respuit· nec km̄ sensum cō- munis intelligētię deum retinens· nec de Christo km̄ elemēta mundi tecernens. Iterū cauere debet sup̄flua rex aper- tarum cōprobatiōes. **Vñ** Quintilian⁹ li. v. de oratoria institutiōe. In rebus ap- tis tā stultū sit augmentari· q̄j in clarissi- mum solē mortale lumen afferre. Item obscuras p̄positiones. **Vñ** idem ibidem Qđ rei alter⁹ illustrāde grę assumit cla- rius esse debet eo qđ illuminat. Itē fal- las et improbabiles assumptiōes. **Vñ** n. ait idē in li. causaz causa. xvij. Necesse ē cōtentiosius loq̄ris q̄cqd. p̄bare nō pos- sis· et affirmationē sumit ex hoc quicqd nō habet ex veritate. Item sophisticas cōclusiones· q̄r q̄ sophistice loquit̄ odibi- lis erit· ut legit Ecc. xxvij. Hinc et Sene- ca ad Luciliū ep̄la. xlviij. Quidi vasen- mas interrogationes struxero et cōclusi- one falsa mendaciū a ḥo nascens astru- xero· nō potero a fugiēdis petēda secerne- re. Pudet me· in re seria lenes ludimus. Mus syllaba est· mus aut̄ caseum rodit. ergo syllaba caseum rodit· puta me sol- uere· nunc istud nō posse soluere· Quid mihi ex ista sciētia piculū imminet· qđ i- cōmodum est. Q̄ pueriles ineptias· quid mihi lusoria ista cōponis· nō est iocandi locus· apta decēt et simplicia bonitatem. Item in diuinis cauere oportet subtile- phoz et fructatas orator̄ ratiōes. **Vnde** Hiero⁹ in li. de trib⁹ q̄stionib⁹ ad Da- masum. De scriptur̄ diuinis disputatē nō decet Aristotelis argumēta cōqrere· nec ex flumine Tulliane eloquētię duce- dus est riūlus· nec aures Quintilliani flosculis et scholari declamatiōe mulcen- de· sed sit locutio pedestris et quotidiane

Filiorum regaliū

similis. quæ se vsum rei edisserat. nō vbo-
rum cōpositione frondescat. Sint alij di-
seri laudent ut volunt. et inflatis buccis
spumātia verba trutinēt. mibi sufficiat sic
loqui ut intelligar. et ut de scripturis dis-
putans scripturaz imiter simplicitatem.
hec de oppositione. In respōsione
aut ut dicit Aristoteles. duo necessario
vitanda sunt. s. ponere qd nō oportet. et
posituz nō seruare sicut oportet. Alibi qz
dicit qd opus scietis est nō mentiri de q-
bus nouit. et posse manifestare mentiente
Aliter aut respondenti agendū est cōtra
curiosum inquisitorē. Aliter cōtra insidi-
atorem vel temptatorē sive calūniatore.
Aliter cōtra veritatis inuestigatore. Alii
cōtra hereticum et deceptorem. Cū cu-
rioso siquidē agendū est eius curiositatē
vel temeritatē prudēter eludendo. Un-
de Clemēs in epistola ad omnes fideles
Si quis ait peccatis inuolutus et inqua-
tus ingesserit se et puocauerit nos dicere
quē illum minus recte agentē nō oport-
at audire. prudēter eum debemus elude-
re. Nam nihil omnino respōdere. audito-
rum cause utile nō videtur. ne forte esti-
ment nos respōsionis penuria declinare
certamen et fides eoz ledas. Dinc et He-
da super Marci li. iij. Duas ob causas
maxime sciētia veritatis est occultida q-
renibus. videlicet cuz is qui qrit aut mi-
nus capax est ad intelligendū qd querit.
aut cōtemptu vel odio ipsius veritatis in-
dignus est. cui debetur aperiri qd querit.
Cum insidiatore vel temptare agendū
est eius versutias vel insidiaruz vias ob-
struendo. Unde cum iudicidio insidiā-
tes dicerent. in q potestate hoc facis. Re-
spōdit. Interrogabo vos et ego tē. et le-
gitur Mat. xxj. Qd sic exponit Chryso-
stomus in secundo libro sup Mat. Scies
inquit dñs incōvertibilem eoz maliciaz
pposuit eis questionē vndiqz catenataz
non ut audiētes respondeāt. s. ut impedi-
ti nō interrogāt. Interrogantē enī opor-
tet docere. temptantē aut quocunqz mo-
dū retundere. et obiectionis illi astutiaz

rationabili p̄cussionē cōfundere. et nō ei-
veritatē mysterij publicare. Sic etiā vt
dicit Hiero² sup Mat. li. iij. Pharisēi
temptauerūt enī querētes. Si liceret ho-
mini dimittere uxore suā quacūqz ex cau-
sa. vt. s. qz cornuto eū tenerēt syllogismo
et qd cunqz responderet captioni pateret
Ipse autē responsionē sicutēperat ut deci-
pulam trāseat. Alibi quoqz sacerdotibz
insidiosam ei questionē de potestate sua
pponētibus respondit. Baptism² Johā
nis e celo erat an ex hominibz. Hoc ē qd
vulgo dicit. Malē arboris nodo clau²
aut cune² infigēdus est. hec Hieronym²
Hinc et glosa sup Marci. xj. Cū iquit
cornuto syllogismo coartati respōdissēt
nescimus. ait dñs. Neqz ego dico vobis
in qua potestate hec facio. Ibiqz dīc glo-
sa Hieronymi. Hic cū puerō puerititur
deus. hoc est. sicut illi puerē querēbant;
sic et ipse ecōtra puerē respōdit. i. obli-
que. nō tñ dolose sed prudēter. Juxta il-
lud Proverb. xxvj. Respōde stulto in-
xta stultiā suā. ne sibi sapiēs esse videat.
Cum veritatis inuestigatore agendum
est in pace. cū eo tractādo vel cōferendo
poti² qz altercādo. Juxta illud Ambro-
si sup secundā eplam ad Titū. Collatio
debet inter seruos dei esse. nō altercatio.
Nec enī congruit vni² fidei viros cōten-
dere. s. in tractatu se inuicē pati. et bonis
dictis cōsentire. Si qd autē improbabile
videtur. cū pace dissimulet. hec Ambro-
sii Porro cū heretico vel decepto-
re agendū est. viriliter ei resistendo. Un-
idem ibidē. Si vero inquit catholicus cō-
tra hereticū disputat semper de consciētia
verba emittat. nec ipsa verba corā se de-
promi patiat. Ecce de modo disputādi
Et hec de litterali eruditione incipienti-
um. et exercitatione proficientium dicta
sufficiant.

De morali pueroz instructiōe
Cap. XXIII.

H Vero litterarum eru-
a ditioni morū etiam instruc-
tio

De eruditione

copulāda est. q̄ sciētia sine ḡtute vel morib⁹ bonis nō solū nō pdest. b̄ etiā obest. Q̄ enī nō psit Lactāti⁹ in li. de ḡto cultu sic ostēdit: Sicut in itinere in q̄ celebранdo nibil pdest viā nosc̄ nisi conat⁹ ac vires ambulādi suppetat. ita viriscia nibil pdest. si virtutes pprie deficiant. Q̄ etiam oblit⁹ dīc beat⁹ Bern⁹. vbi s. Sciētia ut legit⁹ si charitas igne decocta n̄ fuerit. inflat. qm̄ z cib⁹ indigest⁹ malos h̄uores generat. corp⁹ q̄ nō nutrit. b̄ pot⁹ corrūpit. Hec aut̄ dīd inuicē cōuncta. s. ḡt⁹ et sciētia se inuāt inuicē. z hominē faciūt sapientē. Vn̄ Lactāti⁹ in li. de falsa sapientia: Virt⁹ in q̄t cū sciētia cōuncta ē sapiētia. Naturā etenī h̄oīs dē hāc voluit esse vt duaz rey cupidus z appetens eset. s. religionis z lapīg. b̄ h̄oīs ideo faluntur. qm̄ ant religionē suscipiūt omissa sapientia. aut sapiētia soli student religione omissa. cū alterz fine altero veruz esse nō possit. hec Lactātius. Igit in vtroq̄ studere debet a puericia. z in vtroq̄ pueris est eruditio necessaria. Nā in vtroq̄ sicut dictū est supra. tunc maxīe hominis etas est informanda. dī adhuc mollis ac tenera existit. et p̄cipientibus vel eruditibus facilime cedit. Clerum et in eruditore mox op̄it. vt sit morū honestas. et in erudiēdis humilitas. Nam si eruditor in se bonis morib⁹ careat aplū audiat Roma. iij. Confidis ait teipsum esse dūcē cēcoꝝ. eruditore insipientium. magistr⁹ infantū. Qui ergo aliuz doces teipſū nō doces. ac si diceret: Abusio nimia hic est. Ut n̄ ait Seneca ad Lucium. Hoc exigit phia. vt ad legē suam quisq̄ viuat. nec ab oratiōe vita dissenniat: Maxime q̄r hoc est officiū z in dicū sapiētiae. vt h̄bis opa cōcordēt. z ipse homo sibi par idēq̄ sit vbiq̄. Ille pmissu᷑ suū implet. q̄ z cū videas z cū audias illum idē est. Hinc z Prosper vbi supra. Nō pdest cuiq̄ solis bona dicere verbis. Impia mēs habeat q̄s bñ lingua sonat. Nā fari recte miser⁹ ē z viuere pue. Dānat vota malū regula iusticę. De b̄ aut̄

pleniū dictū est sup̄ius. Erudiend⁹ q̄z sine humilitate. nō pdest eruditioē morum ab alio cōpetenter suscipe. Nam vt dicit Hugo i libro de institutione nouicioꝝ. Sic cera n̄i prius emollita fuerit formā nō recipit. sic z homo quidē p̄ manum actionis alienę ad formā ḡtuq̄ non flectitur. nisi p̄us p̄ humilitatē ab oī elationis z cōtradictionis rigore molliatur. Necq; enī p̄ exemplū alter⁹ alii in melius reformari poterit. q̄ adhuc p̄ elationis vitū z aliena bona oppugnat. et sua mala defedit. hec Hugo. Itaq̄ formāda est etas pueri. In illud Quidij in li. de arte. p. In puerō est etas molliis z aptaregi. Itaq̄ de studio circa mores bonos. dicit Proverb. xx. Ex studijs suis intelligit puer si māda z recta sūt opera eius. De moralī q̄z puerꝝ eruditioē dicit aplū. loquēs eoz parētib⁹ ad Eph. vij. Educate illos i disciplina z correptione dñi. Precipit etiā lex vt parētes doceant filios mādata z bñficia dñi. Verbi grā Deus. vi. Narrabis ea filijs tuis zc. Sic faciebat Tobias filio suo. docēs eū ab infantia timere dñm. z abstinenre ab oī peccato. vt legit̄ Tob. v. Hinc etiam dī Proverb. xxix. Erudi filiū tuū z refrigerabit te. et dabit delicias aīg tuę. Bene dicit refrigerabit te. i. letificabit. s. quietē cōferēs a sollicitudine. v̄l refrigerabit te sc̄ ab eterno incēdio. qd̄ merer⁹ si eū nō erudieris. Qd̄ si fecer⁹ dabit delicias aīg tuę. s. honoris siue glorie ac leticie. z vtruisq; p̄senti ac future. Nā de p̄senti honore vel gloria dīc auctoritas a sanctis doctorib⁹ frequētata. Glā p̄ris. fili⁹ sapiens est. De futura ḡto dī Ecc. xxx. Qui docet filiū suū in illo laudabit. z i medio domesticoꝝ. i. angeloz z sanctoz qui domesti ci dei sūt i illo gloriantur. Hinc etiā dī Proverb. xvij. Corona senū filiū filioruz. z glia filioꝝ p̄s eoz. Porro d̄ p̄senti leticia quaz acq̄rit h̄o filiū erudiēdo. dicit Proverb. x. Fili⁹ sapiēs letificat p̄rem suū. filius ḡto stultus mesticiā est m̄i sue. De p̄senti q̄z et futura dī Ecc. xxx. In

Filiorū regalium

vita sua vidit sc̄z pater filiū eruditū et letat̄ ē i illo. Ecce te p̄nti. Et in obitu suo nō est cōtristat̄. nec cōfusus est corā inimicis. Reliq̄t enī tēfensorē domus contra inimicos. et amicis reddēte grām. Ecce te fata. Vñ ibidē p̄mittit̄. Mortu⁹ est pater illi⁹ et quasi nō est mortu⁹. similem enī sibi reliquit post se. Econtra ḥo reimpio qui filios nimis carnaliter dilit̄. nec illos in bonis moribus erudit̄. dī Job. xiiij. Sine nobiles fuerint fili⁹ ei⁹. sine ignobiles non intelliget. s. post mortem suā. Qd̄ exponens Greg⁹ dicit. Carnales homines qui p̄cipiū. id est. principalem vel maximū amoēt̄ fili⁹ impen- dunt. post mortem nesciunt quos hic ve- bementer amauerunt. ac vero de sanctis hoc sentiendū nō est. quia qui omnipotē- tis dei claritatē intus vident. nullo mo- do credendū est. quia sit foris aliqd qd̄ ignorent. Hoc Gregor⁹ manifeste inu- ensse sentire qd̄ sancti post obitū nouerūt in quo statu fili⁹ eorum sint. Vali vero nesciunt ut̄ fili⁹ eoz nobiles sint nobi- litate virtutū. an ignobiles ignobilitate vitionum. Nā vt ait quidā. Nobilitas sola est animū que moribus ornat. Hinc et Juuenalis. Nobilitas animi sola est atq̄ vnicā virtus. Ideo autē nesciūt. qz non solum p̄ peccatis p̄prij. sed etiā pro peccatis filior̄. quos erudire vel corrige reneglexerūt. i tenebras exteriores plecti sunt. Ut enim legit̄ Sap. viij. Ex iniq̄s oēs fili⁹ q̄ nascunt̄ testes sunt neq̄cī ad- versus parētes in interrogatiōe sua. Hic Ecd. xl. De p̄re impio querunt̄ fili⁹. qm̄ ppter illū sūt in opprobriū. Exemplū ha- betur in Heli. j. Regi. ij. qui filios molli- ter educauit ac negligentē iā adultos cor- ripuit. et ideo diuinā vltionē ipse et dom⁹ ei⁹ incurrit. Vñ Hiero⁹. ad Alethā. He- li ait sacerdos offendit dñm ob vitia li- beroz. Episcop⁹ qz fm̄ aplū nō p̄t fie- ri q̄ filios luxuriosos et non subditos ha- buerit. Si ḡ parētib⁹ etas filior̄ infecta et sui iuris imputat̄. qntum maglactens et fragilis que ignorat boni et mali distā-

tiam imputabitur. Qui itaq̄ p̄nlus ē. et sapit vt p̄nlus. donec ad annos sapiē- tie veniat. tam mala eius q̄ bona paren- tibus imputant̄. hec Hieronym⁹. Pro- pter hec omnia dicit Ecd. xvij. Metocū- deris in filijs imp̄js si multiplicent̄. nec oblecteris sup eos. Melior est enī vnu- timens deū. q̄ mille fili⁹ imp̄j. Et utile ē mori sine filijs q̄ relinquere filios ipios. Itaq̄ sicut boni parētes pro diligentia circa filiorum eruditionē acquirunt sibi honorem. ac leticiam p̄sentem ac futuraz. Sic econtrario mali. p̄ negligētia consu- sione atq̄ tristiciā. Vñ Ecd. xxij. Cōfu- sio p̄ris ē de filio idisciplinato. Et Pro- verb. xxx. Puer qui dimittitur volunta- ti sue confundit matrem suam. Ideo de remissa puerorum educatione. dīc Quintilianus libro. p̄. de oratoria institutione. Utinaz liberoz nostroz mores nō ipsi perderemus. infantia enim statim delitijs soluimus. Nam illa quā indulgentiam vocam⁹ educatio mollis nervos omnes frangit mētis et corporis. hec Quintilian⁹. Ecōtra vero Seneca in libro de morib⁹. Educatio inq̄t et disciplina. i. educatio disciplinata mores facit. et id sapit q̄sq̄ qd̄ didicit. Illud ergo puerium est detestabile qd̄ vulgariter solet dici. s. de iuuene sancto diaboluz senem fieri. Nec tantūmodo caret bonitate. sed etiā honestate quia qd̄ in prouerbio dicit̄ assidue aut frequēter oportet verū esse. Hoc aut̄ etsi aliquā fortasse videat̄ accidere. videlicet vt puer in bono pficiēs. postea deficiat a bonitate. nō tñ in plurib⁹ solet p̄tingere. Et in qbus fortasse cōtingit poti⁹ videt̄ nō fuisse bonitas ḥa. sed magis simulata. Aliqñ nāq̄ pueri simplicitatē et innocen- tiā exteri⁹ simulat̄. vel ob parētū fauores v̄l ob flagelli timore: ideo postea cessan- tib⁹ his malicia iacens erumpit. et omni- bus se ostēdit. Vñ Horati⁹ in li. ep̄laꝝ. Naturaz expellas furca tamen usq̄ re- curreret. Idem in poetria. Reddere qui voces iam scit puer et pede certo. Si- gnat humum. gessit paribus colludere.

De eruditione

et iras. Colligit ac ponit temere. et mutat in horas. Imberbis iuuenis tandem custode remoto haudet eis canibusque et apri ci gramine capi. Cere iuicium flecti: monitoribus asper. Utilius tardus puerorum: prodigiosus. Sublimis cupidusque amata relinque permixt. Ut enim dicit Lullus in libro de officiis. Omnia facta celeriter tanquam flosculi teciduntur: nec quicquam simulatum potest esse diuturnum. Et Seneca in libro de clementia. Nemo inquit psonam ferre fictam diu potest: citio nimis in naturam suam recidunt quibus vita non subsistit. Que autem ex solido nascuntur tpe in melius proficiuntur hec Seneca. Ceteri pueri etiam habentes bona naturalia et bona conuersationis uitia quam leduntur et a bono deficiuntur. vel societate mala. vel educatione remissa. vel seueritate nimia. Ut enim dicit Seneca Lucilio. Imperfetta necesse est labi. et modo quidem prodeatur. modo subcidatur. Hinc et Quidius in libro de remediis. q. Infirmitas causa pusilla nocet. Ide quoque in libro. q. de arte. Num noui in viridi coalescit cortex ramus. Coquiat tenerum quilibet aura cadit. Vox eadem xenus spacio durata resistit. De tali potest intelligi quod dicit Quidius in libro methamorphoseos. xij. Exitus in dubio est. De illo autem qui penitus a bono deficit. dicit Boethius in libro de consolatione. p. Qui cecidit. stabili non erat ille gradu. Tali quoque dicit Quidius in libro epistolarum. Cepisti melius quam desinis ultima primis. Cedunt dissimiles huius et ille puer. Et utique propter tales inuentum est illud puerium execrandum: de sancto iuuenie fieri et senectus diabolus. At vero pueri boni non simulacionem penitus coacti. sed quibus ipsa honestitas quasi naturaliter est inolita. et per doctrinam bonam atque coniunctum est aliquantulum solidata. non facile deviant a vita consueta. quin potius in eis recte dicitur indoles. id est sine dolo quedam future virtutis imago. iuxta illud Proverb. xx. Ex studiis suis intelligetur puer et.

Qualiter omnia consonant huic etati erudiendae

Etas certe pueril ad suscipiendum bene vivendi doctrinam. non solus ceteris est aptior sed etiam utilior et efficacior. Quenam aprior sit testantur tria. scilicet natura. ratio. et philosophia. **Natura** quidem quamque equum (verbi gratia) sine canis vel avis iunior facile domatur et docet. **Ceru** quoque iuuenis faciliter domesticatur. In hominibus etiam iuniores. ad instruendum et commandum sunt faciliores. **Ratio** quoque sive rationes. quam ut cera molles facile recipit impressiones. Et qui bonum habet fundamentum faciliter ac securius edificat. **Terra** quoque munda et pura faciliter aratur quam spinosa et lapidosa. et huiusmodi. Sicut de etate puerili. **Philosophia** vero. quia sicut ait Plato. Memoria sensus habet ad modum lapidis. quod difficultem impressionem recipit. **Memoria** vero pueri ad modum aquae. que imagines omnes vel impressiones facile recipit. **Vnde** pueri omnes homines vocant patres. **Telle** quoque Aristotele non parvus differt sic vel sic assueci a iuuentute. **Et** autem etiam sit ad bonum inclivandum utilior. patet ex pluribus utilitatibus quod in te sequuntur. **Prima** est quod homo per hoc de bono firmus radicatur. Ut enim dicit Varro ad atheniensem auditorem. Sapientia vasa quidque primum acceperint. Sic est inquit de infantibus. Hinc et Oratius in libro epistolarum. Quo semel imbuta est recens seruabit odor est testa diu. **Hinc** et de malo exordio dicit Quidius in libro epistolarum. Arsis fit ut a teneris crimine cōdiscit annis. **Secunda** est quia sicut in bono diuitiā cōuerseat. Quāto enim citius incepit. tanto diuitiā bene vivit. Et si vita bona simpliciter apud deum et homines est laudabilis. longior utique magis. **Et** reuera sic dicit Augustinus. cum nihil bona vita sit melius. mira est hominū stultitia. quod quelibet etiam minima volunt habere bona. ut bonū equum. bonū cibum. bonā

Filiorū regalium

vestem·caligas·cingulum·et tamen vix
est qui bonam vitā habere curet·quæ sup
omnia necessaria esset. **T**ertia est q̄ secul
rius procedit ut ad vitam eternā admit
tatur. **V**t enim ex sacra scriptura colligi
potest·et breves dies hominis sūt·et a ma
gnis expectamur·et ad magna vocamur.
et in infinitis periculis versamur·et longe
distant⁹·et paulatim ambulam⁹: **I**deoq̄
in manu puericis·quæ est initium diei hu
ijs vitæ·oportet ut iter nostrum ad para
disum aggrediamur·ne forte cum fatuis
virginibus excludamur. **N**am quia tar
de se parauerunt·ideo tarde ad nuptias
venerunt·et exclusæ sunt·ut legit̄ **M**at.
xxv. **R**euerat cursor aut peregrin⁹ valde
fatius esset·qui tota die cum pueris in
foro luderet·et in vespere dietam sua z in
ciperet. **S**ic faciunt stulti·dierum malo
rum inueterati. **M**ulti etiam a puericia
deo servientes fructū centesimū assequē
tur·qui virginib⁹ debetur·de quo **M**at.
xiiij. legit̄. **E**t hec est q̄rta utilitas. **D**omi
nes etiam quanto diutius deo seruunt.
tanto magis premiū acquirūt. **C**eteraz
eruditæ puerilis etas aptior est ad seruē
dum deo·et ad ipsum laudandum·et ad pa
radisum replendū. **D**e seruitio dei patet
q̄ puer eruditus deo seruit liberi⁹ q̄ ad
ultus·quia non est debitis peccator⁹ ob
ligatus. **D**e quibus dicit̄ i psalmo **D**a
uid: **M**utuabitur peccator et non soluet
Sed nec est obligatus alteri dñō. s. mun
dus diabolo·de quibus dicit̄ **E**sa. xxvij
Domine deus noster·domini possederūt
nos absq̄ te. **I**deo inq̄ potest deo talis
seruire libere·qm̄ econtra nemo potest du
obus dominis seruire·sicut legit̄ **M**at.
vj. **P**reterea seruitur ei iocundius a pu
ericia·quoniam v̄sus et assiduitas seruen
di deo facit oīa leuia·hī illud **E**cd. vj.
In ope ipsius exiguum laborabis·et cito
edes de generationibus·id est·de fructi
bus illius. **U**nde et **Q**uidius in libro de
arte. ii. **Q**d male fers assuesce feres bene.
Item in illa etate seruitur ei acceptabi
liss. **S**icut seruitum iuuenū magi place

re solet·etiam dominis carnalibus·quia
sc̄ pulciores sūt et fortiores·et mundio
res et agiliores. **D**e pulcritudine habet
exemplum **H**en. xxxix. de **J**oseph qui
erat decora facie et venust⁹ aspectu·ei⁹ q̄
ministeri⁹ placebat domino suo. **S**ic et
ministerium iunior⁹ magis placet deo·p
pter pulcritudinem animarū quæ est iu
centia. **D**e fortitudine dicit̄ **D**avid·ut
pote manu fortis·et nibilominus aspectu
desiderabilis: **F**ortitudinē mēa ad te cu
stodiam·i. ad tibi seruendum. **D**e mū
dicia dicit ipse dominus in psalmo: Am
bulans in via immaculata·hic mihi mi
nistrabat. **D**e agilitate dicit̄ **P**ronetb.
xxij. **V**idissi hominē velocem in ope suo
coram regibus stabit·id est·coram ange
lis ad ministrandum domino cū eis·nec
erit ante ignobiles·i. demones. **V**eniqz
non solum acceptabilius est deo iunior⁹
ministerium·sed etiam ipsorum oblatio si
ne sacrificium. **N**ā iuniores offerūt deo
similam mundissimā·pter innocētiq̄ pul
critudinem·id est·vitæ suæ vilem extremi
tatem·seniores autē furfur. **J**uuenes eti
am offerunt de adipibus gregis sui·sicut
Abel propter fortitudinem·senes autem
cum **C**aym offerunt spicas corosas. **J**u
uenes hostiā viuentez et fortem propter
agilitatem·sicut hortatur apostol⁹ **R**o
ma. xij. **O**bsecro inquit vos per misericor
diam dei·ut exhibatis corpora vestra ho
stiam viuentē sanctā deo placentē. **S**e
nes autem offerunt debilem ac semimor
tuam·et ideo timendū est eis·ne incurrit
illam dei maledictionem·de qua legit̄
Malach. p. **M**aledictus dolosus q̄ ha
bet masculum in grege suo·et offert debi
le domino. **J**uuenes etiam offerunt per
vitæ puritatem·vinum clarissimum. **S**e
nes autem feces et acetum·sicut iudei ob
tulerunt in cruce domino·ut legit̄ in euā
gelio. **S**ed cum gustasset ipse·noluit bi
bere. **D**e laude vero dei·patet·qd ad il
lam aptiores sunt pueri. **D**e ipsis etiam
dī a dñō **M**ath. xix. **S**inite puulos ad
me venire; **L**alum enī est regnū celorū·

De eruditione

Ibi assignant a dño de pueris angelorum. qz siles sunt eis in puritate et aptitudine laudandi deum. sicut illud ps. Ex ore infantium et lactentium precessisti laudem. **V**nus in ramis palmarum ceteris domini blasphematis. illi laudabat. ut legitur Mat. xxii. **N**on et ipse manus eis imposuit. benedicens illis. ut legitur in eode. xix. **V**nus tamen a domino benedicti ad benedicendum et laudandum sunt idonei. Siquidem et animalia quae in nitore sunt capte melius gariunt. **H**inc et alibi dicitur. Laudate pueri dominum. **D**e impletione paradisi patet quod propter duo principia per ceteris apti sunt regno dei. scilicet propter puritatem et propter humilitatem. **D**e primo dicit Hieronimus contra Ieronimianum. Quae replerunt mundum. Agnitas paradisum. **N**on et primi parientes an offensam agnites in paradiso fuerunt. post peccatum ex paradiso propter nuptiali. propter intenderunt. hec Hieronimus. **D**e secundo dictum domini Mat. xviii. **N**onicus huius auctoriter se sicut puulus iste hic maior est in regno celorum. **O**b hoc dicitur Luke. xviii. **N**onicus non suscepit regnum dei ut puer. non intrabit in illud. **H**inc etiam legitur in fine Job. quod dicitur bis dominus petro. Pasc agnos meos. postea vero semel. pasc oves meas. Ex quo videtur innui. quod pueri sunt electi de grege domini pueri et adulti. **C**ui etiam consonare videtur illud Ambrosius in libro de unica penitentia. Facilius inquit inuenies quod seruauerint innocentiam. quod quod conseruauit egerint penitentiam. Innocentes quippe sunt pauci nisi infantes et pueri. **V**nus dicit Augustinus. de civitate dei libro xxi. **A**duicissimi ratus felicitatis sunt ut ab ipsa inveniente adolescentia nulla damnabilia committant peccata. vel in facinoribus vel in flagicibus. vel in errore nefario cuiusque impietatis. **N**onque superadictis omnibus consonat non solum scriptura divina et humana. sed etiam ars mechanica et natura et exempla et electio divina. **A**rс mechanica. quoniam est tempus edificandi. plantandi. negotiandi. navigandi. et huiusmodi. **O**mniibus his aptior est etas iuuentus. et corporaliter et spiritualiter exercitatur. **M**atutina

ra vero per exempla superius posita. **E**t etiam quia cum oves tam sint in grege domini. non lupi vel porci vel leones possunt de omnibus fieri. sed tam agni. et simplices et innocentes ac pueri. quales sunt soli fere pueri. **N**ec truncus putridus virescit. sed virgulas tenellas sapiens hortulanus inserit. **D**e plantis quippe nouellis. non de truncis putridis fit hortus ecclesie floridus. sic etiam celestis paradisus. **V**nus dicit Christus vel ecclesie in psalmo. Filius tuus sicut nouellus oliuarius. in circuitu mensuetus. **E**xempla vero ut in Danieli iuniori puer. qui dicitur vir desideriorum Daniel. ix. **E**t in beato Nicolao. qui ad manillas cepit summa permeriti gaudia. **E**t similiter in multis alijs sanctis. Electio divina. quia primi et meliores reges in populo dei electi sunt pueri. Verbi gratia. David iunior inter fratres suos electus est in regno a domino. sic legitur. i. Reg. xviij. Similiter Josias octennis inunctus est. ut legitur. viij. Reg. xxiij. **P**ueri etiam electi sunt prophetae: sicut Hieremias et Daniel. ut legitur Hieronimus. p. et Daniel. xiiij. **P**ueri quod primi usque ad mortem restiterunt idolatrie. scilicet Daniel. Sydrac. Mysac. et Abdeneago. ut legitur. Daniel. xij. **P**ueri etiam inter omnes martyres de quibus ecclesia celebrat primi fuerunt pueri scilicet viij. viij. machabei. ut legitur. viij. Mach. viij. Denique bello spirituali quod Christus facere venit in mundum. pueri primi habuerunt triumphum. scilicet innocentes. ut legitur. Mat. viij. Legitur etiam Mar. ix. quod accipiens Iesus puerus complexus est eni. Et in eodem. x. quod intuitus adolescentem dilexit eum. Iohannes etiam adolescentem de nuptiis vocavit. eumque per ceteris dilexit. ut legitur Job. iiij. et xiiij.

De puerorum coertione. Cap. XXV

Non duobus autem consistit puerorum eruditio. scilicet ut a malo coercentur. et ad bonum informentur. et utrumque pertinet ad disciplinam. Nam disciplina dicitur ipsa

Filiorū regalium

ccxiiii

coertio. q̄ sit ad correctionē. et ipsa corre-
ctio quē sequit̄ coercionē. Magnaq̄ p̄-
ceptori vel eruditō generat confusio et
infamia. si circa pueros p̄cipue nobilis-
simos nō pficit eius eruditio vel doctri-
na. vt Plutarch⁹ p̄bus. impator Tra-
iani didascalus vel institutor. elegantez
libellum scripsit eidez Traiano. Cui⁹ ti-
tulus est institutio traiani. et incipit hoc
modo. Plutarchus inquit Traiano sa-
lutē dicit. Modestia tuā olim nō appre-
tere principatū noui quē tñ semp moruz
elegantia merens induisti. Qd̄ quidē tā-
to indicaris esse dignior. qnto a crimine
ambitionis esse videris remotior. Itaq̄
fortunę meg tueq̄ congratulor. Ut ut. si
tñ recte gesseris qd̄ p̄be meruisti. alioqñ
te et me piculis detrabentii linguis subie-
ctum iri non dubito. cum ignavia impe-
ratorum romā non ferat. et sermo public⁹
delicta discipuloz in p̄ceptores refunde-
re solebat. Sic Seneca Heronis sui me-
rito detrabentii linguis carpit adoleſcē-
tium suoz temeritas in Quintilianū re-
funditur. et Socrates i pupillū suū fuisse
clementior criminat. Tu vero te geres re-
ctissime. si non recesseris a te. Si p̄mo te
composueris ad virtutē. recte vniuersa p̄-
cedent. politice constitutionis maiores
tibi vires exculp̄si. cui si obtempas. Plu-
tarclum habes actorē viuendi. Alioqñ
p̄sentē eplam testē inuoco. q̄ in p̄nicē
imperij non pergis auctore Plutarcho.
hec Plutarchus. Instrumēta coer-
tionis sunt. increpationes. cōminatiōes.
virge. ferule. et huiusmodi. Quib⁹ vt di-
ctum est supra h̄m Augustinuz. et im-
petia debellat. et prava cupiditas infirma-
tur vel refrenatur. Ut enī leḡt Sen. ix.
Sensus et cogitatio h̄uani cordis in ma-
lum prona sunt ab adolescentia. ppter h̄
executionem ipsam malicie oportet i pu-
eris p̄uenire. eiq̄ p̄ disciplinā occurere.
ac resistere. et hoc diversimode h̄m dispo-
sitionez vel habilitatē vniuersi⁹ q̄. Nā
aliqui pueroz naturaliter habiles sūt. ac
susceptibiles doctrinę. ita q̄ non opus ē

illos violēter trabere vel cogere. sed tan-
tummodo ducere. Ut enī dicit Quidi⁹ in
libro de arte. p̄. Ingeniū sceloste suis ve-
locins annis. surgit. De tali dicit Var-
ro p̄bus ad atheniēsem auditorē. Sicut
ridenda in sene est puerilitas. obstupes-
cenda est in puer moz optimorum con-
stantia. Hinc et Statius in thebaide. li-
bro. vii. Maturus quo. robur et ingētes
spondet tener impetus annos. Alij vero
magis ex natura corrupta. illi ex edu-
catione mala. discholi sunt ac peruersi. et
ideo disciplinę contrarij et inepiti. sic pulli
indomiti. ideo illos freno. disciplinę ope-
ret coercere. et ad bonos mores etiā inui-
tos assuescere. iuxta illud Quidi⁹ i libro
epistolarū. Scilicet ut teneros ledunt iu-
ga p̄ma iuuencos. Frenaq̄ vix patit de
grege capt⁹ equus. Sic malevirq̄ subit
primos mores rude pectus. Nec ideo
cessandum est ab eruditione. licet in prin-
cipio non multuz videat proficere. quia
sicut idem Quidius in libro methamor-
phoseos. vii. testatur. Flebile principiū
melior fortuna sequetur. Ut enim dicit
Seneca in epistola ad Lucilium. Initium
eundi ad virtutes arduū est. quoniā
hoc primū imbecille et cōgremētis est for-
midare in experta. Itaq̄ cogenda est vt
incipiat. deinde non est acerba medicina
protinus enim telectat dum sanat. hec
Seneca. Hinc et Quintilianus in cā.
xiiij. Non sine morsu aliquo resilitur ab
his quē voluptate animū tenuerūt. Et
vt dicit Terentius. Que dum incipias.
dumq̄ ignoras. grānia sunt. ubi cognō-
ueris facilia erūt. Ideo dicit Salomon
Proverb. xix. Erudi filium tuum. et ne
desperes. qndō sc̄z erudiri possit in via si-
dei et morū. Et vt eruditōia coertio nō
nimis severa sed moderata sit. subiungit.
Ad interfectionē autē eius. s. spūalez vel
corpalem. ne ponas manā tuā. Deniq̄
sicut dicit Iuliuscelus. Rex omnīū ma-
gister est usus. Un̄ Licero i oratiōe pro
Cornelio balbo. Usus inqt assidu⁹ vni
rei dedit et ingenii et artem ſēpe vincit.

De eruditione

Ideo sicut dicit Salustius in ingurthino
Plura sunt quicunque gravia sint ex consue-
tudine tamen habent per nihil. Hinc et Qui
dixit in libro de arte. Propter difficilem veni-
unt ad aratra inuenient. Propter lenta pati fre-
na docent equi. Ferre assiduo consumuntur
anulus usus. Interit assidua vomer adun-
cus humo. Ideo in libro iij. Nihil prouertu-
ne maius. quod malefici assuefeceris bene.
Hunc consuetudinem et illud quod dicitur a beato
Bernardino ad Eugenium papam. Jugum quod
domini primo videtur intolerabile. Deinde si as-
suescas non est adeo graue. postea vero le-
tare tandem est delectabile. Itaque de subiec-
tione puerorum et coertione sic loquitur apo-
stolus ad Corinthus. iiiij. Quanto inquit tempore heres
puerulus est. nihil differt a seruo cum sit do-
minus omnium. sed sub tutoribus et actoribus
est usque ad perfinitum tempus a patre. Nihil inquit
differt a seruo quantum ad subjectionem et di-
sciplinam. De qua videtur Ecclesiastice. xxij. Libaria
et virga et onus asino. panis et disciplina
et opus seruo. Nec habet rex paternarum
domini. cum tamen futurus sit dominus omnium
An dicitur in eodem. xxx. loquendo patri de
puero. Ne des illi potestate. sed sui vel suorum
in iuventute. ne scilicet abutatur ea in prodigi-
galitate. sicut filius prodigus qui dixit prius suo
vt legitur Lucas. xv. Patet nam mihi portio-
ne substanciali quam me contingit. acceptaque por-
tione dissipauit substancialia sua in viuendo
luxuriose. An et Gregorius. Num inquit puer
subtrahimur cui tamen tota hereditate re-
seruamus. Recteque ibidem Ecclesiastice. subiungit:
Et ne despicias cogitat illius. id est. non negli-
gas enim corrigeremus de malis suis cogitationibus
ad noticiam tuam. predeuentibus. Ut enim
legitur Proverbii. xxij. Stultitia colligata est
in corde pueri. et erga disciplinam fugabit
eas. Hinc et ibidem Ecclesiastice. subdit. Curia cer-
nunt ei in iuventute. et tamen de latera ei duos
infans est. ne forte induret. et cetera sic expo-
nuimus supra. At erga disciplinam procedere
debet primatio. sic excommunicatio sententia admonitio. Quae scilicet cōminatio
plerumque plusquam flagellatio valet. vel minus
nocet. Pueri namque naturaliter sunt timidi.

et ob hoc a voluntatibus et voluptatibus suis
aliisque sola cōminatio et deterri possunt et
arceri. Juxta illud Virgilij in bucolicis
Qui legit flores et humi nascētia fraga
Frigidus o pueri fugite hic latet anguis
in herba. Verus quod sicut dicit Augustinus in libro
lxxij. questionum. Princeps vel index
damnatum percutere sua persona videtur indi-
gnus. et ob hoc alij cōmittit cui tale petit
officiū. Sic etiam principē vel quilibet ma-
gnatē decet alteri committere. videlicet pe-
dagogo vel didascalō disciplinā. et curā
filiorum. Et hoc est quod dicit apostolus de paupere he-
rede. quod sub tutoribus et actoribus est usque
ad perfinitum tempus a patre. Dicit autem peda-
gogus qui puerum nutrit. eius gressus ne
offendat regit. Didascalus vero quod eum
in litteris instruit. Tutor autem dicit pro-
prie qui eum et hereditatem eius defendit
ac protegit. Actor vero qui dona ei dispensat
et causas eius agit. eiusque mores
informat: His ergo debet puer subesse.
usque ad tempus perfinitum a patre. quo
scilicet ei libertate sui suorumque velit ac debet
pro tempore dare.

De coertionis moderatione. Cap. XXVI.

Kon disciplina coertionis
requirunt tria. scilicet austeritas. man-
suetudo. et discretio siue mode-
stia. Unde in arca testamenti fuerunt cum
virga. tabule legis. et manu. In virga si-
quidē designat aspera correptione. in manu
mansuetudo. in tabulis vero discretio. Ali-
steritas ergo vel asperitas esse debet in di-
sciplina ne sit ultra modum remissa. Nam
vt legitur Ecclesiastice. xx. Equus indomitus euadet
durus. et filius remissus euadet precepis.
Equus inquit indomitus euadet. id est. extra
viam vadet. dure portans. vel ad calca-
ria durus. vel etiam infrenabilis propter
duriciam oris. Sic et filius remissus. id
est. remisse disciplinatus. vel etiam omnino
proprię voluntati dimissus euadet. id est. extra
viā iusticie vadet. precepis te peccato in

Filiorū regalium

ccvii

peccatū. et tandem de peccato in infernum.
Es istaq; sensus. sic equus indomitus et
dur; in p̄cipitiū vadit. et se assessorēq; suū
interficit. **S**ic filiū indisciplinatus vel re-
missus in peccatū ruit. et animā suā dupli-
ci morte occidit. **E**t recte cōpat eq; indo-
mito. ppter lasciuia et duriciā ac supbiā.
et luxuriā. **H**inc et de remissiōe pris erga
filiū. ibidē subiungit. **L**acta filiū et paue-
tē te faciet. ac si dicat: **S**i lactaueris eu; z
blandiēdo et molliter nutriēdo. faciet te
panidū erga se. s. vt nō audreas eu; tāge-
re vel arguere. etiā si videri eu; errare; iux-
q; dī Proū. xxix. **Q**ui delicate nutrit
a puericia seruū. in fine sentiet illū contu-
macē. **V**n ibidē Eccl. subdit. **L**ude cum
eo et p̄tristabit te. s. se vitij libere et absq; z
freno timori exponēdo. **V**t. n. legit Pro-
verb. xix. **P**olor pris filiū stulte. Ideo i-
quit non corrideas illi nec cōdoleas. i. cū
illo rideat nō rideas. et cū illo doleat non
doleas. **J**uxta qd̄ dic̄ beat Job de seip-
so Job. xxix. **S**i qn̄ ridebā ad eos nō cre-
debant. et lux vult̄ mei nō cadebat in ter-
rā. **A**lioq; ait: **S**i b̄ feceris in nouissimo
obstipescēt dentes tui. i. in puectioni eti-
ate illius dolebis. dū sc̄z videris eu; ppter
molliciē ac remissionē tuā fatuū et disso-
lutū. nec iā aliquid valere poterit correptio-
tua vel icrepatio. sicut dētes stupidi sūt
inutiles ad masticandū. **S**up b̄ exēpluz
illud habetur in filiis Heli. qui vt legit.
i. Regi. ij. **A**udiebat mala que faciebat
vniuerso israeli. et quō dormiebat cū mu-
lierib; q; obseruabāt ad ostiuz tabernacu-
li. nec corripuit eos aspe. b̄ molliter ac re-
misse dices: **N**olite b̄ facere filij mei. nō
est. n. bona fama quā audio vt trāsgredi
faciat is plū dñi: **I**deoc; et ipsi perierūt
et ipsemē fractis cervicibus expirauit. et
alia mala sup domū ei? enenerūt. **H**ic. n.
enī p̄dixerat dñs Samueli. vt legit ibi-
dem. ij. **S**uscitabo adūsum Heli oia q;
locut̄ sum sup domū ei?. eo q; nouerat i-
digne agere filios suos. et non corripuit
eos. **S**imilis exēplū habefin Adonia fi-
lio David. de q; legit. ij. Regi. i. Adoni

as fili? Agitb eleuabat dices: **E**go reg-
bo. fecitq; sibi currū et equites et qnqua-
ginta viros q; aī illū currenerent. nec corri-
puit enī p̄ su? aliquā dices. q; re b̄ fecisti?
Dū et idē Adonias dissensionē fecit i po-
pulo. et postea intēte Salomone interfe-
ctus est. vt legit ibidē. ij. **A**usteritatī
no iungēda est mansuetudo. **J**uxta qd̄
dicit in Ps. Qm̄ sapuenit māsuetudo
et corripiemur. **N**ā auſteritas repellit. mā
suetudo ducit. Et vt dicit Seneca. **S**e
nerosus animū humanū facilius ducit q; z
trahat. Ideo dicit aplū Sal. vi. **H**u-
iūsmodi instruite in spū lenitāq;. Ecōtra
vero dicit Proū. xix. Spūm ad irascen-
dū facilē q; s poterit sustinere: **T**alis enī
hominis increpatiō intolerabilis est. p̄cī-
pne pueris. et obruit potius q; z corrigit.
Tertiū quoq; oportet adiungere. s. di-
scréptionē. vt seruet in ea modus. et tēpus
et locus. In modo req̄runt̄ tria. s. intētio
recta. et affectio pura. et modestia sine mē-
sura. Intentio quidē recta. s. vt eruditio
sine correctio fiat potius ad cultū tei. q; z
ad gloriā seculi. **V**nde Aug. in li. cōfes-
sionum. p. recolens puericie suę statū. di-
cit hoc modo. **U**num in scholā dat̄ essem
causa discipline ludere me delectabat. et
vindicabat in me. et mihi qd̄ bene siebat
cum ego bene nō facerem. q; nisi cogerer
nō addiscerē. **N**emo aut̄ inuit̄ bñ facit.
etiā si bonū est qd̄ facit. **N**ec qui me vrge-
bant faciebat bene. sed bene mihi siebat
deus me? abs te. **I**lli nāq; nō intuebāt̄
quo referrēt q; me cogebant discere. p̄-
terq; ad satiandas insatiabiles cupidī-
tates copiose inopiq; et ignominiosē glo-
ri. **T**u vero cui nūerati sunt capilli mei
errore omniū qui mibi iſtabant vt disce-
rem vtebaris ad p̄cnam meam. qua ples-
cti non eram indignus. tantillus puer et
tantus peccator. Itaq; te non bene faci-
entib; benefaciebas mihi. et te peccante
meipso iuste retribuebas mihi. Jussisti. n
et sic est. vt p̄cna sibi sit omnis animus
inordinatus. h̄ec Augustinus. **R**e-
quiritur etiam affectio pura. q; non

De eruditione

ex ira vel aliquo tali debet procedere correptione. Ex misericordia sive charitatis celo. sic et illa quod sit a domino iuxta illud Apocalyp. iii. Ego inquit quod amo arguo et castigo. Hoc est quod per figuram dei Isa. xij. Egredietur inquit virga de radice iesse quod interpretat incendiun. Hoc est enim quod de incendio amoris egredi debet rega correptionis. Ut enim dicit Ambro. super Lucam. Plus perficit amica correptione quam turbulenta accusatio. illa siquidem incurrit pudore ista mouet indignationem huc Ambrosi. Debet etiam ex compassione sive misericordia fieri. in illud Augustini. Quia peccator est corripi. quod hoc miserere. Hinc et post. Corripere inquit me iustus in misericordia. Sic enim misericordia agit cum pueri quoniam castigat sicut in frenetico quoniam ligat. et cum eo quod est in igne vel aqua quoniam per capillos extrahit. Nam et si extrahendo crucietur per hoc tu a piculo eruit. Sic et pueri a peccato sunt extrahendi etiam per discipline dolorum. licet iniuriis iuxta illud Amos. iij. Quod si eruat pastor de ore leonis duo crura aut extremum auriculam. Sic eruetur filii israel et plaga lectuli et in grabato damasci. Hernanda est etiam ibi mensura scilicet ut non sit correptione immoderata. iuxta illud Horatij in libro epistolarum. Tractari mollius etas imbecilla solet. Ut enim ait Quintilianus lib. iiij. de oratoria institutioe Hungaria puerorum nimia emendatio is seueritate deficiunt. Desperant enim et dolent ac nouissime oderunt. et quod maxime nocet dominum oiam timent nihil conant. Et ut alibi superius dictum est. Let etiam humana senioribus propinquus potestate tribuit minorum delicta corrigendi per qualitate delicti. Quod tamen cum moderamine quodam et iure quasi patro cōcedit. ut in immensu huc licetia non extedat. Nam si atrocitas facti emendatio est domestica ius excedit placet enor mis delicti reos iudicium tradi notio. Hec itaque corripiendi modestia sive discreta mensura media est ac moderatrix inter austeritatem quare utralibet sola est reprehendenda. Nam si sola sit austeritas nihil aliud est quam crudelitas benignitas au-

tem sola et remissio vel negligētia. Observandum est etiam tempus ut non statim quasi cum furore correptione delinquēti adhibeat. sed usque ad tempus opportunitum aliquā differatur. Ut enim legit Proph. xxix. Totū spiritus suū. i. iram. perfert stultus. sapientia vero differt ac reseruat in posteris. Ita ut non semper delicta puniantur. sed aliquā per tempore indulgetur. Nam pergere et punire sunt artus. Ut enim dicit prophetas. Contrary eadē est disciplina. unde quod nescit pergere nescit et punire. Denique locus est etiam obseruādus. quod videlicet si culpa sit occulta secreto est correptione facienda. iuxta illud Mat. xviii. Corripe enim inter te et ipsum solū. Si vero sit manifesta et correptione in manifesto est facienda. iuxta illud. i. Thymoth. v. Peccantes inquit coram oībus argue ut et ceteri timorem habeat. Hinc et Isidorus. Palam inquit arguedi sunt quod palam delinquent. ut dum apte unde corripit plimi emendetur.

De causis discipline libetē suscipiendo. Cap. XXVII

Dolorro sicut a parentibus vel magistris affectu per discipline coactionis est pueris inferenda. sic et ab ipsis pueris patiētiā quo est ferēda. Et sunt septem causae quod illos incitare debet ad libertatem vel spontaneam suscepione discipline. videlicet diuine voluntatis bonitas. paterna pietas. patiētiā bonum Christi et sanctorum exemplū. ipsius discipline utilitas. et eiusdem breuitas. et sequēs iocunditas. Diuine inquam voluntatis bonitas quam non continentē ira sua misericordias suas. Si quidem ut dictum est superius. ex ira dei erga hominem disciplina coertiōis. pcessit. quod puer cum ignorantia et cōcupiscētia ī hāc vitā venit. contra quod duo mala sensib⁹ eorum inuigilat. phibitio et eruditio. laborib⁹ et dolob⁹ plenē. diuina gubernatio dānatos nequaquam omnimo deserēte. huc Augustinus. in libro de ciuii. de iustit. Unde patet quod ex pietate diuina pueris infert disciplina. Hic etiam de adulto dicit Seneca Lucilio. Virtus quodquid ei acciderit eum quod aīo sustinebit.

Filiorū regalium

Ce lvi

Sicut enī hoc accidisse lege dīmīna q̄ p̄cedunt vniuersa. Idez iterū ad eundem **Lucilium**. Placeat hōi q̄cqd̄ deo placet ob hoc ipsū qd̄ placet deo. Secūda causa est paterna' pietas qua filijs ex amore infert discipling seueritas. s̄m illud **Ecc. xxx.** Qui diligit filium assiduāt ei flagella. Hinc illud **Augustini** decretū super̄ positū. Non oīs qui parcit amic⁹ est. nec omnis qui verberat inimicus est. Melius est cū seueritate diligere q̄ cum lenitate decipere. hec **Aug.** Et hoc est qd̄ dicit **Proverb. xxvij.** Melior est manifesta correctio q̄ amor absconditus. Et iterū. Meliora sunt vulnera diligentis q̄ fraudulenta odientis oscula. Iterum de correctione paterna dicit **Aug.** in sermone de puerō **Ceturionis.** sic etiā ponit in canone. cā. xxij. q. i. Agēda sunt multa etiam cū iniuitis. benigna quadam asperitate plectendis. quo p̄ potius consulendū est utilitati q̄ voluntati. Qā in corripiēdo filiū quātūlibz asper re nunq̄ profecto amittit amor patern⁹ siatn qd̄ nolit et doleat qui etiam iniui⁹ dolore videtur esse sanādus. hec **Aug.** Leterū etiam si essent iniusta. toleranda tñ equanimiter essent flagella patna. iux illud **Terentij** in andria. Ex quo inquit fuerūt tibi cōmoda equū est deferre incōmoda. Ne h̄ etiā dicit ab apostolo ad **Hob. xij.** Quis enī filius quēnō corripit p̄. Tertia est patientię bonū. que sic describitur iuxta **Tullium** in rhetoriā s. prima. Patiētia inquit ē honestatis vel utilitatis causa rex arduaz ac difficultum voluntaria vel diuiturna p̄cessio hec **Tullius.** Que aut pōt honestior. aut utlitor patiendi causa esse q̄ sapientię percipiēde vel virtus capessende. Ad duo ista iniugilat oīs puerōz disciplina. Et recte dicit voluntaria et diuiturna. quia nec qui omnino patitur iniuitus habet meritum apud deum. nec qui perseuerantiam amittit. accipit brauiū. De bono patientię libellū edidit beatus martyr **Cyprianus**. in qua sic cā cōmendat.

Patiētia inquit est virt⁹. nobis cū deo cōmuniſ. Que aut est gloria simile deo fieri. Etia felicitas est habere ī virtutibz qd̄ diuīs equari possit laudibz. Ille si ne me innocens et iustus interfacerosos deputat. et falsis testimonij veritas p̄mitur. Judicatur indicatur et dei sermo ad victimā tacēs ducitur. Et cū ad crucem eius cōfundant sidera. contremiscat terra. turbentur elemēta. ille non loquitur. nec mouetur. nec maiestatē suā profittetur. sed oīa perseveranter tolerat. ut in eo plena et perfecta patientia consumet. Porro sudat hic quādiu viuitur et labatur. nec sudantibus et laborantibz pos sunt magi alia q̄ patientię subuenire solatia. Nec aliud magis iustos et iniustos discernit. q̄ p̄ in aduersis p̄ impatientia blasphemat iniustus et querit. et patiētia iust⁹ probatur. Deniq̄ patiētia est que nos deo suat. et cōmēdat que iram tēperat. linguam frenat. mētem gubernat. pacem custodit. disciplinam regit. potentia dīnitum coerct. inopiam pauperū refuet. facit humiles in prosperis. fortes in aduersis. Docet delinquētibz cito ignoscere. et delinquētēm diu et multum rogarē fidei fundamenta munit. incrementa spei prouehit. actum dirigit. hec **Cyprianus.** Deniq̄ teste **Platone** patiētia robur est toti philosophie. Unde et **Salomon** **Proverb. xix.** Doctrina inqt vīri per patientiam noscitur. Quarta ratio vīl causa. est christi exemplū et aliorum sanctorum. Nam christus ipse primo quidem verbo docuit patientiā. nō solum ad disciplinam. sed etiam ad iniuriā dicens **Math. v.** Nolite resistere malo sed si quis te percussit in dexterā maxillam p̄bē ei et alteraz. Et qd̄ verbo admonuit. ipsemet exēplo sui postea docuit. Nam non solum alapas et flagella suscepit. sed etiam demū totum corpus crucifixoribz interposuit. ut legit **Math. xxvij.** Pilat⁹ tradidit populo **Iesu** flagellis cesum ut crucifigeret enī. Et hoc ē q̄ predixerat loquēs de futuro quasi te

De eruditione

præterito. **Esa.** I. **C**orpus inquit memm
tedi percutientibus et genas meas velle
tibus faciem meam non auerti ab incre
pantibus et conspicientibus. vel **fm.** lxx.
Dorsum meum posui ad flagella. genas
meas ad alapas. **H**inc etiam per **H**iere
miam predictum est de ipso **I**hesu. iij.
Dabit percutienti se maxillam saturabit
opprobrijs. Itaqz licet naturalis esset fi
lius dei. non tamen exors fuit a discipli
na finali. qz nullatenus indigeret cor
reptione. s. vt nobis daret exemplū disci
pline suscipiendz. **fm** illud. j. **P**etri. ij.
Christus passus est pro nobis. vobis re
linquēs exēplum. ut sequamini vestigia
eius. Qui peccatum non fecit. nec inuen
tus est dolus in ore eius. Qui cum male
diceretur non maledicebat. cum patere
non comminabatur. tradebat autem iu
dicanti se iniuste. **S**uscepit ergo discipli
nam non pro suo delicto. sed pro nostro.
nec pro sua emendatione. sed pro nostra
reconciliatione. sicut dicitur **Esa**ig. liij.
Disciplina pacis nostre super eum. et li
uore eius sanatisum. Omnes ergo chri
stiani non solum pueri. sed etiam adulti
libenter debent disciplinam recipere. nō
solum pro delicto suo. sed etiam pro illi
us exemplo. Nam ut legitur **Ecc.** xxij.
Gloria magna est sequi dominuz. logi
tudo enim dierum assumetur ab eo. De
nicqz omnes sancti receperunt disciplinā
tanquā filij dei adoptiui. **Vñ** dicit apo
stol² ad **H**ebreos. xij. Si extra discipli
nam estis cuius participes facti sunt om
nes. & adulteri & non filij estis. **Q**uin
ta causa est ipsius discipline utilitas.
que quadriplex est. **P**rima scilicet
eruditio ad recte sapiēdum & bene agen
dum. sicut dictum est supra. iuxta **H**iere
miam vj. **fm** lxx. per omnem dolorem et
flagellum erudieris hierusalem. **Vñ** di
citur **P**roverb. xix. **V**irga atqz corre
ptio tribuit sapientiā. Et **Ecc.** xxij. **F**la
gella & doctrina in omni tempore sapien
tia. **S**ecunda est assuefactio ad pa
tiendū. qd valde huic vite necessariū est

Nam ut dictum est supra iuxta **Cypria**
num: **S**udantibus & laborantib² in bu
ius vite miseria nō possunt magis alia
qz patientie subuenire solatia. ad patien
tum vero multum valet a puericia ino
lita consuetudo. Nam & tyrones exerceri
solent ante pugnam. sic & pueris expedit
temperare delicias & exerceri per discipli
nam. **Vñ** legit in proverbijs sapientū:
Feras qd ledit ut qd pdest feras. citi no
cet quicqd i expertū nocet. **H**inc & **Qui**
dius i li. de arte. ij. **Q**d male fers assue
fere. feres bene. Idem in li. de remedijis. j.
At valeas multa dolenda feres. Itaqz
de patientia per disciplinam probata di
cit **P**udentius in li. de conflictu vitiorū
& virtutum: Ecce modesta graui stabat
patiētia vultu. Per medias imota aci
es. varioscqz tumult². Spectabat defixa
oculos & leta manebat. Inde quieta ma
net. patiētia fortis ad oēs **Celoz** nim
bos & nō penetrabile durans. **Omnibz**
vna comes. virtutibus associatur. Nam
vidua est virtus. quā non patientia fir
mat. Ideo etiā dicit **Lucan** li. ix. Sau
det patientia duris. **T**ertia est hu
miliatio ad cordis tumorem reprimēdū.
Magis enim humiliat disciplina susce
pta per alium qz per seipsum. ppter hoc
etiam delinquentes monachi recipere
solent disciplinas coram omnibus in ca
pitulo. vt magis humilientur atqz pur
gentur. confusionem pariter cum dolore
sustinendo. **Vñ** **A**nselmus cantuarien
in epistola ad **B**ernardum monachum
Andini inquit ab abate tuo. qz maiori
meriti iudicas cū monachus se aut ver
berat aut ab alio se verberari postulat
qz cū in capitulo ex precepto prelati nō
ex sua voluntate vapulat. **Q**d nō est ita
ut tu existimas. Illud enim iudiciz qd
sibi aliquis sponte indicit. regale est. il
lad vero qd per obediētiam in capitulo
sustinet monachicum est. Illud sepe sibi
reges & superbi diuites fieri precipiunt.
istud vero non precipientes. sed obediē
tes suscipiunt. Illi se soli deo humiliant

Filiorū regalium

pter peccatorum conscientiaz. isti vero homini propter obedientiam. Qd si dīcis. Non tā fugio publicam vapulatiō nem propter dolores carnis quos et se- creto sentirem q̄ propter verecundiam: scito quia ille fortior est qui hanc quoq; sustinere gaudet propter obedientiam. Certus igitur esto quia maioris meriti est vna vapulatio monachi tolerata per obedientiam q̄ innumerabiles accepte per propriam sententiam. **Quarta** utilitas est ipsius delicti punitio ad re- medium venie consequēdū. iuxta qd fm lxx. Namn. i. Non indicabit dens in tri- bulatione bis in idipstū. Qd ergo nūdica tum est in presenti per disciplinam si pa- tienter feratur. obtinet veniam et euadit pena futuram. iuxta illud Prospere in li. epigrāmatum. Ad veniam tendūt iusti pia verba regi. Ita brevis rectis gau- dia longa dabit. Hinc et Salterus in li. alexandreidōs. iii. Patientis sepe reatū vis illata leuat minuitq; coacta. Om- nia descendunt a summo culmine rerum Ideo de puerō dicitur Proverb. xxiij. Tu ergo percuties eum virga. et animam eius de inferno liberabis. Recte ergo di- cit Quidius in li. epistolarū. Leuiter ex merito quicquid patiens ferēdū est. Quę venit indigne. pena dolenda venit. Idē in li. sine titulo. ii. Equo animo pgnā qui meruere ferunt. Qd si forte videt puerō q̄ non patiatur ex merito. audiat quod etiam dicit Quidius in li. epistolarū. Utile interdum est ipsis iniuria passis. Sepe est supplicij cā fuisse pium. Imo recolat poti⁹ illud qd dicit Petrus apo- stolus in prima. q. Hęc est enim gratia si propter conscientiam dei sustinet quis tristicias patiens iniuste. Quę est grā si peccātes et collaphiçati suffertis? Sed si bene facientes patientē sustinetis. hęc est gratia apud deū. **Sexta ratio** vel causa tolerandi est ipsius discipline bre- uitatis. videlicet iuxta illud apostoli sup- dictum. q̄ puer sub tutorib; et actorib;

est usq; ad tempus a patre prefinitum. Et utiq; qd breue est. facilius tolerandū est. **Unū** Seneca in ep̄la ad Paulinum vi. Feramus inquit et quo animo et uta mur foro quod sors concessit. donec innis- ita felicitas sine malis imponat. **Se-** tima est eiusdem lenitas. de qua dici- tur Proverb. xxij. Noli subtrahere a puero disciplinam. si enim percutseris eū virga nō moriet. Itaq; sicut dīc Seneca in li. de remedij⁹ fortitor̄. Si dolor est exiguis leuis est patiētia. si vero gra- uis non leuis est gloria. **Octaua** est ipsa necessitas que duplex est. vt vi- delicet sit curandi et non resistendi. **Ne-** cessitas inq; sit curādi. quoniā aliter non potest incommodum ignorantis tol- li. vel putredo concupiscentię arcē. nisi per discipline coersionē. sicut nec corpo- ris vulnus sanari. nisi per incisionem vel adiunctionē. iuxta illud Claudiani. Trū- centur et artus ut liceat reliquis secure vi- uere membris. Ideo dicit etiam Quidius in li. de remedij⁹. i. Ut corpus redimas ferrū patieris et ignes. Atq; animo va- leas quicquid tolerare negabis. Justius ut valeas. multa dolenda feras. Idem in li. q. Esse solent magno dama inno- ra bono. Hinc et Salterus in li. alexan. vij. Asperior sanat grauiores potio mor- bos. Raufragiumq; timens. iactura se- pe redemit. Namita qd potuit. et dāna dāna leuauit. **Inpotētia** non resistē- di q; sicut dicit Quidius in libro. j. sine titulo. Non inga taur⁹ amat. qd tamē odit habet. Unde et puer etiam si nolle- nihilominus disciplinam coactus feret. Hinc et idem Quidius in libro de reme- dijs. j. Sepe bibi succos. q̄uis inuitus amaros. Summum ergo remedium in talibus est. nō solum patienter sed etiam libenter sustinere. ac de necessitate virtu- tem facere. iuxta illud Quintiliani cā. vi. Subit libens pietas penam etiam scelerib; grauez. Nam ipsa bona volun- tas tolerandi. non solum meritum apud

De eruditione

deum acquirit. sed etiam ipsam disciplinę severitatē multo leniorem facit. iuxta illud Aratoris de historia actuū apostolorum libro. iij. **M**itissima sors est pçnarum quas nota gerunt. **E**t illud **O**nus dī sine titulo libro. i. **L**eue fit qđ bene fertur onus. Ideo dicit Seneca ad Lucilium epistola lxxvij. **N**oli mala tua tributmet ipsi grauiora facere et de querelis onerare. **D**olor quippe si nihil ei opinio adiecerit est lenis. ipsumq; leuem dñi leuem putas effici. **H**inc et Quintilianus in cā. **T**ulla inquit est nisi invito p̄gna. nullumq; dolorem habemus nisi ab impatientia et ut aliqd crudelē sit metus facit. **M**ona ratio vel causa libenter tolerandi. est sequens iocunditas. **E**t hec ē duplex. scilicet p̄sens et futura. **P**resens quoq; triplex. Transacta nāq; pueritia dulcis ē discipline perpēse memoria. **J**uxta illud Seneca In hercule furente que durum fuit pati dulce est meminisse. **N**esolum dulcis est eius recordatio. sed etiam iocunda relatio. iuxta illud Seneca ad Lucilium vbi supra. **D**ac̄erbum fuit. iocundum est retrulisse. **N**aturale est enim mali sui fine gaudere. **T**ertia vero iocunditas est de adoptione iusticie vel sapietie. quarum utraq; inestimabilem habet voluntatem. **V**nde Macrobius in libro saturnaliū. Qui suos iquit dolores anxietatesq; dissimulādo trāseunt. patientie beneficio ad voluptatem maximam perueniunt. **H**ec tria designata sunt in virga Aaron que floruit et fronduit et fructum protulit. ut legitur Numeri. xvij. Floret enim virga discipline sine correptionis persuase fragrantem sui recordationē. Frondet periocundam et gratam sui relationē. Fructū profert per iusticie vel sapientie acquisitionē. **S**unt enī prius sicut nouelli palmites. viti virg. id est Christo per gratiam baptismalem adhuc rētes. **J**uxta qđ dicitur ab ipso Job. xv. **E**go sum vij vos palmites. **P**almites

aūt qñ putātur quasi destrui et diminui ac deturpari videntur. etiā lachrymas emitunt. sed ex ipso fructum vberio em reddunt. **S**ic et pueri sapiente agricola. id est. deo iubente vel disponente. putātur sarculo discipline. et hoc quidem deflent. sed hoc idem fit ut vberius fructificent. sicut ibidez a domino dicitur. **O**mne palmitem in me ferentem fructum purgabit eum. nt fructum plus afferat. **V**nde dicit ab apostolo ad Heb. xij. **O**mnis disciplina in presenti qđez videatur non esse gaudij. sed meroz. postea aut fructum pacacissimum exercitatis pcam reddet iusticie. **D**e hac etiā putatione ac fructificatione dicitur Ecc. iiij. vbi agitur de disciplina sapietie. **T**imo rem inquit et metum et probationem inducit super illum. et cruciabit illū in tribulatione doctrine sue. **E**cce disciplina meroz vel meroz discipline. Postea vero dicitur. Et thesaurianit super illū scientiam et intellectum iusticie. ecce fruct sapietie et iusticie. **D**e futura vero et cetera iocunditate que est fructus ultimus discipline. ita dicit Prosper vbi supra. **I**ra brevis rectis. gaudia longa dabit. **H**oc est quod dicitur a domino Job. xvij. **P**lorabitis et flebitis vos. sed tristitia vestra vertetur in gaudium. **I**dem quoq; dicitur per Eliam. lxvj. Videbitis gloriam domini et gaudebit cor vestrum. **A**d vbera portabimini et super genua blandiet vobis. **Q**uomodo si cui mater blandiatur. ita ego cōsolabor vos scilicet blandiendo et applaudendo. et lachrymas vestras abstergendo. **S**in illud Apoc. xxij. **A**bstergat deus omnem lachrymam ab oculis eorum. et ultra non erit neq; luctus neq; clamor. quia pma abierunt. **V**nde beatus Bernardus. **F**eliciter inquit lachryme quas pia manus conditoris absterget.

Filiorū regalium

Quin instruēdi sunt pueri de obedientia filiali.

Cap XXVIII

Dicto de puerorum disciplina qua discedere et a malo se cobibere compelluntur: dicendum est de illa quae bonos mores complectitur quibus eorum vita informetur. De hac enim dicit beatus Cyprianus. in li. de. xij .abusionib^z seculi. Disciplina est ordinata morum correctio. De hac etiā dicit Hugo de sancto victore. Disciplina est conuersatio bona et honesta que non tantum mala non facere studet sed etiam in his que bene agit per cuncta irreprehensibilis permanere. Et quoniā de moribus et bona conuersatione et actuū ac gestuum sensuumque regimine que ad disciplinam pertinent plurima iam diximus in tertio huius operis libro superius: hic solum ad presens dicamus. quod pueri maxime instruendi sunt de trib^z videlicet de obedientia finali. de compositione moralis. de conuersatione sociali. In his enim tribus precipue consistit vita bonae informatio: Juxta illud beati Bernardi in sermone de apostolis. Petro et Paulo. Putas inquit parua res sit scire bene vivere: Arbitrio autem quod bene vivis si humiliter ordinabiliter sociabiliter vivis. Humiliter deo. ordinabiliter tibi. sociabiliter proximo. hec Bernardus. Illud autem humilitatis et obedientie vel subiectionis deo dicitur impedi. quod prelatis ac potentibus et magistris exhibetur propter ordinacionem dei. in illis apostoli ad Romanos xij. Non est inquit pratas nisi a deo. quantum a deo sunt. ordinata sunt. Itaque per primū humiliantur erga maiores suos. per secundū ordinantur apud semetiplos. per tertium recte conuersantur inter socios siue proximos. Est autem obedientia voluntas faciendi mandatum superioris. Item obedientia dicitur esse spontaneū

rationale sacrificii voluntatis propriæ Iterum sic describit: Obedientia est pio iussu studio propriæ voluntatis abnegatio et voluntaria recusatio. Inobedientia vero est ex duritia mentis obstinate cui debeas imperanti nolle obtemperare. Quia vero puerorum voluntas est volatilis et vaga. ideo maxime opus habet regi obedientia sub voluntate aliena: alioquin ut legitur Proverb. xxix. Puer qui dimittitur voluntati sue confundet matrem suam. Alterum pueri quoque regales qui debent aliquando ceteris precipere plus ceteris necesse habet obedientiam experiri et addiscere. Ut enim dicit Tullius in libro de legibus. iij. Et qui bene imperat necesse est aliquando parerit. et qui modeste paret. videtur quod aliquando imperare dignus sit. Itaque de obedientia consideranda sunt tria. videlicet cur obediendum sit. et quibus personis. et quibus modis. Causa siquidem ad obediendum incitativa debet esse tria. videlicet ipsius obedientie bonum et exemplum et commodum. Nempe tantum est obedientie bonum. ut sicut dicit Austinus sup. Beneficii li. viij. Oportuerit ab initio ut homo ibi deo positus alicunde prohiberetur. ut ei virtus esset ipsa obedientia promerendi dominum suum. Quia inquit audeo verissime dicere solam virtutem esse omni rationabili creature agenti sub deo potestate. Primumque et maximum vitium esse timoris ad ruinam ut velle potestate sua. cuius vitium nomen est inobedientia. Hinc etiam dicit Greg. in moral. libro. xxv. Nequaquam arbor illa mala in paradyso extitit quae de homini ne contingere interdixit. Sed ut melius per obedientie meritum homo bene conditus cresceret. dignum fuit ut illum etiam a bono prohiberet. Sola namque virtus est obedientia que menti certas virtutes inserit insertaque custodit. Sola est quae fidei meritum possidet. si ne qua quisque infidelis esse conuincitur.

De eruditione

etiam si fidelis esse videatur. hec Greg.
Deniqz tantū est bonum obedientię. ut
non solum illum hominem primum qui
est caput omnium hū naturam. sed etiā
secūdū hominem christuz qui est caput om-
nium fidelū scđm gratiam. ponere volu-
erit de in probatorio. vel in schola obe-
diētig. **Vñ** de ipso dīc apostol **Heb.**
v. Quia cū esset filius dei didicit ex his
que passus est obedientiam. id est. experi-
entiam obedientię. ut esset pariter disci-
pulus et doctor obedientię. **E**xem-
pla vera multa legimus magnę obe-
dientię. Et primo quidē Abraam patrē
fidei nostre cuius obedientiam trino p-
cepto et graui deus voluit pbare **D**ru-
mo. scilicet de patrie sue desertione di-
cens: ut legitur **Gen.** xij. Egedere de ter-
ra tua et de cognatiōe tua et de domo pa-
tris tui zc. **S**ecūdo de circumcisio-
ne dicens. ut legitur in eodem. xxij. Cir-
cumcidetur ex vobis omne masculinum.
et circumcidetis carnē p̄eputū vestri zc.
Tertio de filij immolatione dicēs
in eodem. xxij. Lolle filium tuum vnige-
nitum quem diligis Isaac. et offer illum
in holocaustū zc. **P**rimū fuit graue
p̄ceptū. secūdū grauius. tertiu p̄o gra-
uissimum. **Vnde** Origenes sic exponit
illa verba sup **Genesim**. omel. viij. **L**olle
inquit filium tuum vnigenitum quem
diligis Isaac zc. Ecce caris ac dulcibus
appellationibus iterum ac sepe repetitis
affectus paterni suscitantur. ut amoris
euigilante memoria ad immolandum fi-
lium paterna dextera retardetur. et ad
uersus fidem animi tota carnis militia re-
pugnet. Et quia semē in Isaac promis-
sum ei fuerat. fit etiam memoratio nomi-
nis pueri. ut et p̄missionuz que sub hoc
nomine facte sūt desperatio subeat. **S**z
quid p̄ hec? **I**ntuemini p̄ singula quo-
modo sunt temptationis augmēta. pri-
us enim dicitur ei q̄ filium offerat. dein
de q̄ in monte ascēdat. ut dum iter agit
per totam viam cogitationibus discre-

patur: **E**t hinc vigente p̄cepto. hinc
vero vnicī affectu oblectante crucietur.
Propter hoc igit̄ et via iniungit. et ascē-
sio montis. ut in omnibus his spaciū ac-
cipiat certaminis. affectus et fides. amor
dei et amor carnis. gratia p̄sentiu3 et ex-
pectatio futuro:um. **D**ie autem tertio
vidit locum procul. hic quoqz sapientiā
et consilium temptatiōis intueror. **P**er tri-
duum iter protenditur. quo cursus recur-
santibus paterna viscera cruciantur. et
omni hoc spacio tam prolixo pater fi-
lium intuens cū eo cibum sumeret. totqz
noctibus puer in amplexibus patris pen-
deret. pectori ihereret. in gremio cubita-
ret. **L**unqz pergerent simul. dixit Isaac
pri: **P**ater mi. **N**onomodo putas imo
landus filius per hanc vocem viscera pa-
terna concussit. putas ne alicui vestrum
ex ipsa historica narratiōe tantū animi
robur acquiritur. ut cum forte amittitur
filius morte communi. et omnibus debita
etiam si sit vnicus et dilectus Abraam
sibi in exemplu3 adducat. et magnanimit-
atē eius ante oculos ponat. hec **O**rige-
nes de magnanimitate Abraç quā fecit
in eo virtus obedientię. **Vñ** postmodū
filio liberato et ariete pro eo imolato di-
ctum est ei a domino: **P**er memetipsum
iuraui. qui fecisti rem hanc et nō peperc-
sti filio tuo vnigenito propter me. bene-
dicam tibi et multiplicabo semen tuum si
cut stellas celi zc. quia obedisti voci meę
Dinc etiam de ipso dicit **H**edulinus in
carmine pascalili. p. **V**iusti mēs sancta
viri pietate remota. **P**l̄ pietatis habēs
contemplit vulnera nati: **A**mplex p̄
cepta dei. **A**liud exemplū habemus po-
tissimum. ipsum dominum Iesum Chri-
stum. qui eam docuit non solum verbo.
sed etiā exemplo. et in mundum veniens et
in mundo manens et de mundo transiēs
De primo dicit **Job.** vi. **D**escēdi
de celo non ut faciam voluntatem meā.
sed voluntatem eius qui misit me. **V**inc
etiam per obedientiam virginis intravit

Filiorū regalium

quia statim in uterum eius per angelum missō obediuit eius dicens: Ecce ancilla domini **z.** **D**escdō dicit in eodem iiii. **M**eus cibus est ut faciam voluntatem patris mei. **D**etercio dicit in eodem. **viiij.** Ut cognoscat mundus quia diligo patrem. et sicut mandatum dedit mihi pater. sic facio. surgite eamus hinc scilicet ad locum passionis. **H**inc 7 apostolus ad **Phil. ii.** **H**umilianit inquit semetipsum fact⁹ obediens vscq; ad mortem. mortem autem crucis. **N**uis obediens finalis pretendit mysterium. q; inclinato capite emisit spiritum. vt legitur **Joh. ix.** **E**t hęc duo potissima exempla sufficient modo. scilicet unum de veteri testamēto et alterum de novo. **T**erterium exemplum generale habem⁹ in omni genere creature. excepto demone et homine. qui maxime propter sensu rationis deberent obediēre. **N**am de angelis dicitur ad **Heb. p.** Omnes sūt administratōrē spiritus. **A**nde **Daniel.** vii. dicitur. q; milia militum ministrabāt ei. **D**esole et luna et alia creatura celesti. dicitur alibi. q; pręceptum posuit et non preteribit. **D**e venti et mari dicit **Math.** viii. **V**enti et mari obediunt ei. **P**ateria vero dicitur in psalmo. Ascendūt mōtes et descendunt campi **z.** terminum posuisti eis quē non transgredient. **U**nde **Ambro.** Non mediocris est inquit pudor insensibilia elementa imperio dei parere. et homines nō obediēre. quibus tribut⁹ est sensus ab ipso auctore. **D**ec de exemplis obediētię. **C**ōmoda vero obediētię sunt multa. **P**rimū scilicet q; ipsos obediētes christi fratres efficit. sic ipsem dicit **Math. xij.** Qui cunq; fecerit voluntatem patris mei qui in celis est. ille meus frater et soror est. **S**cđm q; christum in hospitio mensis recipit. q; signatum est in hoc q; ipse Christus in berhania. et in domo **S**imoni hospitē se pr̄ebuit. vt legit **Joh.** xij. **S**imon enim interpretatur obediēs.

et berhania domus obediētię. **T**ertium est q; ipsa obediētia eos a libidine proprię voluntatis castificat. fm illud. **j.** **P**etri p. **A**nimas inquit vestras castificantes in obediētia charitatis. **Q**uartū est q; de hospitib⁹ spiritualib⁹ vel etiam corporalib⁹ triumphant. fm illud **P**rouerb. xxi. **V**ir obediens loquetur victoram. **Q**uintū est q; eos intus et extra pacificat. fm illud **P**rouerb. xiiij. **Q**ui timet pręceptum in pace versabitur. **S**extū est q; eos ad contemplationem celestium preparat. fm illud **Esaie. lvij.** **S**i glorificaueris dñm. dum non facis vias tuas. et non innenitur voluntas tua. ut loquaris sermonem. tunc delectaberis sup domino. et sustollam te super altitudinem terrę. et cibabo te hereditate Jacob patris tui. **S**eptimum est q; eos ad vitam eternam introducit. fm illud **Math. xix.** **S**i vis ad vitam ingredi sera mandata. **S**icut enim inobediētia paradisi clauem amisit. sic eam obediētia recuperauit. **U**nde et **S**imoni qđ interpretatur obediens. dictum est a dño. **Math. xvij.** **T**ibi dabo claves regni celorum. **H**oc etiam est notandū. q; obedientia quasi eques vadit in paradisum innīcōdo scilicet alienis pedibus. i. voluntati et sensui alterius. **D**eniq; obediētia plurimas benedictiones assequitur q; proponuntur **Heus. xj.** **S**i obedieritis mādatis meis dicit dominus. dabo plūniam terrę vestrę **z.** **E**t in eodem xxvij. **V**enient super te vniuersę benedictiones iste si precepta eius audieris et custodieritis. benedictus tu in ciuitate. et bene dicit⁹ in agro **z.** **E**cōtra vero sicut obedientia facit hominem seruum dei. sic inobediētia sive voluntas propria seruum diaboli. **P**ropter qđ dicitur **Ecc. xvij.** **P**ost concupiscentias tuas non eas. et a voluntate tua auertere. **S**i enī prestes anime tuę concupiscētię eius. faciet te in gaudiū inimicis tuis. **E**t reuera mir

De eruditione

est q̄ inobedientia non est omnibus hominibus maxime odiosa. Nam in nobis ipsis experimur assidue q̄stuz sit malum inobedientie. propter qđ de paradiſo in hoc exilium detrusi sum⁹. ubi ⁊ infinitas miseras sustinemus. Tātūq̄ fuit inobedientie malum. ut filium dei per obediētiā oportuerit mori. ppter illud curandum. iuxta illud apostoli Roma. v. Si cut per inobedientiā vnius hominis peccatores p̄stituti sunt multi. ita ⁊ per vni⁹ obedientiam iusti constituuntur multi. Deniq̄ tñ est malum inobedientie. vt criminum maximo cōparetur scilicet idolatrię. iuxta illud Samuelis. j. Regi. xv. Quasi scelus idolatrię est nolle acquiescere. Inobediens enim quia seruus est voluntatis proprię. subiectionē deo debitā sibi in ipsis tribuit. qđ est scelus idolatrię. Vñ dicit Job. xxxi. Si osculat⁹ sum manum meam. qnē est iniquitas magna ⁊ negatio cōtra demū altissimum ⁊ Nam osculari manus suam. hoc est. libidinose facere vel sequi voluntatem propriam. Hinc etiā est illud Aug. paulo ante positum: Primum inquit ⁊ maximum vitium ad ruinam est vti velle potestate p̄pria. cui⁹ vitij nomē est inobedientia. Ceterum propria voluntas in homine omne meritū apud deum etiā boni operis evacuat. Unde iudeis conquerentibus ac dicentib⁹ domino: Quare ieunianimus ⁊ non asperisti. humiliamus animas nostras ⁊ nescisti. id est. nō approbasti: Respondit domin⁹ Esaie. lvii. Ecce inquit in diebus ieunij vestri inuenit voluntas vestra. Hinc ⁊ Greg. in moral. libro. xxxv. Obedientia inquit plerumq̄ si de suo aliquid habeat nulla est. quia scilicet ipsa voluntas propria meritū evacuat. Ideo dicit beatus Bern. super Cant. Grande malum est voluntas p̄pria. qua fit ut bona tua non sint tibi bona. Præterea inobedientia plerumq̄ hominem a dignitate sua deiecit. sicut ⁊ primum hominem deiecit. Exemplū etiā

habetur de Saul. j. Regi. xv. qnē inobedientia deiecit a regno. Anib⁹ Samuele dicitur ei: Quia proiecisti sermonem domini. proiecit te dominus ne sis rex israel. Iterum hominem s̄pē confundit. quia frequenter ei⁹ voluntati ac spei contrariū accedit. fm illud Qsee. x. Confundetur israel in voluntate sua. Vñ et dicitur Esaie. xl v. Q̄ cōfundentur omnes q̄ repugnant ei scilicet domino. Deniq̄ sicut obedienti p̄ponuntur plurimę benedictiones. sic ⁊ inobedienti plurimę maledictiones Deut. xxviiij. Si audire inquit nolueris vocem domini ut facias omnia mandata eius. venient super te omnes maledictiones iste. ⁊ apprehēdet te: Maledictus eris ī cīnitate. ⁊ maledictus in agro. Maledictum horreum tuum ⁊ maledictę reliquę tuę. Maledict⁹ fructus ventris tui ⁊ fructus terre tue. armenta boum tuorum ⁊ greges ovium tuarum. Maledictus eris ingrediens ⁊ maledictus egrediens ēc. hec omnia dicit beatus Bern. in sermone vbi supra.

Quibus obediētiā debeat exhiberi. Cap XXIX

Drimo igitur ⁊ super omnes obediētiā est deo. sicut dicit Petrus Act. v. Obedire inquit oportet deo magis q̄ hoib⁹. Unde si p̄cipiat homo quicunq̄ contrarium deo. nullatenus obediētiā est ei. fm illud Ecc. viij. Non te subiicias homini. p̄ peccato. Alioquin iam obediētiā non esse probatur. Nq̄ sic diffinitur. Obedientia est animi deliberati in iste iussionis effect⁹. Hinc ⁊ Greg. vbi supra. Nq̄ inquit per obediētiā debet malum fieri. sed aliquando debet per obediētiā bonū etiā qđ agit intermitti. hec Greg. Malum autem vel peccatum recte dicit q̄cqd voluntati diuinę aduersatur. Vñ Aug. contra Faustum li. ij. Peccatum inquit est dictum vel factū vel concipiū cōtra

Filiorū regalium

ccxx

legem eternam. **L**ex autē eterna est ratio
divina sine voluntas dei. ordinē natura
lem obseruari iubēs. perturbari vetans.
Et ut dicit **H**iero² ad **T**elantia: Non
indiget de² nostro obsequio. sed nos in-
digemus illius imperio. **N**ā data siqdē
eius super aux^z z lapidē preciosū sunt de-
siderabilia. qm̄ in custodiēdis illis retrī-
butio multa. **O**bediendū igitur est ei p̄-
cipue in p̄ceptis ac prohibitionibus de-
calogi. quib² spiritualiter intellectis. ut
alibi super² ostensū est. phibetur omne
malū z p̄cipitur esse bonum. **P**orro nec
plato nec patri carnali. nec vlli etiā hoī
est obediendū nisi fm̄ deū z ppter deum
qui est principiū z finis omnū. **A**n etiā
sic diffinitur obedientia fm̄ **H**ugonem
Obediētia inqt̄ vera est. p amore dei ser-
uare mandatū. **H**inc z aplis **Eph.** vi.
Filiū inqt̄ obedite parētib^z vestris i dño
i fm̄ dñm. **Q**d̄ etiam exponēs **H**iero²
ita dicit. **V**trisq; parentibus. i. spūalib^z
z carnalib^z obediendū est in dño. in his
que non sunt cōtraria domini volūtati
sue bñplacito. **I**taq; de obedientia spi-
ritualib^z patribus. i. platis exhibēda. di-
cit aplis **Heb.** xiiij. **O**bedite p̄positis
vestris z subiacete eis. ipsi enī perwigilāt
quasi rationē pro animabus vestris red-
dituri. ut cū gaudio hoc faciant z nō ge-
mentes. hoc enī nō expedit vobis. **H**ic
z ipse aplis secure p̄cipiebat his quorū
erat apostol². **V**erbi gratia. j. **Cor.** xj.
Hoc autē inquit p̄cipio. **E**t ad **Phile-**
mōnē. **M**ultā inqt̄ habens fiduciam in
christo **J**esu i p̄erādi tibi qd̄ pertinet ad
rem magis obsecro. ppter charitatē. **N**ā
ut idem apostol² dicit. j. **Thimoth.** v.
Qui bñ p̄sunt p̄sbyteri duplii honore
digni sunt. maxime qui laborāt in p̄bo
z doctrina. **H**onore inq; duplii vi-
delicet spūali z temporali. **S**pūali qdē
ut eis obediāt. z temporali ut eis necessa-
ria ministrent. **B**ene autē p̄sunt subdit^z
ez instructioni ac regimini sollicite ite-
dendo. z pro eis apud deū intercedēdo

Nec hoc ideo aplüs dicit quin et malis
platis. i. male viventibꝫ obediendum sit.
Sic. n. p̄cipit a dñō Math. xxiij. Su-
per cathedrā inquit Moysi sederūt scri-
bē et pharisei: Qia ḡ q̄cunq̄ dixerint vo-
bis seruate et facite. h̄m opera vero eorū
nolite facere: Dicūt enim et non faciunt.
Ibiq̄ dicit glosa. q̄p obediendū est eis
pp̄ter cathedrā non pp̄ter vitaꝫ. In his
ergo q̄ne ptinent ad cathedrā obedien-
dum est eis indifferenter. s. bonis et malis
tanq̄ christi vicarijs. **Va** hac enim parte
christo ī eis obeditur. et ab inobedientibꝫ
christ⁹ in eis spernit. sicut dicit ab ipso
Luc. x. Qui vos audit me audit. et qui
vos spernit me spernit. Et licet clerici te-
neantur artius obedire mandatis p̄pla-
torum. utpote qui penitus et q̄stū ad p̄-
sonas et q̄stū ad possessiones ecclesiasti-
cas sunt de foro ipsoꝫ. tñ etiā laici tenē-
tur eis obedire in omnibus q̄ pertinet ut
dictū est ad officiū suū. qđ principalit̄ ac
primo debent exercere circa correctionē
atq̄ salutem animarꝫ. secundario autem
circa discretam et vtilem dispensationē
rex ecclesiasticay. **S**i p̄ciperet aliquid
platus clero vel laico contra rationem
non teneretur ei ad h̄mōi obedientiam.
Añ et papa cum aliqd solet p̄cipere
rationē assignat p̄cepti vel ibidem vel
alibi. Porro de obedientia parentibus
carnalibus exhibēda. dīc aplüs ad **Col.**
ij. Fili⁹ obeyte parentibus per omnia
scz in quibꝫ debet eis obedientia. **N**ā et
parentes fili⁹ tenent in duobꝫ bñficijs.
scz in p̄uidendis necessarijs corporis. et
disciplina religionis. De primo dīc apo-
stolus **Eph. v.** Nemo vnḡ carnē suam
odio habuit. sed nutrit et fouet eam. De
secundo dicitur ibidem. v. Educate illos
in disciplina et correctione dñi. Sic et fi-
li⁹ debent parentibus duplē obediētiā
vnam scz in his que sunt ipsoꝫ parentū.
aliam vero in his que pertinent ad dñm
Dūma consistit ī tribus. h̄m illud **Ecc.**
ij. Qui timet dñm honorat parentes. et

De eruditione

quasi dominis seruit bis qui se gennereunt. Et in quibus eis seruire debeat exprimitur cum subiungitur: In opere ac sermone et omni patientia. In opere scz necessaria illis administrando. in sermone preceptis eoz mentis consensum adhibitus verbis exprimendo. et in omni patientia scz eorum corruptiones atqz flagella patienter sustinendo. Secunda consistit in tribus scilicet in credēdis et agendis et cauendis. Sic enim exponit in glossa illud qd dicit apostolus ad Eph. vij. Filij obedite parentib⁹ in domino. i. fidei et iusticiam domini. que scilicet iusticia habet duas ptes: declinare a malo et facere bonum. Debent itaqz parentes simpliciter docere filios fidem et iusticiam. i. quid credant. quid faciant. et a qbus caneant. Et illi tenentur hoc ab eis suscipere et obedire. alioquin nō erūt immunes a crimen. In hoc enim non solū parentibus sed etiam deo inobedientes sunt et peccant criminaliter ex quo ad annos discretionis pervenerūt. Unde dicit Aug. in libro confessionū. ij. recolens statū adolescētis suę. Non ebatur inquit me mater mea cum ingenti sollicitudine ne fornicarer. et maxime ne adulterer. qui mihi monitus mulieres videbantur qbus obtemperare erubescerem: Illi aut tui erāt deus meus. quia per eam tu mihi non tacebas. et in illa contemnebaris a me filio eius. Hinc etiam inobediētia humā quondam in lege puniebatur morte. sicut precipitur Deut. xx. Si genuerit homo filium contumacem et protervum qui non audiat patris et matris imperiū et coertitus obediēre contēpserit: apprehendant eum et ducent ad seniores ciuitatis illius ad portā iudicij. dicentqz ad eos: Filius noster iste ppterius et psumax est. monita nostra audire contemnit. cōmissionib⁹ vacat et luxurie atqz conniuīs. lapidibus eū obruet plus civitas et moriet. Sup illo quoqz verbo apostoli ad Eph. Filij obedite parentib⁹ in

dño. dicit glossa q̄ h̄ est preceptū legis. s. Exodi. xx. Honora inquit patrē tuū et matrē tuā. ut sis lōgeus sup terrā. Obedientia ḡ debet parentib⁹ ex p̄cepto. et inobedientia est rās gressio. Hinc et aplūs ipse numerat eam inter crimina. Dicens Roma. j. Parētib⁹ nō obediētes zc. et postea: Qui talia inquit agūt. digni sūt morte. Ibiqz etiā dicit glossa. q̄ parētib⁹ non obedientes feris sunt indomitiores. Econtra vero filij Rechab multū comēdant a dño. q̄i obediēnūt Jonadab patrī suo. p̄cipiēti. s. vt vīnū imp̄petūnū nō biberent. nec edificarēt nec plantarēt sed in tabernaculis habitaret. vnde dicitur est eis a dño Hieremij. xxv. Pro eo q̄ obediētis p̄cepto Jonadab patrī vestrī et custodistis oīa mādata eius. non deficiet de stirpe ipsius stans in cōspectu meo cūcī dieb⁹. Et revera libētē obediēndū est patri. cui⁹ nomē dulce deriuatū siue translatū est a patre c̄lesti. fī illud apostoli Eph. ij. Nlecto genua mea ad patrē dñi nři Jesu christi ex quo omnis paternitas in celis et in terra nominatur. Que aut bona. pueniāt ex honore parentū et obediētia iam alias ostensū est supra. Sicut aut filij debēt parentib⁹ obediēre. sic et illi debēt filijs cū modestia p̄cipere. Un postqz dixit aplūs Eph. vij. Filij obedite parentib⁹ zc. subiungit: Et vos patres nolite ad iracūdiā. puocare filios vestros. Qd exponēs Hiero⁹ dīc. Peccatū filiorū est parentib⁹ nō obediēre. peccatū vero parentū. filios lactentes ad iracūdiā. puocare. aut certe iā adolescentib⁹ et maturioris etatis ea q̄ grānia sunt imperare. Itaqz sicut in filijs obsequium. sic et in parentib⁹ moderatū inbeetur imperiū. ut se nouerit illis p̄cessere nō quasi seruis. sed quasi filijs. hec Hiero⁹. Unū est aut in q̄ sibi mutuo tenēt ex debito parentes et filij in exhibitiōe s̄bsidiorū que sūt necessaria corpori. Un aplūs. j. Thimoth. v. Si qua inq̄t vidua filios aut nepotes habet; discat p̄mum domū

Filiorum regalium

suā bñ regere et mutuā vicē parētib⁹ redere. Siq⁹ aut̄ suop⁹ et maxime domesti corū curā nō habet fidē negauit. et est infideli tēterior. Preter hoc etiā obeviendū est pncipib⁹ ac iudicib⁹ tam ecclesiasticis q̄ s̄ecularib⁹: Unicuiq⁹ ab illis qui sūt de foro ipsius fm illud apli Ro. xiiij. Dis aia potestatib⁹ sublimioribus subdita sit. Nā qui resistit potestati. dei ordinatiō resistit. Qui aut̄ resistit. ipsi sibi damnationē acquirit. Nā pncipes nō sūt timori boni opis. sed mali. Itaq⁹ seruāde sūt eo y leges. et instituta et p̄suetudines. Vñ Lullius in li. i. de legib⁹. Justicia inq̄test obtēperatio legib⁹ scriptis et p̄ploꝝ institutis. Hic et Virgili⁹ in georgicis li. iiiij. Est legū seruāda fides summa voluntas. Qd mādat fieriq⁹ iubet parere necesse est. Hic et Greg. naçācen⁹ in quodā sermone. habito corā imperatore. Subiecti sum⁹ inquit deo et inuicē nobis. ac potestatib⁹ terrenis. Deo qdē ppter oia. nobis inuicē ppter charitatē. pncipib⁹ aut̄ ppter quietem et disciplinā. Ecce q̄ decet nos obedire nō solū ill⁹ q̄bus tenemur ex p̄cepto. s. superiorib⁹. sed etiam paribus vel etiā inferioribus. in qd̄ dicit Petr⁹ in. j. ii. Subiecti estote omni humanae creature ppter deū. Ut enim dicit beatus Bern. in li. de p̄cepto et dispensatione. Illa nō est obediētia perfecta que p̄cepti finib⁹ est cōtēta siue limitata. Deniq⁹ serui tenent obedire dñis carnalibus sicut p̄cipit aplus Epb. vi. Et similit⁹ Petr⁹ i. j. ii. Serui inquit subditi estote ī omni timore dñis nō tm̄ bonis et modestis fetiā dischol.

De septem gradibus in modo obediendi.

Cap XXX

Odus autem obediētiae continet. vii. gradus quos ī sermone de via vite prosequit⁹ btūs Bern. videlicet ut obediāt libēter

simplicit̄. hilarit̄. velocit̄. virilis. hūilit̄ in definiēter siue p̄seueranter. Itaq⁹ pri-
mus grad⁹ est obedire libent̄. Omnis enim voluntas hominis ab adolescētia pna est in malū. quoniā ab illa prime p̄varicationis angustia innatus est homi-
ni amor p̄prie voluntatis. que voluntatē
creatoris relinquēs ibi subiecta est serni-
tuti. vbi voluit dñari. Nōlibet tñ gue-
sit nō pōt primū obedietiē gradū ascen-
dere. qui voluntatē p̄cipientis nō fecerit s̄
suā. Ex voluntate igit̄ suscipieada sunt im-
peria maior. et ipsū cor a voluntarijs refle-
ctionib⁹ suis abducēdū. donec p̄pria vo-
lūtate diligat imperātis mādatū. hoc ē
enī libēter obedire. voluntatē imperantis
voluntarie adimplere. hec Bern. de p̄mo
gdu. Hec ē quā dixi s̄ filialis obedietia
q̄ nō placēt deo coacta seruitia. Ande
ps. Voluntarie inquit sacrificabo tibi.
Super hoc exēplū nobis p̄ebuit christ⁹
in semetipso q̄ delectabat in obedientia
tanq⁹ in cibo. iuxta illud Job. iiiij. Me
inquit cibis est ut faciam voluntatē ei⁹
qui misit me. Similiter et Paulus q̄ sta-
tim audita voce domini. dixit ei. sicut le-
gitur Actj. ix. Dñe qd me vis facere: Ec-
ce q̄ libenter se offerebat obedientiē. pa-
ratus facere quicquid ille vellet p̄cipe
ac si diceret: Paratū cor meū de⁹. para-
tum cor meū. Vñ xbū illud sic exponit
alibi btūs Bern. Q̄ inq̄t verbū breue. s̄
plenū et viuum et efficax: Dñe qd me vis
facere. q̄ pauci reperiuntur in hac for-
ma obedientiē. q̄ nō qd ipsi et quid dñs
velit oī hora requirāt. dicētes sine inter-
missione. dñe qd me vis facere. Hen plu-
res habem⁹ imitatores illi⁹ euangelici ce-
ci q̄ apostoli. quorum pusillanimitas et
pernitas exigit ut ab eis oportet quogri
quid vis ut faciā tibi. discernūt et eligunt
in quib⁹ obediāt imperāti. imo in quib⁹
p̄ceptorē suū obedire necesse sit corū vo-
lūtati. hec Bern. Ecōtra x̄o dīc Ang.
in li. cōfessionū. x. Optim⁹ dñe minister
tu⁹ est q̄ nō ituet hoc audire a te qd ip̄e

De eruditione

voluerit sed potius velle quod a te audiatur. Hinc etiam dicit Lucanus. Tu que quid in beare velis. Ut enim dicit phus Si inuitus pares seruus es si volens liber Et ut dicit Terentius comicus. Nulla est tam facilius res quoniam difficilis sit dum facias inuitus Secundus gradus ut dicit beatus Berninus est obtemperare simpliciter. Multos inquit videmus post preceptum imperium multas facere questiones. ut quare hoc preceptum sit. unde hoc venit. cuius consilium hoc inuenit. inde murmuratio. inde frequens excusatio. impossibilitatis simulatio. amicorum aduocatio. Non sic Abraam fecit. sed simpliciter obedivit. hec ille. Hinc et apostolus ad Philip. iij. Omnia inquit facite sine murmuratione Itaque verus obediens erga suum preceptorum se habere debet. ut quis vel iumentum. s. ut simpliciter eius voluntatem sequens ducatur ad eius libitum. Nam illud propositum. Ut iumentum inquit factus sum apud te. et ego semper tecum. Hic et alibi dicit ad dominum. Deduxisti sicut oves populum tuum in manu Moysi et Aaron. Tertius inquit gradus est. obedire hilariter. Hilariter enim datorem diligit deus. non ex tristitia inquit aut ex necessitate. Itaque serenitas in vultu. dulcedo in sermonibus multum colorant obedientiam obsequientis. Econtra vero nubilosa corporis compositione. et facies tristis tenebris obscurata. denotione vel hilaritatē ab anno recessisse significat. Unde poeta. Super omnia rultus accessere boni. hec ille. Hinc et propositum. Paratus sum et non sum turbatus. ut custodiā mandata tua. Itaque qui obediunt in tristitia similes sunt Simonis cyreneo qui crucem ferebat in angaria. sicut legitur Math. xxviij. Talis erat obedientia demonum. qui iubente domino coacti ac tristes exhibant de corporibus obsecrū. Sed deo non placet demoniaca obedientia. sicut nec canina patientia. Quartus inquit gradus est obsecundare velocius. Nam velociter currat sermo eius. et

velocez desiderat habere sequentem. Unum viam inquit mandatorum tuorum curri. cum dilatasti cor meum. hec ille. Hinc Petrus et Andreas ad primā vocationem continuo relicitis retibus et nauis secutis sunt salvatorem. ut legitur Math. iiiij. Idem ibidem habetur de Jacobo et Iohanne. quod scilicet secuti sunt eum statim relictibus retibus et patre. Ut enim dicit beatus Ambrosius. Nescit tarda molima spiritus sancti gratia. Unum beatum Berninum. ubi supra. Fidelis inquit obediens nescit moras. crastinum fugit. precepit enim spiritus. parat oculos visum. aures auditum. linguam vocis. manus operi. pedes itineri. totum se colligit ut voluntatem compleat imperantis. hec Berninus. Et hoc est quod dicit Proverb. xv. Mens iusti meditabitur obedientiaz. Exemplum quoque de obedientis velocitate ponit Berninus. de Zacheo. cui dictum est a domino. sicut legitur Luc. ixij. Zachee festinans descendit. quia hodie in domo tua oportet me manere. Qui festinans descendit. et illum gaudens accepit. Hinc etiam dicit Proverb. xxij. Vidisti hominem velocem in opere suo coram regibus stabit. nec erit ante ignobiles. Quintus inquit gradus est. adimplere viriliter. in contra illud propositum. Viriliter inquit agite et confortetur cor vestrum ecce. Sic christus viriliter obediuit patri. ita ut pro obedientia non recusauerit mori. Valuit enim amittere vitam quam obedientiam. Ideoque factus est obediens usque ad mortem. etiam ignominiosam. Unde et beatus Berninus. viros perfectos ac religiosos ibidem ad simile horatur hoc modo. Non est inquit fortitudinis vel ad iobedientiam ire. vel ab obedientia abduci. Itaque si tribulatio intonat si persecutio resultat. si maligni tuus iter impedit. tu obedientie viam non deseras. sed dicas. Paratus sum et non sum turbatus ut custodiā mandata tua. Sextus inquit est obedire huiusmodi videlicet ne de fortitudine opis eleveris. sed cum oīa

Filiorum regalium

beneficerimus dicamus; Servi inutiles sumus qđ debuimus facere fecim⁹. Hoc precipitur a domino **Luc.** xvij. **N**ū inq̄ feceritis omnia quę precepta sunt vobis dicate zc. **S**eptimus inquit est obediens inde sinenter. **I**ncipere siquidem est multoꝝ p̄seuerare paucogꝝ. hec **Bern.** **H**oc est qđ dicit apostolus. i. ad **Cor.** ix. **Q**ui in stadio currunt omnes quidē currunt sed unus accipit brānum. **S**ic ergo inquit currite scilicet perseveranter ut comprehendatis quia qui perseveraverit usqꝝ in finem hic saluus erit. ut legitur **Math.** x. **H**ec de obedientia filia li quę debet superiore exhiberi.

De moralī compositione.

Cap XXXI

Derro de compositione morali quā debet obseruare q̄li beti seipso dicit beatus **Bern.** in supradicto sermone de apostolis **P**etro et **P**aulo. Ordinabiliter debes vine re ut in omni conuersatione tua vias tuas sollicitus sis obseruare et in conspectu dei et in conspectu proximi cauens et tibia peccato et illi a scādalo. hec **Bern.** Et hanc ordinationem facit duplex disciplina scilicet interior ad seipsum et exterior ad proximum. Interior disciplina consistit in humilitate ac benignitate patientia et charitate ceterisqꝝ virtutibꝝ de quibus alias dictum est superius. Exterior autem cōsistit in decenti compositio ne membrorum. De quibꝝ **Hugo** in libro institutione nouitiorum. **D**isciplina inquit est membrorum omnium motus ordinat⁹ et dispositio decens in omni habitu et actione. **D**isciplina est compes cupiditatis malorum desideriorū carcer frenum lascivie elationis iugum vinculum iracundie quę domat intemperiam levitatem ligat et omnes inordinatos motus mētis atqꝝ illicitos appetit⁹ suffocat. **S**icut enī de incōstantia mētis

nascit inordinata motio corporis ita qđ dum corpus per disciplinaz stringit animus ad constantiam solidatur. **E**t paulatim intrinsecus mens ad quietem componit. cū per discipline custodiam mali motus eius fluerent non sinuntur. **I**ntegritas ergo virtutis est quādo per internā mentis custodiam ordinate regūtur membra corporis. **S**ed qui statū mentis perdit foris in inconstantiā motionis defuit. **V**n per Salomonē dicit: **H**ō apostata vir inutilis graditur oꝝ peruerso annuit oculis terit pede digito loquitur prauo corde machinat malum. et in omni tempore iurgia seminat huic extem plo veniet perditio sua zc. **L**iganda ergo sunt foris per disciplinā membra corporis ut intrinsecus solidetur status mētis. **O**mnia namqꝝ vitorum mot⁹ disciplina coercet et qđtū mala desideria foris coercendo comprimit tantū per eū bonum desiderium interius conualescat paulatinqꝝ eadē virtuqꝝ forma per cōsuetudinem menti imprimitur quę foris per disciplinam in habitu corporis cōseruantur. hec **Hugo**. Ex quibus patet qđ restrictio sive compositio membrorum exteriorum non parum valet ad custodiā sive disciplinā interiorum. **P**lurimum quoqꝝ valet ad scandali vel offendit aspectum et ad proximorum edificationē. **A**nde **Aug.** in regula clericorum. In incessu statu motu in omnibꝝ motibus vestris nihil fiat qđ cuiuscqꝝ offendat aspectum sed qđ vestram deceat sanctitatē. **U**t autē dicit **Hugo** ubi supra. In quattuor p̄cipiū conservanda est exterior disciplina videlicet in habitu in gestu in locutione in comeditione hec **Hugo**. **H**abitus quidem nec nimis debet esse neglectus nec ultra modum curiosus sed statui cuiuslibet personae cōgru⁹ v'lidone⁹. **N**ā ut dicit **Hugo** de folieto in libro de clauistro anime. ij. **D**iversitas esse debet inter indumenta palati et monasterij. Qui enim mollibus

De eruditione

vestimentis in domibus regum sunt. Denique molles inquit querunt mollia. elati preciosa. delicata speciosa. hec ille. Verum audiant ut dicit Hugo de sancto Victore in li. de nouiorum institutione. qui mollibus ac delicatis et curiosis vestibus induuntur. quod ille dines qui in euangelio purpura et bysso induitur. postea in tormentis inferni eternaliter cruciandus se pelitur. Quid autem inquit in purpura nisi color et precium. et quid in bysso nisi mollices reprehenditur? Cum ergo carni sua et in purpura decorem. et in bysso molliciem adhibuisse dicitur. proculdubio simul superbis et luxuriosus fuisse comprobatur. Non solum autem obseruandus est discipline modus in genere vestis et colore. sed etiam in formatione siue factura et coaptatione. Nam sunt quidae stulti qui vestimenta circa se componunt. Alij vero maiori scurrilitate ridicule trahuntur. Alij autem ut pompam de se faciant explicant ea. et certum possunt latius distendunt. Alij ipsis corrugata in unum colligunt. Alij cotorquentes et complicantur inuolunt. Alij conamine toto stringentes et vindentes. ea omnia corporis sui liniamenta. innerecumdissima quodam turpitudine aspiciuntur numerada exponunt. Alij iactando panos suos levitatem sua mentis ex ipsa sui habitus mobilitate ostendunt. Alij vero incendentes sinuoso sirmate terram vertunt et limbis dependentibus. imo retro consequentibus caudis in similitudinem vulpium vestigia sua obducunt. Hestus quoque sex modis inuenit reprehensibilis. Hollis namque significat lasciviam. dissolutum negligentiam. tardus pigritiam. citatus inconstantiam. procas superbiam. turbidus iracundiam. Itaque singula membra suum teneant officium neque usurpent alium. ut scilicet id agat unum quodque membrum ad quod factum est. ut neque loquat manus. neque os audiat. neque oculus lingue officium assumat. Sunt enim qui-

dam qui non buccis patetibns ausculta re nesciunt. et quasi per os sensus influe re debeat. palatum ad verba loquentis aperiunt. Alij quodque adhuc peius est agendum vel audiendo quasi canes sitientes linguam protendunt. et ad singulas actiones velut in ollam labia torquendo circunducunt. Alij loquentes digitum extendunt. supercilia erigunt. et oculos in orbem rotantes aut profunda quadam consideratione defigentes cuiusdam intrinsecus magnificentem conatus ostendunt. Alij caput iactant. comam excutiunt. vestimenta adaptando componunt et latera. pedesque extendendo. ridiculam satis ostentationis formam fingunt. Alij quasi ambae aures ad audiendum facte non sint alteram tantum collo detorto voci venienti opponunt. Alij typum nescio quem figurantes. oculum interadundant. aliud claudunt aliud aperiunt. Alij maiori ridiculo cum medietate oris loquuntur. Sunt preterea mille larvae. mille subsannationes et corrugationes narium. mille valgia et contortiones labiorum que pulcritudinem faciei et decorum discipline deformant. Alij nauigant brachiis incidentes. et duplii quodam monstro uno eodemque tempore pedibus deorsum in terra ambulant. et lacertis sursum in aere volant. Quod et queso monstrum hoc. quod simul in se fingit et hominis incessum et nauis remigium. et avis volatus. libet in hoc poetice illius subsannationis elogio proclaimare Humano capiti cervicem pictor equinam. Juggere si velis et varias induere plumas. Itaque sic virus quisque in actu suo se dirigat et moueat. ut in nulla vnoque parte te perantie limite aut formam honestatis exceedat. Hoc est ut in paucis exemplificem. Ridere sine apertione ventuum. videre sine defictione oculorum. loqui sine extensiōne manuum et itatōne digitorum. sine pretentiōne labiorum. sine extensiōne et iactatiōne capitis. sine eleuatione supercilioꝝ. Incendere sine modulatione gressuum. sine vētilatiōne brachiorum.

Filiorum regalium

sine gesticulatione scapularum. Sedere sine diuariatione crurum. sine alterutrum superiectione pedum. sine extensione vel agitatione tibiarum. sine alterna accubitatione laterum. iacere sine disunctione membrorum. Et ut tandem de hac parte finem loquendi faciamus. gestus hominis in omni actu esse debet gratus. sine mollitie. quietus sine dissoluzione. granis sine tarditate. alacer sine inquietudine. maturus sine protervia. et seuerus sine turbulentia. Nolle enim gestum temperat turbidus. procaceus dissolutus citatum tardus. quoniam inter virtutia contraria. limes medius est virtus. Porro in locutione res quinq[ue] sunt considerande. hoc est quid dicatur. et cui. et quando. et ubi. et quod. Quid videlicet ut nunquam in sermonibus disciplinatis adhibeat ociosum. id est. inutilia vel in honesta vel nociva. Inutilia sunt que nec loquentibus nec audiētibus prosunt. In honesta sunt que illius qui loquitur vel illius de quo loquitur dignitati non conueniunt. Quocum vero sunt quās auditor vel ad errorem vel ad prauitatem inducūt. Hec tria discerni possunt secundum qualitatem rerum ac personarum. Qualitas personarum quattuor modis consideratur. vide licet secundum etatem. secundum scientiam. secundum officium. secundum ordinem. Aliud enim conuenit locutionibus senum. aliud iuuenium. et ita de alijs. Genes quippe loqui debent de discretione bene consilendi. Junenes de instātia beneficiendi. Sapientes de mysterijs scripturarū. Simplices de exemplis bonorum operum. Hi qui exteriora tractant negocia. de sollicitia acquirendi. Hi qui quietam vitā ducunt de disciplina vivendi. Prelati. de pūnione subditōrum. Subiecti de obedientia preceptorum. Ceterum velle docere sapientes est superbia. et corripere obstinatos insipientia. Deniq[ue] in mensa sive in comeditione duplex est custodia discipline. scilicet in habitu et in cibo. In habitu triplex. scilicet

excendi. respiciendi. sese continendi. Lascivitas siquidem inter epulas est necessaria. quia lingua que omni tempore prona ad peccatum labitur. periculosius tamen cum per crapulam inflammata fuerit ad loquendum relaxatur. Custodia etiam oculorum. quia non decet ibi precipue. ut imprudenter ea que apud alios aguntur circumstrando prospiciat. sed ut potius pudice. demissis luminib[us] ea tantum que sibi apposita sunt attendat. Custodia quoque continendi sese ibi negligenda non est. quatinus videlicet neque in habitu neque in gestu indecens aliquid aut in honestum agatur. Sicut quidam faciunt qui cum ad edendum assederint inquieta quadam agitatione et confusione membrorum intemperantiam animi sui designant. Caput excutiunt. brachia exercent. manus in altum expandunt. et non sine magna turpitudine quasi totū epulum absorpturi sint quosdam ingentes conatus indecoros gestus ostendunt. In uno loco sedentes oculis et manibus que prope. que longe omnia circumcurrent simul panes comminuunt. Unum in calices et pateras effundunt. Discos in gyrum circumducunt. et velut rex super obsessam ciuitatem assultum facturus dubitant ubi primū expugnationem aggrediantur. dum simul in omni parte irruptionem facere concupiscunt. His ergo tribus modis debet quisque inter epulas conservare disciplinam in semetipso. videlicet ut et linguam suam a loquacitate restringat. et oculos suos a circumspectione cohibeat. ut et cetera membra omnia curmodestia et quiete contineat. In cibo quoque sumendo modum conuenit obseruare. videlicet ut mundo sumatur et temperate. Quidam enim inter comedendum dum scutellas exonerare nolunt. quadrata ferculorum frusta adipem suum segimen sup rotata distillantia mesalib[us] inuolunt. aut sup inicunt donec iter euisceratis interiorib[us] ea que remaserat in pastinū

De eruditione

locū reponunt. Alij vero bibentes. digi-
tos mediotenus poculis īmergunt. Alij
manus vntas ad vestimenta scilicet de-
tergentes. rursus ad cibaria tractādo re-
deunt. Alij nudis articulis vice coclea-
ris olera sua pescantur: ita ut in eodem
iure et manus ablutionem et ventris refe-
ctionem querere videātur. Alij semicor-
rosas crustas et premorsas collyridas ci-
barijs gustando īfigunt. et reliquias dē-
tium suorum offas facturi in poculis de-
mergunt. Sumendum est etiam tempera-
te. id est. tractim et non cum numia festina-
tione. nec contra honestatem. nec supra
necessitatē. Cui minus sufficit iste pūscq̄
ad turpitudinem edacitatis perueniat in
superfluitatem offēdit. Cui multū opus
est. in eo sepe honestas comedendi ledi-
tur. etiam pūscq̄ ad superfluitatem ve-
niatur. Ergo ille cui paruz satis est. ma-
gis superfluitatem caueat. Illi vero cui
multū opus est. magis ad honestatē at-
tendat. hec Hugo. Multa quoq̄ alia
de moderatione gestuum ac regimine ac-
tuum. et ceteris ad honestatē vitē perti-
nentibus. superius per diuersos libros.
ac per diuersa singulorū et librorum capitū
la posuimus. Ut enim dicit Tullius in
tusculanario libro. iij. Amplissima om-
nium est bene viuēdi disciplina. quā vi-
ta magis q̄ litteris quidam persecuti sunt.
Et ut dicit Uuidius in libro de arte. iij.
Magnum opus est mores composuisse
bonos.

De vita sociali et eligenda soci- etate.

Cap XXXII

Oceterum de vita sociali
dicit beatus Bernardus in ser-
mone supradicto. Socialiter
debēs viuēre ut amari studeas et amare.
Blandū te et affabilē exhibere. nec solū
patienter sed etiam libenter infirmitates
fratrum sine sociorū. tam morum q̄ cor-

porum supportare. hec Bernardus. Et
revera vita socialis etiam pueris multū
expedit. si tamē societas bona sit. Nam
ut dicit Tulli in libro de amicitia. Nunq̄
nisi inter bonos esse potest vera societas
vel amicitia. Ut autem viuat socialiter
cōcordat etiam natura. qm̄ ut idē ibidē
dicit. Natura nihil solitariū amat. nec
aliqd appetentius est sui similiū atq̄ ra-
pati q̄ natura. Apostol⁹ quoq̄ quos-
dam inter criminosos numerat. eo q̄ es-
sent sine affectione. et absq̄ federe scilicet
sociali. ad Romanos p. Ideo dicit etiā
Epicurus: Ante circūspiciendum est cū
qbus edas et bibas. q̄ quid edas vel bi-
bas. Nam sine amico vel socio viscera-
tio leonis. ac lupi vita est. Est etiam ip-
sa societas naturaliter iocunda et grata:
inxta illud Senece ad Lucilium. Nul-
lius inquit boni possessio iocunda est si-
ne socio. Ut autem dicit Tullius in li-
bro de officijs. i. In quibus eadem stu-
dia voluntatesq̄ sunt eadem. In his fit
ut alter altero eque delectetur ut seipso.
sicq̄ fiat vnum ex pluribus. Deniq̄ non
solum in domo vel in mensa societas est
iocunda. sed etiā in via: Juxta illud Ma-
crobi in libro saturnalium. Comes inq̄
facundus in via pro vehiculo est. nec so-
lum est iocunda sed etiā utilis ad multa.
Unde dicitur Ecclesiastes. iij. Melius
est duos esse q̄ vnum. habent enim emo-
lumentum societatis sue. De inde subi-
git triplex emolumentum q̄ ex societate
prouenit. videlicet in casu fulcimentum.
in pace vel quiete solatium vel fomentū.
in persecutione adiumentū. Hoc est enī
qd dicit: Si vnum ceciderit. id est. ad ca-
sum corporalem vel spiritualem tituba-
uerit ab altero fulcietur. scilicet consilio
vel auxilio vel solatio. Jux illud. i. Thes-
sal. v. Consolamini pusillanimes susci-
pite infirmos. patiētes estote ad omnes.
Et ad Salathas. vij. Alter alterius one-
ra portate. et sic adimplebitis legem chri-
sti. Et alibi: Cū patientia supportantes

Filiorum regalium

innicem **z.** Econtra vero de solitario. id est societate destituto subiungit **S**alomon. **V**e soli quia cu ceciderit no habet sublenantem id est ipsum a casu erigentem. sicut illud ad **H**eb. xij. **R**emissas manus et soluta genua erigite scilicet ad invicem et gressus rectos facite pedibus vestris ut non claudicans quis erret. magis aut sanet. **P**oste a de secundo emolumento subdit **S**alomon. **E**t si dor mierint duo id est in pace et quiete pariter vixerint sonebuntur mutuo id est mutnis exemplis videlicet bonum facie di et malum fugiendi. **D**e primo dicit **S**eneca **L**ucilio. Cum his versare qui te meliorum facturi sunt et illos admittit quod tu potes meliores facere. **V**inc et **L**erentius in adelphis. **V**itas inquit aliorum iubeo tanquam in speculo inspicere et ex alijs exemplum sibimet sumere. **D**icit etiam **Q**uintilianus in libro. viii. de oratoria institutione. **N**on pruden tis est quod in quocumque optimum est si possit suum facere. **D**e secundo salicet exemplo malum fugiendi patet quod unius increpatio vel flagellatio terrorum incutit alteri: **J**uxta illud **P**roverb. xij. Multato pestilente sapien tior erit parvulus. **V**in in proverbiis sapitum dicitur. **N**on ex alterius virtute sapiens emendat suum. **V**inc et **O**vidius de arte libro. iij. Discite ab alterius. venistimuisse quod relis. **E**t **T**ibullius. **D**olor alterius didicit posse carere suum. **C**ato ubi supra. **Q**ue fugias vita est non bis aliena magistra. **T**andem vero de tertio emolumento adiungit **S**alomon. **E**t si quispiam scilicet homo vel diabolus preualuerit contra unum duo resistent ei scilicet innicem adiuantes et consolantes ac simul pro innicem intercedentes aut orantes. **V**er enim legitur **P**roverb. xvij. Frater qui adiuvatur a fratre est quasi civitas firma. Post illa vero tria emolimenta expressa subiungitur quod funiculus triplex difficile rur

pitur. **E**t appellat triplex funiculus metaphorice predictum triplex emolumentum quod consequitur quis ex competenti societate. **A**el etiam triplicem funiculum vocat **S**alomon societatem trium ac si dicat: **S**i tam multiplex habent emolumentum societatis sive duo coniuentes multo magis tres aut plures. **P**onorum namque pluralitas sociorum producit quod optimum est multitudinem exemplorum ideo ad proficiendum in bono est utilis. **J**uxta illud **C**atonis. **M**ultorum disce exemplo que facta sequaris. **N**ec solum aliquando expedit puero meliores habere socios in moribus vel scientia quos sequatur sed etiam minus propinquos quos magis ac magis precedere nascitur. **J**uxta illud **O**vidij in libro de arte. iij. **L**unc bene fortis equus reserato carcere currit. cu quos pretereat quosque sequatur habet. **D**orro in eligendo socio vel societate necessaria est prudenter et in seruando concordia et in perseverando constantia. **P**rudenter quidem ut eligatur fidelis et moribus habilis vel amabilis et exercitio vel studiis equalis. **D**e primo id est defidelitate oportet quod sit fidelis et in verbo et in commissso. **I**n verbo ne sit mendax quia omnibus recte sapientibus odiosa est mendacitas. **V**nde dicit **E**ccl. xx. **N**on potior est fur quam assiduitas viri medacis. **I**n commissso vero duplice consilij scilicet et rei. **C**onsilij ut non reuelat rei ut non defraudeat. **D**e primo dicitur **P**rover. xj. **Q**ui ambulat fraudulenter reuelat arcana qui aut fidelis est celat animi consilium. **D**e secundo dicit **T**ullius in libro de officiis. iij. Societatis artissimum vinculum est arbitrari magna contra naturam esse hominem aliquod homini detrahere comodi sui causa quam oīa subire incomoda. **D**e fidelis societate ponit **A**lerius lib. iij. exemplū laudabile. **P**amon iqt et phycias Pythagore discipuli fidele int se innixerunt amicitiam ut cu

De eruditione

alterum ex his **Dionysius** siracusanus tyrannus interficere vellet. et nec tempore ab eo quo priusque periret dominum profecturus ordinaret res suas impetrasset. alter tandem se pro eius reditu tyranno dare non dubitauit. Appropinquante autem prefinita die nec illo redeente. unusquisque stultitiae temerarium sponsorem damnabat. at is nihil se de amici constantia metuere preindicabat. Eodem itaque momento et hora **Dionysio** constituto qui eam acceperat superuenit et admiratus tyrannus amborum animi supplicium fidei remisit. eosque insuper ut ipsum in societatem amicitiae tertium sodalicij gradum reciperent rogauit. hec **Valerius**. Et hoc exemplum consonat verbo superdicto. quod **Ecclesiastices**. iij. legitur. Funiculus triplex difficile rumpitur. **De secundo** autem quod in socio requirendum est. scilicet de morum habilitate vel aptitudine. patet quod pueris precipue tam bonis quam discholis prouidendum est de bona et morigerata societate. bonis scilicet ne malorum exemplis et colloquijs puerantur. et etiam discholis ut bonorum exemplis ad bonum pertinet et maxime quam etas illa ad utrumlibet formabilis est. **Uxtra** illud quod scriptum est. **Cuz** sancto sanctus eris. et cum peruerso querteris. Ideo dicit **Cato**. Proximus esto bonis. si non potes optimus esse. Cum tibi vel socium vel fidum queris amicum. Non tibi fortuna est hominis. sed vita petenda. Precipue quoque inter bonos commendabilis est societas. iuxta illud **Lully** de officijs. iiij. Omnimodum societatum nulla praestatio est. nullaque firmior quam cum boni moribus similes familiaritate coniuncti sunt. Nihil est enim amabilius nec copulatius quam morum similitudo bonorum. Hinc etiam consonat **Mathewus** in libro de **Tobia** dicens. Et redoleat melius iunctura bonorum. Plus namque sapiunt lilia mixta rosis Ecclora vero de societate mala. dic **Plautus** in aulularia. Insipientium et repro-

borum facilius sustinetur odium. quam collegium. Propter hoc in lege prohibetur inungi asinus cum bone. id est. stolidus cum prudente. vel rufus cum obediente. Hinc et **Amos**. iij. Nunquid ambulabunt pariter duo nisi eis conuenient? Qui consonat etiam apostolus. ij. ad **Cor.** vij. dicens: Que participatio iusticie cum iniquitate. aut que societas luci ad tenebras? Que autem conuentio christi ad Belial? Si quidecumque boni plerumque malorum exemplis auertuntur a bono. sicut illud **Ecc. xij**. Qui tetigerit picem inquinabitur ab illa. et qui communicaverit superbo induet superbia. Et etiam colloquio. sicut illud. j. ad **Corinthios**. xv. Corrumptunt mores bonos. colloquia prava. Hinc et **Aug** in libro confessorum. ij. recolens statum iniurietis suum. coquerit se malos socios habuisse. quorum colloquijs depravatur. hoc modo. Tanta inquit societate preceps ibam: ut inter coetaneos meos pudaret me minoris dedecoris. quibus de flagitiis suis gloriantibus. libebat facere non solum libidinibus facti. sed etiam laudis. Quid dignum vituperatione nisi vitium? At ego ne vituperarer vitiosior fierbam. et ubi non suberat: quo admisso perditis equarer: fingebam me fecisse quod non feceram. ne eviderer abiectior: quo eram innocetior: ecce cum quibus comitibus iter agebam platearum babylonie. et in eius ceno volutabar. tanquam in cynamomis et vnguentis. et in eius umbilico quo tenatus herebam me calcabat inimicus inuisibilis. et seducebat me. quia seductilis eram. hec **Aug**. Ceterum in eodem socio plerumque aliqua sunt imitanda et aliqua evitanda. sicut vite super spinas exuberante fructus colligitur. et spina reliquit. iuxta illud **Mathei**. vij. Nunquid colligunt de spinis vuas? Hinc et **Prosper** in libro epigrammatum. Nature quisque proprius non spenis honorem. In quicunque hoium tua nescis amare; Sit tamen prius ut inter

Filiorum regalium

CElxv

cordia mores. Quis lacus sint pacis federa cum virtutis. De tertio vero quod in socio requiri coenit. scilicet de studiorum vel exercitorum parilitate. dicit Quidius in libro poto. Scilicet ingenij aliqua est concordia inchoata. Et seruat studij federa quos sui. Rusticus agricolam. miles fera bella gerentem. Rectorem dubie nauita puppis amat. Hoc est quod dicitur Ecclesiastes. Omne animal diligit simile sibi. et omnis caro ad similem sui coniungit. Sic et omnis homo simili sibi sociabitur. Et in eodem tempore. Colatilia ad sibi similia conueniunt. Hinc et Symmachus patritius in epistolari suo. Natura inquit gaudet equalibus. et familiare sibi est esse quod simile est. Et ut dicit Seneca in libro de naturalibus questionibus. i. Equa libertas. quod scilicet coenit inter socios. inter nullos magis esse debet. quod inter philosophos. id est. amatores sapientie. Hec de prudentia que in eligendo socia est obseruanda.

De concordia sociorum et stabilitate. Cap XXXIII

Dorro de concordia que per obseruanda societate est necessaria. Sciendum. quod inter socios seruit concordia per tria. Primum quidem per humilitatem scilicet ut quislibet aliquando malit credere vel acquiescere socio quod sibi. iuxta illud apud Catanem. Vincere cum possis: interdum cede sodali. Ad hoc necessaria est patientia de qua Gregorius in moralibus. Patientia inquit vera est. que ipsum etiam amat quem tolerat. Contra vero dicit Plautus in aulularia. Res nimis singularis est. hoc parem ferre non paties. Denique vero per taciturnitatem scilicet ut nihil dicat quod grauare debeat comitem. iuxta illud eiusdem. Quod pudeat socios. prudens celare memento. Malus enim iudicatur socius qui ad sociorum accusationem est prionus. Unde et pectus est accusator fratum. i. diabolus a domino. sicut

legitur Apocalypses. Et reuera accusatio pueri quoniam maioris est ponderis quam adulati. iuxta illud Seneca in declamationibus. v. Nihil est inquit pueru teste certius quam ad eos annos puenit. ut intelligat. et non ad eos quibus fingat. Et propter hanc etiam taciturnitatem. s. secreta celandi. dicit Sato. Consilium arcana: tacito cōmitte sodali. Tertio per modum conformitatē iuxta illud Varronis ad atheniensē auditorem. Autem cōcordia. mores ad cohabitātiū oīos formare. Uex ut Ennodius ait. Nemo in altero mores amplexatur nisi quos in se formauerit. In hoc etiam modū seruari oportet. Hec autem virtus qua mores ad cohabitātiū animos formant. moralitas vocatur. que sic describitur. Moralitas est seruata propria virtute iuste ac pie aliorum vite se cōtēperare. Ubi notanda sunt duo. scilicet ut aliorum moribus se conformet. et a virtute propria non declinet. Ideo inquit alijs se conformet. quod sicut dicit Augustinus in libro confessionum. Turpis est omnis pars uniuerso suo non congruēs. Propter hanc etiam idē dicit ad Januariū libro. i. Cum romā inquit Ambrosius venio ieiuno sabbato. cum habui non ieiuno. Sic et tu ad quam fortassis ecclesias veneris ei⁹ morem custodi. si non vis cuique esse scandalum. nec quemque tibi. Ideo autem dixi ne a virtute propria declines. quia et si similitudo corrupta sit in aliquo. nec sic etiam mali mores aliquatinus sunt imitandū. iuxta illud Exodi. xxiiij. Non sequat turbam ad faciendū malū. Unde dicit Hieronimus xv. Conuertentur ipsi ad te et tu non quereris ad eos. Ideo dicitur in pueris sapientia. Interea oīa sine dissimilitate habet pueniat frōs nostra. i. exterior modestia. Hic etiam intelligit illud apostoli. j. ad Corinthus. iij. Oībus oīa factus sum et. Hinc etiam Seneca ad Lucilium epistola. v. Interea bonos inquit et publicos mores temperet vita. s. ut nec nimis sit severa. nec nimis remissa. Hec de concordia in seruando. De stabilitate vero sine constantia in permisso nō dicit Sidonius in epistola suo libro. iiiij.

De eunditione

Sodales vetustos nūqz p frequentium nouitate fastidias. Ali' enī videberis sic amicis vti quasi floribus quamdiu gratis. **H**uic etiam consonat illud **E**ccl. ix.
Ne derelinquas amicū tuum antiquū. nouus enim non erit similis illi. **V**inum nouum. amicus nou'. veterescat. et cum suavitate bibes illud. **H**inc refert **S**uetonius in li. iij. de **A**ugusto cēsare. q̄ amicitias quidem non facile admisit. sed cōstantissime retinuit. Itaqz de tali socio sic eligendo et cum eo proficiendo ac perseverando dicit **H**oeti² in li. de scholastica disciplia. **P**rudēs discipul² semp aliquo consopte gaudeat cui p̄p̄riam cōscientiam detergere valeat. qui nubila fortuna diligēter subueniat libellis gaudient permutatiꝫ. questūculis certatim commendabili recordatione gradatim. castigationis felicitate connuersim. **E**t sic inter eos mutuę dilectionis integritas permaneat. primū temporis ros instillans. ī medio inundans. in fine vero inebris existat. hec **H**oetius. Nō solum cauendum est pueris a noxio comitatu. sed etiam a pernicioſo famulatu. **V**nde idem quoqz **H**oeti² ibidē. Lotricis etiā inquit ac veterularum remotio summopere captanda est. ne dum venerit aliquid suggestat inquinatuꝫ. vel a mancipio extrahat permolitū. qz mancipiorum rara reperitur clemētia. rarioꝫ in agone cōstantia. **N**e autē seducenti mancipio in qua confidit dominantis plenaria dilectio. Seruus bilinguis procul expellatur. et ipsius imminentē nequitia statim deponatur. licet consanguinitate proximus existat. sermoꝫ quippe crudelitate multos vidimus iacturaz incurtere. hec ille. Cauenda est autem in sociali vita et familiaritas nimia et affectio immodesta. Familiaritas inqz inꝫ p̄hm dicente: q̄ familiaritas nimia parit contemptū. Ideo dicit **P**laut² vbi supra. Nemini te nimis sodale feceris. Et **A**pulei² in li. de deo Socratis. Parit p̄uersatio p̄tēptum. raritas p̄ciliat ad admirationē. q̄s-

fectio alit. que si est immoderata degenerat in libidinem. **V**nde **A**ug² in li. confessionum. iij. dicit de seipso. Olim inquit dum essem inuenis amare et amari erat mihi dulce. sed non tenebatur mod⁹ ab animo usqz ad animum. quatinus est ita mōsus limes amicitie. Nam exalabant nebulę de limosa cōcupiscētia carnis. et scatebra pubertatis. et obnubilabat cor men⁹ ut non discerneret serenitas dilectionis a caligine libidinis. Utrumqz nimirum in confuso estuabat. et imbecillem etatem rapiebat per abrupta cupiditatum atqz mersabat gurgite flagitorum. inualuerat super me dñe ira tua et nesciebam. Idem in li. iij. Venam amicitie coinquinabam sordibus cōcupiscentie. cādoreꝫ illius obnubilabam tartaro libidinis. Deinde in li. iij. ponit expressum exemplum de quodam socio et amico suo. immoderate a se dilecto dicens: Cōparauerā amicum societate studiorum nimis carum. mihi coeum et efflorentem flore adolescentie. Sed nōdū sic amicus erat. sicut est amicitia vera. qz non est vera. nisi cū ea tu domine agglinas inter coherentes sibi charitate per spiritum sanctū in cordibus diffusa. Sz tamen dulcis erat nimium cocta feroce pariliū studiorum. Et ecce tu imminens dorso fugitiorum tuorum deus ultionum simul et fons misericordiarū q̄ nos miris modis ad te conuertis. ecce abstulisti euꝫ de hac vita cū vix explesset annū etiam amicitia mea. Quo dolore contegebatur est cor meum. eratqz mihi patria supplicium. et quicquid cum illo coecaueram. sine illo in immanem verterat cruciatum. Solusqz flet² erat dulcis m̄ et successerat amico meo in delitijs animi mei. Itaqz miser eram et miser est omnis animus vinctus amicitia rerū mortaliū. et dilaniatur cum eas amittit. ac tunc miseriā qua miser erat etiā antequā amitteret illas sentit. Sic ego in loc⁹ infelix remanseram vbi nec essem. nec inde redere possem. Et vt me facilime et intime

Filiorū regalium

penetraverant dolor ille · nisi quia fide-
ram in barena cor meum · diligendo mo-
riturum quasi nō moriturum. Maxime
quippe me recuperabant alioꝝ amicoꝝ
solatia cū quibꝝ amabam qđ non pro te
amabam. Et hec erit iugens fabula · illo
gum mendaciū cuius adulterina p̄fica-
tione corrūpebat mens nostra. Erāt
et alia q̄ in amicis ampliꝝ capiebant ani-
mum: videlicet colloꝝ et corridere · vici-
sim obsequi · beniuole simul libros dulci
loquos legere · pariter nugari et simul ho-
nestari · interdū sine odio dissētare · ipsaqꝝ
rarissima dissentione consensiones pluri-
mas condire · docere aliqd ad invicē · aut
discere ab innicem · absētes cū modestia
desiderare · venētes cum letitia suscipere
His et hmoi signis a cordibus amantiū
et redamātūm procedentibꝝ per os p̄ lin-
guam p̄ oculos · ac mille motus gratissi-
mos quasi somitibus aīos conflare · et ex
pluribꝝ vñū facere · hoc est qđ diligēt̄ i
amicis. Sicqꝝ diligitur ut rea sibi hu-
mana conscientia sit · si amantem nō re-
damauerit · nihil querēs ex eius corpore
preter indicia beniuolētī. Hinc luct̄ ille
oītūr sicqꝝ moriat̄ · ac tenebre dolorū ex
amissa vita moriētū. At hō btūs q̄ amat
te et amicū in te · et inimicū ppter te. Quel-
lum enī carū solus amittit · cui omnes in
illo cari sūt qui nō amittitur. hec Aug.

Dqualiter pueri ad omnes ho-
mines se debeant habere.

Cap XXXIIII

DEnīc docēdi sunt pue-
ri · qualiter ad oēs homines ha-
bere se debeat · et inter eos cōuer-
sari videlicet qualiter ad superiores · qua-
liter ad inferiores · et qualiter ad pares.
Qđ sic docet Hugo de sancto Victore
in li. de notitioꝝ institutiōe: Discretio
inquit psonay q̄stū pertinet ad dilectio-
nem habēda est fm̄ meritum; q̄stū vero
ad venerationē fm̄ etatem et officiū. De-
liores siquidē diligere. Supiores debe-

mus honorare q̄z par est cōtumacia siue
in eo qui poter inferiorē gradū in homi-
ne virtutē despicit · siue in eo q̄ ppter infe-
riorem vitā superiorē gradū contemnit.
Istis igitur honor · illis impendaſ amor
sicut ut honor istoꝝ sit voluntarius · et il-
loꝝ amor venerādus. Reverentia · n. si-
ne amore magis servilis est · et amor sine
reverentia puerilis iudicari debet. Nec
deniqꝝ modis discretionē personay ha-
bendā ex his colligimus · tribo fm̄ digni-
tate · et tribo fm̄ cōversationē. Scđm di-
gnitatē superioribꝝ obedientiā · timorē
obsequium et venerationē debem⁹ exhibi-
bere. Cū equalibus parē et concordiā cu-
stodire innicem obsequio beneficio et ho-
nore p̄guenire · in oī actione et verbo su-
periorē locū eis tribuere. Et siquādo for-
tassis in aliquo negocio eos p̄gire cogā-
mur · cū omni humilitate et reverētia facē
nō h̄cipere sed demōstrare · et si eos cōtige-
rit precedere cum alacritate et deuotione
quali ex necessitate subiecti obedire. In-
ferioribꝝ semp̄ bñficiū et auxiliū impende-
re · nūqꝝ improperare siue cōtumelia corri-
pere · siue supbia gubernare · siue crudeli-
tate castigare · cū pietate fouere. Venera-
tionē non exigere · societatē et equalitatē
amarē · maioribꝝ p̄ timorē subdi · equali-
bus per charitatem obsequi · minoribꝝ p̄
humilitatem coequari · precipientibꝝ pa-
rati · obedētibꝝ modesti · maledicentibꝝ
taciti · laudātibꝝ verecudi. Item fm̄ cō
versationem superioribꝝ quidez in oī lo-
co et in omni ope vel sermone studeam⁹
reverētiā exhibere · et quicqd egerint ant
vbiqꝝ fuerint · virtutis exemplū imiteſ
quodāmodo tacitū cōsortiū cooperādi
nunqꝝ presumamus expetere. Negligen-
tes vero et maxime illos quoꝝ opera vel
studia reprehensione digna apparēt · ta-
li nos cautela declinare oportet ut et fugi-
am⁹ qđ faciūt et tamē iudicare nō presu-
mamus qđ sunt. Logitem⁹ in eiusmodi
nobis atqꝝ dari exemplū · neqꝝ p̄mitti in-
dicū · quia fortassis in eis ignorātia si-
ne infirmitas excusat · qđ si a nobis fieret

H

De eruditione

excusationē nō haberet. **C**ū medijs & eq̄ libus tāta nobis pacis & cōcordis seruan-
dē diligentia sit. ut i nullo vñq̄ negocio
q̄tū in nobis est frāna dilectio pturber
studeam? inuriā eis vñq̄ aut molestiā
inferre. **I**llata ḥo pp̄t amorē frāting cha-
ritatis equo aio sustinere. nibil cōtētiose
vel arrogāter erga eos agere. sed parati
semp in oī ope. & ptinaciter insistētib⁹ ce-
dere. & laborātib⁹ libēter subuenire. **E**t
qm̄ inter pares nōn q̄ puersa quedam
virtutis emulatio esse solet. operā nr̄am
neq̄ ingram? nolentib⁹ neq̄ petentib⁹
subtraham? q̄ in vtroq̄ liuoris suspicio
esse pōt. **S**i qñ aūt in aliquo forte nego-
cio laborantib⁹ opē ferre cupimus. tanta
hoc hūilitate & māsuetudine faciendū est
ut hisdem ip̄sis manifestū sit. q̄ nō excel-
lentiā operis & cōsortiū queram? labor.
hēc **H**ugo. **D**e b etiā **S**eneca loquitur
in li. de. iiij. vñtib⁹. **N**es in q̄t pares tibi
fēceris si nec inferiores supbiēdo cōtem-
nas. nec superiores recte viuēdo timeas.
Luctis esto benign⁹. nemini blād⁹. pa-
cis familiaris. oīb⁹ equus. **S**enior esto iu-
dicio q̄ sermone. vita q̄ vultu. nec tuę
bone famę seminator sis. nec inuid⁹ alie-
ne. **Q**ue nosti sine arrogātia postulanti
impartias que aūt nescis sine occultatio-
ne ignorantie tibi postula impartiri. **C**e-
terum nec tua dſc̄les nec aliena mireris
non sis arrogans non audax. **S**ubmit-
tas te non p̄ijsias grauitate seruata. ad-
mone libēter. reprehēde patiēter. alieno-
rum vñtio & nec curiosus sis. nec acerbis
reprehēsor. nec cum exprobratione corre-
ctor. ita ut admonitionē bylaritate pre-
uenias. **D**icenti ḡ esto tacitus auditor.
requirēti facile rñnde. cōtendēti facile ce-
de. hēc **S**eneca. **C**etero de psonaz reue-
rentia & bonore qui fm̄ legē & rationē si-
ue pp̄ter naturā siue pp̄ter etatē. siue pp̄
officiū. siue pp̄ter mores. aut vñtē sāctita-
tem. debet illis ab oīb⁹ exhiberi. pleniū
dictū ē superi⁹ in secūdo hui⁹ op̄is libro
vbi actu⁹ est de reuerentia dei. **N**ecigit
ad p̄sens dicta sufficiāt de parvulorū

eruditione que maxime exercenda est in
puerilitate.

De regimie vel disciplina ado- lescentie. Cap XXXV

Olm autē annis puerili-
bus decursis ad etatē puenēt
adolescētē. tūc etiam plurimis
eoꝝ pp̄ter etatē p̄nitatē ad malū valde
necessariū est frenū discipline. qđ. s. nō so-
lum a superiorib⁹ vel magistris debēt v-
cipere. sed etiā ipsimet pp̄ter vsum rōnis
sibimet imponere. **N**ā de p̄nitate illius
etatis ad malum dicit a dño **H**en. viij.
Sensus & cogitatio hūani cordis in ma-
lum prona sūt ab adolescentia sua. **V**ñ
sicut dīc **S**alusti⁹ in cathilinario. Ado-
lescentū aī molles ac fluxi. haud diffi-
cile capiunt. s. a diabolo vel peccato. **H**ic
& **C**landianus in minori volumine. **T**e-
neris est lubrica morib⁹ etas. Ideo cōfi-
tetur **A**ng. de seipso in li. confessionū. ij.
dices. Exarsi dñe aliquātū faciār inferius
in adolescētia. & siluescere vmbrosis amo-
ribus ausus sum. & cōtabuit spes mea. et
cōputrui corā oculis hoīuz. **I**taq̄ p-
na est adolescētia maxime ad tria mala.
Primo. s. animositatē. i. iracū dīc timi-
de vel supbe. iux illud **S**enece in **C**rea-
te. Junenile inq̄t est vitiū regere nō pos-
se imperū. **E**t de tali dicit **Ecc.** i. Iracū
dia animositatē ei⁹ subuersio est illius.
Deniq̄ ad malū luxurię. iuxta illud
Salomonis Proverb. vij. loquētis de
meretricē. Considero inq̄t recordē iue-
nem q̄ trālit p plateas iuxta angulū. & p-
pe viā dom⁹ illi⁹. **E**t ecce mulier occurrit
illi ornatu meretricio p̄parata z̄c. **E**t
postea inquit. Statim sequit eā q̄si bos
ductus ad victimā. & quasi agnus lasci-
uiens & ignorās q̄ ad vincula stult⁹ tra-
hat. donec trāffigat sagitta iecur ei⁹. ve-
lut si avis festinet ad laqueū. & nescit q̄
de periculo aīe illius agitur. iuxta illud
Onidi⁹ de fastis. v. **C**ū innenilib⁹ annis

Filiorū regalium

luxuriāt aī corporeis ipsa vigēt. Idē in
 li. sine titulo. i. **N**on bello est habilis vē
 nērī qz cōuenit etas. **C**ōtra hēc duo ma
 la dicit Ecclesiastes. x. **L**etare iuuenis
 ī adolescentia tua. s. **S**ed malū iracundia tu
 mide r in bono sit cor tuum in dieb iu
 uētūs tue. s. **S**ed malū luxuriae. **V**n postea
 sequitur. **A**nsfer irā a corde tuo r maliciā
 amoue a carne tua. adolescentia enī r vo
 luptas vana sūt. **T**ertio ad malū to
 tius dissolutionis r lascivie. iuxta illud
 Seneca in li. declamationū. j. **C**orpore
 inquit ingenia desidiose iuuentutis. s. a
 bono. nec vni honeste rei labore vigilat
 sed caneandi potius saltandiqz obscena
 studia effeminatos tenēt. **N**eniqz capil
 lum frāgere r ad muliebres blādicias vo
 ces extenuare. mollitie corporis cū fēcis cer
 tare. r imūdissimis se mūditijs excolere
 nostroy adolescentiū specimē est. **M**olles
 enerviqz nati. in vito manēt expugna
 tores alienē pudicitie negligētes sūg. hec
 Seneca. **E**t recte dīc expugnatores alienē
 z. quia nō solū concupiscūt. sed etiā
 cōcupisci volūt. in illis. **H**ieronymi ad
 dōmonē. **N**ō erubescit inqz iuuenis cu
 ms decore veneres fluūt. nobiliū dom
 lustrare. matronarū salutationib r inhe
 rete z. **A**d huiusmodi lasciuia iuuenile
 p̄nit illud detestabile initiorū. vide
 licet adolescentiū sciuicem ad huiusmo
 di exhortantiū r puocatiū. **S** modo sicut
 legit in li. sapiētię. ii. **V**enite inquiunt r
 fuiamur bonis que sūt. r vtamur creatu
 ra tāqz in iuuentute celeriter. vino p̄cioso
 r vnguētis nos impleam. r nō p̄tereat
 nos flos tēporis. **C**orōnemus nos rosis
 aīqz marcescāt. nullū pratū sit qd nō p̄
 transeat luxuria nostra. **N**emo nostroy sit
 exors luxuriae nostrae. vbiqz reliquamus
 signa letitie. qm̄ hec ē pars nostra. r hec
 est fors. **P**rop̄tē hāc multiplicē adolesce
 tie p̄nitētē in malo. dicit Aug. i. li. de
 ciuitate dei. xx. **I**nfantia quidē sine ul
 lo renisi carui subiacet. pueritia qz quia
 nondū ratio pugnā suscipit. fere ab om
 nibus vitiōsis delectationib iacet. **V**e

rūtū qz nō dū p̄cepti capax est infirmitas
 mentis. saluat p̄ sacramēta mediatoris
Cū aut p̄uentū fuerit ad etatē qz iā p̄ce
 ptum capit r legi imperio subdi pōt. nec
 ad dānabilia peccata p̄ducat bellū con
 tra virtūs suscipiendū acriterqz gerēdū ē.
 r siquidē nō dū victoriaz p̄suetudine ro
 borata sūt facili vincūt ac cedūt. **S**i au
 tem vincere p̄suenerūt r imperare labori
 osa superāt difficultate. nec id veraciter
 atqz sinceriter fit nisi delectatiōe vere iu
 sticie que est in christi fide. **N**am si lex in
 bens assit r spūs adiuvās desit. p̄ ipsā p̄
 hibitionē desiderio peccati crescēte atqz
 vincēte. reat etiā p̄uaricationis accedit.
Nonnūqz sane aptissima virtūs qbusdā
 vitijs occultis supāt que v̄tutes esse pu
 tant in quibz regnat supbia r quedā si
 bi placēdi altitudo ruinosa. **T**unc itaqz
 victa deputāda sūt virtūs cum dei amore
 vincūt qui nō nisi a deo p̄ mediatorē
 dei r hoīn̄ dat. q̄ fact̄ est particeps mor
 talitatis nostrę. ut nos p̄ticipes faceret
 divinitatis sūg. **P**ancissimi vero tante
 felicitatis extāt ut ab ipsa ineūte adole
 scētia nulla dānabilia peccata cōmit
 tant. vel in flagitijs vel in facinoribz vel
 in nepharie cuiusqz impietatis erroribus
 sed magna spūs op̄primāt largitate qc
 qd in eis dñari possit carnali delectatio
 ne. **P**lurimi x̄o p̄cepto legi accepto cū
 prius vitijs p̄qualētibz victi. r p̄uaricato
 res eius effecti sūt. tūc ad gratiā adiutri
 cēm cōfugiūt. qua fiāt r amariū penitē
 do r vehementius pugnādo qz pri deo
 subditi. r ita victores p̄posita mēte ca
 rni. hec Aug. **I**n quibus. s. x̄bis notan
 dum est primo qd adolescentē multo gra
 uius peccat puerō. pp̄t liberiore v̄sum ra
 tionis. r capacitātē p̄cepti ac p̄hibitiōis
Itaqz p̄hibitio auget desideriū peccati
 nisi assit gratia spūsancti. in illud. **D**ui
 dij sine titulo. li. ii. **N**itimus i vētitū sem
 per cupimusqz negata. **T**ic interdictis
 imminent eger aquis. **D**e hinc etiā q
 in quibusdā adolescentibz est continen
 tia superba r simulata. qui scilicet ideo

De eruditione

continet ut sibi vel alijs placeat. Tales fuerunt virgines fatig. que lapades quidem id est corpora per continentiam pura et nitida habuerunt sed sine oleo. et conscientie nitore vel charitate. Unde beatus Bern. Caneamus inquit ne vasorum nostrorum vacuo splendore decepti sero habeam conqueri quod lapades nostre extinguantur. Ego siquidem reor nec illas quidem accedas fuisse quod tunc videbant extingui. quia nec sumpererunt oleum secundum sed vitrea potius quam ignea claritate fulgebat. Tertio etiam notandum est in verbis predictis Augustini. quod nullus precipue adolescentes vere continens esse potest nisi dono dei. Ideoque precipue in etate tali. hac de causa insistendum est orationi: Inulta illud sapientis in libro sapientie. viii. Dux inquit era ingeniiosus et sortitus sum anima bona. et cum essem magis bonus. veni ad coquinatum corpus. et ut scini quoniam aliter non possum esse continentem nisi deus datur. et hisipius erat sapientia scire cuius esset hunc donum. adiudicatum et deprecatus sum illud. et dixi ex totis precordiis meis. deus patrum meorum. Et.

Quarto etiam notandum est ibi. quod adolescentia bello ingravete necesse est omnino vincere aut vinci. ideo adolescentem oportet armis spiritualibus accingi. de quibus dicit Eph. vii. Induite vos armatum de dei. ut possitis stare aduersus insidias diaboli. Nec armatura quod tangit ibi est cingulum castitatis. lorica iusticie. calcamentum boni exempli. scutum fidei. galea spei. et gladius orationis spiritualis qui est verbum dei. In his ergo vicere poterit ut ei merito et illud dici possit. i. Joh. ii. Scribo vobis adolescentes quoniam vici et malum. Vnde illud quod pro ea sequitur. Scribo vobis iuvenes quod fortes estis et verbum dei in vobis manet. et vici et malum. Fortes utique fuerunt illi adolescentes. semper machabei. quoniam non solus hostes sed etiam semetipsos vicerunt. ut legitur. ii. Machab. vii. Hoc enim unus lingua postulatus ad cruciatum cito protulit et manus constanter extendit atque fiducialiter ait. Ecce ego et contemptus; Rara inquit est

ista possideo. sed propter deis leges hec ipsa despicio quam ab ipso ea me recepturum spero. unde rex et qui cum ipso erant mirabantur adolescentis animum. quod tamquam nihil duceret cruciatum. Huiusmodi fortitudo virum et raro inuenit in senibus a quibus tamen exemplum dari deberet adolescentibus sicut fecit ille senex Eleazarus. qui pro lege offerens se martyrio. dixisse legi ibidem. vii. Ego quidem senectute dignus apparebo adolescentibus. aut exemplum forte relinquam si prompto quo ac fortiter pro sanctissimis legibus honesta morte perfugiar. Quinto etiam notandum quod adolescentis forte contigerit eum in pugna succubere. mox debet ad penitentiam remedium confugere. sicut fecit adolescentior ille filius qui accepta portione bonorum a patre suo oia in luxurias dissipavit. et postea reuertens penituit. ut legitur Luc. xv. quem et pater cum gaudio suscepit. eumque stola prima et annulo et calciamentis ornauit. in quibus ornamenta spualia designantur. quibus vere penitentes tanquam a morte aene resurgent decorari. sicut ibidem a patre dicitur. Hic filius meus mortuus erat et renixit. perierat et renuentus est. Hinc et adolescentes filii viduae mortuorum suscitatus est a domino. sic legitur ibidem. vii. Paulus quoque in adolescentia spiritualiter mortuus fuit cum in necem Stephaniani consensit. ut legitur Act. vii. Ac postmodum resipiscens ad vocem domini surrexit. ita ut et ipse adolescentem suscitare meruerit. ut legitur idem. xx.

De bonis moribus formandis in adolescentiis.

Cap XXXVI

Sicut autem iuxta Claro-
nem obstupescenda est optimo-
rum morum in pueri constantia.
multomagis et in adolescentiis propter
etatis feruorem videtur admiranda. si-
cuit dicit Ambro super Beati imacula-
ti. verbum illud exponens. Adolescentul-
sum ego et contemptus; Rara inquit est

Filiorū regalium

in iuueniis humilitas. ideoq; mirāda
dum etas viget. dum vires solide. dum
sanguis estnat. dum debilitas ignorat.
dum letitia frequentatur. Idem in eodē
Iuuentus est ad amorem liberior. ad la-
plum incautior. ad infirmitatem fragili-
or. ad correctionem durior. Idem in li-
j. de interpellationibus et infirmitate ho-
minis. Consumere inquit me vis pecca-
tis adolescentiæ meæ: Dulcre id etatis
ad querelam arripuit. quia magis ad vi-
tium esse lubricū consuerit. Abet et pū-
critia innocentiam. senectus prudentiā.
iuentus delinquendi verecundiā. ado-
lescentia sola est iuvalida viribus. infir-
ma consilij. vitio calens. fastidiosa mo-
nitoribus. illecebrosa delitijs. Hec Am-
bro⁹ **Uñ Salomō** Proverb. xxx. Tria
inquit sunt difficultia mibi et quartum pe-
nitus ignoro: Viā aquile in celo. viā co-
lubri sup petrā. viā nauis in medio ma-
ri. et viam viri in adolescentia. Hic enim
priorum trium non apparent vestigia.
sic adolescentis via hominibus est igno-
ta. Cum enim tota sit plena periculis. et
quasi penitus inuia. nulli videtur esse
pennia. Sic enim difficile in iuuo viam
inuenire. sicut in igne stare et non combu-
ri. et currere super aquaz et non submer-
gi. Et reuera sicut patet ex verbis Augu-
stini superius positis: Nullus adolescenti
am immunis a peccato transire posset ni-
sigratia dei iuuans ac ducens adeset.
Itaq; sicut dicit Tullius in libro de of-
ficijs. q. Prima quidem adolescentis cō-
mendatio proficiscitur a modestia. dein
de pietate in parentes. in suos beniuole-
tia. De hinc etiam facile in optimā par-
tem cognoscitur. si ad viros sapientes et
claros ac bene consulentes reipublice se
contulerit. et cum eis assidu⁹ sit. hec Tul-
lius. Qui cōsonat. et ill⁸ Ecd. vij. In mul-
tiudine presbyteroz. id est. seniorū pru-
dentiū sta. et sapiētiē illorū ex corde con-
iungere. ut omnem narrationem dei pos-
sis audire zc. Super hoc et dominus ex-
emplum p̄ebuit adolescentibus quādo

duodennis sed sit in medio doctorum. nō
quidem docens sed audiēs et interrogās
ut legitur **Luc.** ii. Unde dicit beatus
Bern. in quodaz sermone. O humilitas
virtus christi. q̄stum cōfundis superbiā
noſtre vanitatis. paruz aliquid scio. vel
potius mihi ſcire videoz. et iam ſimile nō
poſſum impudenter et imprudēter me in-
gerens et oſtentans promptulus ad lo-
quendum. velox ad docendum. tardus
ad audiendum. Christus cum tanto tē-
pore ſilebat. cum ſeipſum abſcondebat.
nunquid in anem gloriā timebat? vtq;
ſed nobis non ſibi. hec **Bern.** At vero
quia pauci mores habent predictos ſci-
licet expressos in verbis **Tullij**. idcirco
plurimi admonitionibus et increpationi-
bus et correctionibus in eis debent for-
mari. Juxta illud **Virgilij** in georgicis.
libro. iii. Mortare viamq; iuſſe domā-
di. dum faciles animi iuuenium dum mo-
bilis etas. Ut enim ait Aristoteles in li-
bro. i. Ethicoz. Differt non parum ſic
vel ſic affueſci a iuuentute. Et **Salomō**
Proverb. xxij. Proverbium eft adolescenti-
ſens iuxta viā ſuam etiā cū ſenuerit nō
recedet ab ea. Unde de viro in adolescē-
tia nō crudito. dicitur **Job.** xx. Oſſa ei⁹
id eft. vires anime implebunt vitijs ado-
lescentiæ ſuę. Adolescentiæ vitia vocātur
oſſa quib⁹ etas illa eft prona. maximeq;
luxuria et laſciuia. De quibus ait **Tulli**
in libro de ſenectute. Adolescenti pro-
bo. in q̄ eft aliqd ſenile. Et ſi iſta ipſa te-
fectio virium adolescentie vitijs efficitur
ſepius q̄ ſenectutis: Libidinosa enim et
intemperata adolescentia effetum cor-
pus tradit ſenectuti. hec **Tulli**. Unde
de quibusdam effrenata libidine fruenti-
bus dicitur **Naum.** iii. Corruent in cor-
poribus ſuis. propter multitudinem for-
nicationum meretricis ſpecioſe et gratae.
Et vbi **Hiero**. corrument. interpretatur.
lx. ponunt infirmabūt. Propter hec
omnia recte dicitur econtra **Thren.** iii.
Bonum eft viro cum portauerit iugum
ab adolescentia ſua; Itaq; contra

De eruditione

tria predicta vitia adolescentie. tres virtutes precipue in eis sunt formandas. videlicet contra superbam animositatem. humilitas. contra libidinem castitas. contra lasciviam maturitas. **H**umilitas formanda est per abiectionem quantum ad affectum. per consultationem quantum ad intellectum. per subiectionem quam parentibus et magistris ac senioribus exhibere debemus sic dicit **Petr.** i. v. Adolescentes subditi estote senioribus. **H**inc et **Cyprianus** martyr in libro de xii. abusionibus seculi. inter illa ponit adolescentem sine obedientia et dicit: **Sicut in senibus sobrietas et morum perfectio requiritur. sic ab adolescentibus obsequium et subiectione rite debetur. alioquin quomodo in senectute honoratus apparebit. qui disciplina laborem in adolescentia non sustinuerit:** hec **Cyprianus.** **H**inc et beat **Bern.** in sermone de circumcisione domini: **E**ligat inquit homo fidelis subiectus esse magistro. sub quo voluntas eius frangatur. et obedientie freno concupiscentia reprimatur. **S**icutque quod ait prophetas: **I**mposuisti homines super capita nostra. **N**ec est dignandum seruo quod precessit in domino. siquidem non est seruus maior domino suo. **J**esus uanquam cum iam etate et sapientia apud deum et homines crevisset. cum iam duodenis in hierusalem remansisset a beata virgine et Joseph in medio doctorum audiens illos et interrogans. inuentus descendit cum illis. et erat illis subditus. et tu ergo. propter illum subditus es. **F**ormanda est etiam per consultationem qua debent a senioribus et magistris consilia requirere. et eis humiliaccescere. sicut illud **Dent.** xxxij. **I**nterroga patrem tuum et annuncias tibi. maiores tuos et dicent tibi. **D**icit etiaz **Sidonius** in epistolari suo libro. iij. **Q**uod plurimum laudis inuenies moribus suis applicant vel acquirunt quotiens de negotiorum meritis ambigentes ad peritorum psilia recurrunt. **P**ropter humiliatis eius defectum amilis **Robo-**

am filius Salomonis pro maiori parte regnum. ut legitur. iii. **R**eg. xij. **D**ereliquit enim consilium senum. et abhiovit adolescentes qui nutriti fuerant cum eo et assistebant illi. ac de consilio eorum rouit aggrauare ingum super populum: et ideo decem tribus recesserunt ab eo. **U**nde dicitur de **Salomone** **Ecc.** xlviij quod dereliquit post se immunitus a prudenter **Roboam**. qui auertit gentem consilio suo. **H**inc etiam dicitur in eodem. x. **S**edes ducum superborum destruxit deus. et sedere fecit mites pro eis. **S**imiliter castitas per alia duo formanda est. scilicet per verecundiam et sobrietatem. **E**t hoc contra duo mala quibus periclitatur castitas scilicet etatis feruorem et vite voluptatem. **N**am de adolescentie feruore dicit **Hiero** ad **Furiā** de seruanda virutate. **N**on ethne ignes non vulcania tellus. non vesuvius et olympus tantis ardoribus estuant ut inueniles medulle vieno plene et dapibus inflammantur. **H**uc ardorem moderatur verecundia que pacitati est contraria. **N**am ardore luxurie estuentes solent esse procaces ad rogandum vel etiam rapiendum mulieres. verecundia vero utrumque cohabet. de quo dicit **Seneca** **Lucilio**. **V**erecundia bonum in adolescentie signum est. **H**inc et **Ambro** in libro de officijs. j. **S**icut in senibus inquit grauitas et in inuenib; alacritas. sic in adolescentibus verecundia velut quadam naturae dote commeditatur. **H**ec in ipso corporis motu gestu et incessu tenenda est. **H**abitus enim mentis cernitur in statu corporis. et vox quedam est animi corporis motus. **I**n ipso quoque corporis decoro verecundia plus eminet. ita tamen ut ipsum decus non sit effectum. sed naturale simplex. neglectum potius quam expetitum. **S**ane siquid in natura vita est. ars emendet. hec **Ambro**. **D**e vite voluptate in cibis et potibus assimilibus. dicit beatus **Bern.** **Q**uod periclitatur castitas in deliciis. sicut et pietas in negotiis. Ideo dicit **Hiero** ubi supra

Filiorū regalium

ccxxix

Quicquid seminariū est voluptatum venenum puta. Ribil enim sic inflamat corpora. membraq; titillat genitalia sicut cibus indigesus. ructusq; convulsus. Idē. Ventre cibo distentum et vini potationib; irrigatū voluptas genitalium sequitur. et per membrorum ordinem ordo vitiorū est. Hanc voluptatem moderatur sobrietas. de qua dicitur ad Litterū.ij. Juuenes hortare ut sobrij sint. Deniq; maturitas similis per duo formanda est. scilicet per grauitatem et taciturnitatem. Et hoc contra duo malā que sunt in lascivia. scilicet insolentia gestuum et levitas verborum. Est enim grauitas virtus qua quis actionum ac motuum suorum impetus regens ac moderans ad competentem moram. et maturitatem reducit. Unde ps. In populo inquit graui laudabo te. Et hoc multū decet adolescentes. ut qd in senibus est ex debilitate sit in eis ex virtute. iuxta illud Cullij in libro de senectute. Adolescentem inquit probō. in quo est aliquid senile. Hinc et Ambrosius super Beati immaculati. Etatis inquit maturitez precurrit quisquis in adolescentia positus senilem grauitatem induit. et iuueniles animos veterana quadam continentia regit atq; componit. Huius grauitas vel maturitas est in eis quasi auctoritas. Unde apostolus scribit Thimotheo: Nemo adolescentiam tuam contemnat hoc est. talem te exhibe ut nemo propter gratiam illam audeat te contēnere. Hinc et Hiero? Repociānum super hoc commendat scribens ad Heliodorū. Ne pocianus inquit iuuenis curam habuit ut nullam in se daret fabulam rumoris obsceni. ut qui mordebantur ad eius etatē. supererent ad continentiam. hilariatatem frontis temperabat grauitate morum. ut in risu gaudium intelligeres non cachinnū. hec Hiero?. Porro maturitas est virtus qua cum quadā animi fruictuosa quiete quis a verbis non soluz fe-

dis aut superfluis. sed etiam utilibus se temperat. iuxta illud ps. Obmutui et humiliatus sum. et silui a bonis. Hoc qd maxime decet adolescentem ad reprimendum in eo garrulitatem atq; presumptionem. Unde dicitur Ecc. xxiiij. Adolescentis loquere in tua causa vix cū necesse fuerit. si bis interrogatus fueris habeat caput responsum tuum. In multis esto quasi inscius et audi tacēs. et simul et querens: In medio magnatorū non presumas. et ubi sunt senes non multū loquaris. Hinc et exemplū de christi adolescentis taciturnitate induxit pauloante. Sicut ergo dicit Ambro? ubi supra. Duntas in adolescente viget. dum sanguis estuat. dum debilitas ignoratur. dum leticia frequentatur. grādis morum est assuefacienda maturitas. quo natura vincatur. Et huinsmodi mores dilexisse videtur dominus in adolescentē illo. de q; dicitur Math. x. Jesus autem intuitus eum dilexit illum. Ieruz nullus pōt ad hoc veracit̄ informari vel reformari nisi custodiendo et implendo mandata dei. iuxta illud ps. In quo corrigit adolescentem viam suam. in custodiēdo sermones tuos. In hoc autem defecit idem adolescentis qui auditō consilio domini de omnibus pro ipso relinquendis abiit m̄ḡres. Erat enī multas possessiones habens. sicut legitur ibidem. Non ergo custodit illud preceptum domini. qd habetur Luc. xij. Vide et caue ab omni anaritia ēt. Porro ad informationem morū in adolescentia. multum valet triplex memoria. scilicet senectus. et mortis. et futuri iudicij aduentus. Senectutis inquā quia tunc non potest homo de facili mores nouos et iusuetos induere. sicut nec se nec equus freno assuescere. Unde Seneca Lucilio. Iuueni inquit est parendū. seni vtendū. Hinc etiā Ecc. xv. dicitur. Que in iuuentute tua non p̄gregasti quomodo iuuenies in senectute tua? Ideo optimū est deo in iuuentute seruire

De eruditione

ac mores bonos induere. qd est hostiam
deo fortē ac pingue offerre. Alioquin
ut legitur Malach. i. Maledictus do-
losus qui habet masculum in grege suo
et votum faciens immolat debile domi-
no. Nam ut dicit Ambro⁹ vbi supra.
Quid potest habere laudis. si corp⁹ vo-
luptatibus effetū. et iam senectutis gelu-
frigidum ad sera devotionis officia de-
posito iam seniorum vigore conuertat?
Non est enim corona nisi vbi fuerit diffi-
cilius lucta. hēc Ambrosi⁹. Et vtqz cum
nemo possit duobus dominis seruire.
multo melius et utilius et honestius ē ho-
mini priores annos suos cōsumere in ser-
uitio dei qz in seruitio mundi vel carnis
vel diaboli. Vñ Salomon Proverb.
v. Ne des inquit alienis honorem tuum
et annos tuos crudeli. scilicet diabolo. ne
forte implentur extranei viribus tuis. et
labores tui sint in domo aliena. et gemas
in nonissimis. quando consumperis car-
nes tuas et corp⁹ tuū. Et dicas: Cur te-
testatus sum disciplinam. et increpationi-
bus non acquieciit cor meū? Nec audi-
ui vocem docentium me et magistris nō
inclinaui aurem meam. Honorez vocat
vel divinam imaginem vel iuuentutis
florem vel etiam gratiam baptismalem.
Quem iuuenis vendit. dū eum pro pec-
cati voluptate exponit. Hicqz viribus
eius. id est. operibus virium anime et cor-
poris implentur extranei. id est. delectan-
tur et satiant demones a vita eterna alie-
ni. sū illud Quseg. viij. Comederunt alie-
ni robur eius et ipse nesciuit. Et tunc ge-
mit in nonissimis. id est. in senio vel in se-
nectute quando iam p̄ debilitate et in-
suetudine nihil boni p̄t incipere. Ideo
dicit Quidius in libro de arte. iiij. Num
vires anniqz sinū tolerate labores. Iā
veniet tacito curua senecta pede. Vētu-
re memores. iā nunc estote senecte. Sic
nullum vobis tempus abibit iners. Ce-
rūm ut dicit Tullius in libro de senectu-
te In studijs laboribus; et iuuentutis nō

intelligitur quando vel quomodo se
nectus obrepit: Ita sensum absqz sensu
etas senescit. nec subito frangit. sed diu-
turnitate extinguitur. Dicit etiam Li-
bullus libro. iiij. Sepe quidem cani ni-
gros ledere capillos. Hinc et Quidius si-
ne titulo li. i. Labit occulte. fallitqz vo-
lubilis etas. Et celer admissis labit an-
nus equis. Ad hoc etiam est utilis me-
moria mortis. iuxta illud Ecc. viij. Me-
morare nouissima tua. et in eternum non
peccabis. Ut enī dicit Greg. in moral.
libro. xvij. Quæsit carnis substātia testā-
tur sepultra. Nilqz sic ad eius desideri-
um edomandum valet. qz ut quisqz hoc
qd diligit viuuz quale sit mortuum pen-
set. hec Greg. Neqz ho sibi iuuenis blā-
diat de longiori vita. qm̄ i hac vita mor-
tali non potest esse nisi stulta cōfidentia.
Et enim in proslogion dicit Anselm⁹.
Nihil morte certius. sed nihil hora mor-
tis incerti⁹. Et Ambro⁹. Mors est inqz
in iuuenibus in insidijs. que semibus est
in iauis. Unde Seneca ad Luciliū.
Junior inquit es. quid refert. Incertum
ē quo te loco mors expectet. Itaqz tu il-
lam i omni loco expecta. Ideo dicit Tulli-
lius vbi supra. Meditatu⁹ esse debet ab
adolescentia. ne mortem negligamus; si-
ne qua meditatione nemo trāquillo ani-
mo potest esse. cum certissime sit morien-
dum. et quo tempore sit incertū. Hoc est
qd dicit Job. xxxij. Nescio quādiu sub-
sistam. et si post modicum tollat me fac-
tor meus. Hinc etiam dicitur Ecclesia-
stes. ix. Nescit homo finem suum: Sed
sicut pisces capiuntur hamo. et sicut aues
comprehenduntur laqueo. sic capiuntur
homines i tempore malo. cum eis extem-
plo supernenerit. Ideo dicit Tullius in
libro de senectute. Frustra sperat adole-
scens vel promittit se diu victurū: Quid
enim stultus qz incerta pro certis habe-
re? Quid etiam opilla etas multoplu-
res qz senect⁹ habet mortis casus. Faci-
lius enī in morbos adolescentes incidūt.

Filiorum regalium

grauis egrotant. tristius curantur. In hoc etiam melioris conditionis est senex quia qd sperat adolescentis ipse consecutus est. ille vult diu vivere. iste diu vixit. Quāqz mihi quidē nec diuturnum videtur quicqz in quo est aliquid extremū cuz enim id aduenierit. tunc id qd p̄terij effluxit. hoc tantum remanet qd virtute recte factis quisqz psecutus est. Mois etiam contingit adolescentibus aduersitate et repugnante natura. et ideo grauis. senibus vero venit tāqz sponte nulla vi adhibita. et ideo leuis. Sicut ergo poma ab arboribz si cruda sunt vi auelluntur. si materia et cocta decidunt. Sic vis adolescentibus vitam aufert. senibz maturitas. hec Tullius. Propter hec omnia dicitur Ecclesiastes. xq. Memento creatoris tui in die iuuentutis tuę: anteqz veniat tēpus afflictionis tuę: et appropinquet anni de quibz dicas: Nō mihi placent. Anteqz tenebrescat sol et lumē et steler luna. et reuertantur nubes post pluia: qn̄ cōmouebunt custodes dom⁹. et nutabunt viri fortissimi. et ociose erūt molētes ī minuto numero. et tenebrescēt vidētes p̄ foramia. et clandēt ostia ī platea ī hūilitate vocis molētis. et cōsurgēt ad vocē volucis et obsurdescent oēs filie carminis. Excelsa quoqz timebunt. et formidabunt inua. florebit amygdalus: impinguabitur locusta. et dissipabitur capparis zc. Ubi tangunt etiā incōmoda senectudē et afflictio mortis. Porro d tertio. scz de memoria futuri iudicij. Ecclesiastes. xj. postqz dixit Salomon. qz in futuro vanitatis arguentur p̄terita: loquens assertive: statim subiungit loquēs ironice Letare ḡ iuuenis ī adolescētia tua et in bono sit cor tuū in diebus iuuentutis tuę: et ambula ī vijs cordis tui. et ī intuitu oculorum tuorū. et scito qz pro omnibus his adducet te deus in iudiciz. Et quia vicē cordis adolescentis peruersę due sunt ut dictum est supra. scilicet animositas iracunda. et voluptas lascivia. protinus ad-

iungit: Ausfer iram a corde tuo et amore maliciam a carne tua. Malicia siquidem culpe. id ē. voluptas carnalis amorem uenda est per maliciam p̄ce per castigationem carnis. Uxtra illud Ecd. xj. Malicia horū obliuionem facit luxurię maxime.

De institutione coniugalis vite.

Cap XXXVII

Questio. Via vero sicut predictū est in etate adolescētiae maxime ingerere solet auctor cōcupisētiae. regendus est impetus ille connubij legē. iuxta illud apostoli. j. Cori. vii. P̄o p̄ter fornicationes inqz vnuquisqz uxorem suam habeat. melius est enim nubere qz vii. Unde Salomon Proverb. v. Letare inquit cum muliere adolescētiae tuę. id est. cum illa quā in adolescētia tua duxisti. tam caste conuersare. ut aliam non cognoscas ipsa viuente. Vñ et paulopost. Quare inquit seduceris filii ab aliena et foneris in sinu alterius scilicet ei adherendo. cuz tuę proprię inagi possis absqz peccato. Ut enim dicit Aug⁹ in li. ix. super Genesim. Ut ergo sexus propemodū in ruinam turpitudinis recte excipitur honestate nuptiarum ut quod potuisse esse sanis officium etiā sit egrotis remedium. Itaqz iuuenis vel adolescentis qui pro etatis congruentia coniugium initurus est. de coniugalista tu instrēdus est. Et maxime de tribz: videlicet de ducenda uxore. de suscipienda prole. de regimine domus atqz familię. Super primo in duobus adhibenda est discretio. scilicet in uxori acceptione consideranda sunt duo: scilicet qualis ducatur et qua intētione. Ideo inqz qualis. quia bona uxor. ut dicit philosopbus rara avis est in terris. Unde Salomon Ecclesiastes. vii. Vix inqz vnu de mille repperi. mulierem ex omnibz nō

De eruditione

inueni. Ideo dicit Proverb. xix. Domus et diuitiae dantur a parentibus a domino autem proprie vxori prudens. Et in eodem. xxxi. Mulierem fortem quis inueniet procul et de ultimis finibus precium ei? Propter hoc etiam dicitur in eodem xviii. Qui innuenit mulierem bonam inuenit bonum. scilicet quod rarum est et carum. Ideo merito reputanda est inuentio recteque in eligenda uxore diligens adhibenda est prouisio. ne contingat errare in eo quod postea non possis emendare. Nam ut dicit Theofrastus in aureolo. Nulla est uxoris iam coniuncte probatio. sed qualis cumque obuenienter est habenda. et iugiter retinenda. etiam si iracunda. si fatua. si deformis. si superba. si fetida. Et ut dicit Fulgentius in libro nicologiarum. s. Sicut nihil benigna utilius coniunge. sic nihil infesta crudelius muliere. quantum non sapiens pro viri salute suaz opponit animam pignori. tantum maligna ad mortem mariti. etiam vitam suam reputat nihil. ergo coniunctus quanto est iure coniuctior tantum est ad mortem dulcedine mellea aut felle malitię toxica: Est quippe aut perniciue refugium aut perhennie tormentum. hec Fulgentius. Bona siquidem uxori virum mitigat iratum. et ideo proprie dicitur mulier quasi molliens herum. Unde dicitur Ecd. xxvij. Gratia mulieris sedule delectabit virum suum. et ossa ipsius impinguabit. Errante quoque corrigit. et anerum a deo conuertit. iuxta illud apostoli. j. ad Cor. viij. Sanctificatus est vir infidelis per mulierem fidelem. Super hoc in beata Cecilia habetur exemplum. quod sponsata mox sponsum conuertit ad christum. Unus de tali dicitur Proverb. xij. Mulier diligens corona est viro suo. Et quoniam hec et alia plura bona facit uxori bona marito. ideo dicit Ecd. xxvij. Mulieris bona beatus vir. Et p. Pars bona mulier bona. Ecce vero dicit alibi scriptura. Tria expellunt hominem de domo. sumus stillicidi

um. et mala uxor. Hinc et Ecd. xv. dicit Commorari leoni et draconis placebit quod habitare cum muliere nequam. Considerandum est etiam qua intentione ducenta sit. ut videlicet non causa luxurie sed prolis procreandae. vel fornicationis evitande. Ut enim dicit Aug. in libro de bono coningali. Decus conjugale castitas est procreandi. ac fides reddendi carnalis debiti. Super hoc exemplum habetur in Tobia inniore: cui dictum est ab angelo. sicut legitur Tobie. vij. Si qui coniugium ita suscipiunt. ut dum a se et a sua mente excludant. et libidini sue vacent. sicut equus et mulus in quibus non est intellectus. in his habet potestatem demonum: Tu antem cum acceperis eam per tres dies contines esto ab ea. Et post ibidem. viij. legitur unde Tobiam in oratione sua dixisse domino: Tu sis domine quia non luxurias carisa accipio sororem meam. sed sola posteritatis dilectione in qua benedicatur nomen tuum in secula seculorum. Similiter in uxoris cohabitatione duo sunt attendenda. scilicet qualiter diligenda sit. et qualiter tractanda. Diligenda est enim pudice tanquam uxori. non tanquam adultera. sicut alias dictum est supra: Juxta illud Sexti pythagorici in sententijs. Adulter inquit est in uxore propriam amator ardenter. In aliena quippe uxore turpis est omnis amor in sua minus. Super hoc narrat exemplum Hieronymi contra Iouinianum. Refert inquit Henerca se cognouisse quendam hominem ornatum qui exituras in publicum fascia uxoris pectus colligabat. et ne puncto quodem horum presentia eius carere poterat. Potionem quoque nullam nisi tactus alterius labris vir et uxori haurebant. et alia non minus inepta in quod impronudavitis ardoris amoris erumphebat faciebant. Origo quidem amoris honesta erat. quia scilicet coniugalis. sed magnitudo deformis. Nihil autem causae

Filiorum regalium

interest ex q̄ honesta tam quis insaniat. Sapiens ergo iudicio debet amare con-
tingem nō affectu. Nihil enim ē fedius q̄
vix ēamare quasi adulteraz. H̄o rem
improbam. idem illis pudicitiam p̄cipi-
piunt qui et auferunt. Itaq̄ cito eiusmo-
di nuptias soluit sacetas. hec Piero.
TRACTARE quoq; debet eam hono-
rifice et castè. sicut illus apostoli Ad. xii.
Honorable sit connubium in omnib;
et honorabile sit immaculat. Honorifice inq; debet illam tractare scilicet ut non habe-
at illam vilem q̄i famulam. sed honorabilem
quasi sociam. Propter hoc enim
dicitur mulier non facta esse de capite vel
pedibus viri. sed de latere ut per h̄ detur
intelligi qđ nec domina nec ancilla sed
socia debet esse. Castè quoq; debet illā
tractare scilicet ut nec loco nec tempore
nem modo indebito velit cum ea carnalē
copulam exercere. Vnde dicit Petrus in
iij. Viri cohabitare vxoribus vestris
sunt scientiam quasi in infirmiori vasculo
muliebri impertinentes honorem tanq; et
coheredibus gratiæ vestre. Secun-
do iquo debet instrui scilicet de prolis
susceptione: sciendum. qđ ad hoc p̄cipi-
pue debet tendere et in eius acceptione et
in eius carnali cohabitatione sicut dictū
est supra de Thobia iuniore. quoniam
hec prima et precipua fuit causa in matri-
monij institutiōe. scriptura dicente Seni.
p. Vasculum et feminam creavit eos.
benedixit illis Deus. et dixit: Crescite et
multiplicamini et post in sequenti ca.
Non est inquit bonum hominem esse so-
lum. faciamus ei adiutorium simile sibi
scilicet ad procreationē liberorum. Itaq;
sicut dicit Aug. contra Faustum. Lex
eterna conservando naturali consulens
ordini non ut faciande libidini seruatetur
sed ut saluti generis prospiciatur ad prole-
tantummodo propagandam mortalis
carnis delectationem dominatu ratiōis
in cōcubitu sinit relaxari. Vnde et Abra-
am naturę ordinem seruans etiam cum
ancille commisceret. nihil aliud agebat

nisi ut homo nasceretur. hec Aug. In
prole ḡ sicut dicit idē Aug. sup Bene-
sim. recte attenditur ut amanter susci-
piatur. benignè nutritur. religiose edu-
cetur. De dilectione bonę vxoris et plis
intelligitur illus Salomonis Proverb.
v. Cerna charissima et gratissim binnu-
lus. hoc est: Illa coniux charissima tibi
habeatur que sic fornicatores sicut cer-
ua serpentes prosequitur. et filius ex il-
la natus castitatis amator sit tibi grati-
simus. qui ad modum binnuli ad bona
est agilis vīsu fidei prospicax. & tutu va-
rietate distinctus. De his autem ac ce-
teris que pertinet ad bona coniugij ple-
niss dictum est superius in secundo hui
operis libro ubi actū est de reuerētia hu-
iis sacramenti. Porro de tertio in
quo debet adolescens nupturus instrui.
hoc est de regimine domus ac dispensa-
tione familij suę. personarum ac rerū fa-
miliarum; ante omnia sciendum. qđ bo-
nus paterfamilias domum suam totaq;
familiam suis vtiq; bonis moribus et ac-
tibus potiusq; varijs ac preciosis mate-
riebus aut speciebus illustrat et ornat. si-
cut etiam ex phoz dictis liquido cōstat
Verbi gratia. Tullius de officijs li. j.
Ornāda est dignitas domo. non ex do-
mo tota dignitas q̄renda est. nec domo
dñs. sed domino domus honestanda est
Item Seneca in libro de. iiiij. virtutibus
cardinalibus. Nec dominum velis esse
notum a domo. sed domum a domino.
Idem ad Luciliuz epistola. v. Qui do-
mum intraverit nos potius miretur q̄
supellectilem nostram. Magnus ille est
qui fictilibus sic vtitur quomodo argen-
to. nec ille minor est qui sic argēto vtitur
quomodo fictilibus. hec Seneca. Econ-
tra vero dicit Tullius Salustio. Non
est quicq; turpius domui tuę q̄ tuipse.
Verū ut dicit Valerius maximus li. ij.
Quid prodest foris esse strenuū si domi
male viuit? Quoꝝ enī oga splēdore su-
um p̄cul obtinuisse videntur. eorum di-
gnitatem indignū est ac deformē domi-

De eruditione

collabi. Circa personas debet attendere ut domesticos diligat et promoueat iuxta illud apostoli. i. Thimoth. v. Si quis suorum et maxime domesticorum curam non habet. fidem negavit. et est infidelis deterior. Et illud Ecd. iiiij. Noli esse quasi leo in domo tua. euertes domesticos tuos. Extraneos autem hilariter accurialiter recipiat. In illud apostoli Ro. xij. Hospitalitatē sectates. Et illud Heb. xij. Charitas fraternitatis maneat in vobis. per hanc enim placuerunt quidam angelis hospitio recepti. Hinc et Tullius ubi supra. In domo inquit hominis cari hospites multi recipiendi sunt. et admittenda hominum multitudo cuiusque generis. atque adhibenda est cura largitatis. aliter nimis ampla domus domino fit dedecori. si est in ea solitudo. et maxime si sub alio domino solita est frequenter. Odiosum est enim cum a pretereuntibus dicitur: O domus antiqua. heu quod dispari domino dominaris. Idem in li. iij. Decorum est inquit valde domos illustrium virorum illustribus hospitibus patere. hec Tullius. Et vocantur illustres viri modo divitiis et potentia vel honore seculi prediti. sed magis iusticia et bonitate conspicui. etiam si pauperes sint et abiecti. Unum Lactantius in libro de vere cultu. Non inquit illustribus. id est. divitiis ac potentibus in seculo debet patere domus iusti et sapientis. sed humilibus et abiectis. Nihil enim est a viro iusto faciendum quod non sit beneficium. Beneficium autem si refertur interit ac finitur. hec ille. Qui sonat illud in evangelio. dictum a domino Luc. xijij. Cum facis prandium aut cenam noli vocare amicos tuos neque vicinos divites. ne forte et ipsi reuiniet te et fiat tibi retributio. sed cum facis conuiuum voca pauperes. debiles. cecos. claudos. et eris beatus. quia non habent unde retribuerent tibi. retribueretur enim tibi in retributione iustorum. Denique circa rei familiaris administrationē instruendus est ut res ipsas siue pos-

sessiones temporales sollerter ac fideliter multiplicet. cante conseruet. prudenter dispensem.

De illo qui voluerit continere.

Cap XXXVIII

Dixi si aliquis adolescentium inspiratus a deo volunt continere vel etiam religio nem ingredi. non debet a parentibus prohiberi. In illud Salomonis Proverbi. iij. Noli prohibere bene facere eum qui potest. si vales et ipse benefac. Ut enim ait apostolus. i. Cor. vij. Bonum est homini mulierem non tangere. Et paulopost Volo autem inquit omnes homines sicut meipsum esse. id est. virgines. Sed forte obieciet aliquis sicut refert Hieron. li. j. contra Iouinianum: Si omnes inquit virgines fuerint. quomodo stabit genus humanum. At in qua. Noli metuere. ne omnes siant virgines. quia res difficilis est virginitas. et video rara. Si omnes esse virgines possent. nunquam dominus diceret. qui potest capere capiat. hec Hieron. Illis ergo qui commode valent et volunt continere non expedit nubere sed potius sic permanere. iuxta illud apostoli ubi supra: Bonum est illis si sic permanerint sicut et ego. Et hoc propter duo. videlicet propter gloriam virginitatis. et propter incommoda vita coningalis. Virginitas enim meriti et premij magnam prerogativam non solum habet nunc in nostro testamento. sed etiam habuit quondam in veteri iam humano genere multiplicato. Unum Hieron. ad Eustochium. Olim inquit benedictio sola liberorum erat ubi adhuc orbis vacuus esset. paulatim vero se gete increcente messor immisus est. Itaque virgo fuit Helias. virgo Heliseus. virgines quoque multi filii prophetarum. Hieremias etiam propinquitate uxore prophetice accipe. Id ipsi et alijs propheta loquuntur aplius dices: Tempus breve est. reliquum est ut hi qui habent uxores

Filiorum regalium

sunt tāq̄ nō habentes. hec Hieronym⁹.
Sic Joseph ⁊ beata virgo se habuerūt
 qui licet matrimonio coniuncti tamē vir-
 gines pariter manserunt. **Un** idē Hiero-
 ro contra Heluidū. **Tu** inquit Mariā
 dicas virginē non permanisse: **Ego** mi-
 bi plus vendico etiā Joseph virginē p
 Mariā fuisse ut ex virginali piungio nasce-
 ret filius xgo. et cū Maria xgo pmāsit
 q̄ domini p̄ appellari meruit. hec Hiero.
 Johannem quoq; p̄ ceteris aplis
 dilectum volentez nubere dominus vo-
 cauit de nuptijs. ut ipsum virginem vir-
 go sequeretur ac prerogatiā acciperet
 in premio virginitatis. de qua scilicet p̄-
 rogatiā plenius dicetur infra. **Por-**
ro incōmoda nuptiarum multa sūt
 ⁊ a multis bonis impediunt. **Primo**
 quidem a seruitio dei propter sollicitudī-
 nem seculi. iuxta illud apostoli. j. Cor.
 vii. Qui sine uxore est sollicitus est q̄ sūt
 domini. quomodo placet deo. Qui aut̄
 cum uxore est sollicitus est que sūt mūdi
 ⁊ diuisus est. Propter hoc etiā in occi-
 dentali ecclēsia ministri in sacris ordinib;
 constituti prohibentur nubere. vt
 dei seruitio libere possint vacare. De
 hinc etiam impedit a studio sapientiæ. p
 pter qd̄ ⁊ antiqui ph̄i maluerunt contine-
 re q̄ nubere. **Un** Hiero⁹ contra No-
 ninianū. Epicurus etiam inquit volup-
 tatis assertor raro dicit sapiētibus inēn-
 da esse coniugia. quia multa nuptijs ad-
 mixta sunt icōmoda. Graue quoq; esse
 viro sapienti venire in dubium vtrum
 bonam aut malam ducturns sit. Fer-
 tur ⁊ Aureolus theophrasti liber de nu-
 ptijs in quo querit. an viro sapienti vx-
 or ducenda sit: Et cum definisset si pul-
 tra esset. si bñ morigerata. si honestatis
 parētib;. si ipse quoq; sanus ac diues sit
 sapientem. aliquā matrimonium inire sta-
 tim intulit. hec rara in nuptijs vniuersa
 concordare. Non enim inquit igitur vx-
 or ducenda sapienti. **Primum** enim ex
 patet impediri studia phie. nec posse
 quēq; libis ⁊ uxori part⁹ inseruire. **Mul-**

ta etiam posse que matronarum vſibus
 necessaria sunt. aurum videlicet gemmę
 variaq; supplex. ac preciosę vestes. **De-**
 inde per totas noctes contra virum gar-
 rule questiones. illa quidez in publicum
 pcedit ornatior. hec honoratur ab om-
 nibus. ego in puentu fēminarum misella
 despicio. **Cur** aspiciebas vicinā? **Quid**
 cum ancillula loquebaris. de foro veni-
 ens quid attulisti? **D**eniq; alterius amo-
 rem suum odium suspicatur. **A**ttēden-
 da est semper ei⁹ facies. ⁊ pulcritudo lau-
 danda. ne si alteram aspiceris se estimet
 displicere. **N**ocāda est domina. celebrā-
 dus natalis eius. iurā dñi per salutem il-
 lius. ⁊ ut sit superstes orandum. honorā-
 da nutrix eius ⁊ gerula. seruus. patronus
 ⁊ alumnus ⁊ formosus ascela ⁊ procura-
 tor calamistratus sub quibus nominib;
 adulteri delitescunt. **S**i totam ei domū
 regendam commiseris seruendum est.
Si aliquid arbitrio tuo reseruaueris fi-
 dem sibi haberi non putabit. ⁊ in odium
 vertetur ac iurgia. ⁊ nisi cito consulueris
 an⁹ venena parabit. **A**urifices ⁊ institu-
 tores sericarum vestium si intromiseris
 periculum est pudicitię. **S**i vero prohi-
 bueris iniuria suspicionis. **V**erū quid
 prodest etiam diligēs custodia cum vx-
 or sernari impudica non possit pudica
 non debeat. **I**nfida enim custos est ca-
 stitatis necessitas. **E**t illa vere pudica di-
 céda est cui licuit peccare & noluit. **P**ul-
 cra cito adamatur. feda facile p̄cupiscit.
Difficile custodit qd̄ plures amāt. **M**o-
 lestem est possidere qd̄ nemo habere di-
 gnetur. **M**inore tamē miseria deformis
 habetur q̄ formosa seruatur. **N**ihil tu-
 tum est in quo totius populi vota suspi-
 rant. aliis forma. aliis ingenio. ali⁹ fa-
 scenninis. aliis liberalitate sollicitat. ali⁹
 quo modo expugnatur qd̄ vndiq; laces-
 situr. **S**i propter dispensationē dom⁹
 ⁊ lāguor⁹ solacia ⁊ fugam sollicitudinis
 ducit uxores. multo meli⁹ seruus fide-
 lis dispēsat obediens auctoritatī dñi. ⁊
 dispositiōi ei⁹ obtēperās. q̄ uxor q̄ i eo

De eruditione

se estimat dominaz si aduersus viri faciat voluntatem. id est. qd placet non qd inbetur. **A**ssidere aut egrotati magis possunt amici vernule beneficis obligati qz illa que nobis imputet lachrymas suas et hereditatis spe vendat in gluuiem. et sollicitudinem iactans languentis animum conturbet. **N**isi languerit coegrotanduz est. et nūqz ab eius lectulo recedē dum. **A**ut si bona fuerit et suavis vxor q tamen rara avis est. cum parturiente gemimus. cuz periclitante torquemur. **S**a piens autē nūqz solus esse potest. habet enim secū omnes quicqz sunt. quicqz fuerūt boni. et animū coz quoqz vult transfert. **N**unqz minus solus erit qz cū solus fuerit. **D**orro causa liberorū vxore ducere. ut vel nomine nostrū non intereat. vel habeamus senectutis p̄sidia. et certis utamur hereditib⁹ stolidissimū est. **Q**uid enim ad nos pertinet recedentes e mūdo si nomine nostro aliis nō vocetur. cum et filius non statim patris vocabulum referat. et innumerabiles sint qui eodem appellantur nomine. aut que senectutis auxilia sunt nutrire domi qui aut prior te forte moriatur. aut peruersis moribus sit aut certe cum ad maturam etatem veniret tarde ei videaris mori. **H**eredes autē meliores et certiores sūt amici et ppinqui qz iudicio eligas qz qz velis nolis habere cogaris. licet certa hereditas sit. **M**elius est dum viuis bene vt substantia tua qz tuo labore quesita in incertos usus relinqueret. hec et huiusmodi **T**heofrastus differens quem non suffundat christianorum quorum conuersatio in celis est. **C**icero quoqz rogatus ab **H**ircio ut p⁹ repudium **L**erentie sororem eius duceret. omnino facere supersedit. dices se uxori non posse et p̄bie pariter operam dare. **G**eorgias rhetor librum pulcherrimū de concordia grecis tunc inter se dissidentibus recitauit Olympie. **C**ui **M**elacius inimicus eius. hoc vobis iquit de concordia precipit qui se et uxorem et ancillam tres in una domo concordare nō po

tuit. emulabatur quippe vxor eius alie le pulcritudinem. et castissimū virū quotidianum iugis exagitabat. **T**ota deniqz amoris uxorie iselectio apud **P**latonem posita est. et omnia eius incomoda lysias explicat. q non in iudicio sed furore ducat uxor. et maxime uxoris pulcritudinis grauissimus accubet custos. **h**ec **H**iero. **D**orro sicut refert **V**ale rins maxim⁹. **S**ocrates ab adolescēto consultus utruz uxorem duceret. an ab omni matrimonio se abstineret. respōdit: utruz horum fecisset ipsum penitentiam acturum. **N**am hinc te inquit solitudo ibi te orbitas excipiet. **H**inc generis interitus. illic heres alienus. illic perpetua sollicitudo contextus querelarum dotis ex comprobatio affinium grane supercilium garrula soci⁹ lingua. successor alieni matrimonij incertus. liberorum evenitus. **h**ec **V**alerius. Deniqz sicut dicit et **Q**uidius in libro methamorph. I. **I**mminet exitio vir coniugis illa mariti. **F**ili⁹ ante diem patrios inquirit in annos vel honores. **L**ui consonat illud propheticum. Micheg. vii. **A**b ea que dormit in sinu tuo custodi claustra oris tui. quia filius contumeliam facit patri. filia consurgit aduersus matrem suam. nū contra socrum suam. et inimici hominis domestici eius. **H**ec de incommode coningalis vite. propter que multisapientū ut dictum est refugerunt nubere. **V**erū tamen quia difficilis. et ideo rara est sinceritas pudicitie coningalis. in quibusdā et maxime in antiquis patribus apud deum videtur equiparari statui vel merito virginitatis. **A**nde Aug. in libro de bono coningali. Illi inquit etiam si qui forte nunc inueniuntur qui non in connubio querunt nec appetunt. nisi tantum id propter qd nuptie institute sunt coequa ris sanctis patribus non possunt qui operi nuptiali ad propagationē intenti sūt. **I**n istis enim qui nunc sunt carnale est ipsum desiderium filiorum. in illis autem spirituale erat. quia sacramēto illi⁹ ipsi

Filiorum regalium

congruebat. eademq; rena charitatis nūc spūaliter & tūc carnaliter ppter matrē nostrāz bierusalem erant filij propagandi & virtutes qdē aī aliquā i ope patēt aliquā habitu latēt. Quo circa sic nō est impar meritū patietie in Petro q; passus est. et in Iohē q; passus nō fuit. Sic uō est impar continētiē meritū in Iohāne q; nullas expert; est nuptias. & in Abraā qui si lios generauit. Siquidēz & isti? celibat? & illi? p̄nubī christo militauerūt. p̄ distri butione temporū sed cōtinentia Jobes ī opere tenebat. Abraā vero in solo habitu habebat. Res igit; ipsas si cōparem? nullo modo dubitandū est cōtinētiē castitatem esse meliorē q; castitatem nuptiale. Hōies vero cū inter se cōpam? ille melior est qui bonum amplius habet q; alii. Meli? est etiā oīa bona vel minorā tene re q; magnū bonū cuī magno malo habere. Nā & in bonis corporib; meli? ē habere saturam cachei cum sanitatem q; statutam Solie cū febre. hec Aug. Et hec ad p̄fēs de adolescētiū regimine ac di sciplina sufficiant.

De puerib; euacuādis in vi līctate. Cap XXXIX

Olm autē p̄ etatū priorū gradus ad virilē statum accesserint. tūc quidē oportet implere qdē dicit aplus. i. Cor. xiiij. Cū essem parvulus loquebar ut parvul? cogitabā ut parvul?. sapiebam ut parvulus. qnā aut factus sum vir euacuavi q; erāt parvuli. Siquidēm licet in morib; puerorū quēdā sunt laudabilia. & ob hūmitanda plurima inde nihilomin? etiā sūt vitāda. Nam imitanda quidē est in eis innocētia. sī illud apostoli. i. Cor. xiiij. Malitia inquit parvuli estote. sensib; aut pfecti. Imitāda est etiam hūilitas. sī illud verbū dñi Math. xvij. Quicūq; īquit hūllianerit se sicut parvul? iste. h; est maior in regno celoz. Imitāda est itez vite puritas sine castitas. Ob hoc. n. post cōmēdationē castitatis oblati sunt ei par-

vuli & benedixit eis. ut legit; Math. xij.

Doro vitāda sūt in eis ea q; pprie dicunt puerilia. Verbi grā. Mōstruosum est & aboīabile hoīem iam virū vel senez māmillā singere. multoq; magis pueriles mores retinere. Hoc est enī qdē odit dñs sc̄z senē fatuū. vt legit; Ecc. xiv. Hinc etiā dicit; Isaic. lxv. Puer centū annoz moriet. & peccator cētu z annorum male dictus erit. Sicut enim peius est bestia lem esse q; bestiaz. quia bestiam esse est a natura. bestialē ex vitio. sic peius est puerilem esse q; puer. Vñ Seneca ad Lucilium ep̄la. iiij. Lenes inquit memoriam q̄tū gaudiū senseris cū p̄texta posita virilē togā sūpsisti & in forū deductus es. Vñius expecta cū puerilē animū depōsueris. & te in viros phig trāstuleris. adhuc enī nō pueritia. sī qdē ē graui? pueritas remanet. & h; quidē pei? est qdē habēmus auctoritatē senū. sed vitia puerorū. nec puerorū tm sed infantium. Illi leuia bi fallsa formidāt nos. vtraq; hec Seneca. Euacuanda ergo sūt puerilia viro. sicut testat aplus de seipso. videlicet pueriliter loqui. h; est sine p̄meditatiōe ac īdicio & deliberatione. Nam ecōtra dicitur de viro īsto qdē disponit sermones suos ī īdicio. Et alibi. Os īstī ī meditabitur sapiētiā. & lingua eius loquet īdiciū. Item pueriliter cogitare sc̄z de solis p̄sentib; & nō de futuris p̄uidere. īxta illud Deut. xxij. Utinā saperēt & intelligerent ac nouissima prouiderent. Vñ & dicit; Proverb. vij. Vade ad formicam o piger & cōsidera vias eius. & disce sapientiam quę cum nō habeat du cem. nec p̄ceptorem. nec principē. parat sibi īestate cibū. & p̄gregat in messe qdē co medat. Hinc & Ecclesiastes. iiiij. Melior ē puer paup̄ & sapiēs rege sene & stulto q; nescit p̄uidere in posterz. q; & de carcere catenisq; interdum quis egrediatur ad regnum & aliis natūs in regno inopia consumatur. Itēz pueriliter sapere qdē ē temporalia spiritualib; p̄ferre. sicut pueri poma vel huiusmodi minima solent

De eruditione

plusq; hereditatem suā diligere. Unde dicitur ab eodem apostolo. i. Cor. viiiij. Nolite pueri effici sensib;. Tales enim assimilantur Esau qui dedit primogenita sua pro vililenti edulio. sicut legit Gen. xxv. Nec itaq; tria merito se dicit aplus euacuisse scilicet pueriliter loqui cogitare sapere. **P**er hanc puerorū virtutem quedam sunt propria et ob hoc evananda siue vitanda. **T**ertium est stultitia. de qua dicitur Proverb. xxiij. Stultitia colligata est in corde pueri. propter quod ut dictum est dicit apostolus. Nolite pueri effici sensibus. **S**ecundū est imuditia. ut in luto sedere vester deturpare et huicmodi. Sic faciunt viri vel senes in vitiis commorantes. iuxta illud Hier. xlviij. Fertilis fuit Moab ab adolescencia sua et requieuit in fecibus suis. **T**ertium est incōstantia. de qua dicitur Proverb. xix. Puer qui dimittitur voluntati sue confundit matrem suam. Tales sunt qui modo voluntur unū. modo aliud. Et illud Proverb. xix. Vult et non vult piger. Hodie siquidē aggrediuntur viam paradisi. cras viaz inferni. una die edificant. una die destrunt. iuxta illud horatij in libro epistola ad perit quod nuper omisit. Estuat et vite disconuenit ordine toto. Diruit edificant multat quadrigata rotundis. Hoc est quod dicit Salomon Proverb. xv. Cor stultorum dissimile erit. sibi ipsi. Ideo dicit Cato Sperne repugnādo tibi tu cōtran̄ esse. Conueniet nulli qui secum dissident ipse.

Quartū est inuercundia. qua scilicet pudenda sua denudat. et similia. Sic faciunt qui peccata sua pudenter publicat. Et illud Isaie. iiiij. Deccatum sunt quasi sodoma predicatorum. nec abscondentur. **Q**uintum est puerilis amor quo concupiscere solent pulchra etiam nocua ut carbonē ardente. vel gladii et similia. Sic faciunt qui pulchritudine carnalem vel mundanam videntes statim concupiscunt. non attendentes. quod ait Hieron. species mulieris est quasi gladii igne-

us. iuxta illud Ecd. ix. Propter speciem mulieris multi perierunt. et ex hac concupiscentia quasi ignis exardescit. Hinc et illi seni dicunt malorum inueterato. dicitur Daniel. xij. Semē Chanaan et non iudea. species decepit te. et concupiscentia subuertit cor tuum. Ideo dicit Salomon Proverb. j. Usqueq; parvuli diligitis infantiam. et stulti ea que sibi noxia sunt cupiunt. et imprudētes odibunt sciētiam. Et Seneca ad Luciliū epistola. xxxvij. Numera inquit annos tuos et pudebit ea velle quod puer volueras. Hinc et Martialis coquus. Hoc inquit nostri male computantur anni. Infantes sumus et seni videam. Non habere sed valere vita est. **S**extus est puerilis timor quo timet etiam falsa plus quam vera. ut socios larvatos plus quam malignos. et leuia magis quam grauia. ut virginem matris plus quam gladium hostis. Sic et illi faciunt qui vanitatem diligunt. Nam ex amore vano sequitur vanus timor. Et illud ps. Posuisti firmamentum eius fortitudinem. Unū et alibi. Illic enim inquit trepidauerunt timore ubi non erat timor. **C**ōtra quod dicit Esa. viij. Timorem eorum ne panicatis. sed dominus exercituum ipse sit paucorū vester. et ipse timor vester. Et iterum. li. Nolite inquit timere opprobriū hominum. et blasphemias eorum ne timeatis. Sicut enim vestimentum sic comedit eos vermis. et sic lanam sic devorabit eos tinea. Et iterum. Quis tu inquit ut timeres ab homine mortali. et a filio hominis qui quasi fēnū ita arescit et oblitus es domini factoris tui. **Z**. Hinc etiā Mathathias filios suos exhortās. j. Machab. ij. A verbis inquit viri peccatoris ne timeritis quod gloria eius sterius et vermis est. hodie extollit et cras non inueniet. Et dominus in euāgelio Math. x. Nolite inquit timere eos qui occidunt corpus. animā autem non possunt occidere. sed potius eum timere qui potest animā et corpus perdere in gehenam. Et reuera quia non timent ubi maxime est timēdū: recto iudicio sequitur ut timeant ubi non

Filiorū regalium

est timendū. Unde pbs. Deū inquit tū me & omnia quæ timebūt te. at omnia timēbis si deum nō timueris.

Quare p̄terita debet recolare & p̄sentia attendere.

Cap XL

DEniqz quia vir a virtute nominat. qui ad etatē virilem accedit. studeat esse qd dicitur. Nam ut legitur **Esaie. xij.** P̄ciosior erit vir auro. Et qm̄ etas illa fortior est ceteris. & inter pueritā & seniū velut i meditullio. ut sit animal oculatum intus & an & retro. debet p̄terita recolere. futura prouidere. ac p̄sentia nihilominus attendere. iuxta illud **Henece in libro de virtutibus.** Tribus inquit temporibꝫ animi tuus dispensemur. p̄sentia ordinata. futura p̄uide. p̄terita recordare. Hinc ē etiā illud **Deut. xxxij.** Utinam saperet & intelligerent ac nouissima prouiderent.

Recolat ergo p̄terita sc̄z mala & bona. sine miseras & bñficia. Miseras inc̄qz penarū & etiā culparū. Nā vtraqz misera sc̄z p̄gn̄ & culpe initii habet ab ipsa hominis origine. Idcirco vir nobilis ad repressionem elationis ex ipsa nobilitate surgentis recolat originis p̄prie miseras & immūdiciam. exemplo sapientis in li. sapientie. vii. dicentis: **S**um quidē & ego mortalis homo similis omnibus & ex genereterno illi qui prior factus est. & in ventre matris figuratus suz caro. decem mensū tēpore coagulatus sū in sanguine ex semine hominis & delectamēto somni conuenientis. Et ego natus accepi cōmūnem aerē & in similiter factā decidi terrā. & primā vocē omnibus simile emisi plorans. in inuolumētis nutritus sū & curis magnis. Nemo. n. ex regibꝫ aliud habuit nativitas initii. hec ille. Et in hoc sugillat quorūdū magnatū supbiā. qui nec originē suā nec finem cogitant. sed tm̄ p̄sentem gloriam. Audiāt itaqz qd dīc beatus **Bern.** in libro. i. ad **Eugenii papā.**

Salubris copula ut cum cogitas te sūnum pontificē. attendas pariter vilissimum cinerē. non. quidē fuisse s̄ esse. De niqz si sericaz & gēmas & metalla & hmōi cūcta quibus suffarinatus incedis. veluti quasdam nubes matutinas velociter transeūtes a facie cōsiderationis tuę disipans exufflaueris. occurret tibi homo nudus & paup & miserabilis ac miser. homo dolens qd homo sit. erubescēs qd nudus sit. plorās qd natus sit. murmurans qd homo nat⁹ sit ad labore nō ad honorem. hō natus de muliere & ob hoc cū reatu. breui viuens tēpore. & ob hoc cū metu replet⁹ multis miserijs. & ob hoc cū fletu h̄c te cōsideratio tenet in te. nec te auolare sinit. nec ambulare in magnis & mirabilibꝫ sup te. hec **Bern.** De hac quoqz originis hūanḡ miseria dicit **Aug⁹. in li. de ciui. dei. xxj.** Quis non exborreat & mori eligat si ei pponat. aut mors p̄cipie da aut rursus infantia. Que quidē quia non a risu sed a fletu orditur hāc lucem. Quid malor̄ ingressa sit. pphans qdā modo nescies. Solū qn̄ natus est ferūt risisse & **Oroastem.** Nec ei boni aliquā mōstruosus ille risus portēdit. cū luce artium magicarū inuentor. & rex **Bactria.** norum a **Qino** rege assyrior̄ bello superatus sit. Deniqz sicut legit **Ecc. xl.** Occupatio magna creata est omnibꝫ hominibus & iugū grane super filios Adam. a die exitus de ventre matris eoz usqz ad diē sepulture in matre omnī. cogitationes eoz & timores cordis adinuentio expectationis & dies finitionis a p̄sidēte super sedem gloriosam usqz ad humiliatum in terrā & cinerē ab eo q̄vtitur hyacintho & portat coronā usqz ad eū qui cooperit lino crudo. Ecce qd nullus excipit ab illo grani iugo. Qui ergo hec in memoria recolit. miseriā cognoscēs. humilitatez cōcipit. Et sicut mala p̄gn̄ recoleda sūt ad se. humiliādū. sic & mala culpe ad p̄nitēdū atqz dolēdū. sūm illud **Ezechie** qd legit **Esa. xxvij.** Recogitabo inquit omnes annos meos in amaritudine aīe

L

De eruditione

meę in quibꝫ duo genera sūt deſſenda. sc̄ peccata cōmīſſa 7 tēpora p̄dita. **Vñ** beatus Bern. i quodā ſermone. Pax inq̄t placet ei vītē nouitas qui nondū vetera plāgit peccata. s. admissa. 7 tēpus amissū. Itaq̄ peccata recolēda sūt ad curandū 7 emendandū. tēpora vero ad recuperandum. De curatiōe peccatorū dicit Maximian. Nō intellecti nulla eſt curatio morbi. Cōtra vero dicit Seneca Lucilio. Initū ſalutis eſt notitia peccati. Et ſicut vigilat̄is eſt narrare ſomniū. ſic peccata ſua p̄teri ſanitatis eſt in diſciū. Idē in agomēnone. Quē peccasse p̄gnitet pe ne innocēs eſt. Ut autē dicit Aug⁹ in li. de p̄gnitētia. Satisfactio p̄gnitētis ē pec catorꝫ cauſas excidere. nec coꝫ suggestio nibus aditū indulgere. Et ut ait Pro ſper in libro. ij. de vita contemplatiua. Peccatis diſsimilia sūt adhibēda reme dia. ſicut ex diſsimilibus cauſis veniunt ipſa peccata. Si quidem ut dicit Hiero. ſuper Marcum. Quinſq; vulnērī medicina adhibēda eſt ei propria. Nō enim ſanat oculum qđ calcaneum. Jeu nio ſanantur paſſiones corporis. oratio ne vero ſanāde sūt peſtes mentis. Hinc de maligno ſpiritu ab homine expulſo dictuꝫ eſt a domino. qđ hoc genus nō ej citur niſi in oratione 7 ieunio. De tem porum recuperatione. dicit apōſtolus Ep̄b. vij. Redimentes tempus quoniā dies mali ſunt. Hinc 7 Seneca in li. de naturalibꝫ queſtiōnibꝫ. vij. Obiūciat ſibi ſenectus annos inter ſtudia vana cō ſumptos. 7 damaꝫ etatis male exemptę laboꝫ ſartiat. occupationes reddantur patrimonij longe cura ſalvatur. Si enī totus animus vacet 7 ad contemplatiō nem ſui ſaltem in ipſo fine respiciat faciet ac ſibi iſtabit 7 quotidie breuitatem temporis metiens. quicquid amissum eſt diligēti vītē p̄ſentis vīſu recolliget. Fi deliſſimus enim eſt ad honesta transiſtus. Ex penitētia itaq; iuxta poetarꝫ. tollim⁹ ingentes animos 7 maxima paruo tem pore molimur. Faciamus iſgit 7 qđ itine

re fieri ſolet. Qui tardius extimus veloci tate peneſtantes moram festinemus ma gnūq; op̄ absq; etat̄ excuſatione trac te mus. Crescit anim⁹ quotiēſcepti magni tudinē oñdit. 7 cogitat qđiū p̄poſito nō qđtuꝫ ſibi ſuperſit. hec Seneca. Prop̄ hāc tpiſ recuperationem dicit Lullius in oratione de Cathilina. Vultos au diui 7 vidi qui totam adolescentiam vo luptatibus dediſſent ſe ad frugem bona recepiſſe. graues homies atq; illuſtres fuifſe. Debet etiam ut dictum eſt re colere beneficia p̄pterita ad retribuendū maximeq; bñficia dei 7 parentū. Be neficia inq; dei. de qbus dicit beatus Bern. ſup psalmū: Qui habitat. Aga muſ fratres gratias factori noſtro. bene factori. redemptori. remuneratori noſtro. Primum enim qđ nobis p̄ſtit eſt qđ ſumus nos. quoniā ipſe fecit nos. Fe cit inq; 7 fm corpus egregiam creaturam ſed magis fm animam. utputa imagine creatoris. inſignem rationis partitipem ſempiterne beatitudiniſ capacē. Porro fm animū maxime p̄z ceteris admirandam creaturis ſibi coherentem incōpre hēſibili artificio. iuſtigabili ſapiētia cō ditor. Porro i ſecūdo bñficio qđ copi osus. qđ liberaliſſim⁹. qđta nobis largit̄ eſt ad ſuſtentationem. qđta ad eruditio nem. qđta ad cōſolationē. qđta ex h̄iam ad correctionem. qđta etiam ad delectationem; verum hec duo beneficia gratis 7 dupliſt̄ impēdit. hoc eſt ſine merito et ſine labore noſtro. Ceterum o homo in grate ex hocia tertiu opus redēptionis tuę attende. Gratis etiam hoc p̄ſtituꝫ ſed grati qđ ad te pertinet. nō gratis qđ ad illum. Nempe ſalvus factus es. p ni hilo ac certe non de ni hilo. quid ad hoc dormitat affectio? Imo vero mortua eſt illa non dormit que huic beneficio non repondet. que ſe totam in gratiarum actionū 7 vocē laudis non effundit. Itaq; fecit te deus tuus. fecit tam multa p̄pter te. fecit 7 ſeipſum propter te. factus eſt ip ſe caro vna tecum. te quoq; ſecum facit

Filiorum regalium

spiritu vnu. Non recedant quatuor hec a corde non ab ore non a memoria non ab affectione hec Berni. At nos ut id est alibi dicit in eodem tractatu. Non attendimus ut minus attendimus reverentiam presidentis custodiam protegentis beneficia largietis ingratia gratia imo tam multiplicibus gratiis quibus preuenit nos et subuenit nobis. Et nunc quidem per se implet splendoribus animas nostras nunc per angelos visitat nunc per homines instruit nunc etiam per scripturas consolatur et erudit. Quid nos solis nobis non assumus et soli nos metipso negligimus an quia nobis vnde subuenit ideo nobis est dissimilandum imo vero propterea studiosius est vigilandum. Non enim tam magna pro nobis in celo pariter et in terra sollicitudo gereretur. si non magna nobis incumbere necessitas videretur hec Berni. Hoc igitur at tendens quis dicat cum David: Quid retribuam domino pro omnibus que retribuit mihi. Cui scilicet questioni respondeat Micheas. vi. Indicabo inquit tibi o homo quid sit bonum et quid dominus requirat a te. ut facere iudicium et diligere misericordiam et sollicitum ambulare cum deo tuo. **B**eneficia quoque parentum recolere debet ut procreationes educationem eruditionem et huiusmodi ac rependere vicem ut impleat quod dicitur Ecclesiastes. vii. Honora patrem tuum et gemina misericordia ne oblitiscaris: Memento quoniam illi per illos non fuisses et retribue illis quomodo et ipsi tibi. Vix de hac materia plenus dictus est supra. **D**ebet nibilominus attendere presertim videlicet statum proprium et vanitatem rerum temporalium. In statu proprio debet considerare non solum exteriora sed multo magis interiora. Nam ut dicit beatus Berni in sermone de capite ieiuniij. Miser homo qui totus pergit in eo que foris sunt et ignorans interiorum suorum putans se aliquid esse cum nihil sit ipse seducit siquidem in bonis huicmodi. Prete-

rea dicit post. Sicut aqua effusus es et dispersa sunt oia ossa mea. Alius quoque propheta: Comederunt inquit alieni robur eius et ipse nescivit. Attende sollerter homo quid diligas quid metuas vnde gaudeas vel tristis. quia totum cor in his quatuor affectionibus existit de quo prophetaz dominus dicit: Couertimini ad me in toto corde vestro. Quae quidem spiritualis conuersio nequaquam una die valet perfici. Utinam vel in omni vita qua degimus in hoc corpore valeat consummari. Ibi ergo attendenda sunt homini duo scilicet prefectus ne deficiat et defectus ut proficiat. Nam ut dicit beatus Berni. Si prefectum suum homo non intelligit quomodo illo gratias agit. Ideo dicitur. j. Cor. ij. Accepimus spiritum qui ex deo est ut sciamus quem a deo donata sunt nobis. Nam sinefscimus ingratissimus ac per hoc fontem gratiae nobis desiccamus. Ut enim dicit Berni. Ad locum unde exirent flumina gratiarum revertuntur ut iterum fluant. Econtra vero ingratitudo nouera est gratiae siccans fontem misericordie. Magis etiam opus est nobis defectos nostros quam perfectus attendere imo perfectus ut dicit beatus Gregorius oportet quodammodo videndo non videre. videndo scilicet ad gratiarum actionem non videre ad elationem. Unde idem Gregorius in moral libro. xxij. Viri sancti inquit et si intelligendo congaudent muneri largitoris. magnentes tamen considerant debitum operis. More quoque viatorum non debemus aspicere quantum iam egimus sed quantum superest ut agamus amplius bona que nondum fecimus quam ea que iam nos fecisse gaudemus hec Gregorius. Hinc etiam beatus Berni super psalmum: Qui habitat. Hec est utique magna virtus et summa securitas cum et pie vivis et tamquam plus attendis quem tibi desunt quam quem obtinuisse videris. oblitus quem retro sunt et in anteriora te extendens hec Berni. **D**orro de consideratione vanitatis rerum dicit Ecclesiastes. j. Vidi cum etiam

De eruditione

que sunt sub sole. Et ecce vniuersa vanitas. Recte dicunt vanitas. quae nec conseruent plenitudinem continent. nec fulcimentum innitent. nec faciet comedenti. i. prouident. Ideo talium amatori dicitur in ps. Ut quid diligitis vanitatem et que ritis mendacium? Propter hoc igit vanitas attendat ut contemnatur. Nam ut dic Tullius in tusculanario li. v. Non sunt ea bona dicenda nec habenda quibus abundantem licet esse miserrimum. Ceterum ut dicit Seneca Lucilio. Contemnere aliquia oia potest. habere oia nemo potest. Preuis sima igitur ad divitias via per contemptum divitiarum est. Huius vanitatis et glorie mundane contemptum insinuat sapiens. Job. v. Ego inquit vidi stultum firma radice et maledixi pulcritudine eius statim. quod exponebat dicit Gregorius. Stultus firma radice quasi per amena prata ad carcerem peruenit. dum per prospera vite presentis ad infernum tendit. Non nulli vero cum quorundam gloria cernunt. magnum aliquid estimant. sed cum eos morientes aspiciunt quod humana gloria nihil sit cum gemitu fatentur. et dicunt: Ecce quod nihil est hoc. Qui hoc verius dicerent. si cum gloria hominem cernerent. tunc etiam eius interitum cogitantes transirent simul ei potentiā nihil esse sentirent. Unde itaque dicitur: Maledixi pulcritudini eius statim. Ac si dicerebat: Contra stulti pulcritudinem mordere non habui. quia tamen hanc cernerem simul et pugnam sequente vidi. cuiusque potentiam reprobari. Huc usque Gregorius insinuat et vanitatem felicitatis mundane presentem et pugnam sequentem. iuxta illud Proverbiis. xiiiij. Extrema gaudia luctus occupat.

Qualiter etiam futura debet pruidere. Cap. XL I

Oabet etiam pruidere futura. s. mala et bona. Mala ut sibi precaueat. bona ut acqrat. Mala inquit ut senectutem et mortem et gehennam. Memoria siquidem vel prouidentia

istorum omnium vilescere facit ac despici vocationem et palium. Unde de memoria senectus dicit Ecclesiastes. xj. Si annis multis viventer hoc et omnibus his letus fuerit. meminisse debet tenebrosi temporis et dixerit multo. qui cum venerit vanitatis argutie perpetua. De memoria mortis dicit Ecclesiastes. viij. Memorare nouissima tua et in eternum non peccabis. Ut enim dictum est supra iuxta Gregorium. Quae sit carnis substantia testatur sepulchra. Sed multi volunt mortem recolere propter dulcedinem vitae et amaritudinem ipsius memorie. de quo dicit Ecclesiastes. xlj. Quae mors quam amara est memoria tua. hoī invicto et pacē habeti in substantiis suis. viro quieto et cuiusvis directe sunt in omnibus. et adhuc cœlaleti accipere cibū. Porro de memoria pugne gehenalem dicit Job. xxxj. Et ego quoniam recordatus fuero perfume scō. et cōcutit carnē meaz tremor. Ut enim dicit aplius ad Hebreos. x. Horrendum est incidere in manus dei viventis. Dicit enī Hieronimus super illo verbo Isaiae. xxvij. Cum catico non bibet vinum. quod preteritarum delitati recordatio erit materia cruciatuum. Unde et in inferno dicturi sunt. ut legitur Sapientia. v. Quid nobis profuit superbia. aut quod divitiarum iactantia portulit nobis: transire. unt oia illa tacita umbra et ceterum. Qualiter senectus mala sit. i. penaliter. dicit Benedictus pbus. Senectus inquit est tacitum malum. mors viventium. incolumis lagor. spiritus mors. Hic et Hieronimus super Amoris libro. ij. Mala inquit senectus sunt crebrè infirmitates. ocli calligates. tibig lacessetes. detes inter cibos cadentes. Debet etiam dicit Oratius in poetria. Multa senē circumueniunt incomoda vel quod querit et invenit miser abstinet actimet ut. Vnde quod res oes timide gelideque misstrat. Dilator speluncorum iners auditusque futuri. Difficiliter quodlibet laudator epis acti. Se pueri castigator censorum minor. Itē Maximianus. Tu me sola tibi subdis miseranda senectus. Cui cedit quicquid vincere cuncta solet. Stat tremulus dubiusque senex semper malorum. Greduus. et stultus qui facit ipse timet. Laudat

Filiorum regalium

preteritos presentes despicit annos. Hoc tamen rectum quod sapit esse putat. Sed solu-
ctum se indicat esse peritum. Et quod si sa-
piens despiciat ipse magi. Deficit auditor
nec deficit ipse loquendo. O sola fortis
garrulitate senes. Contra hunc malum du-
plex est remedium. videlicet ut contra illud
se premuniat et quantum potest illud diffe-
rat. De primo dicit Seneca Luci-
lio. Juveni est parendum. seni utendum.
Hoc quod dicit Ecc. xxv. Que in iuuen-
tute tua non cōgregasti quod inuenies in
senectute tua? De secundo sciendu-
m quod senectus acceleratur in plurimis quod vi-
ta carnis et animi: Ideoque pro abolitione
istorum potest diffiri. Unum Lullius in libro de
senectute. Sicut inquit contra morbum. sic
contra senectutem est pugnandum. et habenda
ratio valitudinis. Utendum est igitur ex-
citationibus modicis. et tamen cibi ac potus
adhibendum ut vires reficiantur non opri-
mantur. Potest. non exercitatio et tempera-
tia etiam in senectute aliquod pristini robori
coquare. Nec corpori tamen subueniendum est.
sed animo multomagis. Nam quod senes
ant. stultos. credulos. obliuiosos et dis-
solutos. non sunt hec virtus senectutis sed
inertis ignorantie ac somniculose senectutis
Sicut enim petulantia vel libido magis est
adolescentium quam senium. nec tamen omnium adol-
escientium sed improborum: Ita ista senium stu-
ticia que deliratio dicitur. senium est non omnis
sed leuum. hec Lullius. Denique sicut legi-
tur Ecc. xxx. Telus et iracundia minuit
dies. et ante tempus senectam adducunt cogi-
tatus. His etiam consonant medici (ve-
rbi gratia) Rasch in almasote. Sanita-
tem inquit permanere est in motu et quiete in
cibo et potu. nec non et insuperfluitum ex-
pulsionibus mensuram obseruare. domos
et loca cetera in quibus maneri debet tem-
perare. malum etiam accidetibus anno augme-
tum capiat obuiare. animales quoque co-
gitationes refrenare et prouertudines serua-
re. Averina quoque in primo canone medici-
ne dicit. quod sanitas corporis et aetatem simul in
temperantia mortis persistit. Porro de ma-

lo mortis dicit Secundus phus. Mors
est eternus somnus inenitabilis euentus
hominis latro. friga vita. omnis resolutio
Et recte dicit eternus somnus. quod somnus
est mortis imago sicut phus. Dicit
et inenitabilis euentus. quia sicut legitur
in proverbiis sapientum. Homo vita co-
modatus est non donatus. Unum dicit Eccliesiastes. ix. Nemo est qui semper vivat et
qui huic rei habeat fiduciam. Hinc
et in pslogion dicit Anselmus. Nihil mor-
te certius. nihil hora mortis incertius.
Ideo recte quoque dicitur hominis latro:
iuxta illud euangelicum Matth. xxiiij. Si
sciret paterfamilias qua hora fur veniret
vigilaret utique tecum. Et sic latro multimo-
das hominibus tendit insidias. sic et mors
Iuxta illud Statij in thebaide. Mille mo-
dos leti miseris mors una fatigat. Hic
et Prosper in libro. epigrammatum. Ferro
peste. fame. vincis. ardore. calore. Mil-
le modis miseris mors rapit una homines.
Item Quidius in libro. epigrammatum. Occurrunt ait
pereundi mille figure. Morsque minus pro-
longata mors habet. Dicit et omnis
resolutio iuxta illud Quidij in libro. metha-
morph. x. Vix debentur morti pauliusque
morati. Seruit autem citius metu ppteram
ad unam. Ideo sicut legit Ecc. xlj. Ho-
num est iudicium mortis. quia non est pso-
narum acceptrix. Unum Boetius de consolatione. ij. Mors spernit altam gloriaz.
innovavit humile pariter ac celum caput
equaque summis infima. Hinc et Oratio
in libro. carminum. Pallida mors equo pul-
sat pede pauperum tabernas regumque tur-
res. Equa tellus pauperi recluditur re-
gumque pueris. mors ultima linea rerum est
Item Quidius sine titulo. in libro. iij. Sci-
licet omne sacrum mors importuna pro-
phanat. Omnibus obscuras iniicit illa
mannus. Et iterum Claudianus in minori.
loquens ad ipsam mortem dicit: Sub
tua purpurei venient vestigia reges. De
posito luxu turba cum pauperem morti. Om-
nia mors equat. Ideo dicit et Hildebertus
cenomanensis. episcopus. Inter opes et delicias

De eruditione

populiq̄ saniores. **N**oc animo recolat. **S**tua lingua sonat. **M**ors dominū seruo mors sceptrā ligonibus equat. **D**issimiles simili conditione trahens. **I**taq; cōtra hoc malum est duplex etiāz remedium videlicet ut homo mortē ipsam contemnat. et ut contra illam se paret ac munit. **D**e contemptu mortis dicit **Cato**. **F**ac tibi pponas mortem non esse timendam. **Q**uę bona si non est finis tamen illa malorum est. **D**ebet autē contemni ex causa dupli. **P**rimo scz qz inevitabilis est sicut iam superius ostensum est. **V**n de **Seneca** in libro de remedij fortitorum. **S**tultum est inquit timere qd vita re non possis. **A**et **Varro** ad Athenensem auditorem. **A**um natura inquit litigat qui mori graue fert. **D**uplexq; malum est cuz moleste ferimus qd necesse est. **I**deo dicit **Tullius** in libro de senectute. **S**apientissimus quilibet equissimo moritur animo. et ex hac vita discedit tanq; ex hospitio non ex domo. **C**ōmorandi namq; dinerosorum natura nobis dedit non habitnadi. **S**ecūdo contēni debet. quia tolerabilis est. **N**az in se nō est multum dispendiosa. quin etiam plerumq; fructuosa. **D**e primo dicit **Seneca** in libro de naturalibus questionibus iij. **P**usilla res est hominis vita. sed ingens res est contēptus vitę. **H**anc q; cōtempserit securus videbit maria turbari. securus aspiciet horridā faciem fulminantis celi. **Q**uid ad me q; magna sint quibus pereo. ipsuz perire nō magnū est. **P**roinde si volumus esse felices nec hominum nec rerum timore versari. anima inexpedito habēda est. hęc **Seneca**. **D**e secundo scilicet de utilitate mortis est illud. **C**atonis paulo ante positum. **F**ac tibi pponas mortem non esse timendā z̄. **A**tem **Salustius** in cathilinario. **I**n luctu inquit atq; miserijs mors criminum requies est. nō cruciat. **P**orro cōtra mortē duplicit se preparare debet hō scilicet assuēscendo et viaticuz prouiden do. Assuēscendo inquā circa dno scilicet

tribulationibus perferēdis. et carnis voluptatibus remouendis. **D**e primo dicitur in proverbio: **V**ir moritur qui mori non didicit. id est. qui mortis minas que sunt tribulationes sustinere non nouit. **H**inc et **Seneca** ī agamēnone. **O**q; mi serum est nescire mori. **E**contra vero dicit idem **Lucilio**. j. **Q**ui mori inquit didicit non servire didicit. **I**taq; sup̄ omnem potentiaz est et extra omnē. **D**īgītatur ad illum carcer vel custodia vel claustrū valet. **L**iberū hostiū habet. **A**t vna est catena q; nos alligatos tenet. amor scz vite. hęc **Seneca**. **D**e secūda aut̄ scz de voluptatibus remouendis dicit **R**enatus vegetius in libro de re militari. j. **M**ortem minus metuit qui minus delitiam in vita nouit. **H**inc et **Cato** vbi supra. Non metuit mortem. qui scit contemnere vitā. **I**deo dicit **Tullius** in tūsculanario li. j. **T**ota phoz vita vt ait **Cato**. mortis est cōmentatio: **N**am qd aliud agimus cum a voluptatibus corporis et a reipublice negotijs animum se uocamus. maximeq; a corpore abducimus. secūq; esse cogimus. animum autē a corpore secernere nihil alind est q; mori discere. hoc ergo mihi crede cōmentemur. nosq; a corpore leuigam. id est mori consuelam. **P**orro de viatico prouidendo dicitur **Ecc. xxix**. **C**onclu de elemosynam in finu pauperis. q; ele mosyna viri quasi sacculus cum ipso z̄. **H**oc est quod dicit **Ambrosius**. q; sola misericordia comes est defunctoz. **V**n de dicitur **Tobie**. iij. **E**lemosyna ab oī peccato et a morte liberat et non patietur ire in tenebras animaz. **D**e malo gehenne dicit **Hiero** super **Pieremiam**. libro. iij. **M**elius est non esse q; in supplicijs viuere. **A**n scriptum est: **Q**uare data est misero lux vita his qui in amaritudine anime sunt: **Q**ui expectat mortem et non venit z̄. **C**ontra illud quoq; duplex est remedium. scilicet declinare a malo et facere bonum. **D**e pmo de **Ecc.** xxi. **Q**uasi a facie colubri fuge peccatum

Filiorum regalium

Quasi enī rūphea bis acuta omnis iniq̄tas. et plague illius non est sanitas. De se cundo dicit Ecc. ix. Qdīc̄ potest manus tua facere instāter operare. quia nec scientia nec sapientia erit apud inferos quo tu pperas. Et Math. iij. Benimina viperarum quis ostendit vobis fugere a uētura ira. facite ḡ fructū dignū p̄gnitētie. Et post. Omnis arbor q̄ nō facit fructū bonum excidetur et in ignē mittet. hec Iohes baptista. Idem quoq; dicit a domino ī eodē. qđ ibi exponēs Chrysostomus in omel. xxiiij. dicit: q̄ duo mala reprobis sunt p̄parata. videlicet securis et ignis. siue excidiū a regno et incēdium in inferno. Et certe inq̄t maior p̄gna est amissio regni celoꝝ q̄ cruciat ille flammaz. Intolerabilis quidē est geben na. sed tamen si mille ponat aliquis geben nas n̄ibil tale dicit quale est ab illi beate glorie p̄pelli honore. Faciliusq; est mil le fulmina sustinere q̄ vultū illū mansuetudinis ac pietatis plenū. nob̄ tñ aduersantē videre. illosq; toti trāquillitatē oculos nequaq; nos sustinentes aspiceret. hec Chrysostomus. Hinc et Greg. in omel. de decem virginibus. Qui inquit si sapere in cordis palato posset q̄s qđ admirationis habeat. Ecce sponsus venit. porro qđ dulcedinis. et que paratē erant intrauerunt cum eo ad nuptias. postremo quid amaritudinis. clausa est ianna. Deniq; bona futura debet sapiens puidere dupli ratione. videlicet ut ea sollicite cū oī studio ac desiderio querat ut in eorum cōparatione bona presentia despiciat. iuxta illud Greg. Bustato spiritu despīt omnis caro. i. carnalis voluptas. Propt̄ hec oīa dicit Ecc. xj. In die bonorū ne īmemor sis malorū. et ī die malorū ne immemor sis bonorum.

De pueris artuz custodia et absconde
sione Cap XL II

Hec de eruditione filiorū
iuxta illud verbū Ecclesiastici

superi⁹ positū: Filii tibi sunt erudi illos zc. Sequit⁹ de filiis eruditio. de qua ibidē subiūgit. Filii tibi sunt serua corpus illarum. et non ostendas bilarem faciem tuā ad illas. Serua inq̄z corpus illarum in ētate puellari q̄e prona est lasciviz. s. ut nō passim ad choreas vel spectacula vel coniinia euagentur. sed ī domo custodiantur ne vagātes cōcupiscāt iuxta illud Ecc. xlj. Filia patris abscondita est vigilia et sollicitudo eius auferet somnū. ne forte in adolescentia sua adultera efficiatur. et cū viro cōmorata odibil fiat. ne quādo polluatur in virginitate sua et in paternis suis grauida inueniat. ne cū viro cōmorata trāsgrediat⁹ aut certe sterilis efficiatur. s. p ipsi⁹ subtilitas. p̄curationē vel prolis suffocationē vel p̄nimiā concubitus frequentationē. Vñ Hiero ad Eustochiū. Videas inquit plerasq; viduas anteq; nuptas ī felicē conscientiā mētias tm̄ veste. p̄tegere q̄s nisi tumor vteri vel infāti vagitus p̄diderit. erecta cervice et ludētibus pedibus incedunt. Alię x̄o sterilitatē p̄gebent et necedum sati hominis homicidiū faciūt. Nonnulli cum se senserint concepisse de scelere abortina venena meditantur. et frequenter ipse cōmortuē triū criminum reg sic ad inferos perducūt. homicide sui. adultere christi. necedū nati filii patri. cide. hec Hiero. Ceterū ut dīc Ouidi⁹ in li. ep̄laz. Nulla reparabilis arte lēsa pudicitia est. Vñ et legitur in Amos. v. Cecidit non adjicet ut resurgat virgo israel. Et siqdē in paternis suis ut dictū est inueniat grauida. parentibus acq̄rit opprobrium et a viro meretur repudium sibi quoq; legem mortis iudicium. De p̄ dicitur Ecc. xxij. Filia prudens est hereditas viro suo. Nam que confundit in contumeliam fit genitoris. Et recte dicitur hereditas viro. id est. q̄si hereditas sibi data a domino. s. m illud Proverb. xix. Domus et diuitiae dant a parentibus. a domino aut̄ p̄prie vxor prudens Ideoq; diligat eā q̄si bonaz hereditatē

De eruditione

ne dimitit eā nō p̄ mortē. Ecōtrario il
la q̄ cōfūdit eū. s. faciēs eū erubescere p̄p̄
amissū signaculū virginitatis i cōtumē.
lia fit genitor. q. s. eā in domo p̄pria ma
le ac negligenter erudituit et custodiuit.
ideoq; vir eā aliquā nō sine cōtumelia ei
remittit. Et h̄ē secundū. s. a viro repudiū
Vñ de vtricq; ibidē subiungit. D̄rez et vi
rum confudit audax. et ab vtricq; inho
norabit. De tertio. s. morā indicio dicit
Deus. xxij. Si a viro nō est i puella vir
ginitas inuēta. extra fores dom⁹ p̄n̄s ej
ciet. et lapidib⁹ obuet. q; fecit nefphas in
isrl. ut fornicaret in domo p̄n̄s sui. et anfe
res malū de medio tui. D̄cigit oīa de
bet pater carnalis diligēter filię suę. q̄tū
in ipso est p̄cauere. Vñ adhuc ibidem
subiungit. Sup̄ filiā luxuriosā. i. ad luxu
riam. ppter etatis feruorē pronā. cōfirma
custodiā. ne q̄libet faciat te in opprobriū
venire inimicis. et detractione i cūitate et
obiectione plebis. et cōfūdat te in multi
tudine p̄li. Ut. n. dicit **Hiero⁹ ad Sal**
uiniā. Tenera res in feminis pudicitię fa
ma. q̄si flos ad lēnē cito marcessit auram
maxime vbi ad vitiū cōsentit etas. et ma
ritalis deest auctoritas. cui vmbra tuta
men vxoris est. Propt̄ h̄ē etiā inter alias
causas. vt dicit Ambrosi⁹ sup̄ **Lucā li. ij.**
desponsata fuit Joseph virgo Maria
ne temeratę x̄ginitas v̄rere infamia. cui
grauis alius corruptelę videret insigne
p̄ferre. Maluit. n. dñs aliq; de ortu suo
q̄ de m̄ris pudore dubitare. q; sciebat
tenerā esse x̄ginis verecūdiā. et lubricam
pudoris famā. nec putauit ortus sui fidē
m̄ris iniurijs astruendā. nec voluit x̄gi
nibus sinistra opinione viuētib⁹ velamē
excusationis relinq. q; infamata q̄z vide
retur m̄ter dñi. hec Ambrosi⁹. Ideoq;
recte scriptura parētes sollicite filiā x̄gi
nem custodire monet. ac cum disciplina
nutrire. ne lascivie vel voluptati frena re
laxet. vel aliq; occasione sibi atq; parēti
bus causā infamie p̄stet. Hinc etiā dicit
in eodē libro **Ecc. scilicet. xxij.** In filia
nō auertēte se. s. a iuxtenā ac lenonū p̄or

tio firma custodiā ne abutat̄ se. s. fornicā
do. Qā fornicatio ē p̄p̄j corporis abusus
vel abusio. iuxta illud apli. i. Cor. vij.
Qui fornicat̄ in corp⁹ suū peccat. Vel h̄ē
etiā dicit̄ itez **Ecc. xxij.** Filia fatua. i. idī
sciplinata et dissoluta. in deminoratione
fiet. s. honor sui atq; parēti. Sup̄ h̄ē
plum habet **Heb. xxxiiij.** de Diua q̄ vt
videret mulieres regionis egressa ē. et hac
occasiōe a Sichem filio Emor corrupta
est. Talis ē mulier garrula et vaga q̄etis
impatiēs nec valēs i domo p̄sistere pedi
bus suis. s. nūc foris. nūc in plateis. nunc
iuxta angulos insidiās. de q̄ legit̄ **Pro**
verb. vij. Vñ et **Hiero⁹ ad Eustochiu⁹**
Quedā inq̄t sūt q̄ p̄ publicū notabiliter
incedūt. ac furtiū oculoz nutib⁹. adole
scētū greges p̄ se trahūt. et quā pallētē
ac tristē viderint miserā et manicheā ro
cant. Ecōtra x̄go de x̄gine disciplinata
et apocripha. i. abscondita habet exemplū i
btā x̄gine Maria. de q̄ legit̄ **Esaie. vij.**
Ecce x̄go p̄cipiet zc. vbi sicut dicit **Hie**
ro⁹. p̄ x̄gine habetur in heb̄go alma.
qđ grece d̄i apocripha et latine x̄go abs
condita. videlicet q̄nūq; aspectibus viri
patuerit. s. magna parēti diligētia custo
dita sit. Vñ idē **Hiero⁹ in ep̄la ad Oce**
anū. Mariā inq̄t angel⁹ in penetralib⁹
solā nō cū agapeta. i. amasio loquētē in
uenit. et illa virilem introitū formidauit
vnde turbata ē in simone ei⁹. Tu ḡ q̄ for
nax es malitie qđ a viro desideras frequē
tiū salutari? s. **Hiero⁹.** Propt̄ h̄ē etiā
x̄go btā p̄ p̄ceptū abiūt cū festinatione
in mōtana. s. ne publicis aspectib⁹ se ex
poneret. Vñ Ambrosi⁹ sup̄ **Lucā li. j.**
Ingressus ē inq̄t ad eā angel⁹ q̄ solā. s.
quā null⁹ adiret virox reperit i penetrali
bus. hinc et turbata ē in simone illi⁹. Tre
pidare nāq; x̄ginū ē. et ad oēs ingressus
pauē viri. oēsq; virox affat̄ vereri. Di
scant ḡ mulieres p̄positū pudorū imitari.
disce x̄go x̄bor̄ vitare lasciā. Maria
etiā verebat̄ angeli salutationē. et p̄ p̄cep
tū abiūt cū festinatiōe i mōtana. q̄ ne
scit tarda molimina sp̄issanci grā. Hic

Filiorum regalium

etiam discite vos sc̄tē mulieres nō circūcur rere p̄ domos alienas. nō in plateis morari. nō aliquos in publico miscere homines. **Maria** siqdē i domo sera. i publico festina. Deniqz māsit apud **Eliabeth** trib̄ mēsib. nō q̄r̄ dom̄ eā aliena delectaret. s̄ q̄r̄ frequēter i publico videri disipliceret. hec **Ambro**. Aliud ē exēplū i **Sara** ḥgine q̄ i **Tobia**. iiij. legit̄ dixisse: Tu scis dñē q̄r̄ nūq̄ p̄cupiui virū r̄ mūdam seruauī aīam meā ab omni p̄cupiscētia. Nūq̄ cū ludētib⁹ miscui me. neq̄ cū bis q̄in lenitate ambulāt p̄cipē me p̄ebui. **Vincetiā** exēplū ponit **Hiero**. **Asella** z scribēs i ep̄la ad **Marcellā**. **Asella** inqt̄ n̄ra corp̄e sana r̄ sanior aīo. solitudinez velitias ponit. r̄ i v̄rbe turbida monachorum heremū iuenit. Propt̄ hec oīa dīc **Hiero** ad **Alethā** de institutione filie. Si sollicita es ac prudēs ne filia tua p̄cutiat a lingua vipere. cur nō eadē cura. p̄uideas ne p̄cutiat a malleo vniuers̄ terre? Neigit̄ cū **Dina** egredit̄. ut regiōis alienē mulieres videat. ne pedib⁹ ludat. ne tunicastrabat. nūq̄ absq̄ te in publicū p̄cedat. basilicas q̄z martȳz r̄ ecclias sine m̄re nō adeat. nec vllus ei iuuenis circinat̄ arrideat. Idē ad **Eustochiū** ḥginem. Karus inqt̄ i publitum sit egressus martyres tibi q̄rant̄ in cubiculo. Nūq̄ deerit cā p̄deūdi. si semp q̄n̄ necesse ē p̄cessura sis. Itē idē in ep̄la ad m̄rem r̄ filiam: Quid tibi ait necesse ē in ea domo versari vel manere in q̄ necesse quotidie habeas aut perire aut vincere. Securi⁹ est perire nō posse. q̄z iux̄ periculū nō peri re. Libidinosa mens ardēt̄ honesta pse quīt̄. r̄ qd̄ nō licet dulci⁹ suspicatur. hec **Hieronymus**.

Delitterali ⁊ morali earū iſtru ctione ⁊ primo de castitate.

Cap. XL III

Inferis aut̄ dū puelle nobiles p̄dicto modo parentū diligētia cōseruāt̄. cōgruū ē ut literis imbuat̄ r̄ morib⁹ iſtruant̄. Litteris

quidē eas imbuī cōuenit. vt huic bone ste occupatiōi frequētētē noxias cogitatiōes euitēt. r̄ carnis voluptates atq̄ vanitates declinet. **Vñ**. n. dicit **Johes Chrysostom⁹** sup **Math. li. ij.** Mulier in quiete sedēs iclusa facile i pct̄m carnis latit. maxieqz virtū h̄ ex vacatiōe r̄ ocio facile nascit̄. Ideo dīc **Hiero** ad **Alethā** de iſtitutiōe filie. Filia tua paula mundi cātica iſget̄. turpia nō intelligat. adhuc tenera līgūa psalmis dulcib⁹ ibuat̄. pcul sit etas lascīva pueror̄. fiant eilīg buxēs vel eburnēs. r̄ ludat i eis. vt etiā lud̄ ei⁹ eruditio sit. habeat r̄ i discedo socias q̄ libet iudeat q̄z landib⁹ mordet̄. Nec ē obiungāda si tardior sit. s̄ landib⁹ excitā dum i geniū ut r̄ vicisse se gaudeat r̄ vic tam se doleat. Deniqz p gēmis r̄ serico tua diuinios codices amet ḥgo. q̄b⁹ n̄ au ri aut pellis babylonie i māculata pictura. s̄ ad fidē placeat emēdata distinctio. hec **Hiero**. **Vincetiā** idē ad **Eustochiū** ḥginē. Crebr̄ inqt̄ lege q̄z plurima disce tenētēte codicēs omn̄ obrepat. r̄ cā dentē faciē pagina lācta suscipiat. Sup **Hetiā** **Marcellā** cōmēdat de scripturaz amore ac studio sup ep̄lam ad **Salath.** in plogo. Scio inqt̄ sc̄tē **Marcellē** ardo re r̄ fidē quā semp habeat flāmā i pectore sexū supare hoīs obliuisci a diuinorū voluminū tympano p̄crepāte rub̄z hui⁹ seculi pelaḡ trāffretare. Certe cū **Rome** essem nūq̄ tā festina me vidiut ut nō d̄scri pturis aliqd̄ interrogaret. s̄ **Hiero**. Ne aut̄ s̄b̄ repēte fastidio intr̄pat̄ vel abru pat̄ honesta r̄ utilis occupatio lectioni iūgēda sūt r̄ alia duo. s. oratio r̄ opatio **Vñ** de orōne iūgēda lectiōi dicit **Hiero** ad **Saluiniā** in ep̄la de morte. **Hebridij**. Semp i manib⁹ tuis dimīna sit lectio. r̄ tā crebre oīones ut oīs tēptationū sagitte q̄b⁹ adolescētia p̄cuti solet huius cemodi clypeo repellātur. De opatione q̄z dicit idē ad **Demetriadē** ḥginē. In desiderijs ut legim⁹ est oīs ociosus. Nec ideo tibi ab ope cessādū ē. q̄r̄ deo xp̄itio nulla re indiges. s̄ ideo cū oībus laborā dum ē ut p̄ occasionem opis nibil aliud

De eruditione

cogites nisi qđ ad dei pertinet seruitutē
z si omnem censem tuum in pauperes di-
stribuas nihil apud christū erit p̄ciosus
qđ manib⁹ tuis ipsa cū fecer⁹ vel in v̄s⁹
pprios v̄l in exemplum virginū ceterar⁹.
Idem quoq; dicit ad **Rusticum mona-**
chum. q tam fēminis q viris est necel-
sariū. aliqd operis facere ut semp te dia-
bolus occupatū inueniat. **S**iquidem z
egyptior⁹ monasteria tenent hunc morē
ut nullū absq; opere z labore recipient.
non tam ppter victus necessaria q ppter
anime salutē. hec **Hiero⁹.** **S**ed z **Sue-**
tonius in li. iij. xij. cesaribus dicit. q
z **Augustus cesar filia⁹ z neptesita insti-**
tuit ut etiam lanificio assuefaceret ac lo-
qui vel agere quicquā nīsi palaz z quod
in diurnos vel diuturnos refertur con-
mentarios retaret. **P**ropter p̄di-
cta tria in quibus cōsistit occupatio pu-
ellarum honesta. dicit **Hiero⁹ ad Ale-**
tham de filia instituenda. **M**ane inquit
hymnos decantet. orationi vero lectio
ac lectioni succedat oratio. **D**iscat z te-
nere colum. rotare fusum. stamina pollie-
ce ducere. **T**aliaq; paret vestimenta q̄b⁹
frigus pellatur. non quib⁹ vestita corpora
nudentur. **P**orro qđ dictum est supra
de pueris. **I**dem quoq; agendum est in
estate tenera de puellis. videlicet iſtruāt
in morib⁹ z pluetudinib⁹ bonis. **Vñ**
Hiero⁹ vbi supra. **C**ave inquit ne inepq;
fēminarū blāditijs dimidiata fili⁹ ab
discere p̄suecas. nec ī auro vel purpura
ludere discat. q̄x altez lingue. altez mo-
ribus officiat. **N**e in tenero qđ ei postea
dedicēdū est discat. omnibusq; sit ama-
bilis z vniuersa xp̄inquitas rosam ex se
natam esse gaudeat. **P**recipue ho-
ī qttuor eas instruere puenit z informa-
re. scilicet in pudicitia sive castitate. z in
humilitate. z in taciturnitate. z in morum
sive gestūnū maturitate. **I**n castitate qm
vt dicit **Cyprianus in li. de. xij.** seculi ab-
usionibus. sicut omnes bonos mores p-
curat z custodit in viris prudentia. sic et
in fēminis cūctos actus honestos nutrit

z fouet atq; custodit pudicitia **Vñ O-**
genes ī li. de singularitate clericor⁹. **Ca-**
stitas īquit est munimē sanctimonie. ex-
pugnatio infamie. firmitas lascivie aīe
victoria. corporis p̄da. ybertas gloriū
captiuitas criminum. abolitio scandalō-
rum. pax virtutū. debellatio inquietan-
tium bellorum. culmen puritatis. carcer
libidinis. portus honestatis. vita spirit⁹
carnis interitus. status qualitatis ange-
lice. finis humane substātię. **U**er ergo ser-
uetur in puellis diligēter pudicitia opor-
tet ut eis caueant ab omnibus qnē pudi-
citie sūt inimica. maxieq; a delectatione
carnis supflua. z a societate mala. **A** de-
lectatione inc̄ superflua ī cibo z potu z
somno z balneo z ornatu. **N**am ut dicit
Hieronym⁹ contra Iouinianum libro
ij. **C**um ab his etiam procul remoti se-
pe capiamur illecebris nature. z cogam
ea quornm copiam non habemus cōcu-
piscere. q̄t omagis si circumdati retibus
voluptatū esse nos liberos arbitramur
sensus noster aliqd cogitat qđ videt. au-
dit. gustat. attractat. odoratur. frusta ḡ
simulatura quibusdam salua fide ac pu-
dicicia z mentis integritate. voluptatib⁹
vti. cuz sit contra nataz copiq; volunta-
tum sine voluptate perfrui. **U**nde apo-
stolus **Q**ue in delitijs inquit est vivens
mortua est. hec **Hiero⁹.** **S**ic enim dicit
beatus **Bern⁹.** q castitas in delitijs pe-
ridilitatur. **H**inc etiam dicit **Quidius in**
libro de arte. iij. **L**uxuriant animi rebus
plerumq; secūdis. **N**ec facile est equa cō
moda mente pati. **I**dē in libro. i. **V**ens
erit apta capi. tunc cum letissima rez est.
Et seges ī pīgū luxuriabit humo. **P**ec-
tora dum gaudent nec sunt atrita dolo-
re. **I**psa patent. blanda tunc subit arte
venus. **E**contra vero dicit idem in libro
de pōto. **V**eneris damnosa libido. **N**ō
solet ī mḡtos sepe venire thozos. **I**taq;
de voluptate cibi z potus dicit idē **Hie-**
ro⁹ vbi s. **E**sis carniū z pot⁹ vini atq;
saturitas yētri. semiariū ē libidinis. **I**dē
qđ scribit in ep̄la ad matrē z filiā. **I**nter

Filiorum regalium

epulas difficile seruari pudicitia. Hic et Quidius in libro de remedijs. i. Una parant animos veneri. Idem quoque dicit Salomon Proverb. xx. Luxuriosa res est vinum. Econtra vero dicit Terentius in eunucho. Sine cerere et baccho friget venus. Propter hec exhortas ad abstinentiam scribit Hieronim ad Saluiniam Melius est stomachum quam mente te dolere. iperare corpori quam seruire. gressus quam pudicitiam vacillare. Idem quoque dicit ad Demetriadem virginem. De celesti rore ac ieiuniorum frigore calor puellaris extinguitur ex humano corpore angelorum conuersatio imperatur. Ideoque scribit ad Aletham de institutione filie. Sic comedat ut semper esuriat. et statim post cibum orare ac legere valeat. Ne tamen homini abstinentia modum excedat et debilitetur corpus viribus. ibidem subdit Hieronim. Nibi displicet in teneris etatis maxilonga et immoderata ieunia nam experimento didici asellum in via cum lapsus fuerit querere diuerticula. Hoc igitur in perpetuum ieunium preceptum sit ut itineris logioris vires perpetue suppetent. ne in prima mansione currendo in mediis corruntur. Hinc etiam idem dicit ad Demetriadem. Nequaquam immoderata imperam tibi ieunia et enormes ciborum abstinentia. quibus statim corpora franguntur desiccata et egrotare prius incipiunt quam sancte conuersationis iacere fundamenta. Sic ieunare debet non ut palpites et respirare vix possis et comitum tuarum vel porterioris manib[us] vel traharis. Ut fracto corporis appetitu nec in lectio[n]enec in psalmis nec in vigiliis solito quod minus facias. Porro de vitanda sonculositate dicit beatissimus Bernardus in epistola ad cartusienses. Suspecta res somni est et ex parte magna ebrietati similis est. Causa ergo ne somnus tuus sit non requies corporis lassi sed sepultura suffocati non reparatio sed extinctio spiritus tui. Hinc et Cato in libro de moribus. Plus vigila semper ne somno deditus esto. Nam

diurna quies vitijs alimeta ministrat. Propter hoc etiam dicit Hieronim ad Aletham. Filia tua nocte ad orationes surget. mane hymnos decatet. et orationes lectio succedat. Idem ad Eustochium. Ad orationem tibi nocte surgenti non dige gio ructu faciat sedinanitas. De coporibus aut balneatione ac lecti mollicie dicit idem Hieronim ad Saluiniam. Plus marum mollicies iuuenilia membra non foneat. et balnearum calor nouum adolescentie sanguinem non incendat. Idem ad Aletham. Nibi lauacra omnino displacent in adulta virginie que seipsa debet erubescere nudamque videre non posse. Si enim ieunij ac vigilijs corpus suum macerat. et in servitute redigitur. Cur eccentrico sopitum ignem suscitat balneorum fomentis?

De vitanda ornatus superfluitate. Cap XLIIII

Onus consistit in vestium exquisitione et crinius compositione. et faciei depictione. et huiusmodi. De quibus dicit Iohannes in dialogo ad Basilium li. vi. Dulcitudo vultus et oculi depicti infecte maxilla et capitis ornatus et tintura crinum. ac vestes preciosae gemmarumque splendor et pigmentorum odor. et alia quae pertinent ad mundum muliebrem. gratia sunt ad perturbandum animum. nisi multo castitatis vigore concluserit. hec ille. Hinc de amatoribus seculi dicit p[ro]p[ter]e. Quorum scilicet abundant tabernacula et promptuaria eorum plena. filiae inquit eorum composite circumornatae ut similitudo templi. Et Quidius in libro de remedijs. i. Decipimur cultu gemis auroque teguntur Omnia. pars minima est ipsa puella sui. Itaque de curiosa vestis aptatione dicit Hieronymus ad matrem et filiam. Vestis ipsa tacantis animi est indicium. si rugam non habeat. si per terram ut altior videaris trahatur. si de

De eruditione

Industria dissipata sic tunica ut aliquid intus appareat operiaq; qd sedū ē. et apriat quod formosum. capille fasciolis cōprimuntur et crispanti cingulo angusti pectus artatur. capilli vel in fronte vel in aures defluunt. palliolum interdū cadit ut cādidos nudet humeros. et quasi videri noluit celat festina qd volens detexerit. Et quando in publico quasi per verecundiam operit faciem lupanarum arte id solum ostendit qd ostēsum magi placere potest. hec Hiero⁹. Capillorū vero superflui ornati prohibit apostolus Petrus etiam mulieribus dicens: in. j. canonica. iii. Quarum sit non extresecus capillatura. aut circūdatio auri aue in dumēti vestimētoꝝ cultus. sed qz absconditus cordis est hō in incorruptibili tate qetū et modesti spūs qui est in pspctu dei locuplex. Capilloꝝ igit̄ infectio sine tinctio multomag reprobat factoz iudicio. Un Cyprianus in li. de disciplina. et habitu virginum. Epulemur inq; non in fermento malitiꝝ et nequitie. sed ī acymis sinceritatis et veritatis: Quid sinceritas perseverat et veritas qn. q sin cera sūt polluitur. coloz adulteriꝝ. medicaminum fucis in mendaciū vera mutantur. Dñstus dicit: Nō potes face re capillum vnum album aut nigrum. et tu ad vincendam dñi tui vocē vis te esse potiorem audaci conatu et sacrilego cōtemptu. crines tuos malo presagio futu rorum inficis. iamq; capillos tibi flane os auspicaris. hec Cyprianus. Prop̄ hoc etiam dicit Hiero⁹ ad Aetham. Lave ne filię tūc capillum inficeris et aliquid ei de gehennę ignibus auspicaris. Defaciei quoq; depictioe dicit Hiero⁹ in li. de viduitate seruāda. Quid facit ī facie christiane purpurissus et cerusa. quorum alterum ruborem genarū labiorūq; mentitur. alterum candorem oris et collis. Ignis est inueniū. fomenta libidinū. impudice mentis indicium. Quomodo fle re potest pro peccatis suis que cutem nu dat lachrymis. et sulcos in faciem ducit.

Ornatus iste non dñi est. sed velamē antichristi. Qua fiducia vultus ad celum erigit quos conditor non agnoscit. hec Hiero⁹. Hinc et Cyprianus ubi supra. Non solum virgines ac viduas sed etiā nuptias et omnes feminas puto admonē das ut opus dei et plasma nullaten⁹ ad ulcerent adhibito flavo colore vel nito re pulueris vel rubore. aut quolibet medicamine liniamēta nativa corrumpe. Dicit deus. faciamus hominem ad im aginem et similitudinem nostram: Et au det quisq; mutare et convertere qd deus fecit. Manus deo inferunt quādo id qd ille formauit. reformare et trāfigurare cō tendūt. nescientes quia opus dei ē oē qd nascitur. diaboli qdcūq; imitat. Siq; pingendi artifex vultum alicuius et speciem ac corporis qualitatem emulo colore signasset. et signato iam ac consummato simulacro manus aliis afferret. iāq; formata iā picta quasi peritior reformaret: grauis prioris artificis iniuria et multa in dignatio videref. et tu te existimas impune laturam. tam improbe temeritatis audaciam. et artificis offensam. hec Cy prianus. Itē Ambro⁹ in Hexamerō. li. vi. Deles picturaz dei o mulier si vultū tuum materiali cādore oblinias. si acqsi to rubore perfundas. illa pictura vitū est nō decoris. fraudis nō simplicitatis. tē poralis est. et aut plunia aut iudore tergitur. illa pictura fallit et decipit. ut nec illi placeas cui placere desideras. qui intelli git non tuum sed alienum esse quo place as. et tuo auctori displiceas qui in te videt opus suum esse deleum. Nam si supra artificem aliquem inducas alterū q opus illi nouis operib; obducatur. nōne indignabitur ille qui opus suum adulteratum esse cognoverit. Noli ergo tolle re picturam dei et picturam meretricis as sumere. qd est opus dei adulterare. Graue igit̄ crimē est ut putas qd meli⁹ te hō qz de⁹ pigat. que ē ut ipse de⁹ te dicat: Nō aḡco colores meos. imaginez meā. vultū meū que ipse formavi. reiūcio g qd

Filiorum regalium

Cxxv

meum non est. illum quere qui te piaxit.
hec Ambrosi². Et reuera q² de cōsuetu-
dine solēt̄ b̄ facere meretrices eo ipso de-
bent ea ppter deformet̄ et stimoniū omni-
no refugere et execrari pueras nobiles ac
sac̄te mulieres. **Vñ** Ennodius. his qui
non verent̄ talia facere sic loquitur tāq̄
ironice et irrisorie. Lingite cadētes roseo
de murice vult². Atq̄ fidē morum pādi-
te de facie. **N**iquidem ex his omnib² do-
ctorum sanctor² verbis patet. q² p talia
violatur in mulierib² christianis ac preci-
pue virginib² sinceritas castitatis. **Vñ**
Cyprianus vbi supra. Si tu te sumptu-
osius comas. et p publicū notabiliter ice-
das. oculos in te inuētutis illicias. suspi-
tia adolescentiū post te trahas. peccādi-
fomenta succēdas. ut et si ipsa nō pereas
in alios perdas. et velut gladiū te ac vene-
num prebeas ludentib². excusari non po-
tes quasi mente casta sis et pudica: **R**e-
varguit te cultus improbus et impudic²
omatus. hec Cyprianus. Deniqz virgi-
nibus deo consecratis oīno districti² ta-
lia phibēt̄. nec illis mortale peccatū esse
dubitat. **Vñ** ibidez a beato Cypriano
subiungit. Nec cōputari iam potes inter
puellas virgines christi. q² sic viuis vt
possis adamari. Sericū et purpurā idu-
te christū induere non possunt. auro et
margaritis et monilib² ornatae. orna-
menta corporis et pectoris perdiderunt.
et fugiat qd̄ alijs fuerit exitio. **Q**uis id
apetat et assumat qd̄ ad necē alteri² fue-
rit pro gladio? Certe virgines q² se hmoī
artibus cōpserint inter virgines nō pu-
to debere numerari. sed tāq̄ oues cōta-
ctas et morbidas ne cōtagio suo ceteras
polluat a grege sancto et puro virginita-
tis arceri. hec Cyprian². **H**ic et Hiero²
ad Demetriadē virginē. Quando inq̄t̄
in seculo eras que seculi erant diligebas.
videlicet facie pollire et depingere. ornare
crinem. et alienis capillis turritam struere
verticem: Nunc aut̄ quia seculum reli-
quisti. secundo post baptismū diabolo et
pompis eius renunciasti. Ecce innuitur

ex verbis Hieronymi. q² huiusmodi cō-
positio crinum et facies pertinet ad pom-
pas diaboli. **D**ropter hos etiā scribit
Alethē de institutione fili². **C**aue inq̄t̄
ne cerusa et purpuriso ora christo psecre-
ta depingas. nec collum auro et margari-
tis premas. nec caput gēmis oneres. nec
capillū ceruses. **P**retextata nobilissima
quondam femina nubente viro Heine-
cio qui patruis Eustachie virginis fuit
habitum eius cultumq̄ mutauit. et negle-
ctum crinem mūdano more tricauit. vin-
cere cupiens et virginis proposituz. et ma-
tris desiderium. **E**adem nocte vidit an-
gelum dei in somnis terribili facie sibi mi-
nitantem et dicentem: Tu quia es impe-
riū viri christo preferre. et virginis dei ca-
put tuis sacrilegis manibus attrectare.
Que iam nunc arescēt ut sentias excri-
ciata quid feceris. et finito mense quinto
ad inferna ducaris. **S**in autē in scelere
perseueraueris et marito simul orbaberis
et filijs. **O**mnia per ordinem expleta sunt
et seram misere penitentiam velox signa-
vit interitus. **H**ic vlciscit̄ christus in vio-
latoribus templi sui. sic gemmas et precio-
sissima ornamēta defendit. hec Hiero².
Deniqz sicut iam ostensum est superius
in. iij. operis hui² li. ca. de honestate cul-
tus: Non solum vitanda est honestis p-
sonis faciei depictio vel crinum compo-
sitio. sed nec etiam appetēda est natura-
lis faciei vel corporis pulcritudo: videli-
cet quia vana est et caduca et etiam ut in
pluribus nocua. **S**uggerit enim haben-
ti superbiam et vanam gloriam et impu-
dicitiam et etiam stultitiam. iuxta illud
Petronij. Raram facit mixturam cum
sapiētia forma. **Vñ** et recte satuitas pul-
critudini adiungitnr Proverb. xij. vbi
dicitur: Circulus aureus in naribus suis
mulier pultra et fatua. **I**bicq̄ dicit glosa.
Sicut si naribus suis circulum aureum
infixeris. luto senibilis omnis immergebit.
Sic et meretrix pulcritudinē vultus et
habitus sceno voluptatis iquinat et pos-
luit. Nec enim solum nocet ut dictum

De eruditione

est ipsi habenti sed etiam insipienti dū
eum ad impudicitiam allicit. iuxta illud
Secundi ph. Dulcitudo est carnalis
felicitas. humana concupiscentia. **H**ac
de causa se ostendunt meretrices ad in-
cū. iuxta illud **L**ibullij. **S**it procul a nob̄
forma cui vendere cura est. **E**t preciū ple-
na grande referre manu. **A**lię vero etiā
quę sibi videntur caste hoc faciunt. ppter
inanem gloriam. bñ illud **Q**uidij supe-
rins possum. **D**electat etiā castas pre-
cōnia formę. **V**erū etiā in hoc sibi plusq;̄
alij noceat. quia mortaliter peccat. etiā
si alios non allicit. **V**n super illo ver-
bo **M**ath. v. **Q**ui viderit mulierem ad
concupiscendum eam. iam m̄chatus est
in corde suo. dicit **C**hrysostom⁹. **M**uli-
er si se decorauerit et oculos hominū ad
se vocauerit. etiam si piagam non intule-
rit extremam vindictam dabit. venenū
enim intulit et si nullus qui bibat inuen-
tus sit. hec **C**hryso⁹. **H**inc et **A**ugustin⁹
in regula sua. **N**on solum appetere. sed
etiam appeti velle criminosum est. **C**eter-
rum etiam si nec appetat vel appeti cupi-
at. sed indiscrete tantū et inordinate pul-
critudinez ostēdat. laqueum alij iniici-
endo mortaliter peccat. bñ illud **E**cd.
xxvij. **Q**ui laqueum alij ponit in illo pe-
ribit. et qui fodit foneam incidet in eam.
Vn et dicitur **E**xodi. xxj. **S**iquis ape-
ruerit cisternam et foderit. et nō operuerit
eam. cecideritq;̄ bos vel asinus ī eā. **d**o-
minus cisternę reddet precium iumento-
rum. qđ autem mortuum est ipsius erit.
Cisterna enim aperta et non operta est
viri vel mulieris species ornatu meretri-
cio ad capiendas animas preparata: sc̄z
extento collo. crinibus sparsis vel com-
positis. facie murice lota. **A**nde dicitur
Pronerb. xxij. **F**onea profusa os alien-
ne. cui iratus est domin⁹. incidet in eam.
Et in eodē libro. xxij. **F**onea profunda
est meretrix et puteus angustus aliena.
In hanc bos vel asinus cadit cū quilibet
iustus vel iniustus siue sapiens vel stult⁹
ei⁹ specie capitur. sicut **H**olofernes sta-

tim captus est in oenis **J**udith. ut legit
in **J**udith. x. **T**unc dominus cisternę te-
netur precium reddere. et mortuū sibi re-
tinere. quia mors anime illius ei imputa-
tur. et anima sua pro illi dāno p̄cne eter-
nę obligatur. **D**e hoc etiam **A**mbrosi⁹
in libro de elemosyna et ieiunio. **A**posto-
lus inq̄t iubet mulieres in ecclesia quoq;̄
tacere. et domi viros suos interrogare. **I**l-
le vero in plateis inuercundos etiam si-
ne viris sub conspectu adolescentiolorum
intemperantium choros ducunt. iactan-
tes comas. trabentes tunicas. plauden-
tes manibus. saltantes pedibus. vocib⁹
personantes. irritantes in se inuenum li-
bidines motu histrionicō. petulati ocu-
lo. decoroso ludibrio: **S**pectat corona
adolescentium et fit miserabile theatrum
inter saltantium ruinas et lapsus specta-
tum: **C**elum impuro aspectu contami-
natur et terra turpi saltatione polluitur.
que pro obscenis saltatibus verberatur.
hec **A**mbro⁹. **I**deo de talibus dicitur
Pronerb. v. **L**onge fac ab ea viam tuā.
Est enim ut dictum est declinanda tāq;̄
fouea profunda. **V**n hanc etiam apo-
stolus operiri iubet. j. **C**or. xiiij. **S**i non
velatur inquit mulier tondatur. **E**t post
Mulier debet hīe sup caput suū velamē
propter angelos. id est. clericos vel spiri-
tuales viros ne cadat per eam. **S**ic enī
pulcritudinem suam in animarum stra-
gem ostentare. hoc est. proximos scāda-
licare. id est. obicem eis ad ruinam pone-
re. **U**nde dicitur **E**cd. ix. **V**irginem ne
conspicias. ne forte scandaliceris in deco-
re illius. **H**is etiā consonat illud superi-
us possum iuxta **C**yprianum. ad illam
que adolescentibus peccandi fomenta
succedit. ac velut gladium et venenum
se videntibus exponit: **Q**uis inquit nō
id execret ac fugiat qđ alij fuit exitio?
Quis id appetat et assumat qđ ad necē
alterius fuerit pro gladio? **D**eniq;̄ sicut
dicit **Aug** in speculo vel regula clericorum.
Non solū appetere sed etiam velle
appeti criminosum est.

Filiorum regalium

Depudicitie societatis et famulat electione. Cap XLV.

Hec de supfluitatibus cuitatis
bis i his q̄ptinēt ad voluptatē
carnis q̄ insidiatrix est castitatis.
Porro de mala et ipudica societate sci-
endū q̄ i pueri ac puerell̄ castitatis bonū le-
dit v̄l dānificat dupl̄. s. exēplo. ac sug-
gestiōe. Ideo scribit Hiero ad Alethā
de institutiōe filiē. Trade iqt ei comitē sci-
taq̄. cui? bmo et icessus et habitus doctrina
x̄tutū sit. nūq̄ absq; tei publicū. pcedat
null? ei iuuenis cincinat? arrideat. Nolo
etiam q̄ de ancillis suis aliquā plus di-
ligat cui? crebro auribus insusurret. Sz
quicquid vni loquetur hoc sciāt omnes
Placeat ei comes nequaq; cōpta atq; formosa que liqdo gutture carmē dulce
moduletur. sed grauis pallēs substristis.
Idem quoq; describit ad Demetriadē
virginem hoc modo dicens: Graues fe-
minē maximeq; x̄gines ac viduę tibi co-
mites elegantur. quarum cōuersatio sit
pbata. sermo moderat?. verecūdia san-
cta. Fuge autem lasciuiam puellarum q̄
orant capita. crines a fronte demittunt
cutem polluent. astrictas habent mani-
cas. vestimenta siue ruga. soccosq; crispā-
tes. ut sub nomine virginali vendibili?
apparent. Mores siquidem et studia do-
minarum plerūq; indicantur ex moribus
ancillarum et comitū. Illa ergo tibi pul-
tra sit et amabilis. illa tibi socia que pul-
tram se esse nescit. que formę bonum ne-
gligit. et procedens ad publicū. nequaq;
pectus et colla denudat. nec pallio rene-
lato ceruices aperit. sed faciē celat. et vix
oculo uno qui vię cū necessarius est patē-
te iedit. Porro cincinnaculos pueros
et calamistratos ac peregrini muris olen-
tes pelliculas quasi pestes ac venena pu-
dicite deuita. Idē etiā ad Galuiniam.
Quid facis inquit inter ministrorū gre-
ges quos volo non ut famulos contem-
nas. sed ut viros erubescas: certe si am-
bitiosē domus hec officia flagitant p̄fici-

ciat his senex honestis morib⁹. cuius ho-
nor domine dignitas sit. Qcio multas
clausis ad publicum foribus non caruiss.
se infamia puerorum quos suspectos fa-
ciebat vel cultus impudic⁹ vel crassi cor-
poris nitor vel etas apta libidini. vel ex
conscientia amoris occulti secutus animi
tumor qui etiam bene dissimulat? frequē-
ter in publicuz erumpit. et consenos q̄si
seruos despicit. Omni ergo custodia ser-
ua cor tuum. et cane quicquid de te singi
potest. Nō ambulet iuxta te calamistra-
tus procurator. nō histrio fractus in femi-
nā. n̄ cātoris diaboli venenata dulcedo
nō iuuenis voluptuosus et nitid⁹. Nihil
artii scenicoꝝ. nihil tibi i obsequijs mol-
le iungatur. Habeto tui sexus solatia. i.
viduarum et virginuz choros. Idem in
epistola ad matrem et filiam. Inter lasciu-
ias puellas et comatos iuuenes puella
gradieris. dabit tibi barbatulus quilib⁹
manū pressisq; digitis aut temptabitur
aut temptabit. Inter viros et matronas
erit tibi conuinuum. aliena oscula specta-
bis. In alijs q̄q; sericas auratasq; ve-
stes miraberis. Inter hęc aliquis conui-
uancium vel assistentium quoniā alienas
viores non videbit. tecq; custodem non
habes sepius respectabit. loquetur miti-
bus. et quicquid metuit dicere significa-
bit aspectibus. Inter has et tantas illece-
bras voluptatum. etiam ferreas mentes
libido domat. que maiores in virginib⁹
patitur famem dum dulci? putat esse qđ
nescit. vidimus aliquem ossibus vix he-
rentez illicitis arsisse amoribus et ante vi-
ta caruisse q̄ peste. Quid tu facies pu-
ella sani corporis delicata. pinguis. ru-
bens. estuans inter carnes et vina et bal-
nea. iuxta maritos. iuxta adolescentes.
Que etiā rogata non feceris. tamen de-
forme putas testimonii si cogeris. Hęc
Hiero. De hoc etiam idem scribit ad
Eustochium. Nolo inquit te ad do-
mos matronarum nobilium frequenter
accedere. nec illaruz tantummodo te cupio
vitare cōgressus que maritoꝝ inflantur

De eruditione

bonorum. quas eunuchorum greges sepiunt
sed etiam eas quas viduas necessitas fecit
quarum domus plena coniunctus. plena adu-
latoribus. quas rubetibus buccis farfa
distendit. ut eas putes maritos non ami-
sisse. sed querere. hec Hiero. Et de hu-
iusmodi etiam viduis loquitur apostolus. I. Thia-
moth. v. Adolescentiores inquit viduas
deuita. Cum enim luxuriatuerint in chri-
sto nubere nolunt. habentes damnationem.
scilicet apud deum repositam. quia prima fi-
dem. scilicet votum pus emitti. vel fidem quam pro-
fesse sunt in baptismo diabolo et pompis
eius abrenunciando irrita fecerunt. scilicet votum
continentie frangendo. et sic iterum diabolo
se emancipando. simul autem inquit et ociose
discunt currere domos. non solu ociose. sed
etiam vmbrose et curiose loquentes que non
oportet. scilicet turpia quilibet et impudica.
An et Hiero in epista supradicta dicit
de talibus. Illas quoque viduas sumigeru-
las quasi pestes abiitque que ociose et curio-
se circueunt domum matronarum. Nulla his
nisi ventris cura est. vinose atque lascivae
quodius mali insinuantur. et ferreas quoque
mentes ad delicias emolliuntur. Huiusmo-
di namque sunt vetule turpis amoris media-
trices atque conciliatrices. quibus recte agnoscit
quod dicit Job. iiiij. Posuerunt inquit pu-
erum in pustulo et puellam vendiderunt
per vino ut biberet. Talius lingue sunt ve-
nenosae ac mortiferae sicut est lingua vipe-
re. de qua dicit Job. xx. Caput aspidum
suget. et occidet eum lingua vipe. Cumque
nigre sint ac rugosae in modum follis (rene-
ra sunt folles diaboli) flatu male sugge-
stionis corda iuueniuntur atque iuuenularum
igne libidinis accedentes. iuxta illud Esa.
liiij. Ecce ego creavi fabrum sufflantem in
igne prunas et perferente vas in opus suum.
et interfectorem ad perdendum. Unde de ipso
diabolo dicit Job. xlj. Malitus ei pru-
nas ardere facit. et flama de ore eius egredie-
tur. De ipsis quoque luxuriosis flatu fol-
lium eius accensis. dicit Osee. vii. Des
adulterates quasi clibanus succensus a
coquente. Et post. Applicuerunt quasi cli-

banum cor suum cum insidiaret eis. et tota no-
cte dormiuit coquens eos. Sunt ergo huius
modi vetule incendiarie et ideo excoicante
que sunt incendiarie temporum dei. et animarum
iuxta illud. Cor. iiij. Templum enim dei
sanctum est. quod estis vos. Hisque autem temporum
violauerit dei disperdet illum deus. Ipso
namque iure excoicati sunt ecclesiastix incen-
diarii et etiam sacrilegio et morti obnoxii.
Sunt etiam incendiarie per dolum. quia portat
ignem absconditum dum per dulces sermones
ac benedictiones. et adulaciones seducunt
corda innocentium. sicut de quibusdam di-
citur Ro. vlti. Unde sunt lamiae inferna-
les. de quibus dicit Thren. iiiij. Lamiae nu-
danerunt mammas lactauerunt catulos suos etc. Lactatio non est adulatio. de qua
dicit Proverb. j. Fili site lactauerint
peccatores non acquiescas eis. Tales non
sunt predicatrices diaboli. Cumque christus in
cruce unicam animam. scilicet latronis acquisie-
rit. unica talis vetula multas alias iniqua-
suatione perdit. Unde recte computatur basi-
lisco. qui sibilus dicitur secundum Sidorum. quoniam
sibilo occidit antequam mordeat vel exurat.
Hec de castitate in quod puelle precipue cu-
stodiri debent et erudiri.

De humilitate puellarum et ta-
citurnitate atque maturitate.

Cap XLVI

Dec minus humilitas est
in rebus necessaria. presertim quantum
ad salutem. quam et in beata virgi-
ne Maria respectu dominus humilitatem
potius quam virginitatem. An Canticorum. ij.
dicitur in persona ipsius sic exponit bea-
tus Bern. Cum esset inquit rex in accubi-
tu suo nardus mea dedit odorem suum
Nardus siquidem herba humilis est et
pectus purgat. unde manifeste humilita-
tem designat cuius odor et decor inuenit
gratiam apud deum. hec Bern. Hinc
etiam idem dicit super missus est omelia
j. Si humilis virgo Maria non fuisset
super eam spissatus neque requiesceret

Filiorum regalium

quia scriptū est: **H**ug quē requiescit sp̄ritus mens nisi super humilē et quietum. **D**orro si non sup eā requieuiisset utiqz nec eā impregnasset. **Q**uomodo de ipso p̄cipet sine ipso: pulcra vero x̄ginitatē et humilitatis permixtio. nec illa mediocriter anima placet deo. in qua et humili-
tas virginitatem cōmendat. et virginitas humiliatatem exornat. **I**taqz laudabilis quidem virtus est virginitas. sed necessaria magis humilitas. illa suadet. ista p̄cipit. **D**e illa dicit: **Q**ui potest capere capiat. **D**e ista dicit. **N**isi quis efficitur sic parvulus iste. nō intrabit in regnū celoz. **I**lla ergo remunerat. ista exigit sine qua nemo saluatur. **D**eniqz placere p̄t humiliatis quē virginitatē amissaz deflet. si-
ne humiliatate aut audeo dicere nec **P**a-
nie virginitas placuisse. ergo si nō potes virginitatem. humiliis imitare humili-
tam virginis. hec **Ber**n. **I**dē **Ambrosi**? super **Luc**ā li. q. **E**cce inquit ancilla dñi vide humiliatē. vide deuotionez. ancil-
lam domini se dicit que mater eligit. nec promissio repētino extollit. **E**t post: **D**i-
dicistis ait o virgines Marie pudorem discite et humiliatē. **J**unior ad seniorē
Maria scilicet ad **E**licabeth venit et pri-
or illam salutavit. **D**ecet enim ut virgo q̄to ē castio et tāto sit humilior. hec **A**m-
brosi? **P**ropter hoc etiā **Aug**? in li. de
virginitate. sic hortat virgines ad humili-
tatem dicens: **H**oc agite virgines dei
hoc agite. pergit via sublimitatis pe-
de humiliatis. et sequimini agnum quo-
cumqz ierit. **I**pse enim exaltat humiliter
sequentes. quē descendere nō piguit ad
iacentes. **D**ona eius illi seruanda com-
mittite fortitudinem vestram ad illū cu-
stodite. **Q**uicquid mali ipso custodiēte
non cōmittitis. tanqz remissū ab illo de-
putate. ne modicum vobis existimantes
dimissum. modicum diligatis et tunden-
tes pectora publicanos ruinosa iactātia
contēnatis. **D**e viribus vestris expertis
caute. ne quia aliquid ferre potuistis in-
flemini. **D**e inexpertis autē orate. ne su-

praqz ferre potestis temptemini. **E**xisti-
mate aliquos in occulto superiores q̄b̄
estis in manifesto meliores. perseverātes
in numero vestro. p̄geant vobis exem-
plum cadentes. augeant timorem vestrum
hec **Aug**? **S**ed et taciturnitas virgines
decet. p̄cipue iuxta illud **Ambrosi** in
libro. iiij. de x̄ginitate. **M**alo inquit ser-
monē virginī deesse q̄ superesse. **N**am si
mulieres etiam de rebus dñinis iubent
in ecclesia tacere. domi viros suos inter-
rogare. de virginibus quid captuz putau-
mus. in quibus pudor. ornat etatez. ta-
citurnitas cōmendat pudorem. hec **A**m-
brosius. **D**e hoc dictū est pleniū in li.
iiij. superius. **D**eniqz maturitatis etiam
sive gravitatis honestas plurimū decet
nobiles puellas. ut videlicet in vultu ac
gestu et habitu corporis earum appareat
animi reverentia et verecundia modestia.
Un **Aug**? ad virgines vbi supra. **N**on
sit ait vobis improbus vultus. non ocu-
li vagi. non infrenis lingua. non pecula-
ris risus. non scurrilis iocus. non indecēs
habitus. non tumidus aut fluxus incel-
sus. **H**ec etenim addita x̄ginitati ange-
licam vitam hominibz et celi mores exhibe-
tent terris. **S**i nuptias contēpsistis fi-
liorum hominuz. toto corde amate spe-
ciosum forma p̄filijs hominuz. qui nō
querit a vobis pulcram carnem. sed pul-
cros mores quibus frenatis et carnē. hec
Aug? **C**ūqz maturitas puellis seruāda-
sit in omni gestu. p̄cipue tamen in aspe-
ctu in quo p̄cipue apparet pudicitia. et
ecōtrario similiter ipudicitia. iuxta illud
Ecc. xxvi. **F**ornicatio mulieris in extol-
lentia oculoz. et palpebris illius agno-
scetur. **E**xtollentia siquidem oculoz est
signum impudentie. iuxta illud **H**iere-
mie. iiij. **F**rons mulieris meretricis facta
est tibi. nolnisti erubescere. **E**cōtra vero
dicitur in **Ecc**. vbi supra. **G**ratia super
gratiaz mulier sancta et pudorata. q̄scz
habet oculum simplicem. **N**am econ-
trario in palpebris illius quibus sc̄fiūt
luxuriosi nū agnoscit impradic' animo

M

De eruditione

Vixta illa qd de qbusdā dicit.ij. **P**etri.ij. **O**culos inquit hñtes plenos adulterij et incessabilis delicti. **H**ic et Aug^o in regula clericoz. **I**mpudic^o inq̄t oculus impudici cordis est nūci^o. **P**rop̄ hñtiā ibidē **E**cc. paulo post patri vel mri defilia dī: Ab omni irreuerētia oculorū suis caue. ac si dicat: **C**aue ne oculos habeat irreuerētes. i. excelsos vel vagos. vel nutibus luxuriātes. **S**up hñm et alijs gestibus in ordinat^o reprobēdit dñs mulieres ac puellas iudeoz et cōminat eis dicens: **E**laie.ij. **P**ro eo qd eleuare sunt filiez sion. et ambulauerunt extēto collo et nutibz oculo^z ibāt et plaudebant. et pedibz suis cōposito gradu incedebant. decaluabit dñs hñticē filiaz sion. et dñs crinē eaꝝ nudabit. et erit p suani odore fetor. et p co na funiculus. et pro crispanti crine calviciū. et p fascia pectorali cilicium. **A**bi etiā dicit **H**iero^o. Ut amur et hñ testimonio aduersus ecclesię fgm̄inas q ambulat extento collo et nutibz oculo^z loquunt. et tā manibus plaudat q̄ pedibz. et ut cōposito gradu incedat nō naturā sequunt du cem. sed histriorum morē. hec **H**iero^o. **H**inc et de oculo^z oppressionē in feminā pudica et honesta in libro declamationū ij. dicit **S**eneca. Efferat oculos iacētes in terrā. et aduersus officiosū salutatorē inhūmana poti^o q̄ inuerecāda sit. lōge ante pudicitiam suā ore q̄ verbo neget. Nemo fortiter negatē rogauit iter. hec ille. **D**e verecūdia vultus et oculo^z habē tur exēplū in **R**ebecca. **S**en. xxv. Quę cōspecto **I**saac tollēs palliū cito operuit se dōcēs. ut dicit Ambrosi^o ili. de sancto **A**braam. debere nuptijs verecūdiā prēire. **H**inc enī et nuptijs dicū eo q̄ pudoris gratia puelle obnuberet. **D**iscite ergo inq̄t o **V**gines quēadmodū verecū diā cōseruetis. nec ante extraneos īecto capite pdeatis. cū **R**ebecca. licet iaz te sposata fuerit. maritum tñ operto capite vicedū putauerit. hec Ambrosi^o. **D**orro de vniuersa morum ac gestū puelle nū honestate et maturitate. ponit exem-

plum idē Ambrosi^o in beata virgine dī cens. in.ij.li. de virginitate. **S**it vobis ī imagine descripta **V**ginitas Marie et q̄ velut speculo refulgeat species castitatis et forma virtutē. virgo erat corpe et mēte. corde humilis. verbis granis. aīo prudēs loquendi peritior. legēdi studiosior. non in incerto dīnitiaz sed in prece pauperi spūs reponens. intenta operi. verecunda hñmoni. arbitrū mētis nō hominē s̄ deū ḡrens. nullū ledere. omnibz bñ velle. maioribus assurgere. equalibus nō inuidere iactantiā fugere. **N**ādo illa vel vultu lesit parentes. qñ fastidivit humilē. qñ risit debilem. qñ vitavit inopem. **N**ihil torū in oculis. nihil procax in verbis. nihil in actu inuerecundū. **N**on gestus fractior. nō incessus solutio. nō vox petulantior. ut ipsa species corporis simularum fieret. mentis et figura. pbitatis. hec Ambrosi^o. Aliud exēplū ponit **H**iero^o de **A**SELLA in ep̄la ad **M**arcellaz. **N**ihil inquit illius severitate iocūdī. nihil iocunditate severi^o. nihil suavitate tristi^o. nihil tristitia suauius. Ita palor ī facie est ut continentia indicet. non redoleat ostentationē sermo silēs. et silētū loquēs. **N**ec citius ei^o nec tardius incessus. idem semp̄ habit^o. neglecta mūdices. inculta vestis et cultus ipse sine cultu. **S**ola vite sue qualitate pmeruit. ut in vrbelasciua et boni ēā p̄dicent. et mali detrahere nō audeat. **V**iduę illā imitēt et **V**gines. māritatē colāt. noxię timeat. sacerdotessū sc̄piant hñ **H**iero^o. **S**z q̄rūdā puelle et vrbanitas sive curiositas facit eas plerūq̄ paces atq̄ lasciuas et dissolutas. **V**ñ Ambrosi^o in li. de virginitate.ij. Terit inq̄t officijs pudor. audacia emicat. risus subrepit. modestia soluit. dum vrbana tias affectat. Itaq̄ sermonem virgini malim deesse q̄ superesse. virginez mibi grauitas sua nunciet pudore obvio. gradu sobrio. vultu modesto et p̄nūcia integratatis ante eant signa virtutis. **N**on satis pbabilis virgo estimatur. que cum videtur requiritur. hec Ambrosius.

Filiorum regalium

De puella nuptui tradenda.

Cap XLVII

Oculi autem ad etatē nubilem puelle denenerit parētes eā vel custodes si causa legitima subest liceat possunt eas de cōsensu illarū tradere nuptui. Ideo dico si cā legiti ma subest quia plures sūt cause matrimonii contrahēdi. videlicet liberoꝝ procreatio. fornicationis enitatio. inimicorū reconciliatio. belloꝝ sedatio. et si que sūt similes. inter quas potissimum sūt dñe primi diuinis scripturā approbate. Nam de pma dicit **Gen. i.** Crelicte et multiplicamini. et replete terrā. Hec fuit prima cōiungij institutio. De secunda dicit aplus. **i.** **Cor. vii.** Propter fornicationes vniuersitatisqꝫ vxore suā habeat. et unaquęqꝫ vi rum suū. Ideo vero dico de cōsensu illarū qđ sine consensu nullū est matrimonium. Invite quoqꝫ nuptię solēt malū habere pruentum. Vñ postqꝫ Eliecer nuncius Abraꝝ. sicut legitur **Gen. xxiiij.** iā obtinuerat consensu labā et matris eiꝝ ut Rebēcca sororē ipsius adduceret Isaac in uxore. ipso volenter recedere dixerūt mī illius et frater. Vocem⁹ puellaz et quęramus ipsius voluntatē. Cūqꝫ vocata venisset sciscitati sunt dicentes. Visire cū homine isto. que respōdit vadā. Et tūc dimiserūt eā et nutricē eius imprecātes ei prospera. Sup hoc tñ dicit Ambrosi⁹ in li. de sancto Abraꝝ. Cōsulit inqt puel la nō despensalibꝝ illa. n. in dictū exspectat parentū. Nō enim eligere maritū est virginalis pudoris. sed iam viro despōsata p̄sulit de die profectionis. hec Ambrosi⁹. Porro ideo dixi licite. quia licet magnū bonum et meli⁹ sit cōtinere. nō tñ peccatū est nubere. sed aliqui bonū et utile. Vñ apostol⁹ ybi sup. Si et nupserit virgo nō peccauit. Et paulo p⁹. Si qđ aut turpē. i. negligētē se videri existimat super virgine sua qđ sit supadulta. et ita oportet fieri. eo qđ aliqua predictarū causarū occurrat. qđ vult faciat. nō peccat si

nubat. sc̄ ipsa virgo. S̄ nec ille qui tradit eā viro legitime culpabilis tenetur quin potius ex intentionis et operis bonitate meret. Nam in tali casu accipit' qđ Eccl. vii. legit. Trade filiam. s. nuptui. et grāde opus feceris. i. vtile. sc̄ ppter vita tionē fornicationis. vel. ppter bonū plis. Et illud apostoli ybi sup. Qui matrimo nio in git virginem suā bñ facit. Ideo qđ dici pōt opus grāde filiā tradere nuptui qđ matrimonii est figura grādis rei. s. cōiunctionis christi et ecclesie. Vñ apostol⁹ Eph. v. Sacramentū inqt hoc magnū ē. ego aut̄ dico ī christo et ecclesia. Porro qđ matrimonium legitimū inseparabilem et indiuiduā vitę cōsuetudinē retinet iuxta illud Math. xix. Qd de⁹ coniunctio bō nō separat. ideo cū magna delibera tione h̄ fieri oportet. ne postea ptingat penitere de hoc. qđ nō possit remediu ha bere. Vñ in pueribꝝ sapientū legitur. Unū delibera dū est qđ sc̄ mel tñ instruē dum est. Et hoc ē magnū ut dicit Theofrastus. incōmodū nuptiarū. qđ nulla est uxoris electio sine probatio. sed qualis cūqꝫ obuenierit habēda est ac retinenda. Equus inquit et asin⁹ et bos et canis et vi lissima mācipia. vestes quoqꝫ ac lebetes et calix et vrecolus prius p̄bātur et sic emū tur. sola uxore nō ostenditur ne ante displiceat qđ ducat. Itaqꝫ si iracūda. si fatura. si deformis. si supba. si fetida est. p̄ nuptias dicitur quicquid in ea vitiosum est. hec Theofrastus. Que. s. eius verba contra Youinianū recitat Hiero⁹. Et qđ dicit d̄ uxore. idē intelligendū est te viro. sc̄ illicet qđ sponsa non licet eum ante coniugium probare. Et ut dicit Ouidi⁹ in libro de remedijs. ij. Turpe vir et mulier modo iuncti protinus hostes. Ideo qđtum ex manifestis perpendi potest. p̄ elle vir sufficiens et ideoneus eligend⁹ est. Et primo quidem ut etati stature illius congruat. ne in opere cōingali disconuenietia in hīmōi vires alterius frācat. vel etiā coniugij fructum impeditat. Vñ enī dicit Ouidius in libro ep̄laruz. Q̄ male

De eruditione

inéquales veniunt ad aratra innenci. **T**ā pmitur magno cōingēnupta minor. **D**e hinc etiā prouidendū est ut sit sapiēs ac virtuosus. quia dīnitias ac pulcritudini corporis et omnib⁹ hmōi donis preferenda est sapientia et virtus. **A**n postq⁹ in Ecc. monetur pater nuptui tradere filiā adiungitur. Et homini sensato da illaz id est. prudēti ac strenuo potius q̄d dīni, ti vel elegāti fatuo. **Q**uid. n. prosunt dīnitias nisi possessor eas sciat et seruare et dispensare? **V**nde refert Valerius maximus li. vii. Q̄dā vnicē filiē pater The-mistoclen cōsului: t̄ vtrū eam pauperi sed ornato s. moribus. aut locupleti parum probato collocaret. **C**ui ille: Malo inq̄t virum pecunia q̄d pecunia viro indigen-ti. hec Valerius. Refert etiā Hiero² cōtra Younianum. Q̄ Marcia Cato-nis filia minor cum ab ea quereret. cur p̄ amissum maritum denuo non nuberet. respondit: se nō inuenire virū qui se ma-gis q̄d sua vellet. **N**quo dicto eleganter ostendit dīnitias magis in vxoribus q̄d pudicitiam eligi solere. multosq̄z nō ocu-lis sed digīl vxores ducere. hec Hiero² Et subdit ironice. optima sane res q̄d ana-ritia cōciliat. **C**um autem viro traditur admonenda est primitus. ut consentiat non amore libidinis. sed obedientie fili-alis vel desiderio plis. **S**ic. n. sc̄ Sara filia Ragnelis quę de se ipsa dicit Thobiq. iij. Tu scis dñe qz mūndā seruui ani-mam meā ab oī cōcupiscētia. virum aut̄ cū timore tuo cōsensi suscipere. nō cū libidine mea. **S**ic etiā dīc angel⁹ Rapha-el Thobiq. ut legit ibidē. vii. **H**i qui pīngium ira suscipiūt ut deū a se et a sua mē-te excludat. et suę libidini ita vacēt sicut equus et mulus quib⁹ non est intellectus super eos habet potestatem dēmonium.

Qualiter de coniugali statu sit instruenda. Cap. XLVIII

Quinde vero in recessu a parentibus ut habitet cuz viro

admonenda est ab illis sicut legitur de Sara. de qua ī eodem. x. Apprehendētes filiam suam parentes osculati sunt eam. et dimiserunt ire cum viro monētes illam honorare soceros. diligere maritū. regere familiam. gubernare domuz. et se ipsam irreprehensibilem exhibere. **E**cce admonitiones quinq̄z. **P**rima ē so-ceros honorare qd est humilitas et pati-entia. **N**am ut in Echyra scribit Terē-tius. et recitat etiā Hiero². Uno animo oēs socrus oderūt murus. **E**t dicit Eccl. xxvij. Noli consiliari cum socero tuo. **I**llos igitur honorare qui solent odiosi ac molesti et graues esse. nō esse sine virtute patientie. **S**ecunda est maritum diligere de quo etiam precipit apostol⁹ ad Litum. ij. **A**dolescētulas inquit hor-tare ut viros suos ament. **C**ui scilicet amoris coniugalis quattuor signa deb̄t ostēdere. **P**rimū est ut ei voluntarie se subiūciat. iuxta preceptū domini. qd ha-betur Gen. iiij. **S**ub viri potestate eris et ipse dominabit tu. **S**ubiūciat inq̄z se viro tripliciter. scilicet ei debitū reddēdo. ipsum timendo. et ei seruiendo. **D**e primo dicit apostolus. j. Cor. vii. **A**xori vir debitū reddat. **S**imiliter autem et vxor viro. **N**am mulier sui corporis po-testatem non habet sed vir. **D**e secundo dicitur Eph. v. **A**xor timeat virū suū. **D**e tertio dicit Aug⁹. q̄ subditas et pene famulas lex esse voluit vxores. **H**inc etiā Hiero² contra Heluidium. **R**unciatur inquit vir venire cum socijs et ecce vxor ad hirūdinis modum vniuer-sa penetrabilia lustrat. si thor⁹ rigeat. si verrunt paumenta. si ordinata sint po-cula. si prandium paratum. **S**ic ut dicit Petrus i. j. iij. **S**ara obediebat Abrae dominum eū vocās. **S**ecundū est ut sollicita sit de viro qualit̄ ei placeat. iux-ta illud apostoli. j. Cor. vii. **M**ulier nu-ppta cogitat qmodo placeat viro. **D**ebet autem ei placere propter duo videli-cet. ut ab ipso diligatur. et ut ipse a forni-catiōe vel adulterio retrabat. **T**ertiū

Filioram regalium

CCCLXCV

hoc faciebat moderate ac sincera intentione: sicut legitur **D** Judith in li. suo. x. videlicet q̄ omnib⁹ ornamenti⁹ suis ornauit se. cui ⁊ domin⁹ splendorē contulit qm̄ omnis h̄ec cōpositio nō ex libidine. sed ex virtute p̄debat. Ideoq; dñs hāc in illa pulcritudinē amplianit. ut incōparabili decore omniū oculis appareret. Legit etiā in **H**ester. q̄ ipsa ad cubile regni introducenda muliebrem cultū nō quesiuit. b̄ q̄ voluit ab Egeo ad ornam̄tum accepit. Erat enim formosa valde ⁊ incredibili pulcritudine. oīuz oculis grātiosa ⁊ amabilis videbat. Refert autem **V**alerius li. vij. de sulpicio gallo q̄ uxō rem suam dimiserit eo q̄ illam operto capite foris versatam cognouit. Lex enim inqt: **L**ibi meos tñ prescribit oculos q̄ bus formā tuam approbes. his instrumēta decoris preparata. his esto speciosa. horum te certiori crede notitię. vltior tui cōspectus irritatione supuacna accersitus in suspitione ⁊ criminē h̄ereat necesse ē. h̄ec **V**aleri⁹. Sic faciebat illa mēte nobilis regina **H**ester. que ppter regis ⁊ status sui dignitatē necessario diadema ⁊ regia ornamenta portabat. ⁊ tñ dicebat. ut legit **H**ester. xiiij. Tu scis domine necessitatez mēā qđ abominer signū superbie ⁊ glorie mēe qđ est sup caput mēū in diebus ostentationis mēe. ⁊ detestor illud quasi pannū menstruatę ⁊ nō portem in dieb⁹ silenti⁹ mei. H̄ec de mariti amore. **T**ertium est familiam regere. scilicet ut filios et filias sicut docet apostolus ad **T**itum. iij. scdm̄ dñi diligat et erudiat. famulos ⁊ ancillas disciplinatos habeat. nec aliquid inordinatum vel impudicum in eis sustineat. **V**n. **H**iero⁹ ad **S**aluiniam. Nō ambulet inqt iuxta peccator calaministratus. nō histrio in sc̄minam fractus. nihilq; sc̄enicarū artium. nec in obsequium tibi molle iūgatur. **Q**uartum est domum gubernare. iuxta illud apostoli ad **T**itum. iij. Ad monem illas esse prudētes. domus curam habentes. ires domesticas prudēter ad-

ministrantes ac dispensantes.

Qualiter admonēda sit de vita irrehensibili.

Cap XLIX

Quintum de quo admonēda est. irrehensibilem se ipsam exhibere apud dñi ⁊ homines. scilicet ut gratiosa sit apud oēs. iuxta illud **E**ccl. xxvj. Gratia super gratiā mulier sancta ⁊ pudicata. sancta scilicet apud dñum per castum timorem. pudicata vero apud homines per honestam conuersationem. De primo dicit **E**ccl. j. Initium sapienti⁹ timor domini. ⁊ cum fidelibus in vulna concreatus est. ⁊ cum electis feminis graditur. De secundo dicit apostolus. i. **L**imoth. v. loquens de mulieribus. Hoc inquit p̄cipere ut irrehensibles sint. De vtrōq; simul dicit **H**iero⁹ ad **S**aluiniam. Omni custodia serua cor tuum. ⁊ caue quicquid de te vel contra te singi potest. Nam omnis id est. perfecta custodia cordis. est timor domini filialis. iuxta illud **E**ccl. j. Limor domini scienti⁹ religiositas custodiet et iustificabit cor. Cautela vero contra detractores est diligens sui circumspectio. scilicet ut non sit notabilis in habitu. vel in gestu. vel in verbo. vel in conuersatione. **S**it ergo habitus ordinatus nihil habens lasciuū vel impudicum. vel etiā superbū. p̄cipueq; tempore orationis ⁊ loco. iuxta illud. i. **L**imoth. iiij. Volo inquit apostolus orare mulieres in habitu ornato cum v̄recundia ⁊ sobrietate ornantes se. non in tortis crinib⁹. aut aurō aut margaritis vel veste preciosa. sed quod decet mulieres. promittentes pie-tatē per bona opera. Super quo verbo sic loquitur **A**mbro⁹ in cōmētariolo suo. Qui vult inquit in oratione audiri amata a se pompa inclinare se debet ut misericordiā pronocet. habit⁹ nāq; supbus nec impetrat. nec recta de se facit credi. Quis enī prudentium iactāter ornatā

M 4

De eruditione

mulierē nō horreat: **Q**uātō magis auctor deus qui corpus a se liber⁹ factū videt metallis obligatū. **Q**uātō itaq; bo-
minib⁹ splēdida videt. tātō magis a deo
despicitur. h̄ec Ambrosi⁹. **S**it etiā in ea
omnis gest⁹ grauis ⁊ matur⁹. p̄cipueq; aspect⁹. iuxta illud **H**enec in declama-
tionib⁹. Offerat inquit matrona oculos
iacētes i terra. ⁊ aduersus officiosū salu-
tatorē inbūana sit potius q̄̄ inuerecun-
da. **S**it ⁊ in verbo modesta. s. nō garru-
la. ⁊ taciturna. non litigiosa sed pacifica.
Nā garrulitas i muliere signū est leui-
tatis ⁊ ipudicitie. iux illis qd̄ **P**rouerb.
vij. dicit de meretrice: **M**ulier garrula ⁊
vaga quietis impatiēs z̄. **D**e tali etiā
dicitur Ecd. xxv. **S**icut ascēsus bareno-
sus i pedib⁹ veterani. sic mulier lingua-
ta homini quieto. i. quietē amāti. **E**t est
sensus: **S**ic barena que instabilis est ac
fluida senē retardat ab ascensiū. sic ⁊ mu-
lier garrula ⁊ instabilis retardat hoīem a
boni pfectu. **E**cōtra h̄o de mulier tacit-
itate. dī Ecd. xxvi. **M**ulier sensata et
tacita nō est immutatio erudit⁹ aīe. **S**u-
per hoc exemplū habet in beata virgine.
de qua dicit **B**eda i omel. de dñica na-
tūtate: **M**aria pudicitie iura custodiēs
secreta christi q̄ nouerat nemini diuul-
gare volebat. sed ipsum quando vellet.
et quomodo vellet. hoc diuulgare rene-
renter expectabat. **E**t illa quidem ta-
cebat ore. sedula tñ vigili scrutabatur
⁊ cōferebat corde. h̄ec ille. **D**e hac etiam
beatus **B**erni. sic loquit⁹ de muliere ami-
cta sole: **U**bi inq; aliquā **M**aria loquit⁹
vbi p̄suptuosa fuisse videt⁹ foris stabat
grens loq; filio. nec materna auctoritate
aut sermonē interrupit. aut habitationē
irruptit. in qua filius loquebat⁹. **I**n omni
quoq; textu quattuor euāgelioꝝ. nō ni-
si quater **M**aria loquēs audit⁹. **P**rimo
quidē ad angelū. s. cū eā allocut⁹ fuisset
iam semel ⁊ iteꝝ. **S**ecūdo ad **E**licabēth
qñ vox salutationis eius exultare **J**ohā
nem i vtero fecit. eaꝝ magnificāte **M**a-
riam. ipsa magis dñm magnificare cura-

uit. **T**ertio vero ad filiū cū esset annorū
duodecim. q̄ ipsa ⁊ pater ei⁹ dolētes q̄
suisserit eū. **Q**uarto in nuptijs ad eūdē
filiū ⁊ ad ministros nuptiaꝝ. **E**t is qdē
sermo certissimus index fuit ingenit⁹ mā
suetudinis. ac verecūdīe virginalis. **A**li-
orum quippe verecūdīa reputās suā su-
stinere n̄ valuit. defectū vini dissimulare
nō potuit. **I**nducēs quoq; in templū tē-
pli dñm. multa quidē a **S**ymeone audi-
uit. tā de illo q̄ de ipsa tarda ad loquē-
dū. velox aut ad audiendū. **E**t quidē
Maria cōseruabat oīa verba h̄ec p̄ferēs
in corde suo. **S**ed in his oīb⁹ ne de ipso
qd̄cūq; verbū eā dixisse reperies incarna-
tionis dñicē sacramēto. **T**oties deniq;
Maria filiū audinit nō modo turbis in
parabolis loquētē. sed ⁊ discipulis seor-
suꝝ regni dei mysteria reuelatē. vidit mi-
racula facientē. vidit demū in cruce pen-
dente. expirantē. resurgentē. ⁊ ascēdētē:
sed in his oīb⁹ quotiens verecundissime
virginis. pudicissime tururis vox memo-
ratur audita. h̄ec **B**erni. **D**orro de
muliere litigiosa dicit **P**rouerb. xxvij.
Lecta p̄stillantia in die frigoris. ⁊ litigi-
osa mulier cōparat. **S**icut. n. sub tecto i
frigore p̄stillatē non pōt h̄o quiescere. sic
neccū litigiosa muliere. **V**nde i eodē li.
dicit. xxv. **M**elius est sedere i angulo do-
matis. q̄ cum muliere litigiosa in domo
communi. **S**icut enim in aureolo dicit
Atheofrastus. vt i libro contra **S**ouinia-
num recitat **H**iero⁹. **T**ali mulieri querē-
da sunt: ancillg. sumptus. gemme. varia
supellec. ac preciosē vestes. deinde per to-
tas noctes cōtra virum garrule questio-
nes: **I**lla inq; procedit in publicū orna-
tior. h̄ec honoratur ab omnibus. ego in
conuentu fēminarum miscella despicio.
Cur aspicebas vicinam? **Q**uid cuꝝ an-
cillula loquebaris? **E**t cetera plura que
dicta sūt s. **D**eniq; p̄uersatio q̄ mulieri
honesta debet esse. ut nihil in ea sit repre-
hensibile. p̄cipue quia leuis ac tenera
res. ut dicit **H**iero⁹. est fama pudicitie.
Attendat ergo qd̄ dicitur. i. **P**etri. v.

Conuersationem vestram inter gentes habentes bonam. ut in eo qđ detractat de vobis tanqđ de malefactorib⁹: ex bonis operibus vos considerantes glorificent deum in die visitationis. Hoc est enim qđ postea de mulieribus dicitur in eadem. iij. Ut eti⁹ non credunt verbo p mulierum conuersationem lucrifiant si ne verbo: Videat ergo ne sit maliciosa sed simplex ⁊ bona. ne sit etiam audax ⁊ procaꝝ. sed humilis ac verecunda. nec sit impudica. sed casta. nec iracūda. sed mā sueta. nec ebriosa. ⁊ sobria. Nec sunt enī qnqđ vitia. qnqđ maxime diuina scriptura redarguit in muliere mala. Nam de maliciosa dicitur Ecc. xxv. Brevis omnis malicia super maliciaz mulieris. sors peccatorum cadet super illam. id est. pena gehennalis. Porro de procace. vel andace vel superba. dicitur Proverb. vii. Apprehensum deosculatur iuuenem ⁊ procaci vultu blandit̄ ſc̄. Et Ecc. xxij Patrem ⁊ virum cōfundit audax. Ecōtra vero dicit Ambrosi⁹ in libro de sancto Abraam. j. Angelus in domū Abra am introductus quæsivit ab eo: vbi est Sara vxor tua. nec ignorans hęc quæsivit. sed qđtum debeat esse pudor fēminarum. docere nos voluit. ne scilicet procaci occursu etiam hospitum in ſe oculos inflectant. sed ſalua reuerentia ministerium ſuum exerceant. De impudicitia dicitur Proverb. xxx. Talis. id est. ignota ⁊ occulta est via mulieris adultere. quę comedit ⁊ tergens os ſuū dicit. non ſum operata malum. Porro de iracunda dicitur Ecc. xv. Non est caput nequius ſuper caput colubri. ⁊ non est ira ſuper iram mulieris. Unde cōmorari leoni et draconi placebit qđ habitare cum muliere neqđ. id est. iracunda. Deniqđ de ebriosa dicitur in eodem. xxvj. Mulier ebriosa est ira magna. ⁊ contumelia. ⁊ turpitudo eius non tegetur. Nec de illa quinta ⁊ ultima admonitione. quia ſc̄ilicet horanda eſt a parentibus filia nuptui tra-

vita. ſeipsā irreprehēſibile exhibere.

De statu viduali.

Cap L

Doro ſi contingat eam interueniente viri morte viduam i adolescentia remanere at tēdat quod dicit apostolus. j. Cor. vii. Mulier alligata eſt qđto tempore vir ei⁹ vivit. qđ ſi dormierit vir eius liberata eſt. Cui vult nubat tantum in domino. hoc autem dicit non iubendo ſed permittendo. Dermittū enī ſecūde nuptię qđuis indigniores ſint qđ p̄m̄. Unde Hieron⁹ contra Iouinianum lib. o. j. Non dam no bigamos. imo nec trigamos. etiā ſi di ci potest octogamos. Sed ut plus aliqd iñferam. etiam ſcotatorem recipio p̄cni tentem. hec Hieron⁹. Un̄ cataphryge tāqđ hęretici desipiebat qui ſecūdas nuptias dāabant. Potest tamen intelligi. qđ hoc dicit apostolus. etiam conſu lendo his que timent ſibi de incontinen tia. Unde ⁊ idem dicit. j. Timoth. v. Adolescētores viduas deuita. i. eas nō defacili recipias ad castitatis vota. Ut enim ibidem dicit glosa: Lubrice etati non debet facile credi. Unde ibidē ſub iungitur de quibusdaz. Cum enim luxuriatę fuerint in christo nubere volunt. i. legitimate nubere non meretricari. cū vtqđ nubere non poſſint legitimate poſt votum continentię. Un̄ ibidem ſequitur: Ha bentes inquit damnationem. quia pri marum fidem irritam fecerunt. Ne igitur hęc mala contingent in ecclesia: Volo inquit iuniores nubere. nō vouere. filios procreare. matress familias eſſe. ⁊ ſic nul lam occaſionem dare aduersario male dicti gratia. Jam enim quedaz conuer ſe ſunt retro poſt ſathanā. id eſt. ab illo excellēti vidual castitati p̄poſito cecide rūt. ⁊ ſuggerēte diabolo perierūt. Et recte dicit aplūs. Cui vult nubat. qđ ſicut ibi dicit̄ i glosa. Invitę nuptię ſolet malos

De eruditione

bie puer? **N**aūt h̄ dicat nō p̄cipieōdo sed ppter periculū incontinentiē permit-
tendo. patet per id qd̄ ibidem subiungi-
tur. Beator autem erit si sic permāserit
fīm meū consilium. scilicet īupta. **N**ō
exponens Ambrosius dicit. q̄ ideo p̄me
nuptiē sub benedictione dei solenniter
celebrāt. secūdē aut in p̄sēti carent glo-
ria. sed ppter incontinentiā concedūtur.
hec Ambrosi?. Gloriā vocat ipsā bene-
dictionem solennē qua sponsus & spōsa
benedicuntur in primis nuptijs. sed non
in secundis vbi rectus ordo seruat. licet
in quibusdam ecclesijs fiat contrarium.
Notandum quoq; q̄ non dicit aposto-
lus de vidua: Beator erit si castitatem p-
posuerit vel voverit. sed si sic permāserit.
Naz ut dicitur Ecclesiastes. v. Multo
melius est non voverit q̄ post votum p-
missa nō reddere. **A**n Aug⁹ ad Julianā
de bono viduitatis. Plane inq̄t dicere
non dubitauerim lapsus a castitate san-
ctiore que deo vovet adulterijs esse po-
tiores. Si enim ad ostensionē christi p-
tinet cum membrū eius fidem nō seruat
marito. q̄t omagis cum nō seruatur ipsi
christo ī eo qd̄ exigit oblatū q̄ nō exige-
rat offerendum. **C**ū enim quisq; nō red-
dit qd̄ non imperio compulsus. sed con-
silio cōmonitus vovit. tantomagis frau-
dati voti auget iniquitatē. q̄to minus
habuit vovendi necessitatē. hec Aug⁹.
Recte quoq; dicit aplus: Beator erit.
quia meli? est sine virginī sine vidue cō-
tinere q̄ nubere. **A**n Hiero⁹ ad Salvi-
niam. Nesciat inquit vidua bigamij in-
dulcētiā. nec nouerit illō apostoli: Ne
lius est nubere q̄ vii. **N**ā tolle qd̄ peius
est vii. & nubere perse bonū nō erit. La-
mech maledictus & sanguinarius prim⁹
vnā costam in duas diuisit. & plantariū
bigamij protin⁹ dilunij pena subuertit.
An aplus cū dicit. i. Timoth. v. Volo
adolescentulas nubere z̄c. Cur h̄ indul-
gere permissus sit subiigit. **I**am .n. qdā
declinauerūt post sathanā. Ex quo intel-
ligimus eū nō stantibns coronā. sed iacē

tibus manū porrigeare. Itaq; adolescen-
tula vidua q̄g p̄tinere iō potest vel nō
vult. potius maritiū accipiat q̄ diabo-
lum. sciatq; sibi non tam virum datum
q̄ adulterum amputatum. hec Hiero⁹.
Propter hoc etiam idē viduas electas
e contrario virginib⁹ associat. dicēs: In
sermone cogitis me. beatę inquit estis o
virgines sanctę que tātę virginis. scilicet
dei genitricis exemplum estis secute. **H**ę
beatę vidue que ducunt celibem vitā. sci-
licet in christo. Propter h̄ enim bene vi-
dug virginibus copulantur. dicente apo-
stolo. **M**ulier īupta & virgo cogitat
que dñi sunt. ut sit sancta corpore & spū.
Quoddā enim magisterium virginitatę
viduarum glissit & confortatur exemplis.
Et p̄modum non inferioris virtutis ē
a cōiugio qd̄ aliquādo delectauerit ab-
stinere q̄ coniugij delectamenta nesci-
re. In vtroq; ergo gradu fortitudo lau-
datur. & celestis vite virtus p̄dicatur.
idcirco cognationez cū christo īā vterq;
ordo sortitur. hec Hiero⁹. Idem quoq;
dicit ex parte Ambrosi? in libro de vidu-
is. Itaq; sicut dicit Aug⁹ in libro de bo-
no cōiugali. Bonū quides Susanne in
coniugali castitate laudamus. sed tamē
ei bonum Anne vidug. ac multomagis
virginis Marie anteponimus. sed quic-
quid inquit li omnes vellint cōtinere:
vnde genus humanum subsistet. vtinaz
omnes hoc vellent. dumtaxat in charita-
te. Multo citius dei ciuitas impleretur
& seculi terminus acceleraret. Quid enī
aliud hortari videtur apostolus. vbi ait
cum inde loqueretur: Velle inquit
omnes sicut meipsum eē. Et post. Lem-
pus inquit breue est: reliquum est ut qui
habent uxores sint tamq; non habētes
& qui vtunq; hoc mūdo tāq; nō vtantur.
hec Aug⁹. In primitiua quidem ecclesia
de viduis adeo ecclesię cura erat spālis
vt quedā illāx sustentaret de bonis eccl-
esiastic. Ad hoc tñ ut sustentarent de bo-
nis ecclesię quattuor oportebat concur-
tere. videlicet ut essent etatis prouacte.

Filiorum regalium

monogame et probate vite et mundi solatio destitute, et sic admitterentur continente. **D**e primo dicit apostolus . i . **L**imoth. v. **V**idua eligat non minus sexaginta annos. **D**e secundo ibidez scribit: **N**on fuerit unius viri uxor si propter sacramentum summis glosam quia significat ecclesiam que est unica uicis scilicet christi summis illud. **F**ant. vij. **A**na est inquit columba mea zc. **D**e tertio ibidez subiungitur. In operibus bonis testimonium habes si filios educavit si hospitio recepit si sanctorum pedes lauit si tribulationem patientibus subministravit si omne opus bonum subsecuta est. **D**e quarto dicit ibidez: **V**iduas honora quia uerbi vidues sunt id est non solum a viri societate sed etiam a mundi amore ac solatio destitute scilicet nolentes amplius nubere nec ad ea que mundi sunt redire. **E**ntra vero dicit Hiero ad Eustochium. **I**llarum te cupio vitare cōgressus quas viduas fecit necessitas quarum domus plena coniuijs plenaq; adulatoribus quarum buccis rubentibus cutis farsa distenditur ut eas putas maritos non amisisse sed querere hec Hiero. **V**era siquidem vidua debet vitare mundi solacia videlicet pomposa ministeria vel consortia conniuia quoq; ac spectacula et similia. **V**n idem Hiero ad Saluiniam. **Q**uid facit vidua iter ministrorum greges? Si ambitiose domus hec officia flagitiat preficiatur his senex honestis moribus: cui honor domine dignitas sit: Non ambulet iuxta te calamistratus procurator non histrio zc. Deniq; omnia carnis oblectamenta fugere debet summa Hieronymi quasi uenena quia dicit apostolus ubi supra: **V**idua que in delitiis est vires mortua est. **V**n Hiero ubi supra: **O**mnis creatura dei bona est ut ait apostolus. Et nihil reprehendum quod cum gratiarum actione percipitur. Sed audiatur hoc mulieres que sollicite sunt quomodo placeant vi-

ris comedant carnes que carnibus serviantur. quarum feruor despumat in coitu vero que in tumulo mariti omnes pariter voluptates sepelisti que uincta purissimo et censu faciem super feretrum eius lachrymis diluisti que pullam tunicam nigros calceolos candidae vestis et aurati locci depositione sumpsisti nihil aliud necesse habes nisi perseverare in ieiunio. hec Hiero. **S**i forte timet aliorum offendam vel scandalum de negligencia cultus ac uilitate uictus et vestitus audiat quod dicit idem Hiero ad Marcellas de blesilla vidua loquens: **S**candalizat inquit quempiam vestis fultior scandalicet et Johannis qui camelorum pilis vestitus cona pelicea cingebat. **C**ibi displicant viliores nihil locusta vilius. **I**lle christianos oculos potius scandalizet que purpurissimo et quibusdam fucis ora oculorum depingunt. quarum facies gipseo et minio candore deformes idola mentiuntur quibus si forte impronides lachrymarum stilla eruperit sulco defluat quas nec numerus annorum docere potest quod vetule sunt que capillis alienis verticem struunt et preteritam iuuentutem in rugis anilibus poliunt que ante nepotum greges trementes virgulæ cōponuntur. **E**rubescat mulier christiana si natura cogit decorem: Ecce vidua nostra que prius vindiq; ornabatur et tota die quod sibi deesset querebat ad speculaz nunc neglectuz caput scit sibi tantum sufficere quod relatur. **P**lumarum quoq; mollices tunc dura videbatur et in extremitatibus iacere vix poterat: **N**unc ad ordinum festina consurgit flectuntur genua super humum et crebris lachrymis facies ante sordidata purgatur. **P**ulla est tunica minus cum humi iacuerit sordida tur soccusq; ei vilior et auratorum precium calceorum egentibus datur cingulum non auro gemmisq; distinctum sed lanum et simplex quod possit vestimenta astringere magis q; scindere. **S**iquis huic proposito

De eruditione

inuidet et detrahit besilla nostra ridebit. nec dignabitur ranarum loquacium audiare connicia. hec Hiero². Quæ scilicet eius verba consonant apostolo dicenti vbi supra: Quæ vere vidua est et desolata speret in deum et instet obsecrationibus et orationibus nocte ac die. Talis erat illa vidua euangelica scilicet Anna. de qua legitur Luc.ij. Hec processerat in diebus multis. et vixerat cum viro suo annis septem a virginitate sua. et hec vidua usque ad annos octyagintaquattuor: Quæ non discedebat de templo ieunij et obsecrationibus serniens nocte ac die. Denique etiam si aliqua vidua domesticos haberet quæ deberet nutrire vel etiam parentes vel aliquos maiores qui possent ac deberent eam sustentare. tales recipi nobilitat apostolus in ministerium ecclesie. Unde si qua inquit vidua filios aut nepotes habet. discat primo domum suam bene regere. et mutuam vicem parentibus redere. hoc enim acceptum est coram deo. Siquis autem suorum et maxime domesticorum curam non habet. fidem negavit. et est infideli deterior. Et post: Si quis autem fidelis vel aliqua fidelis habet viudas. scilicet in domo sua. subministrat illis et non grauetur ecclesia. De tali ergo vidua. scilicet in omnibus predictis electa. dicit Ambrosius in libro de viduis. Predicat unius viri uxoris vidua etatisque processu iam probata viuenda religioni. effeta iam corpori. cui diversorum in templo colloquium in prece. vita in ieunio. pietas in officio. Hec de statu viduali.

De excellentia virginali. Cap L I

Si vero nec puellæ sit necessitas nubendi nec parentibus eam nuptui tradendi. melius est eam in virginitate dimittere quæ nuptui tradere. iuxta illud apostoli. j. Cor. vii. Qui statuit in corde suo firmus non ba-

bens necessitatem. sed potestatem habens suæ voluntati. et hinc indicauit in corde suo seruare virginitatem suam. non ingerens ei somitem nuptiarum. sicut Ambrosius exponit. bene facit. Igmar et qui matrimonio inquit iungit virginem suam bene facit. quia sibi licet quod facit. et qui non iungit eam scilicet habeat potestatem voluntatis suæ perficiendæ quia puella bene vult continere. melius facit. quoniam et apud deum illi meritum collocat et illa a mundi sollicitudine liberat. hec Ambrosius. Ibi etiam dicit Aug². quod melius est id quod licet et expedit quod quod licet et non expedit. Hiero² quoque contra Ioninianum libro. j. dicit. quod castitas semper operi nuptiarum prælata fuit. Nam et primi parientes ante offensas. in paradiso fuerunt virginines. post peccatum autem et extra paradisum protinus nuptie. Nuptie itaque terram replent. virginitas paradisum. Unde dictum est. Crescite et multiplicamini et ceterum. Prins enim oportuit siluam planari et crescere. ut esset quod deinceps posset excidi. Utrumque interest inter radicem et fructum. tantum inter nuptias et virginitatem. Denique tantum inter nuptias et virginitatem. Nam apostolus probatur interesse. quantum inter non peccare et bene facere. hec Hiero². Idem ad Eustochium. Crescant inquit et multiplicentur qui implentur sunt terram. tuum augmentum in celis est. Quia in paradyso virgo fuit. post nuditatem autem et folia ficus auspicantia prævirginem. post tunicas pelliceas. et exitu de paradyso initium sumpsit nuptiarum. Tua ergo regio paradysus est. seruia quod nacta es. Lando nuptias. sed quæ mibi virginis generat. lego de spinis rosam. de terra aurum. hec ille. Itaque virginitas preminet omni statui non solù contingali. sed etiam viduali. Hec est. non que fructus habet centesimum. coniugium vero tricesimum. et viduitas sexagesimum. Unde virginitatis excellentia sic commendat etiam Fulgentius ad Probam. Claret inquit

Filiorum regalium

Exciui

inter ceteras ecclesie donationes illi⁹ p̄cipu⁹ mun⁹ specialis esse charisma⁹ vbi virtus ipsa integritas pfecto merec⁹ voca bulo cōseri virtutis. Nec in eo q̄ virginalis integrat⁹ agnoscimus culmē pudicit⁹ cōiugalis afferimus crimen. Sed sanctā virginitatē dicim⁹ merito potiori distare a coniugali vita q̄stū distat a bonis meliora. a terrenis celestia. a carne sp̄s. ab infirmitate virtus. Nec dicere dubitamus tñ a sancta virginitate carnis ⁊ spiritus fidelium cōiugator⁹. licet a deo cōcessum distare cōcubitū q̄stū similitudo pecor⁹ ab imitatione discernit angelor⁹. In uno q̄ppe ad terrā sp̄s terrena carnis voluptate deprimitur. In altero terrena caro celesti delectatiō sp̄s ad celestia subleuat. hec Fulgenti⁹. Hic ⁊ Cyprianus martyri li. de disciplina ⁊ habitu virginū. Nobis inq̄t ad ḡgines sermo est quaz quo sublimior gloria maior ⁊ cura est. flos est illi ecclesiastici germinis. decus atq̄z ornamētū gratia sp̄nalis. leta indoles laudis ⁊ honoris: opus integrū atq̄z incorruptu⁹. imago dei respondens ad sanctimoniam dñi illustrior portio gregis christi. hec Cyprianus. Duellā ergo cupientē deo ḡginitatem suā p̄scrare. parētes nō debēt p̄hibere. Vñ Hiero⁹ vbi supra. Quid inuides inq̄t mater fili⁹; indignaris q̄z noluit esse vxor militis. sed regis. grande tibi bñficiū prestitum. socr⁹. n. dei esse cepisti. Hic etiā est ⁊ illud exēplu⁹ ei⁹ Hieronymi ad Alethā superius positū. de p̄textata nobili femina. quę virginis Eustochię cultum habituq̄z mutauit. ac neglectu⁹ crinē mūdano more texuit ut virginis p̄positū vinceret. Ideoq̄z tāq̄z sacrilega manus illius diuina vltione arruit. serāq̄z illius pñiam velox iterit⁹ significauit. Nez ut idē Hiero⁹ scribit ad Demetriadē ḡgnē: Solēt miseri parētes ac nō pleni fidei christiane dñformes ⁊ aliq̄z mēbro debiles filias quia dignos generos nō inueniūt virginitati tradere. tāti ut dicit⁹ estimantes virtū. q̄z a margaritā. ⁊ eas relinquūt

inopes aliaz filiaz luxuriae ac delitij⁹ ad omnem copiā. pudentes. Fertur autē q̄c qđ fuerat nuptijs p̄paratū a sc̄tā chriſtiana synode virginī tradēdū ne spōso fieret iniuria. hec Hiero⁹. Sunt autem in virginitate sex cōmendabilia. quia videlicet ipsa est preciosa. speciosa. gratioſa. fructuosa. victoriosa. gloriola. Dēp dicit dñs Math. xiiij. Simile est regnū celorum thesauro abscondito in agro z̄c. Ipsa nempe virginitas est thesaurus p̄ciosus in agro corporis absconditus. Vñ dicitur Ecc. xxvij. Omnis p̄oderatio nō est digna continētis aīę. sed quia puellę habent thesaurū istūm in vasis fictilib⁹ ideo multe prudēter abscondunt illud i monasterio se recludētes ut seruetur mens. Et recte thesaurus hic regno celorum comparatur. quia vita virginum celesti vitę ppter incorruptionem assimilatur. iuxta illud Math. xxij. In resurrectione neq̄z nubent neq̄z nubent. sed erūt sicut angeli dei in celo. Unde Hiero⁹. In carne ppter carnem vivere non terrena vita celestis est. De secundo. i. de speciositate dicit Sapien. iiiij. Vñ pulchra est casta generatio cum claritate z̄c. Vñ virginitas ppter puritatem lilio cōparatur Cant. ii. vbi de virgine dicitur Sicut lillum inter spinas sic amica mea inter filias. Hinc ⁊ sponsus ipse ibidem inter lilia pasci dicit. q. s. i puritate virginum sibi cōplacet ac delectatur. Purissimus enim est candor lili⁹. ⁊ maxime assimilatur incorrupto lumini. sic ⁊ virginitas illi de quo dicit Sapien. viij. Candor ē lucis ēternę ⁊ speculum sine macula z̄c. Qui bene consonat illud predictū verbum Cypriani. Virginitas est imago dei. respondens ad sanctimoniam domini. Propter hoc etiam virginis p̄cipue canere debent maculam peccati. quia sicut macula est turpior in re alba. vt in veste. sic et in virgine. De tertio sci-licet gratiositate dicitur Ecc. xxvij. Gra-tia sup gratiā mulier sancta ⁊ pudorata Et recte dicit gratia esse sup gratiam in

De eruditione

virgine. qz gratiosa est nō solū hominib⁹ in mundo sed maxime deo ⁊ angelis in celo. **A**nde dicit. **S**apien. iij. Immortalis ē memoria illi⁹. qm⁹ ⁊ apud deum nota est ⁊ apud hoīes. i. approbata. **D**eniqz specialiter in beata **M**aria ⁊ **J**ohāne euāgelista fuit christo virginitas familiaris ⁊ grata. ppter qd̄ etiā in fine familiarē eoz curā se habere ostēdit. dū eos sibimet adiuicē cōmēdauit. dū matri sua dixit: Ecce fili⁹ tuus. ⁊ discipulo: Ecce mat⁹ tua. sicut legit̄ **J**obis. xix.

De quarto. s. de fructuositate. patet qz virginitas siue virgo iam nō est maledicta nec sterilis. qz fructū celestē terreno preponit ⁊ spūalē carnali. **V**n dicitur **E**saie. lvj. Nō dicat eunuchus. ecce ego lignū aridū. **P**abo eunuchis ī domo mea ⁊ ī murj meis locū ⁊ nomē meli⁹ a filijs ⁊ filiab⁹. Et ibi vocat eunuchos virgines ac cōtinentes quasi. ppter regnū celoz spōte castratoe. **E**st aut̄ triplex virginitas fruct⁹ etiā ī hac vita. **D**rim⁹ est qz virgines facit liberiores ad seruēdum deo. sicut ad h̄ ipsū exhortās. dicit aplus. j. **C**or. vij. Hoc inqz ad utilitatem vestrā dico. nō ut vobis laqueū inqziam. sed ad id qd̄ honestū est. ⁊ qd̄ facultatē pbeat sine impedimento dño obseruanda. **S**ecundus est qz eos marie assimilat ⁊ familiores efficit christo. sic legitur. **S**apien. vj. Incorruptio facit esse. proximū deo. **T**ertius est qz eos interius vnit. sicut ecōtra cōingalis sollicitudo dimidit. **V**n aplus vbi sup̄: Qui cū uxore ē. sollicitus est qm̄di sūt. quō placeat uxori ⁊ diuisus ē. Et mulier imp̄ta cogitat qm̄di sūt quō placeat viro. **M**ulier aut̄ innupta ⁊ virgo cogitat q̄ deisūt zc. **D**e quinto. s. de victoriositate. dicitur **S**apien. iij. In perpetuum coronata triumphat. i coquinato rum certaminū p̄mū vincens. Et in hoc quodāmodo virgines superant angelos. q̄stum ad meritū. qz qd̄ illi sunt per naturam. isti acquirunt per victoriam. **V**n **H**iero⁹ ad **D**emetriadē virginez. Ro-

re inquit celesti ac teinioz frigore calor puellaris extinguit. ⁊ hūano corpori ange loz pueratio iperat. Ideo ⁊ vas electio nis de virginib⁹ se dicit p̄ceptū nō h̄re qz cōtra naturā. imo ultra naturā est nō exercere qd̄ nata sit interficere in te radicem tuā oēm viri cōtactū horrere ⁊ ī corpore vivere sine corpe. Deniqz incredibilis aī fortitudo est inter gēmas ⁊ sericum int̄ eunuchoz ⁊ puellaz catermas ⁊ adulationē ac misteria familię p̄strepen tis ⁊ exqzitas epulas ieinioz labore appetere vestiū aspitatē. vici⁹ continentia. hec **H**iero⁹. **D**rop̄t h̄mōi difficultatē dic̄ idē etiā cōtra Iouinianum li. j. Si oēs inqz virgines fuerint. quō stabit hūanū gen⁹. Holi inqz metuere ne oēs vgines fiant. Difficilis res ē virginitas. ⁊ iō rara. si oēs vgines cē possēt nūqz dñs dic̄eret: Qui pōt capere capiat. Nec apls in p̄suadēdo trepidaret dic̄es: De virginib⁹ p̄ceptū dñi nō habeo. p̄silii aut̄ dō. **H**ille. **E**x hoc aut̄ qz sic ē virginitas victoriosa. sequitur sextum. s. qz sit etiam gloriola. nā p̄ victoria dat̄ gl̄ia. **E**st aut̄ p̄ter sanctoz gloriā coēm de qz dī in ps̄. Gloria hec ē oīb⁹ sanctis ei⁹. special quēdā gloriola preparata virginib⁹. sic ⁊ apls ⁊ martyrib⁹. **V**n sup̄ mensā. ppo sitionis erat corona interrasilis aurea. ⁊ sup̄ illā altera corona aureola. sic legiē **E**xodi. xv. Hec sūt sc̄tōz p̄mia q̄ dum in scriptura divina. p̄mittunt. quasi apponunt in mensa. Corona est gloria coīs sc̄tōz. Coronula vero p̄rogatiua specia lis virginum ⁊ martyz ac p̄dicatorum. **V**irgines deniqz triplici p̄rogatiua do tabuntur in patria. de quib⁹ loquit̄ scri ptura divina. Una qdē ī capite. sc̄z au reola. de qua dictū est sup̄. Et **C**ant. iii. **S**urge inquit propera amica mea. ve ni de libano. veni coronaberis. **L**iban⁹ enim interpretatur candidus vel candi datio ⁊ significat candorem virginitatis: que aureola coronabitur a sposo. **S**ecunda in ore. scilicet canticum nouum. de quo legit̄ **A**poc. xiiij. **C**atabat

Filiorum regalium

quasi canticū nouū ante sedē dei qđ nemo poterat dicere nisi hi qui cum mulieribus nō sūt coquinati. virgines enim sunt. **T**ertia vero in pedibus de qua ibidem subiungit. **H**is sequunt agnū quo-
cūq; erit. **V**n̄ canit ecclesia christo vir-
ginū sposo. **Q**ui pascis int̄ lilia. et sept̄
chores virginum sponsas decorās glo-
ria. sponsisq; reddēs p̄mīa. **Q**uocūq;
pergis virgines sequūtur atq; laudibus
poste canētes cursitant. hymnosq; dul-
ces personant. **D**e hoc itaq; cālico et cho-
ro virginum sequente sponsum dicitur
Hieremij. **V**irgo israel adhuc co-
ronabens tympanis tuis et egredieris in
choro ludentium. **E**t paulo p̄: **T**unc le-
tabitur virgo in choro z̄c. **I**deo scribit
Hiero ad Eustochium virginē: **E**gre-
dere inquit paulisper de carcere corporis
tui et presentis laboris mercedē ante oculū
lostuos depinge. quā oculū nō vidit. nec
auris audiuit. nec in corū hominis ascen-
dit. **Q**ualis erat illa dies. cum tibi **M**a-
ria non soror moysi. sed mater dñi chorū
occurret comitata virginēs. et post ma-
renbrum **P**haraone submerso cuz ex-
ercitu suo tenens tympanum p̄cinet re-
sponsuris: **C**antemus domino. gloriose
enim magnificat̄ est z̄c. **T**unc **L**ecla in
tuos leta volabit amplexus. tunc et ipse
sponsus tibi occurret ac dicet: **B**urge. p-
pera amica mea z̄c. **T**unc etiam angelī
mirabuntur et dicent: **Q**ue est ista q̄ ascē-
dit z̄c. hec **H**iero?. **D**rop̄t hec omnia
dicitur in libro **S**apien. iij. **F**elix sterilis
et coquinata que nesciuit thoruz in te-
lito. habebit fructum in respectione ani-
marum sanctorum. **E**t recte virgines p-
eteris a domino decorabuntur. quia p-
eteris in eis glorificat̄. iuxta illaz. **A**ugu-
stini sententiā in sermone de virginibus:
Oto inqt̄ fragilior est sexus. q̄to infirmi-
us vasculū qđ reportat ex hoste triūphū
tanto maiori diabolus opprobrio cōfu-
sionis induit̄. tantoq; mirabilior de-
in sanctis suis agnoscitur. tanto etiā rex
martyr̄ christus in pugnacib; suis io-

cundius delectat̄. hec **A**ng? **H**ieruz
ad hoc ut virginitas tanto fulgeat teco-
re. quattuor oportet in ea concurrere. vi-
delicet ut sit voluntaria. integra et hami-
lis et finalis. **D**e primo dicit **C**hrysost̄
sup **M**ath. li. ij. **I**lla gloria est conti-
nētia nō quā transgredi nō potest neces-
ritas vel corporis debilitas. sed quā cō-
plete sancti p̄positi volūtas. **H**inc et
Hiero ad Eustochium: **C**ur inqt̄ de vir-
ginibus p̄ceptū nō habet aplūs? quia
maioris est meriti qđ nō cogitur et offer-
tur. vnde virgo fuit et ipse. nō ex p̄cepto
sed p̄pria voluntate. **D**e his tñ qui ne-
cessitate virginitatē aut pudicitiam ser-
uant. dicit **P**rosper in li. de vita conte-
plativa. iij. **Q**uod sā pudicos aut tempe-
ratio corporum facit. aut timor supplicij
temporalis. ab ipudicitiē actione suspe-
dit. aut occasio negata desituit. **S**ed li-
cet necessitate pudici sint. nō voluntarie
tamen et primi si de beneficio nature sue
deo gratias agunt. et secundi ac tertii si
pudice viuere consuescant in virtutem
de necessitate proficiunt. et paulatim ipsi
pudicitiē delectatione crescēte pudici ve-
racit̄ fiūt. **D**e secūdo. s. de integritate
dī aplūs. i. **C**on. vij. **M**ulier innupta
et virgo cogitat q̄ domini sunt. ut sit san-
cta corpe et spū. **V**n̄ **H**iero ad Eusto-
chiū. **E**tiā inqt̄ si corpe sit virgo. an spū
vgo sit nescio. Aplūs aut̄ vgo nō s̄c diffi-
nit. in corpe et spū sc̄tā sit. hec **H**icrony?
In duob; itaq; gloria vgo nō in vgo
bus minuit vel auferit. videlicet si vel car-
ne tñ vgo sit et nō mēte. q̄r. s. p̄ponit nu-
bere. vel ipsa vgo nō habet gloriā
cōsciētiē. **D**e primo dicit **A**uḡ in li. de
viduitate. **F**eliciar̄ in videt mulier nup-
ta q̄ vgo nup̄ta. habz. n. illa qđ ista ad-
huc cupit. p̄sertiž si nōdū spōla cuiusq; sit.
Illa vni studet placere cui data est.
hec de multis incerta cui danda est. **I**l-
la igitur virgo merito coniugatē prepo-
nitur. que nec multitudini se amandā. p-
ponit. cū amore vnius ex multitudine

requirit. nec se iam vni cōponit inuenito
cōgitans que mudi sunt. quomodo pla-
ceat viro. sed speciosū forma p̄e filijs bo-
minum sic amavit. ut q̄r eum sicut **M**a-
ria carne cōscipere nō possit. ei corde cō-
cepto etiam carne custodiret. h̄c **A**ug⁹
De secundo dicitur **M**ath. xxv. **F**atuę
virgines acceptis lampadibus non sum-
pserunt oleum secum. hoc est habentes
corpora integra. et virida per continētiā
non habuerūt intus mentis mundiciam
vel cōscientię gloriā. de qua dicitur. iij.
Cor. j. **G**loria nostra hec est testimoniū
um cōscientię nostrę. **H**oc est enīz ole-
um de quo dicit **E**cclasiastes. ix. **O**leū
de capite tuo nō deficiat. et leticia de mē
te. siue glia de cōsciētia. **H**inc et in ps.
dicitur: **N**on omnis gloria eius filie regis
ab intus. **I**deo recte dicitur econtrario
q̄ fatuę virgines non sumpserūt oleū se-
cum. quia scilicet hypocrite nō habent
gloriā in semetipſis. sed in laudibus
alienis. **C**ōtra qđ dī ab aplo **S**alath. vj.
Opus suū probet vñusquisq; et sic in
semetipſo gloriā habebit et non in alte-
ro. **A**nī **H**iero⁹ in sermone de assūptiōe
beatę **M**arię. **O**mnis gloria inquit vña
o virgines ab intus sit. et int̄ habete qđ
foris luceat. ne anteq; sponsus veniat et
lampades vestre extinguitur. **H**inc et be-
atus **B**ern. in quodam sermone. **C**aue-
amus inq̄t ne vasorū nostrorū vacuatio
splendore decepti sero conqueri habe-
mus et lampades nostre extinguantur:
Ego enim reor nec illas fuisse accensas q̄
tunc videbantur extingui. quia nec sum-
pserunt oleum secum. sed vitrea potius
q̄ ignea claritate fulgebant. h̄c **B**ern.

Porro de tertio qđ vñiginitati debet
associari. scilicet de humilitate iam supe-
rius dictum est. vbi actum est de morali
puellarum institutione. **D**e quarto
id est. de finali perseverantia in virginiti-
tate. dicit **A**ug⁹ vbi supra. **H**oc agite
vñigines dei. hoc agite. et sequimini agnū
quocūq; ierit perseverantes in numero
vestro. p̄ebeāt vobis exemplum caden-

tes. augeant timorem vestrū. h̄c **A**ug⁹
Item **C**yprianus in libro de disciplina
et habitu virginum. **D**inquit sacre virgi-
nes hortamentis vos mutuis excitate.
emulis de virtute documentis ad gloriam
pronocate. durate fortiter. peragite spiri-
tualiter. peruenite feliciter. tantū mem-
tote nostri cum in vobis incipiet virginis
tas honorari.

Explícit liber de eruditio-
ne puerorum regalium.